

Projekt Razem do Kongresu Kształcenia Dualnego

Analiza danych zastanych oraz lista zagadnień dla paneli eksperckich

Numer projektu: 2023-2-PL01-KA210-VET-000171268

Tytuł projektu: **Razem do Kongresu Kształcenia Dualnego** (ang. Together for the Congress of Dual Education)

Zaproszenie: 2023 – EAC/A10/2022 Program Erasmus+

Rodzaj działania: KA2 Kształcenie i szkolenia zawodowe

Podmiot udzielający dotacji: Narodowa Agencja Programu Erasmus+ i Europejskiego Korpusu Solidarności (dalej: Agencja Narodowa)

Data rozpoczęcia projektu: 2024-03-01

Data zakończenia projektu: 2025-02-28

Czas trwania projektu: 12 miesięcy

Umowa konsorcjum: Tak

Organizacje uczestniczące w projekcie:

Lider projektu: Fundacja Społeczeństwo i Gospodarka

Partnerzy: Narodowe Forum Doradztwa Kariery oraz Institut für angewandte Beratungswissenschaften GmbH

Sfinansowane ze środków UE. Wyrażone poglądy i opinie są jedynie opiniami autora lub autorów i niekoniecznie odzwierciedlają poglądy i opinie Unii Europejskiej lub Europejskiej Agencji Wykonawczej ds. Edukacji i Kultury (EACEA). Unia Europejska ani EACEA nie ponoszą za nie odpowiedzialności.

Dofinansowane przez
Unię Europejską

Spis treści

WSTĘP.....	5
CZĘŚĆ I: INFORMACJE O STANIE KSZTAŁCENIA BRANŻOWEGO ORAZ FORMACH ZAANGAŻOWANIA ORGANIZACJI BRANŻOWYCH I SAMORZĄDU GOSPODARCZEGO W JEGO KSZTAŁTOWANIE I PROWADZENIE	15
1. Stan kształcenia branżowego w Polsce.....	16
1.1. Przegląd systemu kształcenia branżowego w Polsce.....	17
1.2. Plan działań Ministerstwa Edukacji i Nauki w zakresie kształcenia i szkolenia zawodowego na lata 2022-2025.....	21
1.3. Ramy prawne systemu kształcenia i szkolenia zawodowego w Polsce ...	24
1.4. Kształcenie dualne w rzemiośle.....	26
1.5. Podstawowe prawa i obowiązki pracownika młodocianego i pracodawcy	31
1.6. Realizacja nauki zawodu na podstawie szkolnego planu nauczania.....	31
2. Statystyki dotyczące kształcenia zawodowego.....	33
2.1. Liczby i wskaźniki dotyczące kształcenia zawodowego.....	34
2.2. Najpopularniejsze szkoły branżowe w Polsce	34
2.3. Rzemieślnicze zakłady szkolące.....	36
2.4. Zatrudnianie uczniów-młodocianych pracowników w celu przygotowania zawodowego.....	40
2.5. Egzamininy czeladnicze i mistrzowskie przed komisjami egzaminacyjnymi izb rzemieślniczych	44
3. Formy zaangażowania organizacji branżowych i samorządu gospodarczego	55
3.1. Organizacje branżowe: oddziaływanie społeczne rzemiosła.....	55
3.2. Działalność szkoleniowa izb rzemieślniczych.....	58
3.3. Finansowanie organizacji rzemieślniczych.....	59
3.4. Samorząd gospodarczy	60
3.5. Specyfika województw	62
3.5.1. Województwo dolnośląskie	62
3.5.2. Województwo kujawsko-pomorskie	72
3.5.3. Województwo lubelskie	81
3.5.4. Województwo lubuskie	85
3.5.5. Województwo łódzkie	86
3.5.6. Województwo małopolskie	94
3.5.7. Województwo mazowieckie	100

3.5.8. Województwo opolskie	164
3.5.9. Województwo podkarpackie	166
3.5.10. Województwo podlaskie	168
3.5.11. Województwo pomorskie.....	170
3.5.12. Województwo śląskie	179
3.5.13. Województwo świętokrzyskie	193
3.5.14. Województwo warmińsko-mazurskie	195
3.5.15. Województwo wielkopolskie.....	197
3.5.16. Województwo zachodniopomorskie.....	215
4. Prognoza zapotrzebowania na pracowników w zawodach szkolnictwa branżowego.....	220
CZĘŚĆ II: OPIS DOBRYCH PRAKTYK WYSTĘPUJĄCYCH LOKALNIE/ODDOLNIE	222
1. Potencjał systemowego podejścia do kształcenia zawodowego młodzieży	223
2. Przykłady dobrych praktyk lokalnych i oddolnych	224
Lista zagadnień dla paneli eksperckich	240
Spis tabel i wykresów.....	243
Bibliografia.....	245

WSTĘP

Kształcenie jest to całość doświadczeń składających się na proces zdobywania przez jednostkę umiejętności, wiedzy oraz rozumienia otaczającego ją świata. Kształcenie obejmuje zarówno proces nauczania, jak i uczenia się. Pojęcie to często utożsamia się z formalnym kształceniem w instytucjach systemu szkolnictwa, natomiast w szerszym rozumieniu, obejmuje ono także kształcenie nieformalne, mające źródło w codziennych doświadczeniach, rodzinnych, kontaktach z rówieśnikami i informacjami pochodzącymi z mass mediów. Ponadto w ostatnich latach coraz bardziej podkreśla się także znaczenie szeroko rozumianego kształcenia ustawicznego, czyli uczenia się przez całe życie.

Jeżeli chodzi o kształcenie w zawodach szkolnictwa branżowego, to – zgodnie z rozporządzeniem Ministra Edukacji Narodowej z dnia 15 lutego 2019 r. w sprawie ogólnych celów i zadań kształcenia w zawodach szkolnictwa branżowego oraz klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego (Dz. U. poz. 316) – jego celem jest przygotowanie uczących się do wykonywania pracy zawodowej i aktywnego funkcjonowania na zmieniającym się rynku pracy. Jest ono prowadzone w oparciu o podstawy programowe kształcenia w zawodach szkolnictwa branżowego, opisane w formie oczekiwanych efektów kształcenia: wiedzy, umiejętności zawodowych oraz kompetencji personalnych i społecznych. Absolwent szkoły prowadzącej kształcenie zawodowe powinien legitymować się pełnymi kwalifikacjami zawodowymi, a także być przygotowany do uzyskania niezbędnych uprawnień zawodowych.

Kształcenie w zawodach szkolnictwa branżowego jest realizowane w szkołach ponadpodstawowych: branżowej szkole I stopnia i technikum oraz w branżowej szkole II stopnia i szkole policealnej. Ponadto jest realizowane na kwalifikacyjnych kursach zawodowych i kursach umiejętności zawodowych prowadzonych przez podmioty określone w ustawie z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2023 r. poz. 900, 1672, 1718 i 2005). Zadania szkoły i innych podmiotów prowadzących kształcenie zawodowe oraz sposób ich realizacji są uwarunkowane zmianami zachodzącymi w otoczeniu gospodarczo-społecznym, na które wpływają w szczególności: nowe techniki i technologie, transformacja ekologiczna i cyfrowa, idea gospodarki opartej na wiedzy, globalizacja procesów gospodarczych i społecznych, rosnący udział handlu międzynarodowego, mobilność geograficzna i zawodowa, a także wzrost oczekiwań pracodawców w zakresie poziomu wiedzy i umiejętności pracowników.

W procesie kształcenia zawodowego ważne jest integrowanie i korelowanie kształcenia ogólnego i zawodowego, w tym doskonalenie kompetencji kluczowych nabytych w procesie kształcenia ogólnego, z uwzględnieniem niższych etapów edukacyjnych. Odpowiedni poziom wiedzy ogólnej powiązanej z wiedzą zawodową przyczynia się do podniesienia poziomu umiejętności zawodowych absolwentów szkół prowadzących kształcenie zawodowe, a tym samym zapewnia im możliwość sprostania wyzwaniom zmieniającego się rynku pracy.

Elastycznemu reagowaniu systemu kształcenia zawodowego na potrzeby rynku pracy, jego otwartości na uczenie się przez całe życie oraz mobilności edukacyjnej i zawodowej absolwentów ma służyć wyodrębnienie kwalifikacji w poszczególnych zawodach szkolnictwa branżowego oraz stworzenie uczniom warunków do uzyskiwania dodatkowych uprawnień zawodowych, dodatkowych umiejętności zawodowych w zakresie wybranych zawodów, kwalifikacji wolnorynkowych lub kwalifikacji sektorowych funkcjonujących w Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji. W procesie kształcenia zawodowego są podejmowane działania wspomagające rozwój każdego uczącego się, stosownie do jego potrzeb i możliwości, ze szczególnym uwzględnieniem indywidualnych ścieżek edukacji i kariery, możliwości podnoszenia poziomu wykształcenia i kwalifikacji zawodowych oraz zapobiegania przedwczesnemu kończeniu nauki.

Istotny element nowoczesnego kształcenia, odpowiadającego potrzebom współczesnej gospodarki, stanowi bliska współpraca szkół prowadzących kształcenie zawodowe z pracodawcami w formie kształcenia dualnego – szkoła prowadząca kształcenie zawodowe realizuje część teoretyczną nauki danego zawodu, a jego praktyczna nauka odbywa się w jak największym wymiarze w rzeczywistych warunkach pracy u pracodawców. W przypadku kształcenia dualnego, słowo „dualne” oznacza więc dwuczęściową formę kształcenia w dwóch różnych miejscach: w szkole oraz w przedsiębiorstwie, które ściśle ze sobą współpracując, dzielą między siebie obowiązki związane z kształceniem uczniów w taki sposób, że w szkole uczeń zdobywa wiedzę teoretyczną, a w przedsiębiorstwie zdobywa umiejętności praktyczne, co gwarantuje połączenie teorii z praktyką i pozwala uczniom na płynne przejście od nauki w szkole do czynnego życia zawodowego przy ścisłym dostosowaniu do oczekiwań i potrzeb pracodawców, w tym pracodawców zrzeszonych w organizacjach samorządu gospodarczego.

Zgodnie z definicją zaproponowaną przez Kazimierza Bandarzewskiego, samorząd gospodarczy to wyodrębniony normatywnie podmiot o charakterze korporacyjnym z organami pochodzącymi z demokratycznych wyborów, o powstającym z mocy prawa członkostwie przedsiębiorców, wyposażony w zadania publiczne wykonywane samodzielnie przy zapewnieniu możliwości uwzględniania lokalnych warunków i skierowane do podmiotów będących

zarówno członkami tego samorządu, jak i pozostających poza nim, oraz podlegający nadzorowi prawnemu¹. Natomiast najprościej rzecz ujmując samorząd gospodarczy jest to rodzaj samorządu obejmujący organizacje samorządowe osób prowadzących działalność gospodarczą w określonej dziedzinie gospodarki (np. handlu, przemysłu, rolnictwa, rzemiosła).

Samorząd gospodarczy w Polsce obejmuje:

- samorząd przemysłowo-handlowy (izby gospodarcze);
- samorząd gospodarczy rzemiosła;
- ubezpieczeniowy samorząd gospodarczy (Polska Izba Ubezpieczeń);
- samorząd rolniczy (izby rolnicze i Krajowa Rada Izb Rolniczych);
- samorząd spółdzielczy;
- samorząd zawodowy niektórych przedsiębiorców (zrzeszenia handlu i usług, Naczelna Rada Zrzeszeń Handlu i Usług, zrzeszenia transportu, inne organizacje przedsiębiorców jak np. Krajowa Izba Doradców Restrukturyzacyjnych).

Izby gospodarcze oraz izby rzemieślnicze w Polsce, jako organizacje samorządu gospodarczego, mają charakter podmiotów prawa prywatnego, w związku z czym podmioty gospodarcze z określonych branż nie są zmuszone, aby przynależać do tych izb – przynależność do nich jest dobrowolna. W tym miejscu należy jednak poczynić zastrzeżenie, że jakkolwiek przynależność do samorządu gospodarczego rzemiosła nie jest obligatoryjna, to rzemieślnik zatrudniający pracowników w celu przygotowania zawodowego w rzemiośle, musi być członkiem cechu lub izby rzemieślniczej (tzw. mała obligatoryjność).

Bliski postulatом zgłaszanym przez środowiska pracodawców w Polsce jest niemiecki model kształcenia zawodowego. Specyfika udziału w tym modelu samorządu gospodarczego opiera się głównie na następujących zasadach:

- współodpowiedzialności i współdecydowaniu przedsiębiorstw za kształcenie zawodowe;
- obowiązku współdziałania i zasadzie solidarności (możliwa edukacja na własne potrzeby i wykraczająca poza nie);
- wpływie na treść i sposób organizacji systemu edukacji zawodowej;
- kształceniu ukierunkowanym na ofertę.

Przystąpienie Polski do Unii Europejskiej w 2004 r. stworzyło możliwości wyjazdu najlepiej wykwalifikowanych pracowników do innych państw członkowskich, czego konsekwencją jest odczuwalny cały czas brak specjalistów w wielu zawodach, co z kolei jest problemem dla polskich pracodawców. Te niedobory są również wynikiem niedopasowania

¹ K. Bandarzewski, *Samorząd gospodarczy w prawie polskim. Studium prawne*, Kraków 2014, s. 84.

kompetencji pracowników do wymagań rynku pracy, a także przewagi kształcenia w kierunkach humanistycznych nad technicznymi. Z tego względu tak ważna jest prognoza zapotrzebowania na pracowników w zawodach szkolnictwa branżowego, której celem jest dostosowanie oferty edukacyjnej do potrzeb rynku pracy. W dostarczaniu wykwalifikowanych pracowników na rynek pracy, zwłaszcza w sektorach wymagających specyficznych umiejętności i kwalifikacji, kluczową rolę pełni kształcenie branżowe. W Polsce opiera się ono na modelu dualnym, który łączy naukę teoretyczną w szkołach z praktyką w zakładach pracy – model ten jest szczególnie popularny w branży rzemieślniczej.

„Analiza danych zastanych oraz lista zagadnień dla paneli eksperckich” w pierwszej części skupia się na opisanu stanu kształcenia branżowego w Polsce oraz formach zaangażowania w niego organizacji branżowych i samorządu gospodarczego. Przedstawia obecną sytuację w tym zakresie – zarówno z punktu widzenia obowiązującego prawa, jak i stanu faktycznego, opierając się na danych statystycznych dotyczących kształcenia branżowego. Przedstawienie odpowiednich przepisów prawa jest niezmiernie ważne, ponieważ to opracowane przez Ministerstwo Edukacji podstawy programowe kształcenia w zawodach szkolnictwa branżowego określają zasady kształcenia w poszczególnych zawodach, w tym zestaw obowiązkowych treści nauczania opisanych w formie oczekiwanych efektów kształcenia i kryteriów ich weryfikacji. Z kolei podstawy prawne dualnego kształcenia branżowego zapewniają ramy prawne i organizacyjne, które umożliwiają skuteczne kształcenie młodocianych pracowników w rzemiośle oraz innych zawodach, dostosowując system edukacji do potrzeb rynku pracy i standardów europejskich. Ponadto przepisy polskiego prawa oświatowego przewidują, że system kształcenia branżowego wspierają pracodawcy, organizacje pracodawców, izby gospodarcze, stowarzyszenia zawodowe oraz sektorowe rady ds. kompetencji i Rada Programowa ds. kompetencji. Z tego ostatniego względu, „Analiza...” opisuje aktualne formy zaangażowania organizacji branżowych i samorządu gospodarczego w kształcenie branżowe, w tym w odniesieniu do każdego województwa.

W drugiej części „Analiza...” koncentruje się na identyfikacji dobrych praktyk lokalnych i oddolnych. Przeanalizowano tu przykłady, w których innowacyjne podejścia do kształcenia branżowego przyniosły pozytywne efekty w lokalnych społecznościach lub sektorach gospodarki. Poprzez identyfikację tych praktyk wskazano na potencjalne wzorce do naśladowania oraz inspiracje dla dalszego rozwoju systemów kształcenia branżowego. Wskazano, że zamiast prowadzenia pojedynczych, nieskoordynowanych działań w procesie kształcenia zawodowego, korzystniejsze i bardziej opłacalne zarówno dla uczniów oraz szkół, jak i pracodawców jest postawienie na podejście systemowe, a więc dotyczące całego procesu kształcenia

zawodowego, nie zaś odrębnie dla jego poszczególnych elementów, przez co nie są one ze sobą skoordynowane.

Systemowe podejście do kształcenia młodzieży opiera się bowiem na zintegrowanej konstrukcji, w której wszystkie elementy są ze sobą powiązane. Zamiast traktować poszczególne części procesu oddzielnie, podmiot zainteresowany (np. pracodawca) widzi całość i rozumie, jak pojedyncze części wpływają na siebie nawzajem. Pożądanym rezultatem systemowego podejścia do kształcenia zawodowego jest dopasowanie kompetencji absolwentów do potrzeb pracodawcy, co skraca proces adaptacji i redukuje konieczność dodatkowych szkoleń. W ten sposób szkoły zyskują partnerów merytorycznych, rodzice uczniów otrzymują wsparcie w decyzjach dotyczących przyszłości zawodowej ich dzieci, a uczniowie zdobywają praktyczne umiejętności i pewność siebie w kontaktach z pracodawcami. Model biznesowy jest doskonałym narzędziem do zarządzania takim procesem. Może być wykorzystany do opracowania strategii programów dopasowania kompetencji absolwentów szkół do wymogów pracodawcy oraz planów marketingowych i wizerunkowych dotyczących zawodu. W dynamicznie zmieniającej się sytuacji gospodarczej model ten pomaga budować przewagę konkurencyjną, dzięki odpowiednio wykwalifikowanym zasobom ludzkim. Systemowe podejście zapewnia równowagę pomiędzy potrzebami i oczekiwaniami interesariuszy oraz umożliwia realizację założeń programu. Kluczowa jest tu synergia działań różnych podmiotów: zakładów, szkół, samorządów, rodzin i młodzieży, ponieważ współdziałanie interesariuszy daje lepsze efekty niż suma oddzielnych działań. Systemowe podejście niweluje negatywne symptomy, takie jak lęk czy niepewność, w zachowaniu młodych ludzi, a synergia działań interesariuszy znacząco poprawia efektywność kształcenia zawodowego. Niezbędna w tym procesie jest komunikacja zainteresowanych podmiotów – pracodawców, dyrektorów szkół, nauczycieli, instruktorów warsztatów szkolnych, koordynatorów i uczniów. Wszyscy uczestnicy muszą być dobrze poinformowani, ponieważ brak wiedzy może zniechęcać zaangażowane osoby i utrudniać realizację celu. Oprócz tego skuteczność projektu zależy od planowania, organizacji, realizacji i kontroli procesu. Powtarzalny i skuteczny model może być wielokrotnie zastosowany i duplikowany w innych zakładach lub firmach, a skalowalność modelu – czyli stworzenie odpowiedniej infrastruktury, która będzie pozwalać na jej szybkie rozszerzenie, bez konieczności ponoszenia dużych nakładów inwestycyjnych – pozwala na jego systematyczne doskonalenie i ewaluację.

Kształcenie branżowe odgrywa kluczową rolę w przygotowywaniu wykwalifikowanych pracowników, niezbędnych dla dynamicznie rozwijającego się rynku pracy. Inicjatywy podejmowane lokalnie i oddolnie często stanowią fundament innowacyjnych i efektywnych programów szkoleniowych, które są lepiej dostosowane do specyficznych potrzeb regionalnych rynków pracy. W

tym kontekście, dobre praktyki lokalne i oddolne oferują cenne lekcje oraz modele, które mogą być adaptowane i implementowane w szerszej skali. W „Analizie...” przedstawiono trzynaście firm, będących wzorcowymi przykładami dobrych praktyk lokalnych i oddolnych na współpracę biznesu z instytucjami edukacyjnymi i których działalność w omawianym tutaj zakresie pokazuje, jak efektywne partnerstwo może wpłynąć na edukację. Firmy te od lat realizują innowacyjne programy współpracy z instytucjami edukacyjnymi oraz wyróżniają się na tle innych przedsiębiorstw, dzięki swojemu zaangażowaniu w rozwój kształcenia zawodowego, co przynosi korzyści zarówno młodym pracownikom, jak i rynkowi pracy w regionie.

Z przeprowadzonej analizy dobrych praktyk wynika, że firmy biorące udział w kształceniu w zawodach szkolnictwa branżowego prowadzą różne działania, które podnoszą kwalifikacje uczniów, czyniąc ich bardziej atrakcyjnymi na rynku pracy. Zapewniają wsparcie merytoryczne i praktyczne, dostarczając materiały edukacyjne, organizując szkolenia teoretyczne i praktyczne oraz oferując programy rozwojowe dla nauczycieli i uczniów. Dzięki dostarczaniu nauczycielom nowoczesnych technologii i materiałów dydaktycznych przygotowanych przez firmy, nauczyciele mogą lepiej przygotować uczniów do wyzwań zawodowych, jakie czekają na nich po ukończeniu szkoły. Firmy te często organizują dla uczniów szkolenia i warsztaty, dzięki którym uczniowie mogą uczyć się od doświadczonych profesjonalistów i zdobywać wiedzę z pierwszej ręki. Część firm tworzy we współpracujących z nimi szkołach klasy patronackie o profilu odpowiadającym ich działalności. Uczniowie mają także okazję zdobyć praktyczne umiejętności poprzez praktyki zawodowe, gdzie poznają procesy produkcyjne, nowoczesne technologie oraz kulturę organizacyjną firmy. Dzięki temu są lepiej przygotowani do wymagań rynku pracy. Ponadto niektóre firmy realizują także różne inicjatywy skierowane do uczniów szkół podstawowych, mające na celu przedstawienie możliwości rozwoju zawodowego w danej branży. Te działania pomagają młodzieży w lepszym zrozumieniu perspektyw zawodowych i wyborze odpowiedniej ścieżki kariery. Niektóre z przedstawionych firm, w ramach współpracy z placówkami edukacyjnymi, realizują specjalne programy, w których nagrodą dla najlepszych uczniów jest możliwość odbywania praktyk, a nawet zatrudnienia w tejże firmie, co znacznie zwiększa szanse takich uczniów na rynku pracy. Niektóre firmy organizują także programy stażowe, oferując studentom różnych kierunków możliwość zdobycia praktycznej wiedzy – staże te pomagają w zrozumieniu rzeczywistych wymagań zawodowych. Część firm z kolei prowadzi programy stypendialne, które wspierają utalentowanych uczniów lub studentów danego zawodu bądź kierunku, oferując im wsparcie finansowe oraz mentoring ze strony doświadczonych pracowników firmy – programy te mają na celu rozwijanie talentów oraz przygotowanie młodych ludzi do pracy. Część firm wspiera również doradztwo zawodowe, uczestniczy w targach edukacyjnych i innych

wydarzeniach promujących edukację zawodową, co pozwala na lepsze przygotowanie uczniów do przyszłej kariery zawodowej. Ponadto przedstawione w ramach dobrych praktyk firmy kładą duży nacisk nie tylko na rozwój umiejętności praktycznych uczniów, lecz także ich kompetencji miękkich, co ma na celu kompleksowe wsparcie przyszłych fachowców.

Długofalowe programy edukacyjne i patronaty nad klasami zawodowymi pomagają w lepszym przygotowaniu młodzieży do przyszłej pracy, jednocześnie wzmacniając relacje między sektorem edukacji a biznesem, a stałe zaangażowanie firm w edukację umożliwia ciągłe dostosowywanie programów nauczania do zmieniających się potrzeb rynku pracy. Organizując spotkania dla uczniów z pracownikami oraz wizyty studyjne w zakładach produkcyjnych, wspierając inicjatywy edukacyjne, co umożliwia lepsze powiązanie programu nauczania z praktyką zawodową oraz współpracując z nauczycielami, doradcami zawodowymi i rodzicami, firmy wspierają młodzież w ich rozwoju zawodowym. Przedstawione w „Analizie...” przykłady dobrych praktyk pokazują, że model współpracy edukacji i biznesu może być korzystny dla obu stron. Firmy zyskują lepiej przygotowanych pracowników, a szkoły dostęp do nowoczesnych technologii i wiedzy praktycznej. To symbiotyczne partnerstwo zwiększa atrakcyjność edukacji zawodowej i zapewnia lepsze przygotowanie uczniów do realiów rynku pracy. Przedsiębiorstwa te świadomie angażują się w edukację zawodową, dostosowując swoje działania do aktualnych potrzeb rynku pracy i wspierając rozwój młodych specjalistów – uznają bowiem, że inwestowanie w edukację to inwestowanie w przyszłość całego sektora. Ich działania stanowią wzór do naśladowania dla innych przedsiębiorstw, które chcą przyczynić się do rozwoju kształcenia zawodowego i wzmocnienia swojej konkurencyjności na rynku, a partnerstwo placówek edukacyjnych z przedsiębiorstwami w ramach kształcenia dualnego jest doskonałym przykładem, jak skutecznie łączyć edukację teoretyczną z praktyką zawodową, tworząc zintegrowany system kształcenia, który odpowiada aktualnym potrzebom rynku pracy.

Na końcu opracowania przygotowano listę zagadnień dla paneli eksperckich do poruszenia na Kongresie Kształcenia Dualnego.

Kształcenie dualne, jako forma edukacji coraz powszechniejsza w szkolnictwie branżowym, stanowi wstęp do stałego zatrudnienia w poszukiwanych na rynku pracy zawodach. W Polsce po 1989 roku nastąpił upadek kształcenia zawodowego w wielkim przemyśle, wobec czego to na mikro, małych i średnich przedsiębiorstwach spoczywał ciężar kształcenia kadr zawodowych dla gospodarki krajowej. Co prawda – jak wynika z przykładów dobrych praktyk wskazanych w „Analizie...” – obecnie można zaobserwować powrót do kształcenia dualnego w zakładach przemysłowych działających w dużej skali, a analiza wykazała, że kształcenie branżowe w Polsce ma solidne podstawy i wykazuje potencjał do dalszego rozwoju, zwłaszcza że istnieje wiele

lokalnych i oddolnych inicjatyw, które przyczyniają się do promocji i wsparcia kształcenia zawodowego, jednakże współpraca pomiędzy pracodawcami z sektora przemysłu i handlu a sektorem edukacji w Polsce nadal jest niewystarczająca. W związku z tym istotne jest wsparcie w skali kraju programu rozwoju kształcenia dualnego we współpracy z przedsiębiorstwami, prowadzącymi działalność w sektorze przemysłu i handlu. Stąd też powstały rekomendacje dla przyszłych działań w tym zakresie:

- 1) Wzmocnienie współpracy między organizacjami rzemieślniczymi a samorządami gospodarczymi: Należy rozwijać i wzmacniać partnerstwa pomiędzy organizacjami rzemieślniczymi a lokalnymi samorządami, aby wspólnie promować kształcenie zawodowe i rozwijać lokalne inicjatywy.
- 2) Promocja modelu dualnego kształcenia w innych branżach: Model dualnego kształcenia, który jest efektywnie stosowany w rzemiośle, powinien być promowany i wdrażany w innych branżach, aby zwiększyć praktyczność kształcenia zawodowego.
- 3) Wprowadzenie innowacyjnych metod nauczania i praktyk zawodowych: Należy inwestować w nowoczesne technologie i metody nauczania, które umożliwią uczniom zdobycie aktualnych umiejętności wymaganych na rynku pracy.
- 4) Zachęcanie do wymiany doświadczeń i dobrych praktyk z innymi krajami: Organizacje rzemieślnicze powinny nawiązywać współpracę międzynarodową i wymieniać się doświadczeniami z partnerami z innych krajów, aby wdrażać sprawdzone rozwiązania i dobre praktyki w polskim systemie kształcenia zawodowego.

Niestety pewną przeszkodą stojącą na drodze rozwinięcia potencjału tkwiącego w kształceniu dualnym w zawodach związanych z przemysłem i handlem jest brak odpowiednich rozwiązań ustawowych. Takie rozwiązania uchwalono np. dla samorządu gospodarczego rzemiosła, natomiast samorząd przemysłowo-handlowy do dziś ich się nie doczekał. Ponadto dostosowanie oferty edukacyjnej do potrzeb rynku pracy wymaga zaangażowania zarówno przedstawicieli samorządu gospodarczego, jak i przedstawicieli sektora edukacji. W obecnej formie system edukacji nie posiada wystarczającej kadry do praktycznego nauczania zawodu, wobec czego istnieje zagrożenie, że problem niedoborów kadry odpowiadającej potrzebom rynku pracy będzie się pogłębiał. Większe zaangażowanie samorządu gospodarczego w proces kształcenia specjalistów mogłoby pomóc w procesie pozyskiwania nauczycieli zajmujących się praktyczną częścią nauki zawodu, a w efekcie wchodzenia na rynek pracy młodych wysoko wykwalifikowanych pracowników.

Jak już wspomniano wcześniej, do samorządów gospodarczych, mających charakter prywatnoprawny i do których przynależność jednocześnie jest dobrowolna, zaliczają się m.in.:

- samorząd przemysłowo-handlowy – skupiający izby gospodarcze (izby przemysłowo-handlowe), które mogą należeć do Krajowej Izby Gospodarczej;
- samorząd gospodarczy rzemiosła – skupiający cechy, izby rzemieślnicze i Związek Rzemiosła Polskiego.

Jedną z różnic między tymi samorządami jest natomiast to, że w kontekście kształcenia w zawodach szkolnictwa branżowego, samorząd gospodarczy rzemiosła – na podstawie ustawy z dnia 22 marca 1989 r. o rzemiośle – ma uprawnienia do egzaminowania uczniów, a co za tym idzie – ma stworzony w tym celu system, dzięki czemu uczniowie, którzy zdadzą egzamin przeprowadzony przez izby rzemieślnicze, uzyskują honorowane przez państwo kwalifikacje zawodowe w rzemiośle. Co więcej, w przypadku samorządu gospodarczego rzemiosła tylko zrzeszeni w nim rzemieślnicy mają wyłączne prawo do kształcenia rzemieślniczego uczniów. Związek Rzemiosła Polskiego, będący ogólnopolską reprezentacją samorządu gospodarczego rzemiosła, ma prawo uczestniczenia w realizacji zadań państwa z zakresu oświaty zawodowej i wychowania w celu zapewnienia wykwalifikowanych kadr dla rzemiosła i całej gospodarki oraz uprawnienie do ustalenia – w porozumieniu z Ministrem Edukacji Narodowej – nie tylko zasad i powoływania komisji egzaminacyjnych przez izby rzemieślnicze, lecz także sposobu przeprowadzania egzaminów, ustalania wzorów dyplomów i świadectw oraz zasad nauki w zakładach rzemieślniczych.

Pomimo, że samorząd przemysłowo-handlowy oraz samorząd gospodarczy rzemiosła działają na podstawie ustaw wydanych w tym samym roku, izby gospodarcze do dziś nie doczekały się prawnego uregulowania kształcenia młodocianych pracowników w handlu i przemyśle, adekwatnego do regulacji, jakie od 35 lat mają organizacje rzemieślnicze. Co prawda niektóre przedsiębiorstwa należące do samorządu przemysłowo-handlowego (jak np. przedsiębiorstwa przedstawione w „Analizie...” w ramach przykładu dobrych praktyk) podejmują się kształcenia uczniów w miejscu pracy na własną rękę, jednak na tym ich możliwości w zakresie kształcenia w zawodach szkolnictwa branżowego się kończą, ponieważ izby gospodarcze nie mają uprawnień do ich egzaminowania. Obecnie nie istnieją bowiem w Polsce rozwiązania systemowe w tym zakresie podobne do rozwiązań istniejących w rzemiośle, przez co samorząd przemysłowo-handlowy – w przeciwieństwie do samorządu gospodarczego rzemiosła – nie jest prawnie i systemowo włączony w proces kształcenia uczniów, a Krajowa Izba Gospodarcza w zakresie kształcenia w handlu i przemyśle nie ma uprawnień adekwatnych do tego, jakie ma Związek Rzemiosła Polskiego w zakresie kształcenia w rzemiośle. Pomimo przemian ustrojowych w 1989 r., w przypadku samorządu przemysłowo-handlowego nie zadbano więc o zasadniczą funkcję samorządu gospodarczego, jaką jest kształcenie młodocianych pracowników.

Jedynym uprawnieniem w kwestii kształcenia zawodowego, jakie daje izbom gospodarczym ustawa z dnia 30 maja 1989 r. o izbach gospodarczych jest możliwość popierania, we współpracy z właściwymi organami oświatowymi, rozwoju kształcenia zawodowego, wspieranie nauki zawodu w zakładach pracy oraz doskonalenia zawodowego pracowników (art. 5 ust. 2 pkt 2). Choć niektóre przedsiębiorstwa (jak np. przedsiębiorstwa przedstawione w „Analizie...” w ramach przykładu dobrych praktyk) korzystają z tych uprawnień, to jest to bardzo ogólna kompetencja, ponieważ za „popieraniem” i „wspieraniem” nie kryją się żadne konkretne rozwiązania. Do tego jest to kompetencja fakultatywna, której izby gospodarcze nie muszą zawierać w swoich statutach. Niemniej jednak bez ustawowego uregulowania wcześniej wspomnianej kwestii, przedsiębiorstwa przemysłowo-handlowe i ich organizacje należące do samorządu gospodarczego nie są w stanie stworzyć systemu kształcenia o jednolitej strukturze na wzór samorządu gospodarczego rzemiosła i działających w jego ramach organizacji rzemieślniczych. Należy więc wyrazić nadzieję, że w najbliższych latach ustawodawca zmieni ten stan rzeczy tak, aby samorząd przemysłowo-handlowy mógł w pełni wykorzystywać potencjał tkwiący we współpracy instytucji edukacyjnych i przedsiębiorstw na rzecz kształcenia w zawodach szkolnictwa branżowego.

**CZĘŚĆ I: INFORMACJE O STANIE KSZTAŁCENIA BRANŻOWEGO ORAZ
FORMACH ZAANGAŻOWANIA ORGANIZACJI BRANŻOWYCH I SAMORZĄDU
GOSPODARCZEGO W JEGO KSZTAŁTOWANIE I PROWADZENIE**

Analiza danych zastanych skupia się na obecnym stanie kształcenia branżowego oraz roli organizacji branżowych i samorządu gospodarczego w jego formułowaniu i prowadzeniu. Poprzez analizę zbiorczych informacji, zbadane zostały różne aspekty edukacji branżowej, włączając w to dostępność szkoleń, programy nauczania, oraz stopień zaangażowania różnych instytucji w rozwój tej dziedziny.

1) STAN KSZTAŁCENIA BRANŻOWEGO W POLSCE

Kształcenie branżowe w Polsce pełni kluczową rolę w dostarczaniu wykwalifikowanych pracowników na rynek pracy, zwłaszcza w sektorach wymagających specyficznych umiejętności i kwalifikacji. Kształcenie branżowe to rodzaj edukacji zawodowej, która przygotowuje uczniów do pracy w konkretnych branżach lub zawodach. Jest to często praktyczne podejście do nauki, które skupia się na nabywaniu umiejętności i wiedzy niezbędnych do wykonywania określonych zawodów. W ramach kształcenia branżowego uczniowie zdobywają konkretne umiejętności zawodowe, które mogą być natychmiast wykorzystane na rynku pracy. Podstawa programowa kształcenia w zawodzie szkolnictwa branżowego dotyczy zarówno uczniów szkół prowadzących kształcenie zawodowe, jak i słuchaczy kwalifikacyjnych kursów zawodowych, którzy realizują kształcenie w danym zawodzie na odrębnych kursach dotyczących poszczególnych kwalifikacji wyodrębnionych w tym zawodzie.

Działalność edukacyjna szkoły w zakresie kształcenia w określonym zawodzie branżowym jest sprecyzowana w programie nauczania tego zawodu, zatwierdzonym do użytku w danej placówce. Program ten obejmuje wszystkie elementy podstawy programowej kształcenia w danym zawodzie branżowym. Treści nauczania odpowiadające efektom kształcenia realizowanym w pierwszej kwalifikacji wyodrębnionej w danym zawodzie, identyczne z treściami wynikającymi z efektów kształcenia w drugiej kwalifikacji wyodrębnionej, nie są powtarzane, z wyjątkiem treści dotyczących języka obcego zawodowego oraz kompetencji personalnych i społecznych, które są dostosowane do zakresu drugiej kwalifikacji wyodrębnionej w zawodzie. Program nauczania może również przekraczać ustalone treści programowe dla danego zawodu. Jest on opracowywany przez nauczycieli kształcenia zawodowego, zaleca się jednak, aby brać pod uwagę opinie pracodawców lub organizacji pracodawców.

Placówki prowadzące kształcenie w zawodach branżowych regularnie oceniają postępy uczniów oraz ich gotowość do uzyskania kwalifikacji

zawodowych. System egzaminów zawodowych umożliwia oddzielne potwierdzanie każdej kwalifikacji w trakcie nauki w danym zawodzie branżowym.

1.1. Przegląd systemu kształcenia branżowego w Polsce

System kształcenia branżowego w Polsce opiera się na modelu dualnym, który łączy naukę teoretyczną w szkołach z praktyką w zakładach pracy. Model ten jest szczególnie popularny w branży rzemieślniczej. Uczniowie spędzają część tygodnia na zajęciach teoretycznych w szkołach zawodowych, a pozostały czas na praktykach zawodowych w zakładach rzemieślniczych. Dzięki temu zdobywają zarówno wiedzę teoretyczną, jak i praktyczne umiejętności.

W wielu przypadkach szkoły tworzą klasy patronackie i nawiązują współpracę z przedsiębiorstwami, często dużymi zakładami przemysłowymi, lub organizują zajęcia praktyczne na własnych warsztatach szkolnych. Ta forma współpracy umożliwia uczniom zdobycie doświadczenia zawodowego pod okiem doświadczonych pracowników, co wzbogaca ich edukację i przygotowuje ich do przyszłej kariery zawodowej. Zajęcia przygotowujące do pracy w zawodzie mogą odbywać się u pracodawców, jednak to szkoła odpowiada za realizację praktyk. Są one realizowane na podstawie:

- umowy o pracę w celu przygotowania zawodowego między młodocianym a pracodawcą;
- umowy o praktyczną naukę zawodu zawartej pomiędzy dyrektorem szkoły a pracodawcą przyjmującym uczniów na praktyczną naukę zawodu.

Organizacja zajęć praktycznych ma na celu opanowanie przez uczniów konkretnych umiejętności potrzebnych do pracy w zawodzie, a także pogłębienie wiedzy w praktycznych warunkach.

Młodociany pracownik ma podwójny status prawny jako pracownik i uczeń. Zapewnia mu to prawa pracownicze, takie jak stałe miesięczne wynagrodzenie, ubezpieczenie, opiekę medyczną oraz płatny urlop. System dualny przygotowuje młodocianego pracownika do natychmiastowego podjęcia pracy po ukończeniu szkoły branżowej, ponieważ integruje on teoretyczną wiedzę, praktyczne umiejętności oraz doświadczenie zawodowe.

Najważniejsze elementy kształcenia dualnego:

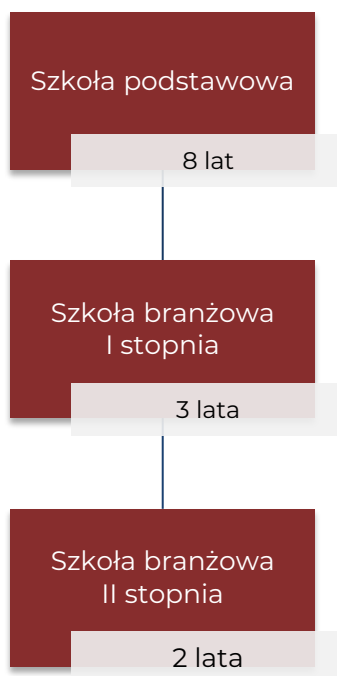
- 1) W zakładzie pracy odbywają się zajęcia praktyczne, które współgrają z teorią nauczania w szkole.

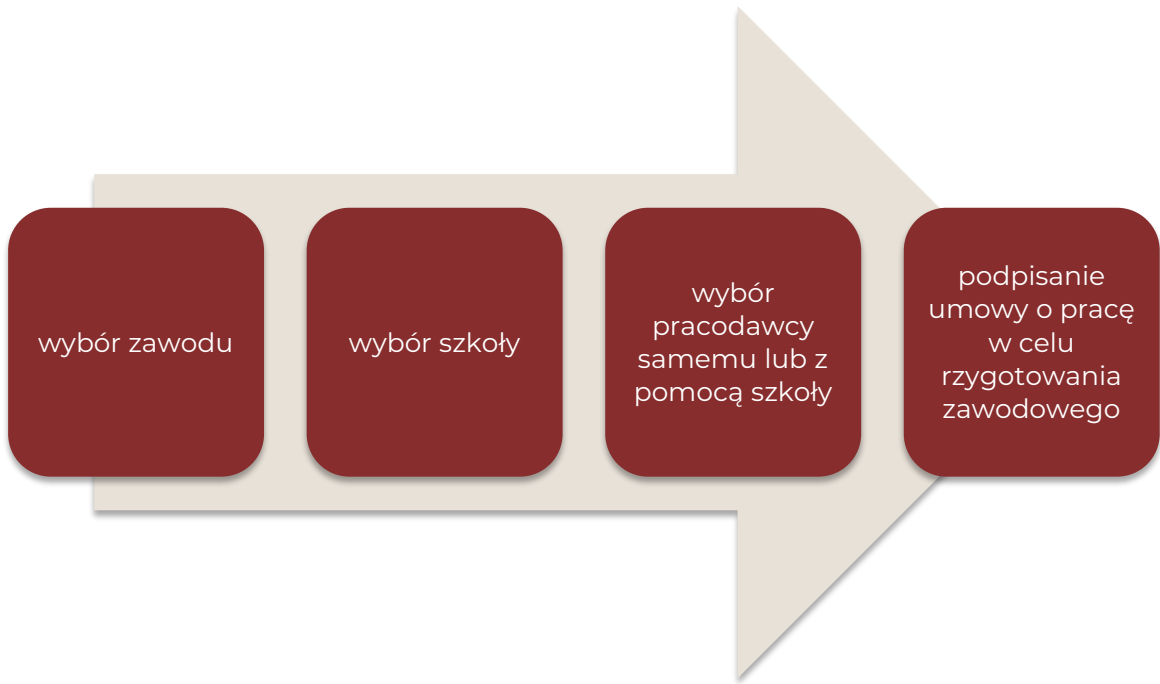

- 2) Zadania wykonywane przez uczniów mają bezpośrednie odniesienie do wymagań pracodawcy.
- 3) Ustala się umowę (kontrakt) między pracodawcą a młodym pracownikiem.
- 4) Wybór młodych pracowników do nauki zawodu w zakładzie pracy zależy od pracodawcy.
- 5) Praca młodego pracownika w zakładzie jest wynagradzana.
- 6) Pracodawca pokrywa składki na ubezpieczenie młodego pracownika.
- 7) Koszty związane z praktyką młodego pracownika w zakładzie pracy są ponoszone przez przedsiębiorstwo.
- 8) Pracodawcy aktywnie uczestniczą w opracowywaniu programów nauczania oraz procesie egzaminacyjnym.

Chętni do rozpoczęcia nauki w szkole branżowej I stopnia powinni pamiętać, że o przyjęciu do szkoły decyduje ilość uzyskanych punktów, na które składają się wyniki z egzaminu ósmoklasisty, oraz oceny ze świadectwa. Uczeń musi posiadać także zaświadczenie lekarskie o braku przeciwwskazań zdrowotnych do wykonywania pracy w danym zawodzie.

Wykres 1. Schemat kształcenia dualnego.

ELEMENTY KSZTAŁCENIA DUALNEGO

Łączenie nauki teoretycznej w szkole z praktyczną nauką zawodu w zakładzie pracy

Ścisła korelacja zajęć szkolnych z zadaniami u pracodawcy

Między pracodawcą a młodocianym pracownikiem zawierana jest umowa (kontrakt)

Pracodawca ma wpływ na dobór młodocianych pracowników, którzy będą odbywali u niego naukę zawodu

Młodociany pracownik otrzymuje wynagrodzenie za pracę w zakładzie pracy

Pracodawca opłaca składki na ubezpieczenie za młodocianego pracownika

Przedsiębiorstwo pokrywa koszty związane z odbywaniem praktyki przez młodocianego pracownika w zakładzie pracy

Pracodawcy są zaangażowani w tworzenie programów nauczania i biorą udział w procesie egzaminacyjnym

Źródło: Opracowanie własne.

Dofinansowane przez
Unię Europejską

Tabela 1. Korzyści wynikające ze stosowania dualnego systemu kształcenia

Korzyści dla przedsiębiorstw	<ul style="list-style-type: none"> ▪ kształcenie ucznia dostosowane do oczekiwań oraz potrzeb przedsiębiorcy ▪ możliwość „wyboru” ucznia przyjmowanego na praktykę, co minimalizuje nietrafne decyzje popełniane często przy standardowej rekrutacji ▪ większa lojalność i zaangażowanie pracowników przyuczonych w przedsiębiorstwie, lepsza adaptacja z zespołem pracowniczym i znajomość kultury organizacyjnej, co ma ogromny wpływ na wydajność ▪ zapewnienie ciągłości zawodów, w szczególności zawodów rzemieślniczych (gdzie tradycje odgrywają szczególną rolę) ▪ postrzeganie udziału w kształceniu zawodowym jako długoterminowej inwestycji we własnych pracowników ▪ uzyskanie finansowej refundacji na pokrycie kosztów kształcenia w przypadku zdania przez ucznia praktycznej nauki zawodu egzaminu czeladniczego ▪ nawiązanie kontaktu ze szkołą zawodową, a także z placówką kształcenia ustawicznego, oraz możliwość potencjalnego wpływu na sposób nauczania oraz rozszerzenia tej współpracy dla obopólnych korzyści
Korzyści dla uczniów	<ul style="list-style-type: none"> ▪ zdobycie doświadczenia bezpośrednio u potencjalnego pracodawcy ▪ płynne przejście od edukacji do zatrudnienia ▪ niepodejmowanie przez większość uczniów nauki w zawodach, na które nie ma popytu ze strony pracodawców lub jest on bardzo niski na lokalnym rynku pracy ▪ odbycie praktyki zawodowej w przedsiębiorstwie, które spełnia wymogi współczesnego rynku ▪ umożliwienie uczniom czynnego uczestnictwa w cyklu wytwórczym przedsiębiorstwa, co stanowi wartość dodaną z punktu widzenia odbywanego procesu edukacyjnego ▪ kształcenie kompetencji osobistych młodzieży związanych z pracą (np. dojrzałość emocjonalna, realizm życiowy, sterowanie własną karierą i rozwój aspiracji, poważny stosunek do pracy, przedsiębiorczość, odpowiedzialność, bezpieczne eksperymentowanie na rynku pracy, lojalność wobec zakładu pracy, chęć dalszego kształcenia i podnoszenia kwalifikacji) ▪ wzrost pewności siebie w porównaniu z absolwentami bez doświadczenia zawodowego w oparciu o lepiej ukształtowane kompetencje społeczne w środowisku pracy oraz świadomość wartości rynkowej swoich obecnych i przyszłych kompetencji zawodowych w danej dziedzinie/branży

Korzyści dla gospodarki

- utrzymanie niskiego poziomu bezrobocia wśród osób młodych
- wzrost poziomu edukacji młodzieży oraz nabywanych kompetencji (rozumianych jako wiedza, doświadczenie i umiejętności)
- dopasowanie oferty edukacyjnej szkół i placówek kształcenia ustawicznego do potrzeb przedsiębiorców
- ukształtowanie efektywnego systemu kształcenia zawodowego, który przygotowuje młodych ludzi do wykonywania konkretnego zawodu, a zarazem daje podstawy do nabywania nowych kwalifikacji lub pogłębiania specjalizacji
- istnienie systemowego rozwiązania, które ułatwia zatrudnianie absolwentów szkół zawodowych i placówek kształcenia ustawicznego
- uelastycznienie rynku pracy
- podjęcie współpracy między przedsiębiorcami i instytucjami edukacyjnymi w zakresie definiowania kierunków oraz form kształcenia zawodowego zgodnie z bieżącym zapotrzebowaniem na rynku pracy
- kształtowanie społeczeństwa obywatelskiego (funkcjonowanie lokalnych partnerstw oraz aktywność struktur średniego rzędu – samorządu gospodarczego przedsiębiorstw) oraz wzrost poziomu kapitału społecznego

Źródło: Opracowanie własne na podstawie: J. Zdański, *Dualny system kształcenia zawodowego*; M. Kabaj, *Wpływ systemów kształcenia zawodowego na zatrudnienie i bezrobocie młodzieży, Projekt programu wdrożenia dualnego systemu kształcenia zawodowego w Polsce*, Instytut Pracy i Spraw Socjalnych, Warszawa 2012; E. Lechman, *Dualny system kształcenia zawodowego w Polsce szanse i bariery wdrożenia*, Gdańsk 2012.

1.2. Plan działań Ministerstwa Edukacji i Nauki w zakresie kształcenia i szkolenia zawodowego na lata 2022-2025

Plan działań w zakresie kształcenia i szkolenia zawodowego na lata 2022-2025 przedstawia krajowe wyzwania i cele oraz szczegółowy opis głównych działań odnoszących się do założonych 5 celów krajowych, przy czym dokument prezentuje najistotniejsze narzędzia i środki, które nie są wyczerpującym i zamkniętym katalogiem działań wykonawczych. W tym kontekście jednym z kluczowych projektów strategicznych przedstawionych w Strategii na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju (SOR), jest projekt „Nowoczesne kadry dla polskiego przemysłu (szkolnictwo zawodowe)”, obejmujący kompleksową politykę rozwoju kadr średniego szczebla, w ramach nowego modelu współpracy szkolnictwa branżowego z gospodarką. Za jego realizację odpowiada Ministerstwo Edukacji i Nauki.

Jednym z ostatnich dokumentów w obszarze rozwoju umiejętności zawodowych, przyjętych przez Radę Ministrów, jest Zintegrowana Strategia Umiejętności 2030 (ZSU). Powstanie ZSU wynikało z uzgodnień z Komisją Europejską w ramach Umowy Partnerstwa. Strategia stwarza ramy dla działań

na rzecz nabywania i rozwijania umiejętności w myśl idei uczenia się przez całe życie. Nadrzędnym celem ZSU jest stworzenie możliwości i warunków dla rozwoju umiejętności niezbędnych do wzmocnienia kapitału społecznego, włączenia społecznego, wzrostu gospodarczego i osiągnięcia wysokiej jakości życia. ZSU obejmuje cały system edukacji i szkoleń, w tym edukację ogólną, edukację zawodową, szkolnictwo wyższe, edukację pozaformalną i uczenie się nieformalne.

W ZSU rozwijanie umiejętności zawodowych jest kluczowe z punktu widzenia uczenia się przez całe życie. Z punktu widzenia efektywnego kształcenia zawodowego i doradztwa zawodowego, w ZSU położono nacisk na rozwijanie systemu prognozowania zapotrzebowania na umiejętności, kwalifikacje i zawody, w tym:

- rozwijanie istniejących i tworzenie nowych rozwiązań organizacyjnych,
- integrację i rozbudowę istniejących oraz tworzenie nowych metod i narzędzi diagnozowania,
- opracowanie i wdrażanie standardów przetwarzania informacji, wynikających z bieżących diagnoz i analiz megatrendów, wyników badań przekrojowych oraz modelowania prorozwojowego, z uwzględnieniem różnic terytorialnych.

Podkreśla się także konieczność rozwijania systemu informowania o aktualnym i przyszłym zapotrzebowaniu na umiejętności, kwalifikacje i zawody oraz rozwijania istniejących i tworzenia nowych rozwiązań w zakresie monitorowania karier absolwentów.

W ZSU akcent został położony na rozwijanie współpracy pomiędzy pracodawcami a instytucjami edukacji formalnej i pozaformalnej, jakościowe i ilościowe rozwijanie praktyk i staży krajowych i zagranicznych dla osób uczących się w ramach edukacji formalnej i pozaformalnej oraz jakościowe i ilościowe rozwijanie praktyk i staży krajowych i zagranicznych dla kadry kształcącej a także rozwijanie zaplecza technicznego, dydaktycznego i instytucjonalnego kształcenia zawodowego uwzględniającego rzeczywiste warunki pracy.

Intensywny program reform w sektorze oświaty, zainicjowany w 2016 r., miał na celu dostosowanie struktury szkolnictwa i programów nauczania do zapotrzebowania na umiejętności na nowoczesnym rynku pracy i wymogów życia społecznego. Zreformowany system oferuje dzieciom i młodzieży wykształcenie ogólne niezbędne do dalszego rozwoju osobistego i będące odpowiedzią na potrzeby nowoczesnego społeczeństwa oraz nabycie kwalifikacji zawodowych współtworzonych przez pracodawców.

W związku z tym aktualnie w ramach systemu oświaty, kształcenie zawodowe realizowane jest w następujących typach szkół:

- 3-letniej branżowej szkole I stopnia,
- 2-letniej branżowej szkole II stopnia (dla absolwentów branżowej szkoły I stopnia),
- 5-letnim technikum,
- szkole policealnej o okresie nauki od 1 roku do 2,5 lat (dla osób posiadających wykształcenie średnie lub średnie branżowe).

Kształcenie zawodowe prowadzone jest również w formach pozaszkolnych (kursowych). Obecnie kształcenie zawodowe prowadzone jest w 229 zawodach. W zawodach wyodrębnione są kwalifikacje, czyli zestawy wiedzy i umiejętności oraz kompetencji, po nabyciu których można realizować określone zadania i wykonywać określone czynności. W zawodach nauczanych w branżowej szkole I stopnia wyodrębniono 1 kwalifikację, a w zawodach nauczanych w branżowej szkole II stopnia, technikum i szkole policealnej – 1 lub 2 kwalifikacje.

Opis kształcenia w poszczególnych zawodach, w tym zestaw obowiązkowych treści nauczania opisanych w formie oczekiwanych efektów kształcenia i kryteriów ich weryfikacji, określają podstawy programowe kształcenia w zawodach szkolnictwa branżowego. Podstawy programowe określają także wyposażenie szkoły niezbędne do realizacji kształcenia w zakresie poszczególnych kwalifikacji wyodrębnionych w zawodzie oraz minimalną liczbę godzin, jaka jest potrzebna, aby zrealizować treści nauczania odnoszące się do efektów kształcenia. Kształcenie w zawodach realizowane jest w oparciu o program nauczania zawodu, który szkoła powinna opracowywać we współpracy z pracodawcami lub organizacjami pracodawców. Program ten musi uwzględniać podstawę programową kształcenia w danym zawodzie, ale może uwzględniać również treści nauczania wykraczające poza zakres podstawy programowej, co pozwala szkołom elastycznie reagować na zmieniające się potrzeby. Kwalifikacje zawodowe potwierdza się w systemie zewnętrznych egzaminów zawodowych przeprowadzanych odrębnie dla każdej kwalifikacji. Osoba, która zda egzamin otrzymuje certyfikat kwalifikacji zawodowej. Natomiast osoba, która potwierdziła wszystkie kwalifikacje w danym zawodzie i posiada odpowiedni poziom wykształcenia otrzymuje dyplom zawodowy.

1.3. Ramy prawne systemu kształcenia i szkolenia zawodowego w Polsce

Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z 1997 r. gwarantuje wszystkim obywatelom prawo do nauki i stanowi, że nauka w szkołach publicznych jest bezpłatna i obowiązkowa do 18. roku życia. Kształcenie zawodowe stanowi istotny filar edukacji w Polsce. Organizację systemu kształcenia i szkolenia zawodowego regulują ustawy i akty wykonawcze do tych ustaw. Oto szczegółowy przegląd tych podstaw prawnych:

- 1) Ustawa o Rzemiośle z dnia 22 marca 1989 r. (Dz.U. z 2020 r. poz. 2159): Ustawa określa zasady prowadzenia działalności gospodarczej przez rzemieślników, w tym warunki zatrudniania młodocianych pracowników w celu przygotowania zawodowego. Przedsiębiorcy rzemieślnicy muszą spełniać określone kryteria, takie jak posiadanie odpowiednich kwalifikacji zawodowych i członkostwo w organizacjach rzemieślniczych.
- 2) Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej w sprawie egzaminów z dnia 10 stycznia 2017 r. (Dz.U. z 2017 r. poz. 89 i 1607 ze zm.): Rozporządzenie określa zasady przeprowadzania egzaminów czeladniczych, mistrzowskich oraz egzaminów sprawdzających przez komisje egzaminacyjne izb rzemieślniczych. Egzaminy te mają na celu potwierdzenie kwalifikacji zawodowych młodocianych pracowników.
- 3) Kodeks Pracy z dnia 26 czerwca 1974 r. (Dz.U. z 2020 r. poz. 1320 ze zm.): Kodeks pracy określa ogólne zasady zatrudniania pracowników, w tym młodocianych. Reguluje kwestie takie jak czas pracy, wynagrodzenie, warunki pracy oraz prawa i obowiązki pracowników i pracodawców.
- 4) Rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie przygotowania zawodowego młodocianych z dnia 28 maja 1996 r. (Dz.U. z 2018 r. poz. 2010, z 2019 r. poz. 1636): Rozporządzenie określa szczegółowe zasady przygotowania zawodowego młodocianych, w tym warunki zatrudniania, obowiązki pracodawców oraz wynagrodzenie młodocianych pracowników.
- 5) Ustawa Prawo Oświatowe z dnia 14 grudnia 2016 r. (Dz.U. z 2021 r. poz. 1082): Ustawa reguluje organizację systemu oświaty w Polsce, w tym kształcenie zawodowe. Określa zasady funkcjonowania szkół branżowych, programy nauczania oraz obowiązki szkół w zakresie organizacji praktyk zawodowych.
- 6) Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej w sprawie praktycznej nauki zawodu z dnia 22 lutego 2019 r. (Dz.U. z 2019 r. poz. 391): Rozporządzenie określa zasady organizacji praktycznej nauki zawodu, w tym formy współpracy między szkołami a pracodawcami,

warunki realizacji praktyk zawodowych oraz wymagania dotyczące instruktorów praktycznej nauki zawodu.

- 7) Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej w sprawie klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego z dnia 15 lutego 2019 r. (Dz.U. z 2019 r. poz. 316 ze zm.): Rozporządzenie określa klasyfikację zawodów, w których prowadzone jest kształcenie w szkołach branżowych, oraz cele i zadania kształcenia w tych zawodach.
- 8) Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej w sprawie podstaw programowych kształcenia w zawodach szkolnictwa branżowego z dnia 16 maja 2019 r. (Dz.U. z 2019 r. poz. 991 ze zm.): Rozporządzenie określa podstawy programowe kształcenia w zawodach szkolnictwa branżowego, w tym wymagania dotyczące treści programowych oraz dodatkowych umiejętności zawodowych.
- 9) Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej w sprawie ramowych planów nauczania dla publicznych szkół z dnia 3 kwietnia 2019 r. (Dz.U. z 2019 r. poz. 639 ze zm.): Rozporządzenie określa ramowe plany nauczania dla publicznych szkół, w tym szkół branżowych, oraz zasady organizacji roku szkolnego.
- 10) Ustawa o Systemie Oświaty z dnia 7 września 1991 r. (Dz.U. z 2021 r. poz. 1915): Ustawa reguluje ogólny system oświaty w Polsce, w tym kształcenie zawodowe, zasady przeprowadzania egzaminów zawodowych oraz wymagania dotyczące kwalifikacji nauczycieli i instruktorów praktycznej nauki zawodu.
- 11) Rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej w sprawie refundowania wynagrodzeń młodocianych pracowników z dnia 25 czerwca 2014 r. (Dz.U. z 2020 r. poz. 1581): Rozporządzenie określa zasady refundowania wynagrodzeń młodocianych pracowników ze środków Funduszu Pracy, co ma na celu wsparcie pracodawców zatrudniających młodocianych w celu przygotowania zawodowego.
- 12) Ustawa o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji z dnia 22 grudnia 2015 r. (Dz.U. z 2020 r. poz. 226): Ustawa wprowadza zintegrowany system kwalifikacji zawodowych, który umożliwia uznawanie i porównywanie kwalifikacji zdobytych w różnych formach edukacji i na różnych etapach życia zawodowego.

Podstawy prawne dualnego kształcenia zawodowego w Polsce zapewniają ramy prawne i organizacyjne, które umożliwiają skuteczne kształcenie młodocianych pracowników w rzemiośle oraz innych zawodach, dostosowując system edukacji do potrzeb rynku pracy i standardów europejskich.

Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 15 lutego 2019 r.² w sprawie ogólnych celów i zadań kształcenia w zawodach szkolnictwa

² <https://isap.sejm.gov.pl/isap.nsf/download.xsp/WDU20190000316/O/D20190316.pdf>

branżowego oraz klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego uwzględnia przyporządkowanie poszczególnych zawodów do jednej z 32 branż, uwzględniając specyfikę umiejętności zawodowych lub zakres, w jakim umiejętności te są wykorzystywane podczas wykonywania zadań zawodowych. Branże uporządkowano według kolejności alfabetycznej:

- 1) branża audiowizualna (AUD),
- 2) branża budowlana (BUD),
- 3) branża ceramiczno-szklarska (CES),
- 4) branża chemiczna (CHM),
- 5) branża drzewno-meblarska (DRM),
- 6) branża ekonomiczno-administracyjna (EKA),
- 7) branża elektroenergetyczna (ELE),
- 8) branża elektroniczno-mechatroniczna (ELM),
- 9) branża fryzjersko-kosmetyczna (FRK),
- 10) branża górniczo-wiertnicza (GIW),
- 11) branża handlowa (HAN),
- 12) branża hotelarsko-gastronomiczno-turystyczna (HGT),
- 13) branża leśna (LES),
- 14) branża mechaniczna (MEC),
- 15) branża mechaniki precyzyjnej (MEP),
- 16) branża metalurgiczna (MTL),
- 17) branża motoryzacyjna (MOT),
- 18) branża ochrony i bezpieczeństwa osób i mienia (BPO),
- 19) branża ogrodnicza (OGR),
- 20) branża opieki zdrowotnej (MED),
- 21) branża poligraficzna (PGF),
- 22) branża pomocy społecznej (SPO),
- 23) branża przemysłu mody (MOD),
- 24) branża rolno-hodowlana (ROL),
- 25) branża rybacka (RYB),
- 26) branża spedycyjno-logistyczna (SPL),
- 27) branża spożywcza (SPC),
- 28) branża teleinformatyczna (INF),
- 29) branża transportu drogowego (TDR),
- 30) branża transportu kolejowego (TKO),
- 31) branża transportu lotniczego (TLO),
- 32) branża transportu wodnego (TWO).

1.4. Kształcenie dualne w rzemiośle

Rzemieślnicy zatrudniający młodocianych pracowników w celu przygotowania zawodowego muszą spełniać określone warunki i być

członkami izby rzemieślniczej lub cechu. Nadzór nad przebiegiem kształcenia sprawuje izba rzemieślnicza lub cech, na mocy porozumienia z izbą.

- Kontrola: Izby rzemieślnicze i cechy przeprowadzają regularne kontrole u pracodawców, aby upewnić się, że młodociani pracownicy mają odpowiednie warunki do nauki zawodu.
- Wspomaganie: Cechy i izby rzemieślnicze wspierają rzemieślników w realizacji ich obowiązków związanych z kształceniem zawodowym, dostarczając niezbędne informacje i materiały.
- Monitoring: Organizacje rzemieślnicze monitorują efektywność i jakość szkolenia poprzez analizowanie wyników egzaminów zawodowych oraz opinii uczestników procesu kształcenia.

Izby rzemieślnicze pełnią kluczową rolę w nadzorze nad przebiegiem przygotowania zawodowego w rzemiośle. Ich zadania obejmują:

- Izby rzemieślnicze współpracują z samorządami wojewódzkimi i powiatowymi, kuratoriami oświaty, radami rynku pracy oraz innymi organami w zakresie organizacji doksztalcania teoretycznego młodocianych pracowników.
- Izby regularnie analizują wyniki egzaminów czeladniczych, aby ocenić poziom przygotowania kandydatów oraz skuteczność programów nauczania.
- Izby organizują seminaria szkoleniowe dla przedstawicieli cechów oraz szkolenia doskonalące dla rzemieślników, którzy zatrudniają młodocianych pracowników.
- Izby przygotowują wzorcowe zestawy dokumentacji związanej z przygotowaniem zawodowym oraz prowadzą doradztwo dla rzemieślników.

Cechy, na mocy upoważnienia izby rzemieślniczej, sprawują nadzór nad przebiegiem przygotowania zawodowego w rzemiośle, wykonując następujące zadania:

- Cechy współpracują z władzami lokalnymi, instytucjami rynku pracy oraz szkołami branżowymi w zakresie organizacji doksztalcania teoretycznego i praktycznego młodocianych pracowników.
- Cechy, z udziałem specjalistów ds. BHP, potwierdzają warunki zakładu pracy umożliwiające prowadzenie przygotowania zawodowego młodocianych.
- Cechy prowadzą wykaz pracodawców zatrudniających młodocianych pracowników, zawierający informacje o stanie zatrudnienia, kwalifikacjach szkolących osób oraz formach doksztalcania teoretycznego.
- Cechy organizują cykliczne spotkania instruktażowe z mistrzami szkolącymi, obejmujące zasady prawne związane ze szkoleniem

młodocianych oraz metodyki i dydaktyki realizacji programu nauki zawodu.

- Cechy uczestniczą w rozstrzygnięciu sporów między rzemieślnikiem a młodocianym pracownikiem, wynikłych w trakcie przygotowania zawodowego.
- Cechy promują naukę zawodu organizowaną w zakładach rzemieślniczych, upowszechniając informacje na temat zasad prawnych i organizacyjnych dotyczących przygotowania zawodowego w rzemiośle.

Nadzór nad przebiegiem dualnego kształcenia zawodowego w rzemiośle jest realizowany przez izby rzemieślnicze i cechy, które poprzez kontrole, wspomaganie i monitoring dbają o wysoką jakość kształcenia zawodowego. Izby rzemieślnicze pełnią kluczową rolę w organizacji i nadzorze nad procesem kształcenia, współpracując z władzami i instytucjami oraz analizując wyniki egzaminów. Cechy natomiast skupiają się na bezpośrednim wsparciu rzemieślników oraz zapewnianiu odpowiednich warunków pracy i nauki dla młodocianych pracowników.

Współpraca z pracodawcami była i pozostaje priorytetowym obszarem zmian w kształceniu zawodowym wdrażanych od 2019 r. w polskim systemie kształcenia zawodowego. Współpraca realizowana jest na dwóch poziomach – krajowym i na poziomie poszczególnych szkół. Przepisy prawa oświatowego przewidują, że system kształcenia zawodowego wspierają pracodawcy, organizacje pracodawców, izby gospodarcze, stowarzyszenia zawodowe oraz sektorowe rady ds. kompetencji i Rada Programowa ds. kompetencji. Co więcej, minister właściwy do spraw oświaty i wychowania może zawierać porozumienia z organizacjami pracodawców, przedsiębiorstwami, samorządami gospodarczymi oraz innymi organizacjami pozarządowymi w celu poprawy stanu kształcenia zawodowego, w szczególności realizacji praktycznej nauki zawodu.

Aby rzemieślnik mógł zatrudnić młodocianego pracownika w celu przygotowania zawodowego, musi spełniać określone warunki prawne i organizacyjne. Przede wszystkim przedsiębiorca musi prowadzić działalność gospodarczą w jednej z branż rzemieślniczych, być mikro, małym lub średnim przedsiębiorcą, a także prowadzić działalność z wykorzystaniem zawodowych kwalifikacji i pracy własnej. Konieczne jest posiadanie odpowiednich kwalifikacji rzemieślniczych, takich jak dyplom mistrza, świadectwo czeladnicze lub tytuł robotnika wykwalifikowanego, oraz członkostwo w cechu lub izbie rzemieślniczej.

Osoba prowadząca przygotowanie zawodowe musi posiadać kwalifikacje pedagogiczne oraz praktyczne doświadczenie zawodowe, co potwierdzają odpowiednie dokumenty, takie jak dyplom ukończenia szkoły technicznej, dyplom mistrza, świadectwo czeladnicze lub zaświadczenie potwierdzające posiadanie wybranych kwalifikacji zawodowych. Pracodawca

musi także zapewnić odpowiednie warunki pracy, w tym odpowiednie wyposażenie, odzież ochronną oraz przestrzeganie zasad BHP, a także dostęp do narzędzi i materiałów niezbędnych do nauki zawodu.

Młodociany pracownik, który chce być zatrudniony w celu przygotowania zawodowego, musi mieć ukończone co najmniej 15 lat, ale nie więcej niż 18 lat, oraz ukończoną szkołę podstawową. Dodatkowo, musi przejść badania lekarskie potwierdzające brak przeciwwskazań zdrowotnych do wykonywania danego zawodu.

Umowa o pracę w celu przygotowania zawodowego jest specjalnym rodzajem umowy, która reguluje warunki zatrudnienia młodocianego pracownika i jego nauki zawodu. Umowa powinna być zawarta przed rozpoczęciem pracy i nauki zawodu przez młodocianego pracownika. Stronami umowy są młodociany pracownik oraz pracodawca-rzemieślnik. W przypadku młodocianych poniżej 16 roku życia, umowa musi być podpisana przez opiekuna prawnego. Umowa o pracę w celu przygotowania zawodowego może być zawarta na czas określony, obejmujący okres niezbędny do uzyskania kwalifikacji zawodowych.

Wypowiedzenie umowy o pracę w celu przygotowania zawodowego może nastąpić zarówno ze strony pracodawcy, jak i młodocianego. Pracodawca może wypowiedzieć umowę w przypadku ciężkiego naruszenia obowiązków pracowniczych przez młodocianego lub niewykonywania przez niego obowiązków wynikających z umowy. Młodociany może wypowiedzieć umowę, jeśli praca lub warunki pracy mają negatywny wpływ na jego zdrowie lub bezpieczeństwo.

Przygotowanie zawodowe młodocianego pracownika obejmuje zarówno przygotowanie praktyczne realizowane u pracodawcy-rzemieślnika, jak i doksztalcenie teoretyczne realizowane w szkołach branżowych lub w formie kursów zawodowych. Dualne kształcenie zawodowe obejmuje szeroki zakres zawodów rzemieślniczych, takich jak mechanik, elektryk, stolarz, kucharz, fryzjer, itp. Czas trwania przygotowania zawodowego jest określony w umowie i zależy od specyfiki zawodu oraz programu nauczania, zazwyczaj trwa od 2 do 3 lat. W przypadku przerwania nauki z przyczyn niezależnych od młodocianego, istnieje możliwość kontynuacji nauki u innego pracodawcy-rzemieślnika.

Po zakończeniu nauki zawodu młodociany pracownik przystępuje do egzaminu czeladniczego lub egzaminu sprawdzającego, które oceniają jego wiedzę i umiejętności zawodowe. Młodociany pracownik ma również obowiązek uczestniczyć w doksztalceniu teoretycznym, które jest integralną częścią przygotowania zawodowego. Koszty doksztalcenia teoretycznego mogą być pokrywane przez pracodawcę, szkołę lub inne instytucje wspierające kształcenie zawodowe. Młodociany pracownik otrzymuje wynagrodzenie zgodne z obowiązującymi przepisami prawa pracy, które może być częściowo refundowane przez państwo. Umowa powinna również zawierać załączniki określające szczegółowe warunki nauki zawodu, program nauczania,

harmonogram zajęć oraz inne niezbędne dokumenty. Umowa musi być sporządzona w dwóch egzemplarzach – jeden dla pracodawcy, drugi dla młodocianego pracownika (lub jego opiekuna prawnego).

Pracownicy młodociani, zatrudnieni w ramach dualnego kształcenia zawodowego, są objęci szczególną ochroną prawną. Ochrona ta ma na celu zapewnienie im bezpiecznych i zdrowych warunków pracy, adekwatnych do ich wieku i etapu rozwoju fizycznego oraz psychicznego. Poniżej przedstawiono szczegółowy opis regulacji prawnych związanych z ochroną pracowników młodocianych.

Czas pracy pracowników młodocianych jest ściśle regulowany przepisami prawa pracy, aby chronić ich zdrowie i zapewnić możliwość równoczesnego kontynuowania nauki. Pracownicy młodociani nie mogą pracować dłużej niż 8 godzin dziennie, przy czym w przypadku osób poniżej 16 roku życia czas pracy nie może przekraczać 6 godzin dziennie. Czas pracy młodocianych, którzy łączą pracę z nauką, nie może przekraczać 12 godzin na dobę łącznie z czasem przeznaczonym na zajęcia szkolne. Dodatkowo, młodociani mają prawo do przerw w pracy - po każdej godzinie pracy powinni mieć co najmniej 5 minut przerwy, a po czterech i pół godzinach pracy przysługuje im przerwa nie krótsza niż 30 minut.

Przepisy prawa pracy szczegółowo określają rodzaje prac, których młodociani pracownicy nie mogą wykonywać. Są to prace, które mogłyby stanowić zagrożenie dla ich zdrowia, bezpieczeństwa lub prawidłowego rozwoju fizycznego i psychicznego. Do prac wzbronionych młodocianym należą m.in. prace w warunkach nadmiernego hałasu, wibracji, w skrajnych temperaturach, prace z substancjami chemicznymi, prace przy maszynach i urządzeniach mogących stanowić zagrożenie dla życia i zdrowia, oraz prace wymagające nadmiernego wysiłku fizycznego.

Pracownicy młodociani mają prawo do corocznego, płatnego urlopu wypoczynkowego, którego wymiar jest nieco inny niż w przypadku dorosłych pracowników. Młodociany pracownik nabywa prawo do pierwszego urlopu po przepracowaniu 6 miesięcy w wymiarze 12 dni roboczych. Po przepracowaniu roku, młodocianemu przysługuje 26 dni roboczych urlopu wypoczynkowego. Prawo do urlopu jest niezbywalne, co oznacza, że pracodawca nie może odmówić młodocianemu pracownikowi prawa do skorzystania z przysługującego mu urlopu.

Młodociani pracownicy mają obowiązek uczestniczenia w doksztalaniu teoretycznym, które jest integralną częścią dualnego kształcenia zawodowego. Doksztalanie teoretyczne odbywa się zazwyczaj w formie zajęć szkolnych lub kursów zawodowych. Pracodawca jest zobowiązany do umożliwienia młodocianemu pracownikowi uczestnictwa w tych zajęciach, a czas spędzony na doksztalaniu teoretycznym jest wliczany do czasu pracy.

Wynagrodzenie pracowników młodocianych jest ustalane na podstawie obowiązujących przepisów prawa pracy i zależy od rodzaju wykonywanej pracy oraz jej wymiaru. Młodociani pracownicy otrzymują wynagrodzenie za pracę,

które może być częściowo refundowane przez państwo w ramach programów wspierających zatrudnienie młodocianych. Wynagrodzenie młodocianych powinno być adekwatne do wykonywanej pracy, a pracodawca jest zobowiązany do jego terminowego wypłacania.

1.5. Podstawowe prawa i obowiązki pracownika młodocianego i pracodawcy

Pracownik młodociany ma prawo do:

- Bezpiecznych i zdrowych warunków pracy.
- Wynagrodzenia za pracę.
- Urlopu wypoczynkowego.
- Uczestniczenia w doksztalcaniu teoretycznym.

Pracodawca ma obowiązek:

- Zapewnić młodocianemu pracownikowi odpowiednie warunki pracy i nauki zawodu.
- Przestrzegać przepisów dotyczących czasu pracy młodocianych.
- Umożliwić młodocianemu uczestnictwo w doksztalcaniu teoretycznym.
- Terminowo wypłacać wynagrodzenie.

Przepisy prawa pracy zapewniają pracownikom młodocianym szczególną ochronę, która ma na celu nie tylko zapewnienie bezpiecznych warunków pracy, ale także wsparcie w ich rozwoju zawodowym i edukacyjnym. Pracodawcy są zobowiązani do przestrzegania tych przepisów, aby młodociani mogli skutecznie łączyć pracę z nauką i zdobywać niezbędne kwalifikacje zawodowe w bezpiecznym środowisku.

1.6. Realizacja nauki zawodu na podstawie szkolnego planu nauczania

Realizacja nauki zawodu na podstawie szkolnego planu nauczania jest kluczowym elementem dualnego kształcenia zawodowego w Polsce. Szkolny plan nauczania stanowi fundament, na którym opiera się cała struktura kształcenia zawodowego, łącząc teoretyczne aspekty edukacji z praktycznym szkoleniem w miejscu pracy. Oto szczegółowy opis tego procesu.

Szkolny plan nauczania jest dokumentem opracowanym przez szkoły branżowe, który określa szczegółowy program nauczania dla poszczególnych zawodów. Plan ten uwzględnia wymagania programowe określone przez Ministerstwo Edukacji Narodowej oraz potrzeby rynku pracy i specyfikę poszczególnych zawodów. Cele i zadania kształcenia zawodowego obejmują przygotowanie uczniów do samodzielnego wykonywania zawodu, zdobycie

niezbędnych umiejętności praktycznych i teoretycznych, a także rozwijanie kompetencji społecznych i zawodowych, takich jak odpowiedzialność, praca zespołowa i umiejętność rozwiązywania problemów.

Treści programowe szkolnego planu nauczania obejmują zarówno zajęcia teoretyczne, realizowane w szkołach branżowych, jak i zajęcia praktyczne, odbywane u pracodawców-rzemieślników. Program nauczania jest dostosowany do specyfiki danego zawodu i obejmuje m.in.:

- Podstawy teoretyczne związane z danym zawodem.
- Zajęcia praktyczne, które pozwalają na zdobycie konkretnych umiejętności zawodowych.
- Zajęcia z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy.
- Przedmioty ogólnokształcące, które rozwijają ogólną wiedzę i umiejętności uczniów.

Organizacja procesu kształcenia zawodowego odbywa się w ścisłej współpracy między szkołami branżowymi a pracodawcami-rzemieślnikami. Każda szkoła branżowa przygotowuje indywidualne plany nauczania, które uwzględniają specyfikę lokalnego rynku pracy oraz potrzeby pracodawców. Harmonogram zajęć jest ustalany na początku każdego roku szkolnego i obejmuje zarówno czas przeznaczony na naukę teoretyczną w szkole, jak i czas na praktyki zawodowe u pracodawców. Zajęcia teoretyczne i praktyczne są zazwyczaj rozłożone równomiernie w ciągu tygodnia, aby zapewnić uczniom możliwość równoczesnego zdobywania wiedzy teoretycznej i umiejętności praktycznych.

Każdy z uczestników procesu kształcenia zawodowego ma określone role i obowiązki:

- Szkoły branżowe: Odpowiedzialne za organizację zajęć teoretycznych, nadzór nad realizacją programu nauczania oraz współpracę z pracodawcami w zakresie organizacji praktyk zawodowych.
- Pracodawcy-rzemieślnicy: Odpowiedzialni za organizację zajęć praktycznych, zapewnienie odpowiednich warunków pracy i nauki, nadzór nad postępami uczniów oraz współpracę ze szkołami branżowymi.
- Uczniowie: Zobowiązani do regularnego uczęszczania na zajęcia teoretyczne i praktyczne, przestrzegania zasad BHP, aktywnego uczestnictwa w procesie kształcenia oraz przystępowania do egzaminów zawodowych.

Ocena i monitorowanie postępów uczniów jest integralnym elementem realizacji szkolnego planu nauczania. Proces ten obejmuje różne formy oceny, zarówno teoretycznej, jak i praktycznej, oraz regularne monitorowanie postępów uczniów. System oceniania w kształceniu zawodowym obejmuje oceny bieżące z zajęć teoretycznych i praktycznych, a także końcowe oceny z egzaminów zawodowych. Oceny te są podstawą do oceny postępów uczniów i są regularnie przekazywane uczniom oraz ich rodzicom lub opiekunom

prawnym. Monitorowanie postępów uczniów odbywa się na różnych poziomach: szkoły, pracodawcy oraz instytucji nadzorujących proces kształcenia zawodowego. Szkoły branżowe i pracodawcy współpracują, aby regularnie monitorować i oceniać postępy uczniów, identyfikować ewentualne problemy oraz podejmować działania naprawcze.

Współpraca między szkołami branżowymi a pracodawcami jest kluczowa dla skutecznej realizacji nauki zawodu. Pracodawcy-rzemieślnicy odgrywają ważną rolę w procesie kształcenia zawodowego, zapewniając uczniom możliwość zdobywania praktycznych umiejętności zawodowych w rzeczywistych warunkach pracy.

Praktyki zawodowe są organizowane w taki sposób, aby uczniowie mieli możliwość zdobycia praktycznych umiejętności zawodowych, które są niezbędne do wykonywania danego zawodu. Pracodawcy zapewniają uczniom odpowiednie warunki pracy, dostęp do narzędzi i materiałów oraz nadzór nad przebiegiem praktyk. Współpraca z młodocianymi pracownikami przynosi również korzyści dla pracodawców. Pozwala na kształcenie przyszłych pracowników, dostosowanie umiejętności i kompetencji młodocianych do potrzeb firmy oraz budowanie pozytywnego wizerunku pracodawcy jako podmiotu wspierającego kształcenie zawodowe.

Realizacja nauki zawodu na podstawie szkolnego planu nauczania jest kluczowym elementem dualnego kształcenia zawodowego w Polsce. Proces ten wymaga ścisłej współpracy między szkołami branżowymi a pracodawcami, aby zapewnić uczniom możliwość zdobywania zarówno teoretycznej wiedzy, jak i praktycznych umiejętności zawodowych. Szkolny plan nauczania, ocena postępów uczniów oraz monitorowanie procesu kształcenia są podstawowymi elementami, które pozwalają na skuteczne przygotowanie młodocianych pracowników do samodzielnego wykonywania zawodu.

2) STATYSTYKI DOTYCZĄCE KSZTAŁCENIA ZAWODOWEGO

Dane do analizy zostały pozyskane ze strony Związku Rzemiosła Polskiego (ZRP) z najnowszymi dostępnymi informacjami z 2018 roku, z rządowego programu „Polski Inkubator Rzemiosła”, który wspiera rozwój organizacji rzemieślniczych jako strategicznych partnerów państwa w rozwoju przedsiębiorczości oraz kształceniu zawodowym oraz dane z GUS - Edukacja w roku szkolnym 2022/2023.

2.1. Liczby i wskaźniki dotyczące kształcenia zawodowego

W roku szkolnym 2022/23 w Polsce działało 6,8 tys. szkół ponadpodstawowych dla młodzieży (łącznie ze szkołami specjalnymi), do których uczęszczało łącznie 1671,2 tys. uczniów (w poprzednim roku szkolnym 1547,6 tys.).

Do 1861 techników uczęszczało 711,1 tys. uczniów i tu większość stanowili mężczyźni (61,0%). Natomiast do 1672 branżowych szkół I stopnia uczęszczało 195,1 tys. uczniów, wśród których mężczyźni stanowili 67,2%. Kształcenie w 226 branżowych szkołach II stopnia kontynuowało 11,4 tys. uczniów, z tego 10,8 tys. w miastach i 0,5 tys. na wsi. **Po raz pierwszy odnotowano 0,9 tys. absolwentów tych szkół – stanowili oni 0,3% absolwentów szkół ponadpodstawowych.**

W Polsce około 60 tysięcy uczniów kształci się u pracodawców-rzemieślników w ponad 130 zawodach. Od 1945 do 2018 roku wydano ponad 22 miliony świadectw czeladniczych oraz blisko 525 tysięcy dyplomów mistrzowskich. W 2019 roku do egzaminów czeladniczych przystąpiło ponad 27 tysięcy osób, a do egzaminów mistrzowskich ponad 24 tysiące osób. Te dane pokazują, jak ważną rolę odgrywa rzemiosło w polskim systemie edukacji zawodowej.

W roku szkolnym 2021/22 naukę w szkołach branżowych I stopnia ukończyło 82 968 absolwentów, z czego 26 309 stanowiły kobiety. Jeśli chodzi o szkoły branżowe II stopnia naukę ukończyło 907 uczniów, z czego 280 stanowiły kobiety. W przypadku techników liczba absolwentów to 116 694, w tym 45 690 kobiet.

System edukacji zawodowej w Polsce, obejmujący branżowe szkoły I i II stopnia oraz technika, jest dobrze zorganizowany i dostosowany do potrzeb rynku pracy. Szkoły te oferują młodzieży możliwość zdobycia praktycznych umiejętności i przygotowania do wykonywania konkretnych zawodów. Współpraca z pracodawcami oraz obowiązkowe praktyki zawodowe są kluczowe dla skuteczności tego systemu, pozwalając uczniom na zdobycie niezbędnego doświadczenia zawodowego. Egzamininy zawodowe i maturalne kończące kształcenie zawodowe zapewniają, że absolwenci są dobrze przygotowani do wejścia na rynek pracy lub kontynuowania nauki na poziomie wyższym.

2.2. Najpopularniejsze szkoły branżowe w Polsce

Poniżej przedstawiamy informacje o najpopularniejszych szkołach branżowych w Polsce, z podziałem na województwa, na podstawie dostępnych danych z roku szkolnego 2022/2023.³

³ <https://szkoly-branzowe.edubaza.pl/>

1. Województwo dolnośląskie: Zespół Szkół Mechanicznych w Bolesławcu
Specjalizuje się w kształceniu mechaników pojazdów samochodowych oraz techników mechaników.
2. Województwo kujawsko-pomorskie: Zespół Szkół Mechanicznych nr 1 im. Franciszka Siemiradzkiego w Toruniu
Popularny kierunek to technik mechanik.
3. Województwo lubelskie: Zespół Szkół nr 1 im. Władysława Grabskiego w Lublinie
Oferuje programy kształcenia w zawodach takich jak technik informatyk i technik logistyk.
4. Województwo lubuskie: Zespół Szkół Technicznych i Branżowych w Gorzowie Wielkopolskim
Znany z programów kształcenia w zawodach elektrycznych i mechanicznych.
5. Województwo łódzkie: Zespół Szkół Zawodowych nr 1 w Skierniewicach
Popularne kierunki to kucharz i technik żywienia i usług gastronomicznych.
6. Województwo małopolskie: Zespół Szkół Mechanicznych nr 1 w Krakowie
Specjalizuje się w kształceniu mechaników pojazdów samochodowych oraz techników mechatroników.
7. Województwo mazowieckie: Zespół Szkół Samochodowych i Licealnych nr 1 w Warszawie
Popularny wybór dla przyszłych mechaników i elektromechaników pojazdów samochodowych.
8. Województwo opolskie: Zespół Szkół Technicznych w Opolu
Oferuje kierunki takie jak technik mechanik i technik mechatronik.
9. Województwo podkarpackie: Zespół Szkół Mechanicznych w Rzeszowie
Popularny wśród uczniów wybierających zawody techniczne, takie jak technik mechanik.
10. Województwo podlaskie: Zespół Szkół Technicznych im. Gen. Władysława Andersa w Białymstoku
Specjalizuje się w kształceniu techników informatyków i mechaników.
11. Województwo pomorskie: Zespół Szkół Samochodowych w Gdańsku
Popularny kierunek to technik pojazdów samochodowych.
12. Województwo śląskie: Zespół Szkół Mechanicznych nr 3 w Gliwicach
Specjalizuje się w kształceniu mechaników i techników mechaników.
13. Województwo świętokrzyskie: Zespół Szkół Mechanicznych w Kielcach
Popularne kierunki to mechanik pojazdów samochodowych i technik mechatronik.
14. Województwo warmińsko-mazurskie: Zespół Szkół Mechanicznych i Energetycznych w Olsztynie
Specjalizuje się w kształceniu techników mechaników i energetyków.
15. Województwo wielkopolskie: Zespół Szkół Samochodowych w Poznaniu
Znany z wysokiej jakości kształcenia mechaników i techników pojazdów samochodowych.

16. Województwo zachodniopomorskie: Zespół Szkół Mechanicznych i Elektrycznych w Szczecinie

Popularne kierunki to technik mechanik i technik elektryk.

Te szkoły branżowe cieszą się dużą popularnością wśród uczniów ze względu na wysoką jakość kształcenia, dobrze wyposażone warsztaty oraz ścisłą współpracę z lokalnymi przedsiębiorstwami, co umożliwia odbywanie praktyk zawodowych w rzeczywistych warunkach pracy.

2.3. Rzemieśnicze zakłady szkolące

Rzemieśnicze zakłady szkolące odgrywają bardzo ważną rolę w kształceniu branżowym, dostarczając na potrzeby rynku pracy wykwalifikowanych fachowców (pracowników, ale i przyszłych mistrzów oraz pracodawców). Wyposażają uczniów w odpowiednie kwalifikacje zawodowe, dzięki którym znajdują oni zatrudnienie i będą mogli wykonywać swój wyuczony zawód.

W roku 2019 liczba rzemieślniczych zakładów szkolących uczniów – zatrudniających młodocianych pracowników w celu przygotowania zawodowego wynosiła 23 667 i zwiększyła się w porównaniu z rokiem poprzednim **aż o 1 832 zakłady**. Wzrost liczby zakładów szkolących uczniów w 2019 roku w stosunku do 1a poprzednich nastąpił niemal we wszystkich województwach, w 27 izbach rzemieślniczych. Największy wzrost zanotowano w województwie wielkopolskim - przybyło 447 zakładów, w śląskim – 290 oraz małopolskim – 202 zakłady. Jedynie województwo świętokrzyskie odnotowało niewielki spadek w stosunku do roku 2018 - liczba zakładów zmniejszyła się tam o 3. Najwięcej rzemieślniczych zakładów szkolących uczniów, zatrudniających młodocianych pracowników w celu przygotowania zawodowego, **w roku 2019 było w województwie wielkopolskim - 5 417**. Kolejnymi województwami pod względem liczebności rzemieślniczych zakładów były województwo śląskie - 3 578 oraz małopolskie - 2 084.

Jeśli chodzi o izbę rzemieślniczą z największą liczbą rzemieślniczych zakładów szkolących uczniów – zatrudniających młodocianych pracowników w celu przygotowania zawodowego w roku 2019 była to **Wielkopolska Izba Rzemieślnicza w Poznaniu** - wykazująca **4 221** zakłady zrzeszone w cechach należących do WIR w Poznaniu. Z kolei Dolnośląska Izba Rzemieślnicza we Wrocławiu wykazuje 1467 zakładów rzemieślnicze szkolące uczniów, a Izba Rzemieślnicza oraz Małej i Średniej Przedsiębiorczości w Katowicach - 1 576. W porównaniu z rokiem poprzednim największy przyrost zakładów szkolących nastąpił w Wielkopolskiej Izbie Rzemieślniczej – przybyło 289 zakładów, Izbie Rzemieślniczej oraz Małej i Średniej Przedsiębiorczości w Katowicach – 153, a Izbie Rzemieślniczej w Kaliszu przybyły 144 zakłady.

Tabela 2. Izby Rzemieśnicze w podziale na województwa ((n) – Izby Rzemieśnicze niezrzeszone w Związku Rzemiosła Polskiego).

Województwo	Izba Rzemieśnicza
dolnośląskie	Dolnośląska Izba Rzemieśnicza we Wrocławiu
kujawsko-pomorskie	Kujawsko-Pomorska Izba Rzemiosła i Przedsiębiorczości w Bydgoszczy
lubelskie	Izba Rzemiosła i Przedsiębiorczości w Lublinie Lubelska Izba Rzemieśnicza w Lublinie (n) Izba Rzemieśnicza Lubelszczyzny (n)
lubuskie	Izba Rzemiosła i Przedsiębiorców w Gorzowie Wielkopolskim Izba Rzemieśnicza i Przedsiębiorczości w Zielonej Górze
łódzkie	Izba Rzemieśnicza w Łodzi
małopolskie	Izba Rzemiosła i Przedsiębiorczości w Nowym Sączu Izba Rzemieśnicza oraz Małej i Średniej Przedsiębiorczości w Tarnowie Małopolska Izba Rzemiosła i Przedsiębiorczości w Krakowie
mazowieckie	Izba Rzemieśnicza Mazowska, Kurpi i Podlasia w Warszawie Izba Rzemieśnicza w Wyszakowie (n) Mazowiecka Izba Rzemiosła i Przedsiębiorczości w Warszawie Izba Rzemiosła i Małej Przedsiębiorczości w Radomiu
opolskie	Izba Rzemieśnicza w Opolu
podkarpackie	Izba Rzemieśnicza w Rzeszowie
podlaskie	Izba Rzemieśnicza i Przedsiębiorczości w Białymstoku
pomorskie	Izba Rzemieśnicza w Gdańsku Izba Rzemiosła i Przedsiębiorczości Pomorza Środkowego w Słupsku
śląskie	Beskidzka Izba Rzemiosła i Przedsiębiorczości w Bielsku-Białej Częstochowska Izba Rzemiosła i Przedsiębiorczości Izba Rzemieśnicza oraz Małej i Średniej Przedsiębiorczości w Katowicach Izba Rzemieśnicza w Rybniku (n)
świętokrzyskie	Izba Rzemieślników i Przedsiębiorców w Kielcach
warmińsko-mazurskie	Warmińsko-Mazurska Izba Rzemiosła i Przedsiębiorczości w Olsztynie
wielkopolskie	Izba Rzemieśnicza w Kaliszu Kaliska Izba Rzemieśnicza w Kaliszu (n) Krotoszyńska Izba Rzemieśnicza (n) Wielkopolska Izba Rzemieśnicza w Poznaniu
zachodniopomorskie	Izba Rzemieśnicza Małej i Średniej Przedsiębiorczości w Szczecinie Zachodniopomorska Izba Rzemiosła i Przedsiębiorczości w Szczecinie (n)

Źródło: Opracowanie własne.

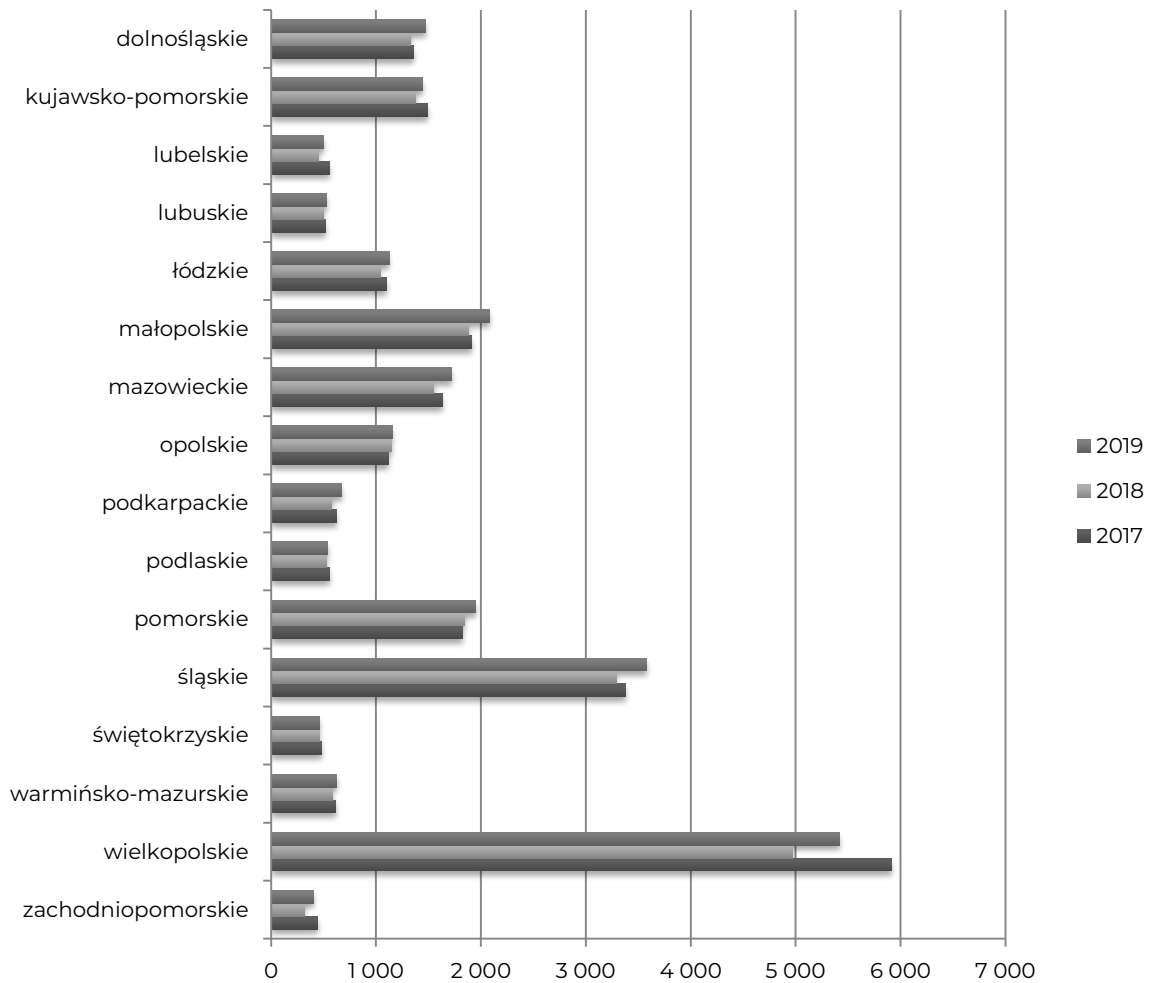
Tabela 3. Rzemieślnicze zakłady szkolące uczniów – zatrudniające młodocianych pracowników w celu przygotowania zawodowego w latach 2017-2019.

Województwo	Liczba rzemieślniczych zakładów szkolących uczniów – zatrudniających młodocianych pracowników w celu przygotowania zawodowego		
	2017	2018	2019
dolnośląskie	1 360	1 328	1 467
kujawsko-pomorskie	1 490	1 374	1 444
lubelskie	555	448	502
lubuskie	521	273	531
łódzkie	1 103	1 039	1 124
małopolskie	1 908	1 882	2 084
mazowieckie	1 632	1 548	1 716
opolskie	1 119	1 144	1 156
podkarpackie	620	580	673
podlaskie	555	528	541
pomorskie	1 821	1 840	1 944
śląskie	3 376	3 288	3 578
świętokrzyskie	484	463	460
warmińsko-mazurskie	618	588	627
wielkopolskie	5 910	4 970	5 417
zachodniopomorskie	444	315	403
	23 516	21 835	23 667

Źródło: Opracowanie własne na podstawie Informacji Oświatowej Związku Rzemiosła Polskiego.

Wykres 2. Rzemieślnicze zakłady szkolące uczniów – zatrudniające młodocianych pracowników w celu przygotowania zawodowego w latach 2017-2019.

Źródło: Opracowanie własne na podstawie Informacji Oświatowej Związku Rzemiosła Polskiego.

2.4. Zatrudnianie uczniów-młodocianych pracowników w celu przygotowania zawodowego

Nauka zawodu w rzemiośle to proces, w którym ważną rolę odgrywają zarówno pracodawcy, jak i szkoły branżowe. Celem nauki zawodu w miejscu pracy jest zdobycie wykształcenia na poziomie szkoły branżowej oraz kwalifikacji zawodowych, tj. świadectwa czeladniczego w wybranym zawodzie. Na naukę zawodu młodocianego pracownika zatrudnionego w celu przygotowania zawodowego składa się część praktyczna, czyli nauka zawodu u pracodawcy oraz doksztalcanie teoretyczne w szkole branżowej, na kursie doksztalcającym lub u pracodawcy.

W roku **2019 liczba pracowników młodocianych** zatrudnionych w zakładach rzemieślniczych w celu przygotowania zawodowego wynosiła **76 257** i **wzrosła znacząco z racji „podwójnego rocznika”** związanego ze zmianami w systemie edukacji w wyniku likwidacji gimnazjów. W stosunku do roku 2018 nastąpił wzrost aż o 18 713 pracowników młodocianych, a w stosunku do roku 2017 o 11 562. Wzrost liczby pracowników młodocianych w 2019 roku nastąpił we wszystkich województwach w 31 izbach rzemieślniczych. Największy wzrost zanotowano w województwie wielkopolskim - przybyło 3719 zatrudnionych pracowników, w śląskim – 2561, a w pomorskim przybyło 2360 pracowników.

Najwięcej młodocianych pracowników zatrudnionych w zakładach rzemieślniczych w celu przygotowania zawodowego było **w roku 2019 w województwie wielkopolskim - 16 140**. Kolejnym województwem pod względem liczebności młodocianych pracowników uczących się w rzemiośle było województwo śląskie z liczbą 10 067 zatrudnionych oraz pomorskie - 7 977.

Jeśli chodzi o izby z największą liczbą uczniów - młodocianych pracowników zatrudnionych w zakładach rzemieślniczych w celu przygotowania zawodowego w roku 2019 była to **Wielkopolska Izba Rzemieślnicza w Poznaniu – 12 436**, Izba Rzemieślnicza w Gdańsku - 5607, a także Kujawsko-Pomorska Izba Rzemiosła i Przedsiębiorczości w Bydgoszczy – 5 200. W porównaniu z rokiem poprzednim największy wzrost zatrudnionych nastąpił w Wielkopolskiej Izbie Rzemieślniczej w Poznaniu – przybyło 2949 młodocianych pracowników, w Izbie Rzemieślniczej w Gdańsku – 1624 oraz w Izbie Rzemieślniczej oraz Małej i Średniej Przedsiębiorczości w Katowicach – przybyło 1454 młodocianych pracowników.

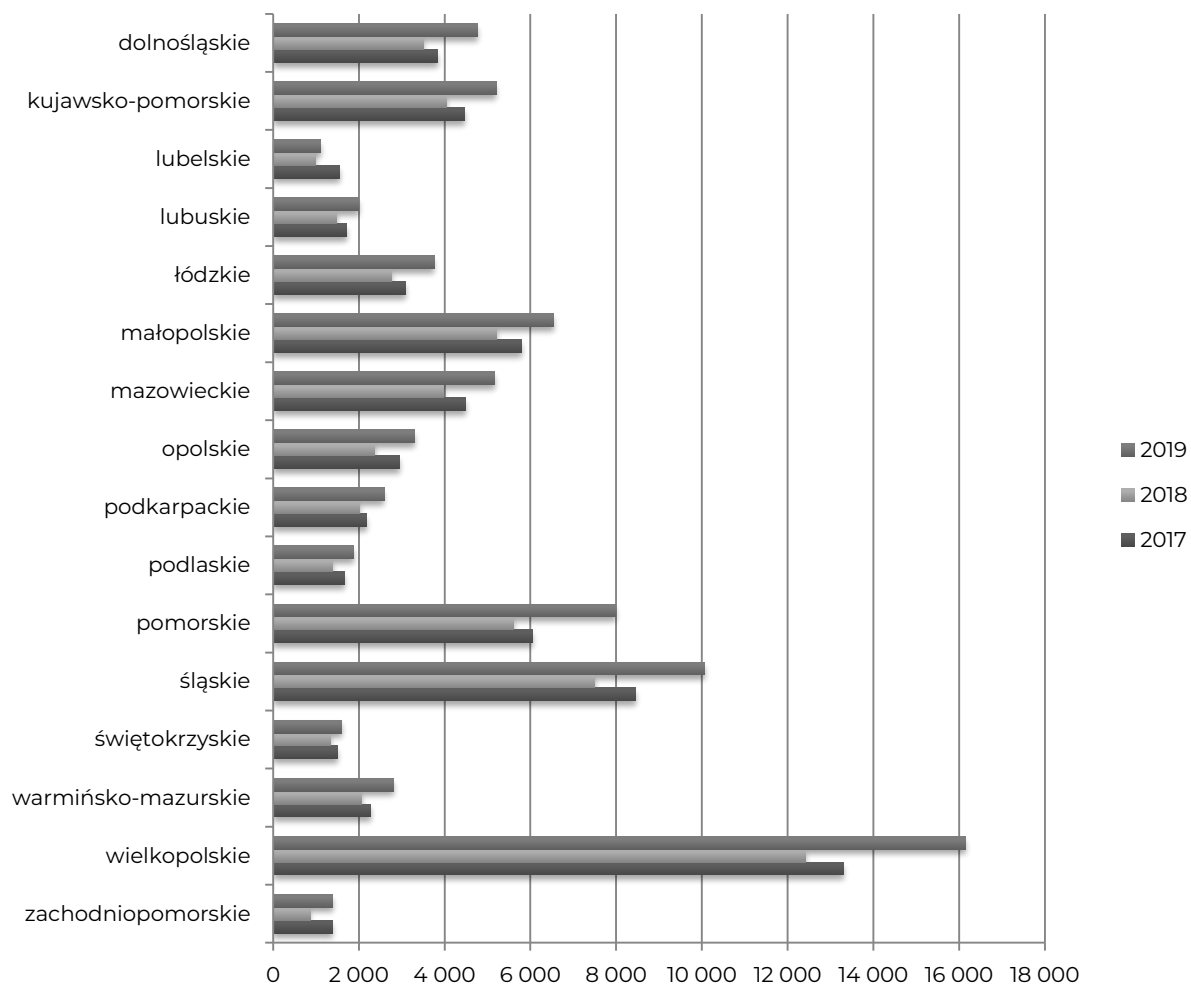
Tabela 4. Liczba pracowników młodocianych zatrudnionych w zakładach rzemieślniczych w celu przygotowania zawodowego w latach 2017-2019.

Województwo	Liczba pracowników młodocianych zatrudnionych w zakładach rzemieślniczych w celu przygotowania zawodowego		
	2017	2018	2019
dolnośląskie	3 834	3 507	4 763
kujawsko-pomorskie	4 464	4 046	5 200
lubelskie	1 557	985	1 115
lubuskie	1 720	1 480	1 990
łódzkie	3 077	2 767	3 752
małopolskie	5 796	5 206	6 537
mazowieckie	4 491	3 973	5 162
opolskie	2 957	2 371	3 308
podkarpackie	2 177	2 007	2 586
podlaskie	1 665	1 388	1 876
pomorskie	6 053	5 617	7 977
śląskie	8 461	7 506	10 067
świętokrzyskie	1 494	1 337	1 593
warmińsko-mazurskie	2 280	2 070	2 799
wielkopolskie	13 296	12 421	16 140
zachodniopomorskie	1 373	863	1 392
	64 695	57 544	76 257

Źródło: Opracowanie własne na podstawie Informacji Oświatowej Związku Rzemiosła Polskiego.

Wykres 3. Liczba pracowników młodocianych zatrudnionych w zakładach rzemieślniczych w celu przygotowania zawodowego w latach 2017-2019.

Źródło: Opracowanie własne na podstawie Informacji Oświatowej Związku Rzemiosła Polskiego.

Na rynku pracy liczy się nie tylko posiadanie wiedzy i umiejętności, ale także sposób ich doskonalenia. Bardzo ważne jest korzystanie z doświadczeń innych osób - w naturalnym środowisku pracy – zarówno przy nabywaniu kwalifikacji zawodowych, jak i przy rozwijaniu kompetencji społecznych. W 2019 roku 76 257 młodocianych pracowników zostało zatrudnionych w 23 667 zakładach rzemieślniczych w celu przygotowania zawodowego, z czego 69,46% stanowili mężczyźni. Ponadto zdecydowana większość młodocianych pracowników w zakładach rzemieślniczych w 2019 roku zatrudniona była w celu nauki zawodu – 75 505 osób, a tylko 752 osoby w celu przyuczenia zawodowego (z zakresu umiejętności wchodzących w zakres zawodu).

Tabela 5. Liczba młodocianych pracowników zatrudnionych w celu przygotowania zawodowego w zakładach rzemieślniczych w 2019 roku.

	Liczba młodocianych pracowników zatrudnionych w celu przygotowania zawodowego w zakładach rzemieślniczych		
		w tym kobiety	w tym mężczyźni
nauka zawodu	75 505	32,38%	67,62%
przyuczenie	752	15,15%	84,85%
razem	76 257	30,54%	69,46%

Źródło: Opracowanie własne na podstawie Informacji Oświatowej Związku Rzemiosła Polskiego.

Dokształcanie teoretyczne młodocianych pracowników zatrudnionych w celu przygotowania zawodowego w zakładach rzemieślniczych w 2019 roku odbywało się w dwóch formach tj. szkolnej z ilością 73 475 osób oraz pozaszkolnej – 1 660 osób.

Tabela 6. Dokształcanie teoretyczne młodocianych pracowników zatrudnionych w celu przygotowania zawodowego w zakładach rzemieślniczych w 2019 roku.

	Dokształcanie teoretyczne młodocianych pracowników zatrudnionych w celu przygotowania zawodowego w zakładach rzemieślniczych
forma szkolna	73 475
forma pozaszkolna	1 660

Źródło: Opracowanie własne na podstawie Informacji Oświatowej Związku Rzemiosła Polskiego.

2.5. Egzaminy czeladnicze i mistrzowskie przed komisjami egzaminacyjnymi izb rzemieślniczych

W roku 2019 liczba kandydatów, którzy przystąpili do **egzaminów czeladniczych** przed komisjami egzaminacyjnymi izb rzemieślniczych spadła w porównaniu do roku poprzedniego o 1165, natomiast liczba kandydatów, którzy przystąpili do **egzaminów mistrzowskich** wzrosła o liczbę 181 kandydatów.

W roku 2019 do egzaminów czeladniczych przystąpiło 27 942 osób, z których 25 505 uzyskało świadectwa czeladnicze. Najwięcej egzaminów czeladniczych przeprowadzono w województwie wielkopolskim – 4 664 osoby. Kolejnym województwem pod względem liczby kandydatów, którzy przystąpili do egzaminów czeladniczych było województwo lubelskie z liczbą 3 485 osób oraz województwo śląskie – 2 942 osoby. W porównaniu z rokiem poprzednim największy przyrost kandydatów nastąpił w województwie lubelskim bo o aż 825 a największy spadek w województwie podkarpackim o 425 kandydatów. Jeśli chodzi o izbę rzemieślniczą z największą liczbą kandydatów, którzy przystąpili do egzaminów czeladniczych przed komisjami egzaminacyjnymi izb rzemieślniczych w roku 2019 była to **Wielkopolska Izba Rzemieślnicza w Poznaniu – 3 449**, następnie Izba Rzemieślnicza w Rzeszowie – 1 615, oraz Kujawsko-Pomorska Izba Rzemiosła i Przedsiębiorczości w Bydgoszczy – 1 464. W porównaniu z rokiem poprzednim największy przyrost kandydatów nastąpił w Izbie Rzemieślniczej Małej i Średniej Przedsiębiorczości w Szczecinie bo o aż 184 a największy spadek w Izbie Rzemieślniczej w Rzeszowie o 184 kandydatów.

W roku 2019 do egzaminów mistrzowskich przystąpiło 2 606 osób, z czego 2484 uzyskało dyplomy mistrzowskie. Do egzaminu mistrzowskiego najwięcej kandydatów przystąpiło w województwie wielkopolskim - 331 osób. Kolejnym województwami pod względem liczby kandydatów, którzy przystąpili do egzaminów mistrzowskich było województwo zachodniopomorskie – 318 osób oraz województwo śląskie – 297 osób. W porównaniu z rokiem poprzednim największy przyrost kandydatów nastąpił w województwie zachodniopomorskim, bo o aż 73, a największy spadek w województwie śląskim - o 139 kandydatów. Jeśli chodzi o izbę rzemieślniczą z największą liczbą kandydatów, którzy przystąpili do egzaminów mistrzowskich przed komisjami egzaminacyjnymi izb rzemieślniczych w roku 2019 była to **Izba Rzemieślnicza Małej i Średniej Przedsiębiorczości w Szczecinie – 197**, następnie Izba Rzemieślnicza oraz Małej i Średniej Przedsiębiorczości w Katowicach – 181, oraz Wielkopolska Izba Rzemieślnicza w Poznaniu – 155. W porównaniu z rokiem poprzednim największy przyrost kandydatów nastąpił, podobnie jak w przypadku egzaminów czeladniczych, w Izbie Rzemieślniczej

Małej i Średniej Przedsiębiorczości w Szczecinie, bo o aż 75, a największy spadek w Izbie Rzemieślniczej oraz Małej i Średniej Przedsiębiorczości w Katowicach o 182 kandydatów.

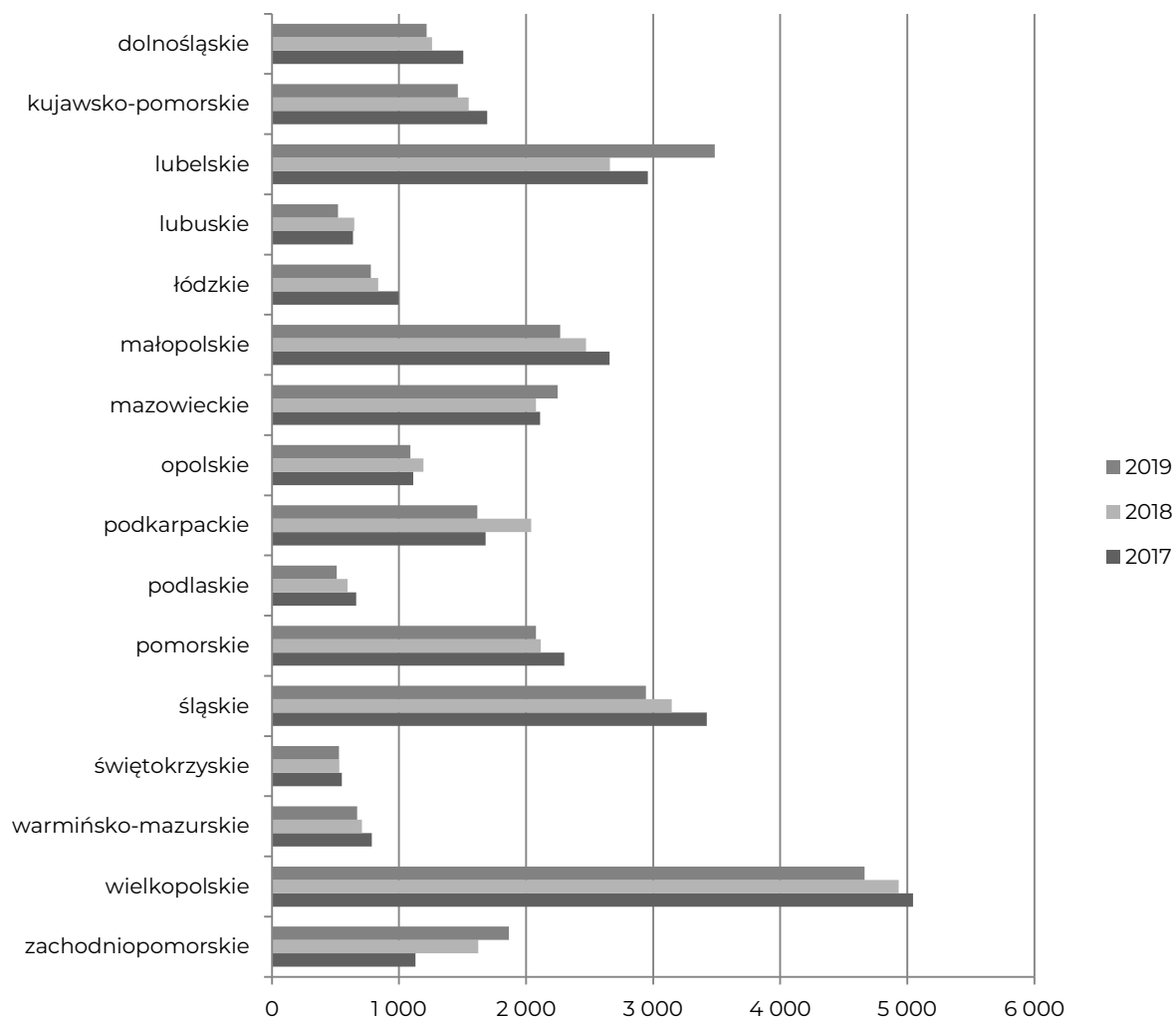
Tabela 7. Liczba kandydatów, którzy przystąpili do egzaminów czeladniczych i mistrzowskich przed komisjami egzaminacyjnymi izb rzemieślniczych w latach 2017-2019.

Województwo	Liczba kandydatów, którzy przystąpili do egzaminów czeladniczych i mistrzowskich przed komisjami egzaminacyjnymi izb rzemieślniczych					
	2017		2018		2019	
	Egzamin czeladniczy	Egzamin mistrzowski	Egzamin czeladniczy	Egzamin mistrzowski	Egzamin czeladniczy	Egzamin mistrzowski
dolnośląskie	1 505	134	1 260	156	1 217	120
kujawsko-pomorskie	1 693	106	1 549	53	1 464	82
lubelskie	2 957	241	2 660	217	3 485	281
lubuskie	637	99	648	127	519	93
łódzkie	997	94	837	42	779	65
małopolskie	2 658	233	2 471	208	2 267	232
mazowieckie	2 109	228	2 078	196	2 248	218
opolskie	1 111	93	1 191	90	1 090	89
podkarpackie	1 680	115	2 040	125	1 615	131
podlaskie	663	54	595	32	511	48
pomorskie	2 300	159	2 116	126	2 078	165
śląskie	3 421	438	3 145	436	2 942	297
świętokrzyskie	551	91	531	86	528	103
warmińsko-mazurskie	786	39	708	40	670	33
wielkopolskie	5 045	294	4 933	293	4 664	331
zachodniopomorskie	1 129	143	1 623	245	1 865	318
	29 242	2 561	28 385	2 472	27 942	2 606

Źródło: Opracowanie własne na podstawie Informacji Oświatowej Związku Rzemiosła Polskiego.

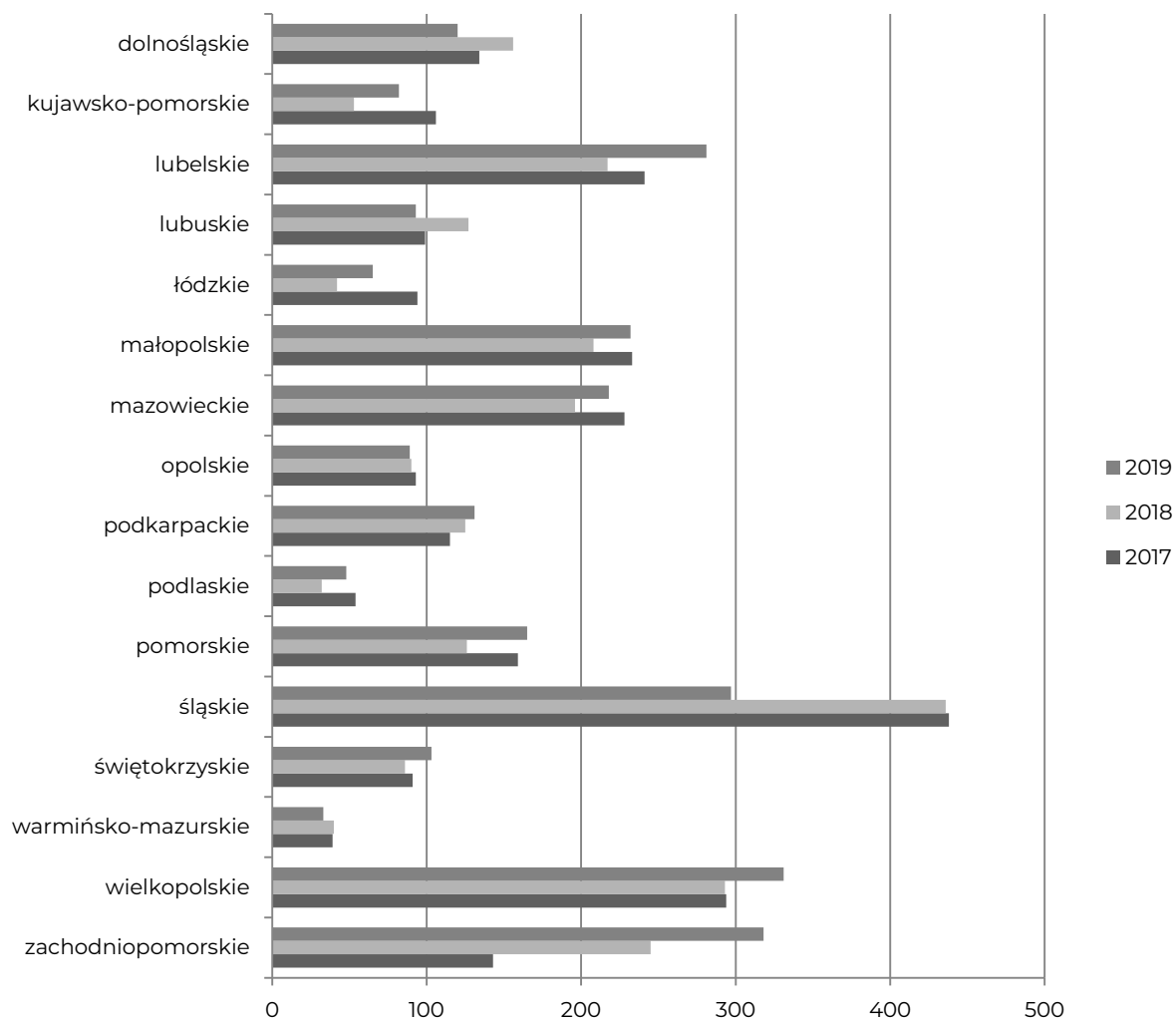
Wykres 4. Liczba kandydatów, którzy przystąpili do egzaminów czeladniczych przed komisjami egzaminacyjnymi izb rzemieślniczych w latach 2017-2019.

Źródło: Opracowanie własne na podstawie Informacji Oświatowej Związku Rzemiosła Polskiego.

Wykres 5. Liczba kandydatów, którzy przystąpili do egzaminów mistrzowskich przed komisjami egzaminacyjnymi izb rzemieślniczych w latach 2017-2019.

Źródło: Opracowanie własne na podstawie Informacji Oświatowej Związku Rzemiosła Polskiego.

W roku 2019 do egzaminów czeladniczych przystąpiło 20 188 absolwentów nauki zawodu, w tym 70,84% stanowili mężczyźni. Wynik pozytywny z egzaminu uzyskało 17 903 osób. Natomiast jako kandydaci z wolnego wyboru do egzaminów czeladniczych przystąpiło 7 754 osób, w tym tylko 47,66% stanowili mężczyźni. Egzaminu nie zdały 152 osoby.

Tabela 8. Egzaminy czeladnicze przed komisjami egzaminacyjnymi izb rzemieślniczych w 2019 roku.

			Egzaminy czeladnicze		
			razem	w tym kobiety	w tym mężczyźni
Absolwenci nauki zawodu	pozytywnie	17 903	20 188	29,16%	70,84%
	negatywnie	2 285			
Kandydaci z wolnego naboru	pozytywnie	7 602	7 754	52,34%	47,66%
	negatywnie	152			

Źródło: Opracowanie własne na podstawie Informacji Oświatowej Związku Rzemiosła Polskiego.

W roku 2019 do egzaminów mistrzowskich przystąpiło 2 606 osób, w tym 71,56% stanowili mężczyźni. Wynik pozytywny z egzaminu uzyskało 2 484 osoby.

Tabela 9. Egzaminy mistrzowskie przed komisjami egzaminacyjnymi izb rzemieślniczych w 2019 roku.

			Egzaminy mistrzowskie		
			razem	w tym kobiety	w tym mężczyźni
pozytywnie		2 484	2 606	28,74%	71,56%
negatywnie		122			

Źródło: Opracowanie własne na podstawie Informacji Oświatowej Związku Rzemiosła Polskiego.

W roku 2019 do egzaminów sprawdzających przystąpiły 3 403 osoby (po ukończeniu kształcenia ustawicznego w formie pozaszkolnej z zakresu umiejętności wchodzących w zakres zawodu, którego dotyczy egzamin), w tym 50,08% stanowili mężczyźni. Wynik pozytywny z egzaminu uzyskały 3 383 osoby.

Tabela 10. Egzaminy sprawdzające przed komisjami egzaminacyjnymi izb rzemieślniczych w 2019 roku.

Egzaminy sprawdzające				
		razem	w tym kobiety	w tym mężczyźni
pozytywnie	3 383	3 403	49,92%	50,08%
negatywnie	20			

Źródło: Opracowanie własne na podstawie Informacji Oświatowej Związku Rzemiosła Polskiego.

Egzaminy czeladnicze i mistrzowskie przed komisjami egzaminacyjnymi izb rzemieślniczych to potwierdzenie kwalifikacji zawodowych, które wyznaczają pracownikowi jego status na rynku pracy oraz pozycję zawodową. Kwalifikacje zawodowe przesądzają o przydziale zadań i funkcji zawodowych. Podstawą prawną systemu egzaminów czeladniczych i mistrzowskich jest ustawa z dnia 22 marca 1989 roku o rzemiośle oraz wydane na podstawie zawartej w niej delegacji rozporządzenie Ministra Edukacji.

Egzaminy czeladnicze i mistrzowskie przed komisjami egzaminacyjnymi izb rzemieślniczych są dostępne dla różnych kategorii kandydatów, tj. zarówno absolwentów nauki zawodu u rzemieślnika, jak też osób poszukujących możliwości potwierdzenia nabytych umiejętności zawodowych. Najwięcej egzaminów czeladniczych w 2018 roku odbyło się w zawodzie **fryzjer - 5243 egzaminy, mechanik pojazdów samochodowych - 4935 egzaminy oraz kucharz - 2506 egzaminów**. Na kolejnych miejscach uplasował się cukiernik (1798), stolarz (1637), elektryk (1339), monter zabudowy i robót wykończeniowych w budownictwie (1044), ślusarz (973), monter sieci instalacji i urządzeń sanitarnych (966), murarz-tylnkarz (759), piekarz (705), elektromechanik pojazdów samochodowych (677) oraz operator obrabiarek sterowanych numerycznie (500). Wszystkie zawody z liczbą egzaminów czeladniczych zostały przedstawione w tabeli nr 5 poniżej. W porównaniu z rokiem poprzednim największy przyrost kandydatów nastąpił w województwie małopolskim bo o aż 88 a największy spadek w województwie śląskim o 139 kandydatów.

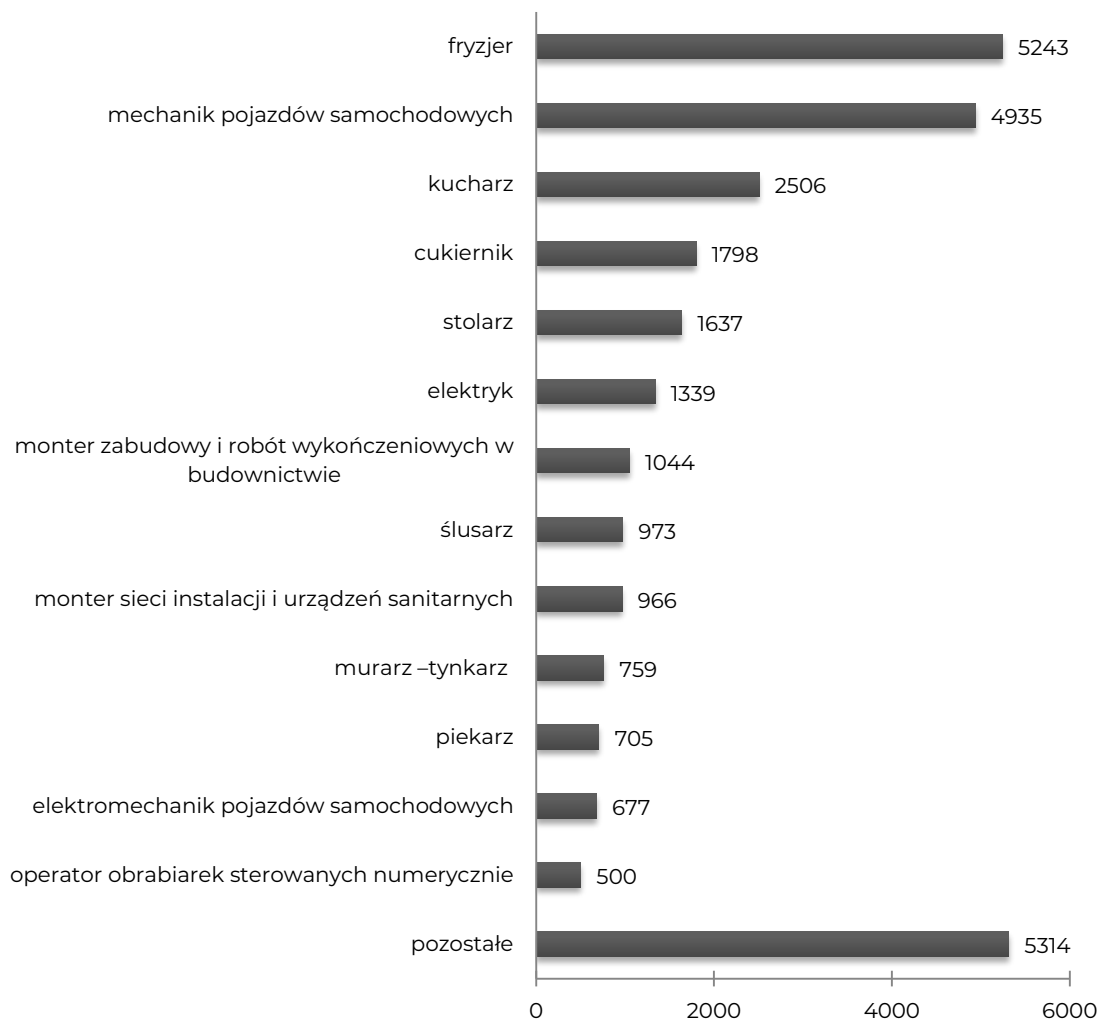
Tabela 11. Liczba egzaminów czeladniczych przed komisjami egzaminacyjnymi izb rzemieślniczych według zawodów w 2018 roku.

Liczba egzaminów czeladniczych przed komisjami egzaminacyjnymi izb rzemieślniczych według zawodów	
zawód	liczba egzaminów
fryzjer	5 243
mechanik pojazdów samochodowych	4 935
kucharz	2 506
cukiernik	1 798
stolarz	1 637
elektryk	1 339
monter zabudowy i robót wykończeniowych w budownictwie	1 044
ślusarz	973
monter sieci instalacji i urządzeń sanitarnych	966
murarz – tynkarz	759
piekarz	705
elektromechanik pojazdów samochodowych	677
operator obrabiarek sterowanych numerycznie	500
pozostałe	5 314

Źródło: Opracowanie własne na podstawie Informacji Oświatowej Związku Rzemiosła Polskiego.

Wykres 6. Liczba egzaminów czeladniczych przed komisjami egzaminacyjnymi izb rzemieślniczych według zawodów w 2018 roku.

Źródło: Opracowanie własne na podstawie Informacji Oświatowej Związku Rzemiosła Polskiego.

Najwięcej egzaminów mistrzowskich w 2018 roku odbyło się w zawodzie **fryzjer – 342 egzaminy, mechanik pojazdów samochodowych - 301 egzaminów oraz kucharz - 281 egzaminów**. Na kolejnych miejscach uplasował się stolarz (122), cukiernik (114), monter sieci instalacji i urządzeń sanitarnych (106), monter zabudowy i robót wykończeniowych w budownictwie (91), elektryk (91), kominiarz (87), piekarz (73), murarz-tynkarz (71), malarz-tapeciarz (63) oraz ślusarz (57).

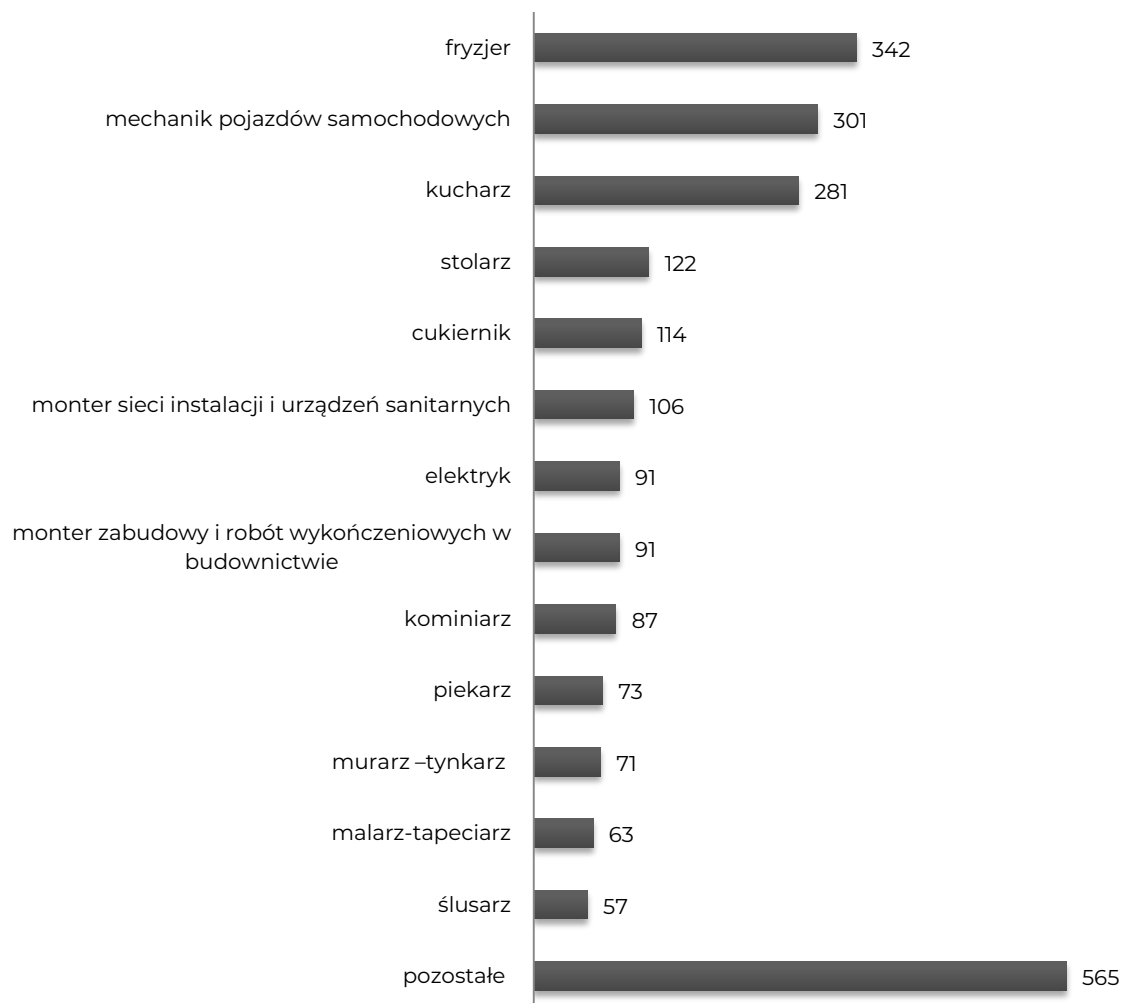
Tabela 12. Liczba egzaminów mistrzowskich przed komisjami egzaminacyjnymi izb rzemieślniczych według zawodów w 2018 roku.

Liczba egzaminów mistrzowskich przed komisjami egzaminacyjnymi izb rzemieślniczych według zawodów	
zawód	liczba egzaminów
fryzjer	342
mechanik pojazdów samochodowych	301
kucharz	281
stolarz	122
cukiernik	114
monter sieci instalacji i urządzeń sanitarnych	106
elektryk	91
monter zabudowy i robót wykończeniowych w budownictwie	91
kominiarz	87
piekarz	73
murarz –tynkarz	71
malarz-tapeciarz	63
ślusarz	57
pozostałe	565

Źródło: Opracowanie własne na podstawie Informacji Oświatowej Związku Rzemiosła Polskiego.

Wykres 7. Liczba egzaminów mistrzowskich przed komisjami egzaminacyjnymi izb rzemieślniczych według zawodów w 2018 roku.

Źródło: Opracowanie własne na podstawie Informacji Oświatowej Związku Rzemiosła Polskiego.

Syntetyczny obraz kształcenia w rzemiośle sprowadza się do poniższych, kluczowych danych:

- 1) W roku **2019 liczba rzemieślniczych zakładów szkolących, zatrudniających uczniów–pracowników młodocianych w celu przygotowania zawodowego wynosiła 23 667** i zwiększyła się w porównaniu z rokiem 2018 o 1 832 zakłady.
- 2) W roku **2019 liczba uczniów–pracowników młodocianych** zatrudnionych w zakładach rzemieślniczych w celu przygotowania zawodowego wynosiła **76 257** i **wzrosła znacząco z racji „podwójnego rocznika”** związanego ze zmianami w systemie edukacji w wyniku likwidacji gimnazjów. W stosunku do roku 2018 nastąpił wzrost o 18 713 pracowników młodocianych.
- 3) W roku **2019 liczba kandydatów**, którzy przystąpili do **egzaminów czeladniczych** przed komisjami egzaminacyjnymi izb rzemieślniczych spadła w porównaniu do roku 2018 o 1165, natomiast liczba kandydatów, którzy przystąpili do **egzaminów mistrzowskich** wzrosła o 181 kandydatów. A zatem z jednej strony odnotować należy trend spadkowy pod względem naboru do kształcenia w rzemiośle, czego „odłożonym w czasie” skutkiem jest mniejsza liczba egzaminów rzemieślniczych. Ale z drugiej strony, pozytywną informacją jest skromny wzrost liczby egzaminów mistrzowskich.
 - w roku **2019 do egzaminów czeladniczych przystąpiło 27 942** osób, z których 25 505 uzyskało świadectwa czeladnicze.
 - w roku **2019 do egzaminów mistrzowskich przystąpiło 2 606** osób, z czego 2484 uzyskało dyplomy mistrzowskie.
- 4) W **2019 roku odbyły się 734 kursy zawodowe** zrealizowane przez izby rzemieślnicze, a wzięło w nich udział 7 676 uczestników. Z kolei **szkoleń zrealizowanych w 2019 roku** przez izby rzemieślnicze odbyło się 419 dla 8 120 uczestników.
- 5) W roku **2018 działało 38 rzemieślniczych szkół branżowych prowadzonych przez organizacje rzemieślnicze**, a kształciło się w nich blisko 6 tys. uczniów.

3) FORMY ZAANGAŻOWANIA ORGANIZACJI BRANŻOWYCH I SAMORZĄDU GOSPODARCZEGO

Organizacje branżowe i samorządy gospodarcze odgrywają istotną rolę w systemie kształcenia zawodowego w Polsce, wpływając na jego rozwój i dostosowanie do wymagań rynku pracy. Izby rzemieślnicze i cechy nadzorują jakość kształcenia zawodowego, organizując egzaminy czeladnicze i mistrzowskie oraz wspierając pracodawców w organizacji praktyk zawodowych. Dodatkowo, stowarzyszenia branżowe oferują doradztwo, konsultacje oraz realizują projekty promujące kształcenie zawodowe, w tym konkursy zawodowe i współpracę z partnerami zagranicznymi.

Samorządy gospodarcze, takie jak rady rynku pracy, monitorują potrzeby rynku pracy, identyfikując zawody deficytowe, co pozwala na lepsze dostosowanie oferty edukacyjnej. Samorządy wojewódzkie i powiatowe zarządzają funduszami na kształcenie zawodowe, inicjują współpracę między szkołami a przedsiębiorstwami oraz organizują targi edukacyjne i zawodowe, promując kształcenie zawodowe.

Wspólne inicjatywy, takie jak "Edukacja dla Rynku Pracy", finansowane przez UE, wspierają dopasowanie oferty edukacyjnej do potrzeb rynku pracy poprzez projekty szkoleniowe dla nauczycieli i uczniów. System refundacji kosztów wynagrodzeń młodocianych pracowników zachęca pracodawców do angażowania się w proces kształcenia zawodowego, zapewniając uczniom dostęp do praktycznych umiejętności w rzeczywistych warunkach pracy.

Dzięki zaangażowaniu organizacji branżowych i samorządów gospodarczych, uczniowie mają możliwość zdobycia praktycznych umiejętności kluczowych dla ich przyszłej kariery zawodowej, co przyczynia się do lepszego przygotowania absolwentów do wymagań współczesnej gospodarki.

3.1. Organizacje branżowe: oddziaływanie społeczne rzemiosła⁴

Tematyka kształcenia dualnego w rzemiośle dotyczy dużej skali procesów społecznych i gospodarczych, a tym samym wykracza poza kwestie dotyczące ściśle systemu edukacji. Kluczowym powodem takiego stanu rzeczy jest to, że istotą kształcenia dualnego, przemienneho jest zaangażowanie pracodawców w proces edukacji w sposób równoprawny ze szkołą. To pociąga za sobą konsekwencje instytucjonalne, ale również społeczne, gdyż

⁴ Na podstawie: K. Bondyra, *Kształcenie zawodowe osób z niepełnosprawnością w rzemiośle*, 2020, w druku.

poszczególne firmy, ale także reprezentujące je organizacje zostają włączone w proces kształcenia zawodowego. Istotnym wymiarem funkcjonowania kształcenia dualnego, w które zaangażowane są w Polsce organizacje rzemieślnicze - cechy i izby, jest zatem m. in. generowanie zasobów **kapitału społecznego**.

System dualny kształcenia zawodowego w rzemiośle z racji bezpośredniego zaangażowania firm i zrzeszających ich organizacji jest dopasowany do sytuacji rynkowej odnośnie zapotrzebowania na specjalistów o określonych kwalifikacjach. W ten sposób też kreowane są nowe kierunki kształcenia⁵. Dzięki temu wskaźnik NEET (odsetek młodych ludzi z problemami związanymi z przejściem ze szkoły do pracy) w krajach niemieckojęzycznych, w których funkcjonuje dualny system kształcenia zawodowego, jest o połowę niższy niż w Polsce czy Francji, gdzie przedsiębiorstwa mają zdecydowanie ograniczony wpływ na funkcjonowanie szkolnictwa⁶. Jest to istotna korzyść wynikająca z wdrożenia tego modelu edukacji.

Kraje, w których wdrożono edukację dualną wyróżniają się pozytywnie, jeśli chodzi o poziom bezrobocia oraz czas poszukiwania pracy przez młodych ludzi, w porównaniu do krajów UE nieposiadających takiego modelu kształcenia. Wśród państw, gdzie funkcjonuje system dualny, wskaźniki gospodarcze znajdują się na stabilnym, zadowalającym poziomie. Są to między innymi Austria, Dania, Holandia oraz Szwajcaria⁷. Co więcej, jeśli chodzi o niemiecki rynek niemalże połowa młodych kobiet i mężczyzn, którzy zostali wykształceni w zawodach rzemieślniczych, pozostają w wyuczonym zawodzie. Zdecydowanie częściej decydują się pracować w swoim fachu niż osoby, które uzyskały inne wykształcenie zawodowe. Ponadto, około jedna trzecia czeladników dąży do dalszego doksztalcania się. W porównaniu do innych osób czynnych zawodowo, czeladnicy natrafiają na mniejsze trudności związane z znalezieniem miejsca pracy. Warto również zauważyć także, że osoby z tytułem czeladniczym częściej wykorzystują uzyskane kwalifikacje w swoim miejscu pracy. Nabyte przez nich umiejętności częściej zostają wykorzystane w praktyce, aniżeli w przypadku innych osób czynnych zawodowo⁸.

Realizowanie nauki zawodu w rzemiośle bardzo pozytywnie wpływa na przejście z systemu edukacji na rynek pracy, jak również pozytywnie oddziałuje na dostosowanie pracowników do zmian technologicznych i strukturalnych w

⁵ M. Mazik-Gorzelańczyk, *Kształcenie zawodowe w Polsce w perspektywie zmian i potrzeb gospodarki*, Fundacja Friedricha Eberta, Warszawa 2016, s. 26.

⁶ A. Łada, *Rynek pracy wyzwaniem, Kształcenie zawodowe szansą*, Fundacja Konrada Adenauera Warszawa 2017, s. 11.

⁷ W. D. Greinert, Stefan Wolf, *Die Berufsschule – radikale Neuorientierung oder Abstieg zur Restschule?*, Universitätsverlag der TU Berlin, 2013, ISBN 978-3-7983-2628-6, s. 14.

⁸ M. Ebbinghaus, F.H. Esser, *Berufliche Bildung im Handwerk. Entwicklungen und Herausforderungen im Kontext von Digitalisierung und demografischem Wandel*, BIBB, Bonn 2017, ISBN 978-3-945981-78-8, s. 19.

gospodarce. Nauka w miejscu pracy umożliwia podjęcie w naturalny sposób obowiązków zawodowych.

W przypadku kształcenia w rzemiośle należy także wskazać inne korzyści społeczne, które są dostrzegane w krajach realizujących kształcenie dualne. Poprzez nie rozumie się efekt pokoleniowy (wpływ osób o dłuższym stażu zawodowym na rozwój umiejętności), związki edukacji ze zdrowiem oraz spójność społeczną (zmniejszenie rozwarstwienia społecznego). Do korzyści społecznych zalicza się również włączenie społeczne poprzez edukację kategorii społecznych zagrożonych marginalizacją społeczną, jak osoby z niepełnosprawnością.

Jednakże w przypadku Polski potencjał rzemiosła w zakresie edukacji zawodowej oraz pracy dla osób z niepełnosprawnością nie jest w pełni wykorzystany. Dzieje się tak z powodu braku wdrożenia postulatu nadawania „młodszeo” lub „pomocnika czeladnika”, jako najniższego stopnia kwalifikacji zawodowych w rzemiośle. Postulat ten pojawił się jako próba wyjścia naprzeciw potrzebom osób z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim. Wciąż pozostaje w sferze projektów pomimo, iż został sformułowany w latach 90. XX w. W stanowisku Związku Rzemiosła Polskiego, jakie zajął on w 2018 roku w sprawie projektowanych zmian w prawie oświatowym, wskazano na potrzebę wprowadzenia egzaminu sprawdzającego w ramach egzaminu czeladniczego, którego zdanie wiązałoby się z wydaniem zaświadczenia, spełniającego wymogi określone dla wniosków składanych przez pracodawców ubiegających się o dofinansowanie części kosztów kształcenia. Postulat ten opierał się na założeniu, że w ten sposób rozwijałoby się kolejną ścieżkę możliwości uzyskiwania kwalifikacji przez kształcące się w rzemiośle osoby z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim, a w konsekwencji zwiększałoby to ich możliwości zatrudnienia⁹.

Tymczasem problem powraca rokrocznie, gdy rozpoczyna się sesja egzaminacyjna. Wtedy uwidacznia się bariera, której niektórzy kandydaci na czeladników nie mogą przejść: „(...) uczący ich rzemieślnicy potwierdzają, że część praktyczną opanowali znakomicie. Są świetni manualnie, chętni do pracy, ale zupełnie nie radzą sobie z teorią, która jest bezwzględnie wymagana do zdobycia tytułu czeladnika”¹⁰.

Jednakże problemy pracodawców - rzemieślników, którzy dostrzegają potrzeby osób z niepełnosprawnością są niezmiennie sygnalizowane od kilkadziesiątu wręcz lat: „Przy obecnych rozwiązaniach prawnych pracodawca – mistrz szkolący, który bierze na siebie trud wykształcenia takiej osoby, z góry

⁹ Stanowisko Związku Rzemiosła Polskiego w sprawie zmian wynikających z projektu ustawy o zmianie ustawy - Prawo oświatowe i ustawy o systemie oświaty oraz niektórych innych ustaw (projekt przekazany do konsultacji w dniu 26 czerwca 2018 r.).

¹⁰ M. Rutkowska-Kalisz, *Na co komu pomocnik czeladnika?*, „Wielkopolski Rzemieślnik”, 8, 2011.

skazany jest na porażkę. Wiadomo, że nie skorzysta z premii finansowej należnej za wykształcenie ucznia, a co gorsza będzie musiał w przygotowanie takiego kandydata włożyć o wiele więcej pracy, serca i cierpliwości. Trudno się dziwić, że mało kto chce się podejmować tak niewdzięcznego zadania. Tymczasem indywidualny i niekiedy dłuższy tok nauki powoduje, że takie osoby mogłyby z powodzeniem zdobyć kwalifikacje zawodowe i swoje miejsce na rynku pracy. Pracują z konkretnym pracodawcą, na konkretnym stanowisku i zdobywają ściśle określone umiejętności. (...) Bywa, że są w stanie funkcjonować tylko w tej jednej, wcześniej poznanej firmie. Nigdzie indziej nie były w stanie znaleźć zatrudnienia”¹¹.

Tytuł zawodowy „młodszy” lub „pomocnik czeladnika” oznaczałby dla pracodawcy, że nie może od niego wymagać pełni wiedzy i umiejętności, a zarazem zapewniałby potwierdzenie kwalifikacji. To konkretne rozwiązanie w zakresie systemu egzaminów zawodowych dałoby możliwość zdecydowanie lepszego, niż ma to obecnie miejsce, potencjału rzemiosła w Polsce w zakresie aktywizacji edukacyjno-zawodowej. Zarazem istotna jest konstatacja w ramach zaprezentowanej analizy edukacji zawodowej w rzemiośle, iż dla osób z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim jest to „przyjazne” środowisko nauki i pracy. Wiąże się to m. in. z bezpośrednimi, osobistymi relacjami w zakładach rzemieślniczych. Ale też istotnym argumentem na rzecz dostępności miejsc edukacji i pracy w rzemiośle jest rozkład przestrzenny – w skali całego kraju - działalności edukacyjnej tego sektora gospodarczego.

3.2. Działalność szkoleniowa izb rzemieślniczych

Poniższa tabela przedstawia doskonalenie zawodowe młodocianych pracowników zatrudnionych w celu przygotowania zawodowego w zakładach rzemieślniczych w 2019 roku. Jeśli chodzi o kursy zawodowe zrealizowane przez izby rzemieślnicze, odbyły się w roku 2019 734, a wzięło w nich udział 7 676 uczestników. Z kolei szkoleń zrealizowanych przez izby rzemieślnicze odbyło się 419 dla 8 120 uczestników.

¹¹ Tamże.

Tabela 13. Doskonalenie zawodowe młodocianych pracowników zatrudnionych w celu przygotowania zawodowego w zakładach rzemieślniczych w 2019 roku – liczba kursów zawodowych zrealizowanych przez izby rzemieślnicze.

	Doskonalenie zawodowe młodocianych pracowników zatrudnionych w celu przygotowania zawodowego w zakładach rzemieślniczych	
	kursy zawodowe zrealizowane przez izby rzemieślnicze	szkolenia zrealizowane przez izby rzemieślnicze
liczba kursów/szkoleń	734	419
liczba uczestników	7 676	8 120

Źródło: Opracowanie własne na podstawie Informacji Oświatowej Związku Rzemiosła Polskiego.

3.3. Finansowanie organizacji rzemieślniczych

Podstawą finansową funkcjonowania organizacji rzemieślniczych jako podmiotów pozarządowych (nie wchodzących w skład sektora finansów publicznych) po 1989 r. stały się składki i własna działalność związana m. in. z wynajmem pomieszczeń w posiadanych przez izby i cechy obiektach.

Zgodnie ze statutem Związek Rzemiosła Polskiego (Warszawa, czerwiec 2017 r.): *Dla realizacji celów statutowych Związek może powoływać własne ośrodki: wczasowe, sanatoryjne, lecznicze i rehabilitacyjne oraz własne zakłady lecznicze Związku jako podmiotu leczniczego w rozumieniu przepisów o działalności leczniczej i uzdrowiskowej oraz o ochronie zdrowia. [...] Jednostki organizacyjne i przedsiębiorstwa o których mowa w zdaniach poprzedzających mogą prowadzić działalność gospodarczą w zakresie przewidzianym dla Związku.*

W przypadku izb rzemieślniczych wpływy finansowe na podstawie art. 3 ust. 3g Ustawy o rzemiośle, wiążą się również z przeprowadzaniem egzaminów czeladniczych, mistrzowskich i sprawdzających. Od 01.01.2020 roku zgodnie z nowym brzmieniem pkt 4 w ust. 3g w art 3 Ustawy o rzemiośle (Dz. U z 2019 r. poz 1495) opłaty za egzaminy przed komisjami izb rzemieślniczych wynoszą: a) egzamin mistrzowski – 1432 zł b) egzamin czeladniczy – 716 zł c) egzamin sprawdzający – 256 zł d) egzamin poprawkowy - 50% opłaty. Opłaty te służą finansowaniu całego procesu walidacji, tj. od zorganizowania przez izbę

rzemieślniczą komisji egzaminacyjnych do zabezpieczania zasobów archiwalnych powstałych w wyniku przeprowadzonych egzaminów.¹²

Z kolei dofinansowanie należne po pozytywnym zdaniu egzaminu czeladniczego przez młodocianego pracownika, wypłacana jest mistrzom szkolącym. Tym samym cechy rzemieślnicze nie mają oprócz składek i własnej działalności gospodarczej zapewnionych źródeł dochodu związanych z obsługą administracyjną kształcenia dualnego prowadzonego w rzemiośle. Tymczasem to właśnie cechy ponoszą koszty tej obsługi organizacyjnej procesu kształcenia dualnego z tej racji, że mistrzowie szkolący są zrzeszeni bezpośrednio w cechach, a nie izbach rzemieślniczych. Bieżący kontakt administracyjny rzemieślnicy mają zatem ze swoimi cechami – terytorialnymi, lub w dużych ośrodkach miejskich branżowymi. Jednakże **cechy nie otrzymują na prowadzenie działalności na rzecz obsługi procesu kształcenia dualnego żadnych środków finansowych.**

Sytuacja finansowa organizacji rzemieślniczych jest zatem bardzo trudna, na granicy elementarnego funkcjonowania, co szczególnie dotyczy cechów terytorialnych. Posiadane budynki, „domy rzemiosła”, wznoszone zwykle w okresie powojennym wymagają nakładów finansowych, na co cechy nie posiadają wystarczających środków. Tym samym atrakcyjność tych obiektów, mimo, że zwykle położonych w centrach miast powiatowych, obniża się z punktu widzenia potencjalnych najemców. Ale też są również cechy, które nie posiadają własnych budynków.

Wnioski dotyczące kondycji finansowej organizacji rzemieślniczych w Polsce zawierać powinny konstatację, iż izby rzemieślnicze mają środki na prowadzoną działalność egzaminacyjną. Choć oczywiście są to fundusze, które nie pokrywają całości kosztów ponoszonych na obsługę kształcenia dualnego. Jednakże **w przypadku cechów rzemieślniczych, które zapewniają bieżącą obsługę administracyjną w ramach „polskiego modelu kształcenia dualnego”, to nie otrzymują one żadnej rekompensaty finansowej za wykonywaną pracę.**

3.4. Samorząd gospodarczy

Zgodnie z definicją zaproponowaną przez Kazimierza Bandarzewskiego, samorząd gospodarczy to wyodrębniony normatywnie podmiot o charakterze korporacyjnym z organami pochodzącymi z demokratycznych wyborów, o powstającym z mocy prawa członkostwie przedsiębiorców, wyposażony w zadania publiczne wykonywane samodzielnie przy zapewnieniu możliwości

¹² www.irip.kalisz.pl/cat,5

uwzględniania lokalnych warunków i skierowane do podmiotów będących zarówno członkami tego samorządu, jak i pozostających poza nim, oraz podlegający nadzorowi prawnemu¹³. Natomiast najprościej rzecz ujmując samorząd gospodarczy jest to rodzaj samorządu obejmujący organizacje samorządowe osób prowadzących działalność gospodarczą w określonej dziedzinie gospodarki (np. handlu, przemysłu, rolnictwa, rzemiosła).

Samorząd gospodarczy w Polsce obejmuje:

- samorząd przemysłowo-handlowy (izby gospodarcze);
- samorząd gospodarczy rzemiosła;
- ubezpieczeniowy samorząd gospodarczy (Polska Izba Ubezpieczeń);
- samorząd rolniczy (izby rolnicze i Krajowa Rada Izb Rolniczych);
- samorząd spółdzielczy;
- samorząd zawodowy niektórych przedsiębiorców (zrzeszenia handlu i usług, Naczelna Rada Zrzeszeń Handlu i Usług, zrzeszenia transportu, inne organizacje przedsiębiorców jak np. Krajowa Izba Doradców Restrukturyzacyjnych).

Cechami wspólnymi samorządu przemysłowo-handlowego i samorządu gospodarczego rzemiosła jest to, że są organizacjami prywatnoprawnymi, a przynależność do nich jest dobrowolna.

Zgodnie z art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 22 marca 1989 r. o rzemiośle, do zadań samorządu gospodarczego rzemiosła należy w szczególności:

- promocja działalności gospodarczej i społeczno-zawodowej rzemiosła;
- nadzór nad organizacją i przebiegiem procesu przygotowania zawodowego w rzemiośle;
- udzielanie pomocy rzemieślnikom i innym przedsiębiorcom zrzeszonym w organizacjach samorządu gospodarczego rzemiosła;
- reprezentowanie interesów środowiska rzemieślniczego wobec organów administracji publicznej;
- uczestniczenie w realizacji zadań z zakresu oświaty i wychowania w celu zapewnienia wykwalifikowanych kadr dla gospodarki, w tym prowadzenie szkół.

Na podstawie art. 7 ust. 3 tej ustawy, organizacjami samorządu gospodarczego rzemiosła są: cechy, izby rzemieślnicze oraz Związek Rzemiosła Polskiego.

¹³ K. Bandarzewski, Samorząd gospodarczy w prawie polskim. Studium prawne, Kraków 2014, s. 84.

3.5. Specyfika województw

Każde województwo w Polsce rozwija kształcenie branżowe w sposób dostosowany do lokalnych potrzeb rynku pracy, współpracując z odpowiednimi firmami i organizacjami branżowymi. Dzięki temu uczniowie mają możliwość zdobywania praktycznych umiejętności w rzeczywistych warunkach zawodowych, co zwiększa ich szanse na zatrudnienie po ukończeniu edukacji.

Poniższe zestawienie sporządzone jest alfabetycznie w układzie terytorialnym w podziale na województwa. Izby i inne organizacje zostały przyporządkowane do danego województwa zgodnie ze swoją siedzibą. Omówienie specyfiki każdego z województw zawiera Izby branżowe zrzeszone w Krajowej Izbie Gospodarczej oraz Izby rzemiosła i przedsiębiorczości uwzględniane w Informacji Oświatowej Związku Rzemiosła Polskiego (zarówno zrzeszone w Związku Rzemiosła Polskiego, jak i będące poza jego strukturami).

3.5.1. Województwo dolnośląskie

W województwie dolnośląskim kształcenie branżowe skupia się na przemysłach takich jak motoryzacja, IT, oraz nowoczesne technologie produkcyjne. Region ten współpracuje z firmami motoryzacyjnymi, w tym z fabrykami Volkswagena i Mercedesa, co umożliwia praktyczne kształcenie uczniów. W ramach "Dolnośląskiego Klastra Edukacji Dualnej" szkoły współpracują z lokalnymi przedsiębiorstwami, oferując programy stażowe i dualne.

A. Izby branżowe zrzeszone w Krajowej Izbie Gospodarczej:

Dolnośląska Izba Gospodarcza

Dolnośląska Izba Gospodarcza to jedna z najdłużej działających izb gospodarczych w Polsce. Wspiera członków i innych przedsiębiorców w zwiększaniu konkurencyjności zarówno w kraju, jak i na rynkach zagranicznych. Komentuje procesy gospodarcze, doradza, lobbuje na rzecz dobrego biznesu w kwestiach związanych z działalnością zarówno firm członkowskich jak i innych przedsiębiorców. Dolnośląska Izba Gospodarcza powstała po to, aby zrzeszać przedsiębiorstwa chcące wejść do biznesowej pierwszej ligi. Ułatwia wykorzystanie ich potencjału i tym samym przyczynia się do rozwoju polskiej przedsiębiorczości. Od 1990 r. jest członkiem Krajowej Izby Gospodarczej.

Celem Dolnośląskiej Izby Gospodarczej jest integrowanie przedsiębiorców, którzy widzą w biznesie sposób na realizowanie ambitnych projektów oraz zwiększanie potencjału gospodarczego Polski. Działa na rzecz firm członkowskich oraz w ich imieniu. Zapewnia szkolenia, ułatwia nawiązywanie kontaktów handlowych, dzieli się ekspercką wiedzą i cennymi informacjami gospodarczymi.

Misją Dolnośląskiej Izby Gospodarczej jest wzmacnianie polskiej przedsiębiorczości i zwiększanie jej konkurencyjności na rynkach zagranicznych. Dąży to tego zrzeszając firmy, które chcą osiągnąć sukces dzięki dostępowi do eksperckiej wiedzy, rzetelnych informacji oraz wskazówek doświadczonych praktyków biznesu. Członkostwo w Dolnośląskiej Izbie Gospodarczej otwiera przed przedsiębiorcami zupełnie nowe perspektywy rozwoju.

Dolnośląska Izba Gospodarcza regularnie organizuje szkolenia, warsztaty, seminaria i konferencje z udziałem ekspertów ze świata ekonomii i biznesu. Organizuje także spotkania networkingowe, które są znakomitą okazją do pozyskiwania kontaktów biznesowych, a jej członkowie co miesiąc spotykają się w Klubie Biznesu. Izba wspiera swoich członków w ekspansji międzynarodowej; współpracuje z licznymi podmiotami i instytucjami za granicą, a także organizuje zagraniczne misje gospodarcze. Ponadto zapewnia swoim członkom najświeższe wiadomości, które mają znaczenie dla ich biznesów.

Wśród firm członkowskich Dolnośląskiej Izby Gospodarczej znajduje się ponad 200 przedsiębiorstw różnych branż. Wzrost biznesu i poprawa konkurencyjności to priorytet dla każdej ambitnej firmy. Dolnośląska Izba Gospodarcza wspiera przedsiębiorstwa w osiągnięciu tego celu.

Polska Izba Doradców i Pośredników Odszkodowawczych

Powstała w 2010 r. Polska Izba Doradców i Pośredników Odszkodowawczych jest organizacją samorządu gospodarczego, która skupia przedsiębiorców świadczących usługi na rzecz osób poszkodowanych w wypadkach.

Polska Izba Doradców i Pośredników Odszkodowawczych opracowuje standardy działalności odszkodowawczej, jak również przedstawia stanowisko branży w odniesieniu do projektów regulacji prawnych związanych z przedmiotem działania członków Izby. Codziennie analizuje sprawy w branży odszkodowawczej. Upublicznia aktualne opisy, analizy i interpretacje przepisów. Zabiera głos w istotnych kwestiach prawnych.

Celem Polskiej Izby Doradców i Pośredników Odszkodowawczych jest stymulowanie rozwoju doradztwa odszkodowawczego w Polsce i podnoszenie poziomu usług świadczonych przez jej członków.

Misją Polskiej Izby Doradców i Pośredników Odszkodowawczych jest niesienie pomocy poszkodowanym w wypadkach.

Polsko-Gruzińska Izba Przemysłowo-Handlowa

Polsko-Gruzińska Izba Przemysłowo-Handlowa powstała z pasji Polaków do Gruzji i działa na rzecz rozwoju wzajemnych stosunków gospodarczych i kulturalnych pomiędzy Polską i Gruzją. Jest jedną z wiodących organizacji biznesowych w Polsce. Reprezentuje i chroni interesy ogromnej liczby przedsiębiorców, łącząc organizacje biznesowe różnych branż. Ekspertka wiedza oraz doświadczenie zespołu, w połączeniu z profesjonalnym i indywidualnym podejściem do partnerów biznesowych pozwalają na optymalne i efektywne przeprowadzanie projektów dotyczących współpracy gospodarczej i kulturalnej pomiędzy Polską i Gruzją. Ścisłe współpracuje z Ambasadą RP w Tbilisi oraz Ambasadą Gruzji w Warszawie. Elementem warunkującym skuteczność i dynamizm jej działań są stałe biura w Polsce oraz Gruzji.

Polsko-Gruzińska Izba Przemysłowo-Handlowa posiada Dział Analiz i Informacji Izby, który na bieżąco gromadzi i aktualizuje dane dotyczące wskaźników i sytuacji biznesowej na rynku gruzińskim. Dzięki temu członkowie Izby otrzymują rzetelne informacje będące podstawą do optymalnych decyzji gospodarczych. Dane te pozwalają również na lepsze dostosowanie oferty do rynku i reakcje na posunięcia konkurentów. Działania Izby zapewniają bezpieczeństwo i minimalizację ryzyka przedsiębiorstw. Podstawowym postulatem, jakim Izba kieruje się w działaniach jest maksymalizacja zwrotu z realizowanej przez klienta inwestycji wedle założonych celów. Analizy Izby pozwalają ocenić pozycję firmy na rynku gruzińskim (mocne i słabe strony), jednocześnie wskazując potencjał i przewagi wobec konkurentów już operujących na rynku. Konsultanci Izby pomagają określić, wdrożyć i rozwijać strategię dla przedsiębiorstwa w ustalonym horyzoncie czasowym. Poprzez rzetelne i stałe gromadzenie aktualnych danych dotyczących wskaźników ekonomicznych oraz otoczenia biznesowego klienci Izby otrzymują niezbędne narzędzia do planowania swoich działań na rynkach zagranicznych – w Gruzji i regionie.

W ofercie Polsko-Gruzińskiej Izby Przemysłowo-Handlowej są także usługi pomagające w nawiązywaniu kontaktów handlowych pomiędzy firmami polskimi oraz polskimi i gruzińskimi. Jej działania polegają na pozyskiwaniu klienta bądź dostawcy, sprawdzeniu firmy w celu zapewnienia

maksymalnego bezpieczeństwa transakcji, prezentacji produktu na targach, poprowadzeniu przedstawicielstwa handlowego itp. Usługi oferowane przez Izbę są szczególnie przydatne w procesie pozyskiwania klientów za granicą, gdyż bierze na siebie komunikację w języku obcym (od korespondencji, po przygotowanie stosownych materiałów promocyjnych), ocenę bezpieczeństwa kontaktów handlowych w danym kraju oraz (na życzenie klienta) realizację dostaw w imieniu klienta.

Polsko-Gruzińska Izba Przemysłowo-Handlowa oferuje również weryfikację partnerów biznesowych. Jest to usługa dedykowana dla wszystkich przedsiębiorców, którym zależy na współpracy z wiarygodnymi i rzetelnymi partnerami biznesowymi, a nie mają możliwości lub czasu na ich fizyczne sprawdzenie. Korzyści dla inwestora to sprawdzenie wiarygodności i dotychczasowej drogi biznesowej partnerów handlowych lub potencjalnych udziałowców we wspólnych projektach biznesowych.

Polsko-Gruzińska Izba Przemysłowo-Handlowa zajmuje się także organizacją szkoleń, konferencji i misji gospodarczych w Gruzji – po zapoznaniu się z konkretnymi wymaganiami, konsultanci Izby przygotowują dla firmy każdy rodzaj wydarzenia bądź wyjazdu. Proponuje także specjalnie przygotowany program wyjazdu, opracowywany indywidualnie dla każdego partnera. Działając już przez wiele lat na terenie Gruzji, Izba zawsze zapewnia solidnych partnerów do rozmów, którzy są już wcześniej weryfikowani przez jej ekspertów.

Jedną ze specjalizacji Polsko-Gruzińskiej Izby Przemysłowo-Handlowej jest rekrutacja pracowników – Izba zajmuje się poszukiwaniem, selekcją i rekrutacją pracowników. Dzięki optymalizacji kosztów usługa rekrutacji i selekcji pracowników skierowana jest do wszystkich potencjalnych klientów, małych, średnich i dużych firm.

Polsko-Gruzińskiej Izby Przemysłowo-Handlowej monitoruje przetargi w Gruzji. Każdego roku w Gruzji ogłaszanych jest ponad 200 tysięcy przetargów na usługi, wykonanie i dostawy. Dzięki wygranym postępowaniom, polskie przedsiębiorstwa podpisują kontrakty i mają szanse na wielomilionowe zyski. Dzięki tej usłudze firma może być na bieżąco, co, gdzie i kiedy jest ogłaszane.

Ponadto Polsko-Gruzińska Izba Przemysłowo-Handlowa zajmuje się tłumaczeniami. Głównym celem Izby jest stuprocentowe zadowolenie klienta. Aby to osiągnąć sięga po wiedzę licznej i zróżnicowanej społeczności rodzimych tłumaczy w przeróżnych kombinacjach językowych. Jej profesjonalni tłumacze wywodzą się z wielu różnych branż i specjalności, wszyscy są starannie rekrutowani drogą wyczerpujących testów selekcyjnych.

Języki Izby to: polski, gruziński, rosyjski i angielski. Izba specjalizuje się w zarówno w tłumaczeniach pisemnych, jak i ustnych.

Polsko-Luksemburska Izba Gospodarcza

Polsko-Luksemburska Izba Gospodarcza powstała w 2019 r. i zrzesza przedsiębiorców z Polski i Luksemburga reprezentujących różne branże gospodarki.

Celem Izby jest wspomaganie rozwoju stosunków gospodarczych i handlowych pomiędzy Rzeczpospolitą Polską a Wielkim Księstwem Luksemburg, ochrona i popieranie polskich interesów gospodarczych w Luksemburgu i luksemburskich interesów gospodarczych w Polsce, wspieranie rozwoju przedsiębiorczości oraz podtrzymywanie i upowszechnianie tradycji narodowych i gospodarczych Polski i Luksemburga.

Izba realizuje swoje zadania statutowe w szczególności poprzez:

- ochronę i reprezentowanie interesów gospodarczych swoich Członków wobec władz publicznych, organów administracji państwowej i samorządowej oraz organizacji krajowych, zagranicznych i międzynarodowych;
- wspomaganie rozwoju przedsiębiorczości poprzez inspirowanie, pośrednictwo, podtrzymywanie i rozwijanie współpracy gospodarczej pomiędzy przedsiębiorcami z Polski i Luksemburga oraz promocję zatrudnienia i aktywizacji zawodowej w Polsce i w Luksemburgu;
- gromadzenie i rozpowszechnianie informacji wspomagających działalność Członków Izby, dotyczących sytuacji gospodarczej w Polsce i w Luksemburgu, w szczególności informacji rynkowych i finansowo-ekonomicznych służących promowaniu polsko-luksemburskiej wymiany gospodarczej;
- propagowanie i upowszechnianie osiągnięć naukowych, organizacyjnych i technicznych Polski i Luksemburga oraz rozpowszechnianie i wdrażanie nowych rozwiązań technicznych w praktyce gospodarczej;
- wyrażanie opinii o projektach rozwiązań, w tym prawnych, odnoszących się do funkcjonowania gospodarki oraz może uczestniczyć, na zasadach określonych w odrębnych przepisach, w przygotowywaniu projektów aktów prawnych w tym zakresie;
- dokonywanie ocen wdrażania i funkcjonowania przepisów prawnych dotyczących prowadzenia działalności gospodarczej;

- działalności na rzecz promocji i upowszechniania tradycji narodowych, kultury, sztuki, ochrony dóbr kultury i dziedzictwa narodowego Polski i Luksemburga;
- organizowanie konferencji, seminariów informacyjnych, sympozjów, dyskusji, wystaw, targów misji handlowych i inwestycyjnych i innych wydarzeń promocyjnych;
- inspirowanie tworzenia i nowelizacji regulacji prawnych dotyczących sfery gospodarczej oraz reprezentowanie stanowiska członków Izby w tym zakresie;
- wydawanie Członkom, na ich wnioski, opinii niezbędnych do prowadzenia i rozwijania działalności gospodarczej;
- prowadzenie działalności wydawniczej i publicystycznej;
- powoływanie komisji, komitetów, sekcji, klubów członkowskich i innych zespołów kolegialnych;
- pośredniczenie w rozstrzyganiu sporów pomiędzy podmiotami uczestniczącymi w bilateralnych kontaktach gospodarczych, w tym poprzez prowadzenie mediacji i zorganizowanie sądownictwa polubownego.

Sudecka Izba Przemysłowo-Handlowa

Sudecka Izba Przemysłowo-Handlowa jest organizacją samorządu gospodarczego. Istnieje od 1993 roku. Swoim zasięgiem działania obejmuje województwo dolnośląskie.

Celem nadrzędnym ukierunkowującym wszelką działalność Sudeckiej Izby Przemysłowo-Handlowej jest podejmowanie szeregu przedsięwzięć wspierających rozwój przedsiębiorczości oraz wzrost konkurencyjności przedsiębiorstw w regionie. Jako organizacja samorządu gospodarczego regionu świdnickiego, zrzesza przede wszystkim przedsiębiorstwa mikro, małe i średnie, poza kilkoma dużymi firmami będącymi wizytówką regionu. Realizując zadania statutowe na rzecz rozwoju przedsiębiorczości, Izba współpracuje z organizacjami gospodarczymi, instytucjami i jednostkami samorządu terytorialnego. Ważnym elementem działalności Sudeckiej Izby Przemysłowo-Handlowej w Świdnicy jest kilkuletnia stała współpraca z izbami i organizacjami otoczenia biznesu z Ukrainy, Republiki Czeskiej i Niemiec.

Celem Izby jest:

- ochrona i reprezentacja interesów zrzeszonych przedsiębiorców wobec administracji państwowej i samorządu terytorialnego oraz wspomaganie ich rozwoju gospodarczego i przedsiębiorczości;
- ochrona interesów podmiotów gospodarczych przed monopolami i dumpingiem.

- kształtowanie zasad dobrego obyczaju w obrocie gospodarczym;
- działanie na rzecz wdrażania w gospodarce narodowej przekształceń własnościowych i mechanizmów rynkowych;
- działanie na rzecz rozwoju gospodarczego regionu w tym współpraca w obszarze turystyki i rozwiązań ekologicznych przyczyniających się do wzrostu atrakcyjności obszaru działania;
- prowadzenie działalności związanej z zatrudnieniem;
- prowadzenie działalności szkoleniowej w zakresie pozaszkolnych form edukacji;
- działania na rzecz młodzieży w zakresie edukacji, aktywizacji zawodowej, promowania postaw przedsiębiorczych i obywatelskich, wspomagania aktywności społecznej i zawodowej, poprawy dostępu i pełnego udziału młodych ludzi w społeczeństwie, rozwijania wzajemnej solidarności między młodzieżą a pozostałymi członkami społeczeństwa, mobilizacji młodych ludzi w Europie do podejmowania różnych aktualnych wyzwań, w szczególności dotyczących edukacji, zatrudnienia, przedsiębiorczości;
- działanie na rzecz pogłębiania integracji europejskiej oraz rozwiązywanie konfliktów i współpracy między społeczeństwami;
- prowadzenie działalności społecznie użytecznej w sferze zadań publicznych określonych w ustawie o działalności pożytku publicznego i wolontariacie;
- promocja i wdrażanie społecznej odpowiedzialności przedsiębiorców oraz zasad etyki w stosunkach gospodarczych;
- wykonywanie innych zadań, w tym również zadań zleconych przez administrację samorządową i państwową;
- rewitalizacja, rewaloryzacja, konserwacja, renowacja, restauracja, zachowania, a także adaptacja w szczególności na cele kulturalne, naukowe, oświatowe i rekreacyjne obiektów budowlanych, w tym wpisanych do rejestru zabytków i zespołowych obiektów wraz z ich otoczeniem oraz przygotowywanie kompleksowej dokumentacji.

Działania Sudeckiej Izby Przemysłowo-Handlowej polegają na:

- dostarczaniu informacji o programach wspierających rozwój przedsiębiorczości;
- pomocy dla firm aplikujących o środki pomocowe przy sporządzaniu wniosków;
- poszukiwaniu dla firm krajowych i zagranicznych partnerów do współpracy;
- promocji firm w kraju i za granicą;
- udzielaniu informacji gospodarczej;
- tworzeniu platformy współpracy organizacji samorządu gospodarczego i terytorialnego z krajowymi przedsiębiorstwami;

- wystawianiu listów referencyjnych potwierdzających wiarygodność firm zrzeszonych w Izbie.

Sudecka Izba Przemysłowo-Handlowa swoje działania realizuje poprzez:

- organizowanie szkoleń, seminariów i konferencji;
- organizowanie wyjazdów na zagraniczne misje gospodarcze;
- przyjmowanie zagranicznych misji gospodarczych;
- organizowanie wyjazdów na krajowe i zagraniczne wystawy gospodarcze i targi;
- kojarzenie podmiotów gospodarczych;
- realizowanie projektów finansowanych z zewnętrznych źródeł, ukierunkowanych na rozwój przedsiębiorczości;
- sporządzanie raportów handlowych o firmach krajowych i zagranicznych;
- legalizowanie świadectw pochodzenia, poświadczanie faktur i innych dokumentów handlowych;
- promocję firm, ich produktów i usług na imprezach krajowych i zagranicznych;
- bezpłatną promocję produktów i usług firm zrzeszonych w Izbie;
- rozsyłanie materiałów promocyjnych firm w korespondencji Izby;
- wydawanie publikacji i informatorów prezentujących firmy zrzeszone w Izbie.

Związek Producentów Paliw z Odpadów i Biomasy

Głównym celem, jaki przyświecał podczas tworzenia i zakładania Związku Producentów Paliw z Odpadów i Biomasy, a także który towarzyszy tej organizacji w trakcie prowadzonych przez nią działań, jest wzmocnienie i rozwój gospodarki o obiegu zamkniętym, a także szeroko pojęta ochrona środowiska, ze szczególnym uwzględnieniem gospodarki odpadami, inicjowaniem i wdrażaniem zasad racjonalnej gospodarki odpadami.

Celem Związku Producentów Paliw z Odpadów i Biomasy jest zrzeszanie i reprezentowanie interesów producentów paliw z odpadów i biomasy z całej Polski w celu ugruntowania pozycji rynkowej pracodawców z branży paliw z odpadów i biomasy oraz aktywnego prowadzenia działań na rzecz ochrony środowiska z uwzględnieniem interesów społecznych.

Związek Producentów Paliw z Odpadów i Biomasy chce przedstawić znaczący potencjał paliw alternatywnych do gospodarczego wykorzystania i uświadomić, że mogą one stanowić substytut dla węgla kamiennego, którego zasoby sukcesywnie się wykorzystują. W związku niższymi dopuszczalnymi

poziomami emisji innych substancji, paliwo to może być stosowane zarówno w dużych obiektach spalania, jak i w obiektach o mniejszej mocy.

Podstawowymi celami i zadaniami Związku Producentów Paliw z Odpadów i Biomasy są:

- ochrona praw i reprezentowanie interesów, w tym gospodarczych, zrzeszonych w niej pracodawców wobec związków zawodowych, organów władzy i administracji publicznej, w tym organów samorządu terytorialnego;
- ochrona środowiska, ze szczególnym uwzględnieniem gospodarki odpadami;
- reprezentowanie społecznych i gospodarczych interesów zrzeszonych pracodawców;
- zrzeszanie pracodawców w celu podejmowania działań na rzecz ochrony środowiska;
- inicjowanie i wdrażanie zasad racjonalnej gospodarki odpadami;
- dozwolone prawem działania mające na celu wywarcie wpływu na organy władzy i organy administracji publicznej, w tym organy samorządu terytorialnego, w procesie stanowienia i wykonywania prawa w zakresie interesów pracodawców zrzeszonych w Związku;
- kształtowanie polityki społecznej i gospodarczej organów władzy i organów administracji publicznej, w tym organów samorządu terytorialnego, w zakresie interesów pracodawców zrzeszonych w Związku;
- inicjowanie i wspieranie działań legislacyjnych w interesie pracodawców zrzeszonych w Związku;
- doradztwo z zakresu ochrony środowiska i gospodarki odpadami na rzecz pracodawców i innych podmiotów;
- prowadzenie dialogu między Członkami Związku a władzą publiczną, innymi związkami pracodawców, stowarzyszeniami, związkami zawodowymi, konsumentami, środowiskiem naukowym w sprawach ochrony środowiska i gospodarki odpadami;
- szerzenie wiedzy o paliwach z odpadów i biomasie;
- doradztwo w zakresie paliw z odpadów i biomasy;
- działanie na rzecz dobrej legislacji, usuwania barier dla działań organizacji społecznych i przedsiębiorczości oraz wspieranie tych podmiotów;
- wypracowywanie stanowisk w kwestiach strategicznych i bieżących oraz ich publikowanie w celu ukierunkowania rozwoju gospodarki odpadami;
- wspieranie i propagowanie edukacji ekologicznej;
- podnoszenie poziomu wykształcenia, kwalifikacji i wiedzy pracodawców, w szczególności w zakresie ochrony środowiska,

gospodarki odpadami, ale także w zakresie stosunków pracy, prawa, organizacji, ekonomii, techniki i technologii;

- tworzenie płaszczyzny wymiany informacji pomiędzy zrzeszonymi pracodawcami;
- wspieranie budowy efektywnego ekonomicznie i ekologicznie systemu gospodarowania odpadami w kraju;
- wszczynanie postępowań administracyjnych, cywilnych, karnych lub innych związanych z ochroną środowiska, jak również uczestnictwo w takich postępowaniach niezależnie od podmiotu, który postępowanie zainicjował, jak również występowanie (w tym jako strona) we wszelkich wyżej wymienionych postępowaniach dotyczących spraw z zakresu ochrony środowiska, w szczególności przed organami administracji publicznej i samorządowej, sądami administracyjnymi, Naczelnym Sądem Administracyjnym, sądami powszechnymi, Sądem Najwyższym;
- promowanie energetycznego wykorzystania odpadów oraz biomasy oraz odpadów powstałych z przetwarzania odpadów i biomasy;
- upowszechnianie wiedzy na temat paliw alternatywnych z biomasy oraz z odpadów;
- inicjowanie, propagowanie, finansowanie oraz uczestnictwo w badaniach i innych inicjatywach mających na celu optymalne środowiskowo produkowanie oraz wykorzystanie paliw z odpadów i biomasy;
- promowanie pro środowiskowego wizerunku paliw z odpadów i biomasy oraz instalacji wykorzystujących takie paliwa.

B. Izby rzemiosła i przedsiębiorczości uwzględniane w Informacji Oświatowej Związku Rzemiosła Polskiego (zarówno zrzeszone w Związku Rzemiosła Polskiego, jak i będące poza jego strukturami):

Dolnośląska Izba Rzemieślnicza we Wrocławiu Plac Solny 13, 50-061 Wrocław

W województwie dolnośląskim zrzeszonych jest 40 organizacji, w tym 37 cechów oraz 3 inne organizacje (Związek Pracodawców Branży Kamieniarskiej w Strzegomiu, Bractwo Rzemiosł Artystycznych we Wrocławiu, Regionalne Zrzeszenie Gospodarcze Sobótka we Wrocławiu).

3.5.2. Województwo kujawsko-pomorskie

W województwie kujawsko-pomorskim kładzie się duży nacisk na przemysł chemiczny, spożywczy oraz IT. Bydgoszcz i Toruń są ośrodkami, gdzie rozwijane są programy praktyk zawodowych we współpracy z firmami takimi jak PESA i Ciech. Inicjatywy takie jak "Kujawsko-Pomorskie Centrum Kształcenia Dualnego i Zawodowego" wspierają uczniów w zdobywaniu praktycznych umiejętności zawodowych.

A. Izby branżowe zrzeszone w Krajowej Izbie Gospodarczej:

Izba Gospodarcza Wodociągi Polskie

Izba Gospodarcza Wodociągi Polskie jest jedyną organizacją samorządu gospodarczego w branży wodno-kanalizacyjnej w Polsce. Powstała w 1992 r. w Bydgoszczy, gdzie swoją siedzibę ma do dziś. Zrzesza ponad 500 przedsiębiorstw rynku wody i ścieków. Jest członkiem Krajowej Izby Gospodarczej w Warszawie, a także Europejskiej Unii Krajowych Stowarzyszeń Dostawców Wody i Usług Odprowadzania Ścieków EurEau z siedzibą w Brukseli. Poprzez swoich przedstawicieli bardzo aktywnie działa w trzech komisjach EurEau: do spraw wody, ścieków, a także prawa i ekonomii.

Izba Gospodarcza Wodociągi Polskie zabiega o stworzenie dogodnych warunków dla funkcjonowania sektora wodno-kanalizacyjnego. Przedstawiciele i eksperci na bieżąco interpretują i oceniają obowiązujące przepisy, monitorują propozycje zmian, uczestniczą w tworzeniu prawa dotyczącego branży i wprowadzaniu rozwiązań usprawniających jej funkcjonowanie. Izba prowadzi działalność doradczą, szkoleniową i wydawniczą. Reprezentuje interesy swoich członków na forum ogólnopolskim, szczególnie wobec organów państwowych i samorządowych. Jednym z podstawowych zadań jest również działanie na rzecz ochrony środowiska.

Każdego roku Izba Gospodarcza Wodociągi Polskie realizuje konferencję „Woda. Ścieki. Osady” oraz Forum Ochrony Środowiska, a co trzy lata Kongres Wodociągowców Polskich, dotyczący najważniejszych dla branży spraw.

Od 1993 roku Izba Gospodarcza Wodociągi Polskie corocznie w Bydgoszczy organizuje Międzynarodowe Targi Maszyn i Urządzeń dla Wodociągów i Kanalizacji WOD-KAN, stanowiące najważniejsze w Polsce i jedno z głównych wydarzeń targowych w Europie. Dzięki wieloletnim zabiegom Izby w 2009 r. Targi po raz pierwszy odbyły się na terenie nowego Centrum Wystawienniczego w Myślęcinku, natomiast od 2016 odbywają się w tym samym miejscu, jednak już w nowoczesnym obiekcie Bydgoskiego Centrum Targowo-Wystawienniczego.

Izba Gospodarcza Wodociągi Polskie prowadzi działania w zakresie ekonomii, prawa, techniki.

Analizy ekonomiczne opracowywane przez Izbę Gospodarczą Wodociągi Polskie opierają się głównie na danych pochodzących z ankiet otrzymanych przez IGWP od jej Członków oraz na danych zawartych w banku danych lokalnych Głównego Urzędu Statystycznego, a także w Rocznikach Statystycznych GUS (Rocznik Statystyczny RP, Rocznik Statystyczny Przemysłu, Ochrona Środowiska). Głównymi tematami analiz opracowywanych na bazie ankiet są: ceny wody i ścieków, struktura kosztów przedsiębiorstw wodociągowo-kanalizacyjnych, struktura materiałowa i wiekowa sieci wodociągowo-kanalizacyjnych. Głównymi tematami analiz opracowywanych na bazie danych pochodzących z Głównego Urzędu Statystycznego są natomiast: długość sieci wodociągowej i kanalizacyjnej, zatrudnienie i wynagrodzenia, pobór wody na potrzeby gospodarki narodowej i ludności, ścieki przemysłowe i komunalne odprowadzone do wód lub do ziemi, nakłady inwestycyjne, źródła finansowania inwestycji służących ochronie środowiska oraz gospodarce wodnej, zużycie wody z wodociągów w gospodarstwach domowych, środki trwałe w branży wodociągowo-kanalizacyjnej, przychody, koszty i wynik finansowy przedsiębiorstw wodociągowo-kanalizacyjnych, cena zimnej wody z miejskiej sieci wodociągowej, struktura przedsiębiorstw wod-kan.

Od 2009 roku Izba prowadzi prace związane z projektem benchmarkingowym, będącym coroczną wielowymiarową analizą porównawczą wyników działalności podmiotów zajmujących się zbiorowym zaopatrzeniem w wodę i zbiorowym odprowadzaniem ścieków. Głównym celem tego projektu jest dostarczanie podmiotom biorącym w nim udział modelowej bazy wskaźników benchmarkingowych, która pozwoli im na porównywanie osiągniętych wyników z wynikami osiąganymi w analogicznych obszarach przez inne, podobne podmioty. Jego ideą jest porównywanie się z najlepszymi w branży, tak aby na podstawie wyników wyznaczać cele i decydować o dalszym rozwoju przedsiębiorstwa. Izba Gospodarcza „Wodociągi Polskie” od 2009 roku przygotowuje Raport Benchmarkingu przedsiębiorstw wodociągowo-kanalizacyjnych w Polsce na podstawie danych pochodzących z corocznego badania ankietowego. Podsumowaniem corocznych prac nad raportem jest konferencja, podczas której omawiane są wyniki przedsiębiorstw wodociągowo-kanalizacyjnych, a także swoim doświadczeniem z benchmarkingiem dzielą się przedstawiciele przedsiębiorstw z branży. Konferencję kończy panel dyskusyjny, podczas którego uczestnicy mogą wymieniać się doświadczeniami, pytać, wyjaśniać wątpliwości i dowiadywać się jak wykorzystać benchmarking do jeszcze lepszego rozwoju swojego przedsiębiorstwa.

Jednym z ważniejszych zadań Izby Gospodarczej Wodociągi Polskie jest zapewnienie członkom wpływu na otoczenie prawne, regulujące warunki funkcjonowania branży. Reprezentując członków, przedstawiciele Izby aktywnie uczestniczą w pracach legislacyjnych na szczeblach rządowym, parlamentarnym, samorządowym, uczestniczą w oficjalnych i roboczych spotkaniach organów władzy publicznej, administracji samorządowej oraz innych instytucji i organizacji zarówno krajowych, jak i zagranicznych. Współpracują z europosłami i polskimi parlamentarzystami. W celu realizacji tych zadań Izba tworzy projekty aktów prawnych, jak również na bieżąco monitoruje i uczestniczy w pracach legislacyjnych na każdym z etapów tworzenia przepisów. W celu wypracowania jak najkorzystniejszych propozycji legislacyjnych Izba powołuje zespoły eksperckie, jak również konsultuje ze swoimi Członkami, dzięki czemu każdy z Członków ma możliwość realnego wpływu na działalność legislacyjną Izby. W celu wsparcia i pomocy Członkom Izba sporządza także m.in. analizy prawne i ekonomiczne.

Izba Gospodarcza Wodociągi Polskie prowadzi także działalność doradczą w obszarze techniki. Pomaga ocenić, zinterpretować oraz rozwiązać problemy techniczne branży wodociągowo-kanalizacyjnej, z którymi borykają się jej Członkowie.

Izba Gospodarcza Wodociągi Polskie posiada także zespoły eksperckie do spraw: benchmarkingu, bezpieczeństwa wody, implementacji Dyrektywy w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, ścieków oraz informacji o branży.

Izba Przemysłowo-Handlowa w Toruniu

Izba Przemysłowo-Handlowa w Toruniu jest zrzeszeniem przedsiębiorców, które powstało w 1989 r. na mocy ustawy o izbach gospodarczych. Nie działa dla osiągnięcia zysku, a przychody przeznaczamy na realizację działań statutowych. W praktyce pomaga przedsiębiorcom z regionu w budowaniu firm przynoszących zyski. Doradza w wielu dziedzinach, np. jak zdobyć nowych klientów, jak eksportować produkty i usługi czy pozyskać finansowanie zewnętrzne (dotacje, granty, pożyczki). Łączy ludzi i biznesy. Przeprowadziła tysiące konsultacji i zrealizowała setki usług doradczych.

Izba Przemysłowo-Handlowa w Toruniu to ponad 35 lat działań w sektorze MŚP, tysiące godzin spędzonych z przedsiębiorcami na usługach doradczych i miliony złotych pozyskanych na działania statutowe. W tym czasie wsparła setki regionalnych firm, doprowadziła do nawiązania kilkudziesięciu partnerstw lokalnych i zagranicznych oraz pomogła w założeniu kilkuset firm.

Izba Przemysłowo-Handlowa w Toruniu specjalizuje się w:

- pozyskiwaniu finansowania dla firm (pożyczki, fundusze UE itp.)
- ekspansji na rynki zagraniczne – fundusz eksportowy
- szkoleniach dla firm
- marketingu
- organizacjach wydarzeń i spotkań networkingowych
- przepisach prawno-podatkowych
- zakładaniu działalności gospodarczej

Izba Przemysłowo-Handlowa w Toruniu zrzesza kilkaset firm reprezentujących różne branże – od IT, doradztwa ubezpieczeniowego przez usługi finansowe, prawnicze, HoReCa, po marketing i produkcję.

Izba Przemysłowo-Handlowa w Toruniu stworzyła bazę ekspertów z różnych dziedzin i branż, którzy pomagają jej Członkom rozwiązać problemy w firmie i rozwinąć jej potencjał. Eksperti specjalizują się w usługach prawnych, marketingu, marketingu internetowego, finansach, szkoleniach branżowych i funduszach unijnych.

Izba Przemysłowo-Handlowa Województwa Kujawsko-Pomorskiego

W rezultacie przemian polityczno-gospodarczych w 1988 roku utworzono Izbę Przemysłowo-Handlową w Bydgoszczy, która w 2001 r. stała się Izbą Przemysłowo-Handlową Województwa Kujawsko-Pomorskiego.

Każda firma członkowska Izby Przemysłowo-Handlowej Województwa Kujawsko-Pomorskiego, niezależnie od wielkości ma równe prawa i taki sam wpływ na politykę Izby. Polskie prawo gwarantuje wszystkim przedsiębiorcom – za pośrednictwem Izby – wpływ na każdy szczebel władzy państwowej i samorządowej. Izba deklaruje obronę interesów swoich członków w dziedzinach:

- interpretacji prawa o zamówieniach publicznych przez władze wszystkich szczebli tak, aby firmy lokalne miały jak największe szanse uczestnictwa w realizacji inwestycji podlegających przetargom;
- ułatwień dla rozwoju i finansowania lokalnej przedsiębiorczości ze strony rad gmin, organizacji pomocy dla małych i średnich ich przedsiębiorstw i banków;
- jak najszerszego wpływu na kształt prawa gospodarczego a szczególnie podatkowego poprzez stałe oddziaływanie na parlamentarzystów i administrację centralną;
- walki z nieuczciwą konkurencją szczególnie taką, która godzi w interesy członków prowadzących rzetelną działalność gospodarczą

tworzenie konkurencyjnych związków przedsiębiorców lokalnych gwarantujące im trwały rozwój.

Izba Przemysłowo-Handlowa Województwa Kujawsko-Pomorskiego posiada partnerów na wszystkich kontynentach. Zapewnia to znakomity przepływ informacji gospodarczych i ofert handlowych, które są wykorzystywane przez członków.

Wszystkim firmom oferuje szeroki pakiet usług, a jej członkowie korzystają z nich na preferencyjnych warunkach:

- Bezpłatne doradztwo prawne – wszyscy członkowie Izby korzystają z bezpłatnych porad prawnych udzielanych przez specjalistów, prawników i arbitrów Izby. W szczególnych przypadkach o dużym stopniu złożoności zwoływana jest komisja ekspertów prawnych.
- Zabezpieczanie przed nieuczciwymi kontrahentami – Izba posiada najlepszą w województwie kujawsko-pomorskim wywiadownię gospodarczą, dzięki czemu może zagwarantować rzetelne raporty o firmach, które chcą sprawdzić i to na całym świecie.
- Sprzedawanie i kupowanie – obowiązkiem Izby jest pomoc firmom członkowskim w znalezieniu partnerów handlowych. Gromadząc w bazach danych setki ofert kojarzy producentów, handlowców i usługodawców z klientami w kraju i za granicą. Oferta Izby dla członków zawiera zarówno prostą informację o ewentualnych klientach jak i rozbudowane oferty sprawdzonych firm. W niektórych przypadkach Izba pełni rolę pośrednika.
- Misje gospodarcze, poznawanie przyszłych partnerów – Izba organizuje corocznie kilka misji gospodarczych. Celem misji jest poznawanie krajów i środowisk, w których działają jej partnerzy gospodarczy. Poprzez udział w misji członkowie Izby poszerzają swoje rynki zbytu, a także wchodzą w układy kooperacyjne oferując niższe koszty produkcji. Przedsiębiorcy poznają również otoczenie biznesu takie jak izby, organizacje pracodawców, samorządy lokalne.
- Tania i skuteczna reklama i promocja na całym świecie – Izba stosuje wiele sprawdzonych metod reklamy swoich członków. Wydaje rocznie kilka katalogów, w których firmy szeroko prezentują swoje wyroby i usługi. Odbiorcami tych wydawnictw są krajowe i zagraniczne izby gospodarcze, organizacje pracodawców, biura radców handlowych i firmy uczestniczące w targach, spotkaniach biznesu, seminariach i misjach gospodarczych.
- Profesjonalne szkolenia, zapewniające wysoki poziom kadr – Izba od wielu lat jest czołową instytucją edukacyjną w regionie. Wykładowcami są zawsze najlepsi specjaliści z dziedziny zarządzania, prawa, finansów i technik handlu krajowego i zagranicznego. Wielokrotnie organizowała kursy językowe za

granicą oraz szkoliła biznesmenów z regionu w krajach Unii Europejskiej w metodach nowoczesnego zarządzania firmami. Izba prowadzi również kompleksowe szkolenia pracowników firm członkowskich.

- Komisje branżowe – każda firma zrzeszona w Izbie ma prawo współpracować z innymi podmiotami tej samej branży lub innych branż w ramach komisji branżowych i problemowych. Komisje mają dużą autonomię i prawo do składania wszelkich wniosków ich dotyczących do Rady Izby lub Walnego Zebrania Członków.

Polska Izba Gospodarcza Czystości

Polska Izba Gospodarcza Czystości to dynamiczna organizacja, która od 2008 roku z dumą reprezentuje sektor związany z branżą profesjonalnego utrzymania czystości. Jest zrzeszeniem wiodących producentów maszyn czyszczących, profesjonalnych środków czyszczących, sprzętu manualnego, czyściwi, dystrybutorów oraz firm świadczących usługi profesjonalnego utrzymania czystości. Usługi związane z utrzymywaniem czystości to obecnie bardzo rozwijająca się część gospodarki. Wiąże się z zaawansowaną technologią i specjalistycznym sprzętem. Szczególnie dziś, przy ogromnych nakładach inwestycyjnych przez firmy deweloperskie, utrzymanie standardu i jakości oddawanych do użytku nieruchomości wymaga wysoko zaawansowanych technologicznie firm z branży utrzymania czystości i higieny.

Polska Izba Gospodarcza Czystości od samego początku istnienia kładzie nacisk na tworzenie kultury organizacyjnej, która ma na celu budowanie świadomości wpływu na jakość usług oraz rozwijanie trwałych relacji z klientami. Jej priorytetem jest skuteczne wdrażanie systemów szkoleń, rozwijających zarówno techniczne, jak i interpersonalne kompetencje swojej kadry.

W ramach swoich działań, Polska Izba Gospodarcza Czystości ustanowiła kompleksowy system edukacji branżowej na różnych poziomach kompetencji i specjalności. Tworzy również materiały szkoleniowe opracowywane przez ekspertów branżowych. Ponadto Izba wydaje czasopismo „Forum Czystości”, którego celem jest popularyzowanie i promowanie nowości technologicznych z branży czystości, a także publikuje aktualne kwestie dotyczące zmian prawnych. Izba zapewnia pomoc prawną swoim członkom, reprezentuje ich interesy gospodarcze wobec organów państwowych i samorządowych oraz przed Krajową Izbą Odwoławczą w zakresie zamówień publicznych. Wspólnie z Instytutem Badań Edukacyjnych opracowała kwalifikację rynkową „Planowanie i realizowanie procesu profesjonalnego utrzymania czystości”. Posiada uprawnienia jako Instytucja

Certyfikująca do nadawania tej kwalifikacji, co stanowi ważny krok w systematyzacji edukacji branżowej.

Struktury organizacyjne Polskiej Izby Gospodarczej Czystości posiadają ekspertów o bogatej wiedzy w wielu obszarach, obejmujących zarówno tradycyjne, jak i nowoczesne technologie utrzymania czystości i szeroką wiedzę z zakresu m.in.:

- renowacji, pielęgnacji i konserwacji podłóg drewnianych, elastycznych oraz marmurowych,
- metod rozpoznawania posadzek kamiennych,
- zabezpieczeń i ochrony materiałów podłogowych i przemysłowych,
- środków chemicznych, ich właściwości fizyko-chemicznych i zastosowań,
- technologii utrzymania czystości obiektów i terenów,
- wprowadzania innowacyjnych rozwiązań dla optymalizacji procesów czyszczenia,
- doboru maszyn, urządzeń i sprzętu ręcznego do różnych rodzajów powierzchni,
- kontroli i monitorowania procesów utrzymania czystości.

Polska Izba Gospodarcza Czystości oferuje szeroki wachlarz korzyści dla firm członkowskich oraz możliwość współpracy w wielu specjalistycznych projektach. Ponadto prowadzi szkolenia, organizuje spotkania i prowadzi wsparcie w mediacjach.

Polska Izba Gospodarcza Elektrotechniki

Polska Izba Gospodarczej Elektrotechniki jest organizacją samorządową założoną w 1991 r. Do roku 2010 działała pod nazwą Izba Gospodarcza Przemysłu Elektrotechnicznego z siedzibą w Warszawie.

Polska Izba Gospodarczej Elektrotechniki zrzesza ponad 80 firm i budzi coraz większe uznanie za podejmowane działania w środowisku przemysłu elektrotechnicznego. Jej działania dotyczą wielu obszarów przydatnych każdemu podmiotowi gospodarczemu, a trudnych do podejmowania indywidualnie.

Celem eliminowania z obrotu gospodarczego towarów i wyrobów nie spełniających wymogów norm zharmonizowanych z Dyrektywami UE oraz norm krajowych deklarowanych przez Producenta w Deklaracji Zgodności WE oraz celem eliminowania z tego obrotu nieuczciwej konkurencji Polska Izba Gospodarcza Elektrotechniki powołała Zespół ds. Jakości. Do zadań Zespołu należy rozpatrywanie wniosków wskazujących na potencjalne istnienie w obrocie handlowym towaru lub wyrobu niezgodnego z obowiązującymi:

wymaganiami norm zharmonizowanych z Dyrektywami UE; normami krajowymi; przepisami prawnymi zawierającymi wymagania; naruszających zasady uczciwej konkurencji.

Polska Izba Gospodarcza Maszyn i Urządzeń Rolniczych

Polska Izba Gospodarcza Maszyn i Urządzeń Rolniczych jest apolityczną, niezależną i samofinansującą się organizacją samorządu gospodarczego o charakterze branżowym.

„Duży może więcej” – to hasło przyświecające firmom, które w 1998 roku zdecydowały o założeniu Polskiej Izby Gospodarczej Maszyn i Urządzeń Rolniczych. Wspomniane hasło jest wciąż aktualne, a Izba niezmiennie pozostaje znaczącym głosem branży, dbającym o jej interesy. W 1999 r. Izba została zarejestrowana jako Polska Izba Gospodarcza Importerów Maszyn i Urządzeń Rolniczych, a już w 2000 r. przystąpiła do Krajowej Izby Gospodarczej. W roku 2001 zmieniła nazwę na Polską Izbę Gospodarczą Maszyn i Urządzeń Rolniczych. Od 2009 r. Izba jest członkiem CLIMMAR – międzynarodowej organizacji skupiającej podmioty i organizacje reprezentujące interesy dealerów maszyn i urządzeń rolniczych. W 2020 r. wstąpiła w szeregi Polskiej Izby Przemysłu Targowego, a od 2021 r. jest członkiem międzynarodowej organizacji producentów maszyn rolniczych CEMA.

Obecnie Polska Izba Gospodarcza Maszyn i Urządzeń Rolniczych zrzesza 152 firm z branży, podzielonych na członków zwyczajnych, nadzwyczajnych i standardowych. Należą do niej wszyscy najwięksi krajowi producenci i dystrybutorzy maszyn oraz przedstawicielstwa światowych marek maszyn i urządzeń rolniczych.

Polska Izba Gospodarcza Maszyn i Urządzeń Rolniczych jest organizacją o zasięgu ogólnokrajowym, ponieważ tylko tego typu organizacja może działać skutecznie i mieć wpływ na rzeczywistość gospodarczą w Polsce. Podstawowym celem Izby jest chęć poprawy warunków, w jakich działają przedsiębiorstwa z branży maszyn i urządzeń rolniczych.

Do celów i zadań Polskiej Izby Gospodarczej Maszyn i Urządzeń Rolniczych należą:

- integracja firm z branży,
- reprezentowanie wspólnych interesów,
- wymiana poglądów i doświadczeń,
- koordynacja działań firm zrzeszonych w Izbie,
- współpraca z instytucjami skupionymi wokół branży rolniczej oraz szkołami i uczelniami,
- organizacja specjalistycznych szkoleń, seminariów i konferencji,

- promocja firm z branży, w tym organizacja wystaw rolniczych.

Polska Izba Producentów Urządzeń i Usług na Rzecz Kolei

Polska Izba Producentów Urządzeń i Usług na Rzecz Kolei jest samorządem gospodarczym skupiającym się na rozwoju i promocji przedsiębiorstw działających w szeroko pojmowanym sektorze transportu szynowego. Powołana została w 1999 r. przez 101 podmiotów związanych z rynkiem kolejowym. Siedzibą Izby jest Bydgoszcz. W chwili obecnej Izba skupia ponad 360 podmiotów związanych m.in. z branżami: kolejową, transportową, energetyczną, telekomunikacyjną, informatyczną, logistyczną i budowlaną. Izba reprezentuje firmy członkowskie na rynku krajowym i zagranicznym, wzmacnia ich pozycję, popularyzuje ich osiągnięcia, pomysły oraz innowacyjne rozwiązania.

Działalność Polskiej Izby Producentów Urządzeń i Usług na Rzecz Kolei opiera się również na organizowaniu konferencji tematycznych, seminariów, misji gospodarczych, szkoleń, warsztatów oraz działalności wystawienniczej na targach branżowych takich jak: TRAKO, INNOTRANS, ENERGETAB, ENERGETICS i innych, które dają ogromne możliwości zaprezentowania się dużej liczbie odbiorców działających nie tylko w branży kolejowej.

Polskiej Izby Producentów Urządzeń i Usług na Rzecz Kolei prowadzi również działalność informacyjną i wydawniczą. Wydawany przez nią dwumiesięcznik „Raport Kolejowy” jest uznawanym w branży wydawnictwem. Podejmuje on tematy dotyczące transportu szynowego oraz obszarów powiązanych (energetyka, informatyka, telekomunikacja itp.). W każdym numerze dwumiesięcznika zamieszczane są analizy, opinie, wywiady, relacje oraz felietony. „Raport Kolejowy” jest wydawnictwem o zasięgu ogólnopolskim i jest skierowany do osób decydujących o funkcjonowaniu branży kolejowej. Czytelnicy „Raportu Kolejowego” to głównie kadra menadżerska wyższego i średniego szczebla w spółkach Grupy PKP, kolejach samorządowych oraz firmach zajmujących się usługami i produkcją na rzecz kolei. Dociera on także do organów administracji rządowej i samorządowej, parlamentarzystów, środowisk naukowych.

Ponadto Polska Izba Producentów Urządzeń i Usług na Rzecz Kolei prowadzi usługi w zakresie consultingu, doradztwa, badania rynku, poszukiwania i pozyskiwania partnerów handlowych, a także promocji w kraju i zagranicą.

- B. Izby rzemiosła i przedsiębiorczości uwzględniane w Informacji Oświatowej Związku Rzemiosła Polskiego (zarówno zrzeszone w Związku Rzemiosła Polskiego, jak i będące poza jego strukturami):

Kujawsko-Pomorska Izba Rzemiosła i Przedsiębiorczości w Bydgoszcy
Maksymiliana Piotrowskiego 11, 85-098 Bydgoszcz

W województwie kujawsko-pomorskim zrzeszonych jest 28 cechów rzemieślniczych.

3.5.3. Województwo lubelskie

W województwie lubelskim koncentruje się na rolnictwie, przemyśle spożywczym oraz odnawialnych źródłach energii. Współpraca szkół z lokalnymi gospodarstwami i firmami przetwórstwa spożywczego jest intensywna, co pozwala uczniom na praktyczne doświadczenia w tych sektorach. Programy edukacyjne często współpracują z Uniwersytetem Przyrodniczym w Lublinie.

- A. Izby branżowe zrzeszone w Krajowej Izbie Gospodarczej:

Bialskopodlaska Izba Gospodarcza

Bialskopodlaska Izba Gospodarcza jest organizacją samorządu gospodarczego powstałą 5 sierpnia 1990 roku z inicjatywy podmiotów gospodarczych regionu. W chwili obecnej zarejestrowanych jest 89 firm reprezentujących różne działy gospodarki: przetwórstwo rolne, przemysł lekki, usługi budowlane, handel, transport, bankowość i inne.

Głównym celem Izby jest podejmowanie działań rozwijających przedsiębiorczość, wspieranie inicjatyw gospodarczych swoich członków. Reprezentuje interesy podmiotów gospodarczych, występuje w ich imieniu do władz samorządu terytorialnego i państwowych organów administracji.

Do zadań Izby należy tworzenie warunków sprzyjających działalności gospodarczej. Bialskopodlaska Izba Gospodarcza pełni funkcję opiniodawczą w kwestiach związanych ze stanem rozwoju życia gospodarczego regionu, polityki gospodarczej oraz nowych regulacji prawnych. Izba gromadzi i rozpowszechnia oferty współpracy z partnerami krajowymi i zagranicznymi, organizuje misje gospodarcze, targi i wystawy. Zajmuje się działalnością szkoleniową i promocyjną. Integruje lokalnych przedsiębiorców, stanowi platformę wymiany doświadczeń i informacji.

Lubelska Izba Rzemieślnicza

Lubelska Izba Rzemieślnicza istnieje od 2001 r. Jest organizacją samorządu gospodarczego rzemiosła zrzeszającą cechy i rzemieślników nienależących do cechów. Jej celem jest wspieranie rozwoju gospodarczego rzemiosła, reprezentowanie zrzeszonych organizacji oraz rzemieślników wobec organów administracji publicznej oraz innych organizacji i instytucji, udzielanie swym członkom pomocy instruktarzowej i doradczej oraz przeprowadzanie egzaminów kwalifikacyjnych i potwierdzanie ich świadectwami czeladniczymi i dyplomami mistrzowskimi opatrzonymi pieczęcią z godłem Państwa.

Lubelska Izba Rzemieślnicza przeprowadziła dotychczas kilkaset egzaminów czeladniczych i mistrzowskich w kilkudziesięciu zawodach (m.in. piekarz, cukiernik, kucharz, fryzjer, kosmetyka, stolarz, mechanika pojazdowa, rzemiosła budowlane, bioenergoterapia, elektromechanika, wędliniarz, poligraf, kominiarz, jubiler, dekarz, kowal, krawiec). Powołała samodzielny, podległy jej, Ośrodek Szkolenia, Doradztwa i Promocji wpisany do ewidencji szkół i placówek niepublicznych Miasta Lublin.

Lubelska Izba Rzemieślnicza podpisała umowy o współpracy z Kuratorium Oświaty, Zakładem Doskonalenia Zawodowego, Ochotniczymi Hufcami Pracy, trzema największymi w Lublinie Zespołami Szkół Zawodowych, Towarzystwem Wiedzy Powszechnej i Stowarzyszeniem na rzecz edukacji w budownictwie „EKOEDBUD”.

Lubelska Izba Rzemieślnicza zrealizowała kilka projektów w ramach programu Leonardo da Vinci. Wspólnie z partnerem francuskim (Chambre de Metiers de la Somme) zorganizowano miesięczne szkolenie kucharzy i cukierników w Amiens (Piccardia). Efektem kontaktów Izby z rzemiosłem hiszpańskim (Confederacion Empresarial Valenciana) był wyjazd uczniów, kucharzy i cukierników, na miesięczny staż do Walencji. Nawiązała też kontakty z rzemiosłem włoskim (Confesercenti z Reggio di Calabria) – na miesięczny staż do Włoch wyjechało 10 cukierników i 10 kucharzy. Wspólnie z partnerem niemieckim z Lipska przeprowadziła projekt polegający na miesięcznym stażu 20 młodych ludzi uczących się zawodu technika dentystycznego w Niemczech.

Przedstawiciele Lubelskiej Izby Rzemieślniczej są członkami powiatowych rad zatrudnienia oraz kapituł różnych konkursów gospodarczych. Izba należy do Lubelskiego Sejmiku Gospodarczego, zrzeszającego najważniejsze organizacje przedsiębiorców i pracodawców Lubelszczyzny. Lubelska Izba Rzemieślnicza jest członkiem Krajowej Izby Gospodarczej w Warszawie. Prezes Izby jest członkiem Rady Krajowej Izby Gospodarczej a dyrektor członkiem Komisji Rewizyjnej Krajowej Izby Gospodarczej.

Lubelskie Forum Pracodawców

Historia Lubelskiego Forum Pracodawców zaczęła się w 1993 r., gdy dwunastu przedstawicieli – szefów firm postanowiło powołać do życia związek o nazwie Lubelskie Forum Gospodarcze z siedzibą w Lublinie. Forum w pierwszych latach istnienia nie posługiwało się jedną nazwą. W 1993 r. była mowa w dokumentach o Forum Gospodarczym, o Forum Komunalnym lub Lubelskim Forum Pracodawców. W 1996 roku dokonano zmiany nazwy Związku. Dotychczasowa nazwa Związku „Lubelskie Forum Komunalne – Związek Pracodawców w Lublinie” otrzymała brzmienie: „Lubelskie Forum Pracodawców w Lublinie” i z tą nazwą funkcjonuje do dziś.

Lubelskie Forum Pracodawców reprezentuje pracodawców lubelskich w różnych gremiach w Lublinie, w województwie lubelskim i w Polsce. Wspiera rozwój swoich Członków poprzez: szkolenia i spotkania tematyczne dla właścicieli i kadry zarządczej; szkolenia i spotkania tematyczne dla pracowników, nieodpłatne wykorzystywanie sali konferencyjnej i kominkowej w siedzibie Forum (raz w roku). Ponadto inicjujemy i pielęgnujemy relacje między Członkami Forum, które sprzyjają zawiązywaniu przyjaźni, znajomości oraz współpracy między nimi.

Puławska Izba Gospodarcza

Puławska Izba Gospodarcza istnieje od 2001 r. Obecnie Izba liczy 83 członków. Są nimi przedsiębiorcy zatrudniający od kilku do kilkuset pracowników. Łącznie firmy zrzeszone w Puławskiej Izbie Gospodarczej zatrudniają około 3000 pracowników.

Podstawowym celem statutowym Puławskiej Izby Gospodarczej jest obrona interesów gospodarczych swoich członków. Innym, ważnym celem Izby jest działanie na rzecz rozwoju gospodarczego Puław i Powiatu Puławskiego, a także współtworzenie założeń i warunków lokalnej polityki gospodarczej.

Regionalna Izba Gospodarcza w Lublinie

Regionalna Izba Gospodarcza w Lublinie jest organizacją samorządu gospodarczego. Została założona w 1993 r. Zrzesza na zasadzie dobrowolności blisko 100 podmiotów gospodarczych mających swoją siedzibę na terenie województwa lubelskiego. Izba nie ma uprawnień władczych i jej działalność nie narusza samodzielności członków, ani też nie ingeruje w ich sprawy wewnętrzne. Regionalna Izba Gospodarcza jest członkiem Krajowej Izby Gospodarczej. Od 1993 r. Izba była organizatorem ponad 400 szkoleń i seminariów, kilkunastu wyjazdów zagranicznych, współorganizatorem i

uczestnikiem wielu targów i wystaw gospodarczych. Wielu spośród obecnych przedsiębiorców stawiało pierwsze kroki w Izbie, korzystając z udzielanych przez nią porad i konsultacji. Biuro Izby wydało firmom z regionu ponad pięć tysięcy świadectw pochodzenia towarów. Regionalna Izba Gospodarcza w Lublinie była organizatorem kilkudziesięciu spotkań integracyjnych zrzeszonych w niej przedsiębiorców, jak również spotkań z przedstawicielami władzy rządowej i samorządowej kolejnych kadencji. Od samego początku utrzymuje relacje z lokalnymi władzami, urzędami administracji skarbowej i celnej; w trakcie organizowanych spotkań sygnalizowane są problemy z jakimi borykają się przedsiębiorcy z naszego regionu.

Regionalna Izba Gospodarcza w Lublinie prowadzi doradztwo i szkolenia: związane z rozpoczęciem działalności gospodarczej i prowadzeniem firmy; dla osób bezrobotnych i poszukujących pracy; inne szkolenia lub seminaria.

Regionalna Izba Gospodarcza w Lublinie przesyła naszym członkom aktualne oferty współpracy gospodarczej, które otrzymuje z biur radców handlowych oraz izb gospodarczych m.in. z Węgier, Chorwacji, Białorusi, Czech, Rosji, Litwy, Ukrainy, Finlandii. Są to zarówno oferty zakupu, sprzedaży, jak i nawiązania bliższej współpracy (włączając tworzenie spółek joint-venture) oraz informacje o przetargach. Wysyła także informacje o targach krajowych i zagranicznych, konferencjach, misjach gospodarczych, spotkaniach i szkoleniach.

Firmy zrzeszone w Regionalnej Izbie Gospodarczej w Lublinie mogą bezpłatnie zamieszczać opis swojej działalności w wydawanym co roku katalogu członków Izby. W katalogu można publikować również reklamy; wówczas oferta dotyczy nie tylko firm członkowskich. Ponadto przyjmowane są zgłoszenia na zamieszczenie reklam (banerów) na stronie internetowej Izby. Izba jest także organizatorem corocznych programów i konkursów promocyjnych dla firm z terenu Województwa Lubelskiego.

Regionalna Izba Gospodarcza oferuje także szeroki wachlarz tłumaczeń z i na 26 języków, a także wynajem sprzętu multimedialnego.

Regionalna Izba Gospodarcza w Lublinie to także Regionalna Izba Turystyki (Branżowy Oddział RIG) zrzeszająca blisko dwadzieścia firm.

Izba jest organizatorem corocznego programu promocyjnego dla firm z terenu Województwa Lubelskiego pod nazwą „Wojewódzki Lider Biznesu”.

- B. Izby rzemiosła i przedsiębiorczości uwzględniane w Informacji Oświatowej Związku Rzemiosła Polskiego (zarówno zrzeszone w Związku Rzemiosła Polskiego, jak i będące poza jego strukturami):

Izba Rzemiosła i Przedsiębiorczości w Lublinie Rynek 2, 20-111 Lublin

Lubelska Izba Rzemieśnicza w Lublinie Fryderyka Chopina 5, 20-026 Lublin

W województwie lubelskim swoją siedzibę ma 36 organizacji zrzeszonych w dwóch izbach rzemieślniczych, w tym 33 cechy, 2 spółdzielnie oraz 1 inna organizacja.

3.5.4. Województwo lubuskie

W województwie lubuskim z silnym sektorem leśnym i drzewnym, kształci uczniów w zawodach związanych z przetwórstwem drewna, meblarstwem i ochroną środowiska. Region ten współpracuje z firmami takimi jak Swedwood i Kronopol, oferując praktyki zawodowe oraz specjalistyczne szkolenia dla uczniów.

A. Izby branżowe zrzeszone w Krajowej Izbie Gospodarczej:

Zachodnia Izba Przemysłowo-Handlowa

Zachodnia Izba Przemysłowo-Handlowa jest największą, niezależną organizacją zrzeszającą przedsiębiorców w Województwie Lubuskim. Reprezentuje interesy ponad 300 podmiotów gospodarczych, dla których od 17 lat pracuje na rzecz tworzenia dogodnych warunków do rozwoju gospodarczego, międzynarodowych kontaktów gospodarczych oraz wspierania inicjatyw firm zrzeszonych w Izbie.

Oferuje swoim członkom bogatą ofertę usług, takich jak: szkolenia, konferencje, spotkania integracyjne oraz wyjazdy biznesowe. Od 13 lat prowadzi konkursy „Lubuski Lider Biznesu” oraz „Lubuski Lider Innowacji”, których celem jest promocja najdynamiczniej rozwijających się firm w regionie. Jako jedyna w województwie lubuskim prowadzi studia MBA oraz wydaje miesięcznik gospodarczy „Głos Przedsiębiorcy” poświęcony regionalnej gospodarce. Prowadzi również grupowy program ubezpieczeń.

Zachodnia Izba Przemysłowo-Handlowa jest zaangażowana w modernizację systemu kształcenia zawodowego. Co roku organizuje dla ponad 1000 uczniów lubuskich szkół zawodowych kursy doksztalające oraz staże i praktyki w firmach zrzeszonych w Izbie. Prowadzi również liczne projekty, dzięki którym jej członkowie mają możliwość sięgać po środki europejskie, m.in. na podnoszenie kwalifikacji pracowników, rozwój innowacji oraz udział w misjach gospodarczych na całym świecie.

- B. Izby rzemiosła i przedsiębiorczości uwzględniane w Informacji Oświatowej Związku Rzemiosła Polskiego (zarówno zrzeszone w Związku Rzemiosła Polskiego, jak i będące poza jego strukturami):

Izba Rzemiosła i Przedsiębiorców w Gorzowie Wielkopolskim Obotrycka 8,
66-400 Gorzów Wielkopolski

Izba Rzemieśnicza i Przedsiębiorczości w Zielonej Górze Mikołaja Reja 9, 65-
076 Zielona Góra

W województwie lubuskim swoją siedzibę ma 18 organizacji zrzeszonych w dwóch izbach rzemieślniczych, w tym 14 cechów oraz 4 spółdzielnie.

3.5.5. Województwo łódzkie

Województwo łódzkie, znane z przemysłu tekstylnego, rozwija kształcenie w tym sektorze oraz w logistyce i IT. Szkoły branżowe w Łodzi współpracują z przedsiębiorstwami logistycznymi oraz centrami dystrybucyjnymi, co umożliwia uczniom zdobycie praktycznych umiejętności w zarządzaniu magazynami i transportem.

- A. Izby branżowe zrzeszone w Krajowej Izbie Gospodarczej:

Izba Przedsiębiorców i Pracodawców Centralnej Polski

Izba Przedsiębiorców i Pracodawców Centralnej Polski działa od 2016 r. Jest to instytucja, której celem jest zapewnienie synergii działań podmiotów zaangażowanych w poprawę jakości współpracy i zasad etyki działalności gospodarczej oraz tworzenie przyjaznego klimatu dla rozwoju gospodarczego w regionie polski centralnej. Nawiązała współpracę z jednostkami samorządu terytorialnego i instytucjami otoczenia biznesu. Obecnie Izba zrzesza 150 firm.

Misją Izby Przedsiębiorców i Pracodawców Centralnej Polski jest dokładanie wszelkich starań, by poprawiać współpracę między przedsiębiorcami, pracodawcami, organami władzy i administracji państwowej oraz samorządu terytorialnego, a także organizacjami społecznymi i pozarządowymi, stowarzyszeniami i organizacjami samorządu zawodowego; wzajemne wspieranie się w ramach prowadzonych działalności; wspólne podejmowanie i realizowanie działań w zakresie aktywizacji i integracji środowisk. Działalność Izby opiera się na zasadach dobrowolności, zaufania, wzajemnej pomocy, efektywności, apolityczności i dialogu.

Izba Przedsiębiorców i Pracodawców Centralnej Polski jest nastawiona na dostarczanie realnych korzyści biznesowych z wykorzystaniem szczególnej pozycji regionu centralnej Polski w kraju i Europie, w szczególności poprzez:

- budowanie trwałych powiązań poprzez system poleceń i rekomendacji;
- doradztwo i szkolenia;
- promocję członków kraju i zagranicą;
- pomoc w docieraniu do nowych klientów;
- poszukiwanie źródeł finansowania inicjatyw gospodarczych;
- integrację środowiska;
- opiniowanie i aktywne uczestnictwo w tworzeniu aktów prawnych dotyczących gospodarki;
- współpracę z instytucjami otoczenia biznesu, samorządami, organizacjami społecznymi, stowarzyszeniami, organizacjami samorządu zawodowego w celu inspirowania i współtworzenia warunków do prowadzenia działalności przez członków Izby;
- reprezentowanie i ochrona interesów członków wobec instytucji publicznych;
- minimum sformalizowania, partnerskie relacje;
- aktywną współpracę z członkami;
- kształtowanie i upowszechnianie zasad etyki w działalności gospodarczej.

Łódzka Izba Przemysłowo-Handlowa

Łódzka Izba Przemysłowo-Handlowa, jako jedna z największych regionalnych instytucji otoczenia biznesu, od 1990 roku wychodzi naprzeciw potrzebom przedsiębiorców, dając impuls do rozwoju przedsiębiorczości. Instytucja zrzesza 400 sprawdzonych firm reprezentujących cały przekrój branż. Izba jest członkiem Krajowej Izby Gospodarczej, umożliwiając tą drogą prezentację interesów przedsiębiorców na forum ogólnopolskim.

Łódzka Izba Przemysłowo-Handlowa została odznaczona przez Prezydenta Miasta Łodzi odznaką „Za zasługi dla miasta Łodzi”, odznaką honorową za zasługi dla woj. łódzkiego, otrzymała tytuł Lidera Przedsiębiorczości 2015 i 2017 od Fundacji Małych i Średnich Przedsiębiorców w Warszawie, a także zdobyła Srebrne Godło Najwyższa Jakość Q1 2017 – Usługi Najwyższej Jakości.

W serwisie Łódzkiej Izby Przemysłowo-Handlowej, obok prezentacji jej działalności, znajduje się wiele interesujących ofert współpracy zagranicznej i krajowej, a także cenne informacje z życia gospodarczego kraju i województwa łódzkiego, które mogą okazać się przydatne w działalności firmy.

Główne obszary działania Łódzkiej Izby Przemysłowo-Handlowej to:

- spotkania B2B;
- konferencje i szkolenia;
- doradztwo i informacja gospodarcza;
- reprezentacja interesów firm członkowskich;
- realizacja projektów współfinansowanych z UE;
- wsparcie w podnoszeniu konkurencyjności na rynkach zagranicznych;
- legalizacja dokumentów w obrocie międzynarodowym i wystawianie uniwersalnych świadectw pochodzenia towaru;
- świadczenie usług związanych z podpisem elektronicznym.

Regionalna Izba Gospodarcza w Kutnie

Regionalna Izba Gospodarcza w Kutnie istnieje od 1995 r. i działa w imieniu i na rzecz zrzeszonych w niej firm, mając również na uwadze rozwój gospodarczy Miasta i Regionu.

Głównym celem Regionalnej Izby Gospodarczej w Kutnie jest m.in. tworzenie lobbingu gospodarczego i reprezentowanie interesów zrzeszonych podmiotów wobec władz państwowych i samorządowych. Ponadto Izba promuje na szczeblu lokalnym i centralnym działalność swoich członków w relacjach gospodarczych oraz dba o ochronę ich interesów w sprawach związanych z prowadzoną działalnością. Duży nacisk w Izbie kładzie się na kształtowanie i upowszechnianie zasad etyki w działalności gospodarczej.

Podstawowym działaniem Regionalnej Izby Gospodarczej w Kutnie jest ochrona interesów Członków Izby, prezentowanie opinii środowiska gospodarczego wobec władz samorządu terytorialnego oraz kształtowanie polityki gospodarczej w Regionie. Współpracuje z zarządkiem województwa łódzkiego oraz z samorządami poszczególnych miast i powiatów. Izba podejmuje inicjatywy, które służą wspieraniu lokalnej przedsiębiorczości.

Regionalna Izba Gospodarcza w Kutnie rozpowszechnia w środowisku przedsiębiorców informacje dotyczące funkcjonowania w ramach Unii Europejskiej oraz procesów związanych z integracją europejską. Propaguje ideę podnoszenia jakości wyrobów i usług, stara się upowszechniać nowoczesne technologie, pomagać we wprowadzaniu do firm działań innowacyjnych. Izba stwarza warunki do podnoszenia poziomu kształcenia zawodowego. Przekazuje informacje o wydarzeniach gospodarczych mających znaczenie dla lokalnej przedsiębiorczości. Organizuje szkolenia, konferencje i seminaria, a także spotkania tematyczne o problematyce ogólnospołecznej i lokalnej.

Regionalna Izba Gospodarcza w Kutnie dużą wagę przykładą do promocji firm członkowskich oraz walorów gospodarczych i turystycznych całego regionu. Kształtujemy i upowszechniamy zasady etyki w działalności gospodarczej. Utrzymujemy stałą współpracę z mediami. Regionalna Izba Gospodarcza w Kutnie wydaje kwartalnie „Informator Członkowski”. Na bieżąco informujemy o ciekawych targach, konferencjach, zarówno tych, które odbywają się w naszym kraju, jak i poza jego granicami oraz o innych interesujących wydarzeniach dla przedsiębiorców.

Swoje zadania Regionalna Izba Gospodarcza w Kutnie realizuje w szczególności poprzez:

- Wzmocnienie lobbingu – współpracę z centralnymi i terenowymi organami rządowymi i samorządowymi w przedsięwzięciach istotnych dla regionu i Członków Izby, współpracę gospodarczą pomiędzy Członkami Izby, współpracę z organizacjami naukowo-badawczymi, organizacjami gospodarczymi w tym branżowymi i handlowymi oraz polskimi i zagranicznymi przedstawicielstwami dyplomatycznymi, konsularnymi i handlowymi.
- Podnoszenie prestiżu Regionalnej Izby Gospodarczej w Kutnie w Regionie – członkostwo w Izbie w dużym stopniu stwarza możliwości prezentacji firm członkowskich, prowadzenie działalności promocyjnej i marketingowej, udział w targach, wystawach krajowych i zagranicznych oraz misjach gospodarczych.
- Promocję firm członkowskich oraz walorów gospodarczych i turystycznych całego Regionu w kraju i za granicą – organizacja uczestnictwa Członków RIG w Kutnie w misjach handlowych m. in. targach wystawach. Utrzymywanie stałej współpracy z mediami oraz Biurami Promocji miast i gmin Regionu. Prowadzenie działalności kulturalnej, sportowej i turystycznej służącej integracji środowiska przedsiębiorców.
- Dbałość o atrakcyjność oferty Izby dla jej Członków – organizacja szkoleń, konferencji, seminariów i innych sposobów poszerzania wiedzy oraz umożliwienie uczestnictwa w tego typu imprezach nie organizowanych przez Izbę. Stworzenie kompletnej szczegółowej bazy danych o firmach członkowskich. Prowadzenie mediacji pomiędzy Członkami Izby mającej na celu polubowne zakończenie sporu, w przypadku naruszenia zasad etyki zawodowej, uczciwości oraz dobrych obyczajów. Organizacja zawodów m.in. pływackich czy w kręgle mających na celu integrację samorządu gospodarczego z samorządem terytorialnym.
- Promowanie i kształtowanie w kontaktach pomiędzy Członkami Izby zasad etyki w biznesie oraz tworzenie klimatu wzajemnego szacunku, zaufania i współpracy.

- Uczestniczenie Członków Izby w życiu Regionu.

Regionalna Izba Gospodarcza w Kutnie jest Członkiem Krajowej Izby Gospodarczej i aktywnie uczestniczy we wszystkich podejmowanych przez nią działaniach: szkoleniach, konferencjach działalności promocyjnej, misjach gospodarczych oraz projektach unijnych.

Regionalna Izba Przemysłowo-Handlowa w Radomsku

Regionalna Izba Przemysłowo-Handlowa w Radomsku istnieje od 2001 r.

Celem działalności Regionalnej Izby Przemysłowo-Handlowej w Radomsku jest:

- reprezentowanie i ochrona interesów gospodarczych członków Izby,
- działanie na rzecz stwarzania warunków dla rozwoju małej i średniej przedsiębiorczości w nowoczesnych formach organizacyjnych i technologicznych,
- gromadzenie i rozpowszechnianie w środowisku przedsiębiorców (także wśród tych będących członkami Izby) informacji dotyczących funkcjonowania firm w krajach Unii Europejskiej, oraz procesów związanych z integracją europejską,
- inspirowanie i wspieranie współpracy gospodarczej członków Izby z zagranicą,
- upowszechnianie i kształtowanie zasad etyki działalności gospodarczej,
- stanie na straży przestrzegania dobrych obyczajów kupieckich w relacjach między członkami Izby,
- ochrona interesów członków Izby przed nieuczciwą konkurencją i niesolidnymi partnerami,
- podnoszenie poziomu kształcenia zawodowego,
- wykonywanie innych zadań uchwalonych na Walnym Zgromadzeniu przez członków Izby

Celami pośrednimi działalności Izby są:

- kształtowanie wizerunku Regionalnej Izby Przemysłowo-Handlowej jako rzetelnego reprezentanta środowiska gospodarczego w regionie,
- tworzenie warunków dla rozwijania działalności gospodarczej,
- realizacja zadań statutowych i wypełnianie roli Izby w stosunku do członków,
- doskonalenie poziomu jakości obsługi klientów,

- rozszerzanie palety oferowanych usług wychodząc naprzeciw wymaganiom środowiska i zleceniodawców,
- doskonalenie polityki personalnej oraz podnoszenie kwalifikacji pracowników,
- modernizacja i udoskonalanie infrastruktury Izby,
- podnoszenie efektywności funkcjonowania Izby.

Stowarzyszenie Papierników Polskich

Stowarzyszenie Papierników Polskich działa od 1946 r. (do 1992 r. działało jako Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Przemysłu Papierniczego w Polsce). Jest organizacją o charakterze naukowo-technicznym i menedżerskim, skupiającą członków indywidualnych oraz podmioty gospodarcze, których działalność jest związana z papiernictwem i dziedzinami pokrewnymi.

Celem działalności Stowarzyszenia Papierników Polskich jest:

- integracja papierników, kultywowanie tradycji stowarzyszeniowych i dokumentowanie historii papiernictwa, a także kształtowanie wśród członków etyki zawodowej, koleżeńskiej solidarności i wzajemnej pamięci;
- reprezentowanie środowiska papierników wobec organów administracji publicznej i samorządu gospodarczego;
- prowadzenie działalności naukowo-technicznej, obejmującej podnoszenie kwalifikacji i popularyzację wiedzy w dziedzinie papiernictwa i w dziedzinach pokrewnych, a w szczególności: zbieranie, przetwarzanie i upowszechnianie informacji dotyczących ilości i jakości produkcji, nowych wyrobów, surowców i półproduktów, eksploatacji maszyn i urządzeń, kontroli i automatyzacji procesów produkcyjnych, energetyki, ochrony środowiska, bezpieczeństwa pracy oraz zagadnień ekonomiczno-organizacyjnych.

Zasadniczymi kierunkami działalności Stowarzyszenia Papierników Polskich są:

- działalność na rzecz członków indywidualnych i wspierających, poprzez organizację konferencji naukowo-technicznych, sympozjów, seminariów szkoleniowych itp., dzięki czemu zostają stworzone warunki do poszerzania wiedzy. Sprzyja to również integracji środowiska papierniczego;
- działalność na rzecz członków Sekcji Papieru, Sekcji Tektury Falistej, Sekcji Infrastruktury, obejmująca sprawy związane z polityką celną i

- ochronną, problemami surowcowymi, obniżaniem kosztów produkcji, zagadnieniami energetycznymi i ekologicznymi. Istotnym elementem jest również gromadzenie i analiza danych statystycznych dotyczących produkcji, importu i eksportu wyrobów przemysłu papierniczego, jak również przekazywanie informacji obejmujących te zagadnienia;
- działalność ogólna na rzecz branży, w ramach której od 1999 roku na szerszą skalę rozwinięto działalność wspierającą, ukierunkowaną na zmianę wizerunku branży papierniczej, w kontekście polityki proekologicznej oraz wpływu branży na zmiany legislacyjne, dotyczące obrotu makulaturą i kosztów użytkowania środowiska. Działalność ta obejmuje: komunikowanie się z rządem i parlamentem, samorządami lokalnymi i gospodarczymi, z mediami, z organizacjami ekologicznymi, inwestorami, a poza tym organizację konferencji i seminariów o tej tematyce.

Stowarzyszenie Papierników Polskich jest właścicielem, wydawanego przez Wydawnictwo Czasopism Technicznych SIGMA NOT „Przeglądu Papierniczego”, który jest cennym źródłem wiedzy dla papierników. Stowarzyszenie wydaje również, co trzy lata, Biuletyn zawierający informacje o swojej działalności, członkach oraz firmach i organizacjach, z którymi współpracuje.

Regionalna Izba Gospodarcza w Sieradzu

Regionalna Izba Gospodarcza w Sieradzu funkcjonuje od 2003 r. i skupia ok. 40 firm z różnych dziedzin gospodarki. Są to zarówno firmy duże, o ugruntowanej pozycji na rynku, jak i mniejsze, które dopiero na ten rynek wchodzi. Każdej z firm Izba gwarantuje wszechstronną pomoc w zakresie, m.in., informacji na temat zmieniających się przepisów prawnych ważnych dla prowadzenia działalności gospodarczej, przygotowania biznes-planów, wniosków kredytowych, windykacji należności czy redagowania umów cywilno-prawnych, a także z zakresu prawa handlowego i prawa pracy. Regionalna Izba Gospodarcza w Sieradzu informuje też swoich członków o możliwościach inwestycyjnych w regionie, organizuje spotkania, podczas których dyskutowane są warunki rozwoju potencjalnych inwestycji.

Firmy skupione w sieradzkiej Izbie mają także możliwość korzystania z cyklicznych spotkań członków Izby, podczas których praktykowana jest wymiana doświadczeń i podejmowanie wspólnych inicjatyw. Izba umożliwia też udział w szkoleniach, dotyczących różnych aspektów życia gospodarczego, zarówno organizowanych przez Izbę, jak i agendy rządowe.

Ważnym działaniem Regionalnej Izby Gospodarczej w Sieradzu jest dystrybucja w regionie informacji dotyczących pomocy Unii Europejskiej dla przedsiębiorców. W tym zakresie Izba stara się pomóc firmom w pozyskaniu wszelkich informacji na temat możliwości pozyskania środków z UE.

Jedną z dziedzin działalności Regionalnej Izby Gospodarczej w Sieradzu jest także organizacja spotkań z interesującymi postaciami życia gospodarczego oraz politycznego.

Do usług świadczonych przedsiębiorcom przez Regionalną Izbę Gospodarczą w Sieradzu zalicza się:

- reprezentowanie i ochrona interesów gospodarczych zrzeszonych w niej podmiotów w zakresie ich działalności gospodarczej, w szczególności wobec organów państwowych, organów samorządu terytorialnego oraz innych organizacji;
- przyczynianie się do tworzenia warunków rozwoju życia gospodarczego na terenie działania Izby oraz wspieranie inicjatyw gospodarczych członków;
- kształtowanie i upowszechnianie zasad etyki w działalności gospodarczej, w szczególności opracowywanie i doskonalenie norm rzetelnego postępowania w obrocie gospodarczym;
- wyrażanie opinii o projektach rozwiązań odnoszących się do funkcjonowania gospodarki oraz uczestniczenie, na zasadach określonych w odrębnych przepisach w przygotowywaniu aktów prawnych w tym zakresie;
- dokonywanie ocen wdrażania i funkcjonowania przepisów prawnych dotyczących prowadzenia działalności gospodarczej;
- promowanie inicjatyw gospodarczych oraz podnoszenie wiedzy ekonomicznej, prawnej, organizacyjnej i technologicznej;
- prowadzenie działalności szkoleniowej, popieranie rozwoju kształcenia zawodowego, wspieranie nauki zawodu w zakładach pracy oraz doskonalenie zawodowe pracowników;
- informowanie o funkcjonowaniu przedsiębiorców oraz wyrażanie opinii o stanie rozwoju gospodarczego na obszarze działania Izby;
- wykonywanie innych zadań w sferze gospodarki i jej infrastruktury z własnej inicjatywy oraz na zlecenie władz samorządowych i państwowych.

B. Izby rzemiosła i przedsiębiorczości uwzględniane w Informacji Oświatowej Związku Rzemiosła Polskiego (zarówno zrzeszone w Związku Rzemiosła Polskiego, jak i będące poza jego strukturami):

Izba Rzemieślnicza w Łodzi Brzozowa 3, 93-101 Łódź

Dofinansowane przez
Unię Europejską

W województwie łódzkim swoją siedzibę ma 28 organizacji zrzeszonych w Izbie Rzemieślniczej w Łodzi, w tym 27 cechów oraz 1 spółdzielnia (Spółdzielnia Rzemieślnicza „Budowlana” w Łodzi).

3.5.6. Województwo małopolskie

Województwo Małopolskie z Krakowem jako centrum edukacyjnym, koncentruje się na kształceniu w sektorach takich jak turystyka, IT, oraz medycyna. "Małopolska Chmura Edukacyjna" jest inicjatywą wspierającą kształcenie zawodowe w nowoczesnych technologiach, współpracując z firmami technologicznymi i medycznymi.

A. Izby branżowe zrzeszone w Krajowej Izbie Gospodarczej:

Izba Przemysłowo-Handlowa w Krakowie

Historia krakowskiej Izby Przemysłowo-Handlowej sięga połowy XIX wieku, jednak w obecnej formie istnieje od 1992 r. w wyniku połączenia istniejącej od 1990 r. Małopolskiej Izby Gospodarczej oraz istniejącej od 1989 r. Krakowskiej Izby Przemysłowo-Handlowej.

Misją Izby Przemysłowo-Handlowej w Krakowie jest reprezentowanie interesów gospodarczych firm członkowskich wobec administracji publicznej i organów Unii Europejskiej oraz ich wsparcie w podnoszeniu konkurencyjności, innowacyjności i budowaniu relacji biznesowych poprzez współpracę ze światem nauki, izbami partnerskimi w kraju i za granicą, organami administracji publicznej i mediami, a także kreowanie silnego i niezależnego samorządu gospodarczego.

Priorytetowymi kierunkami działania Izby Przemysłowo-Handlowej w Krakowie w latach 2021-2025, będącymi jednocześnie długoterminowymi celami strategicznymi jej działalności, są:

- udział w tworzeniu długofalowej strategii walki ze skutkami kryzysu gospodarczego, a co za tym idzie nowych regulacji prawnych w oparciu o ekspercką wiedzę firm członkowskich i ekspertów zewnętrznych;
- zacieśnienie współpracy z innymi izbami, organizacjami branżowymi i zrzeszającymi pracodawców w celu prezentowania wspólnego stanowiska i realizowania wspólnych działań dla dobra przedsiębiorców;
- zacieśnienie współpracy z uczelniami i jednostkami samorządu terytorialnego w celu skuteczniejszego uczestniczenia w projektach,

- pozyskiwania funduszy i realizowania wspólnych zamierzeń w nowej perspektywie finansowej unii na lata 2021-2027;
- współpraca ze szkołami krakowskimi i małopolskimi w celu propagowania wśród młodzieży edukacji gospodarczej i promowania właściwych etycznych postaw biznesowych;
 - wspieranie firm członkowskich w działaniach zmierzających do poprawy ich konkurencyjności i pomoc we wdrażaniu innowacyjnych technologii, niezbędnej cyfryzacji i dostosowaniu do post pandemicznych warunków prowadzenia działalności;
 - wspieranie wszelkich działań zmierzających do wprowadzenia w Polsce samorządu gospodarczego o charakterze powszechnym;
 - dbałość i propagowanie wysokich standardów etycznych w biznesie wśród firm członkowskich oraz działań promujących społeczną odpowiedzialność biznesu;
 - wspieranie firm członkowskich w działaniach proeksportowych na jednolitym Rynku Unii Europejskiej oraz rynkach trzecich;
 - wymiana doświadczeń i wiedzy pomiędzy firmami zrzeszonymi w Izbie a organizacjami samorządu gospodarczego innych krajów;
 - stymulowanie rozwoju gospodarczego poprzez rozwiązania sprzyjające powstawaniu nowych miejsc pracy, jak również poszukiwaniu przez pracodawców wykwalifikowanych pracowników;
 - reprezentowanie i obrona interesów środowiska gospodarczego;
 - ciągła aktualizacja i dostosowywanie oferty Izby do oczekiwań jej członków, rozwijanie kontaktów biznesowych pomiędzy członkami oraz integracja firm w ramach imprez i działań organizowanych przez Izbę.

Dla osiągnięcia celów strategicznych Izby Przemysłowo-Handlowej w Krakowie w latach 2021-2025, Izba realizuje działania w następujących obszarach:

- Rozwój przedsiębiorczości i innowacyjnych firm – Izba podejmuje działania na rzecz rozwoju przedsiębiorczości i współdziała w tym zakresie z instytucjami międzynarodowymi, ogólnopolskimi i z regionu zaangażowanymi w przedsięwzięcia służące rozwojowi gospodarczemu i walce ze skutkami kryzysu. Dla zwiększenia konkurencyjności rynkowej firm, Izba podejmuje działania na ich rzecz w kierunku budowy gospodarki opartej na wiedzy.
- Internacjonalizacja firm w Małopolsce poprzez rozwój współpracy międzynarodowej – współpraca międzynarodowa Izby Przemysłowo- Handlowej w Krakowie odbywa się przede wszystkim poprzez działania związane z promocją firm członkowskich na rynkach międzynarodowych zgodnie z ich celami strategicznymi, wsparciem przy internacjonalizacji ich produktów we współpracy ze

stosownymi agendami rządowymi i zaprzyjaźnionymi izbami za granicą. Działania związane z internacjonalizacją firm i współpracą międzynarodową, Izba podejmuje także we współpracy z Urzędem Miasta Krakowa i Urzędem Marszałkowskim zgodnie ze strategią regionu i Krakowa tak, aby wspólne przedsięwzięcia przynosiły wymierny efekt synergii i zwielokrotniały możliwości i szanse dla przedsiębiorców.

- Efektywne wykorzystanie funduszy UE – Izba aplikuje i składa wnioski na realizację projektów finansowych z UE zarówno z Funduszu Odbudowy, jak i nowej perspektywy 2021-2027 tak, aby utrzymać wysoki poziom usług świadczonych dla przedsiębiorców w zakresie udzielania konsultacji, doradztwa, organizacji szkoleń i konferencji. Ponadto udziela informacji, wspiera firmy członkowskie w zakresie pozyskiwania funduszy UE na działania innowacyjne oraz realizację projektów inwestycyjnych.
- Umocnienie roli i znaczenia Izby jako instytucji samorządu gospodarczego w życiu gospodarczym Małopolski – Izba jest wiodącą organizacją samorządu gospodarczego Małopolski działającą na rzecz rozwoju gospodarki regionalnej, reprezentującą i wspierającą przedsiębiorców nie tylko w regionie, lecz także w kraju i zagranicą.
- Kreowanie pozytywnego wizerunku przedsiębiorców oraz zasad społecznej odpowiedzialności biznesu – powinnością Izby jest kreowanie pozytywnego wizerunku przedsiębiorców w Polsce i na świecie, a w szczególności w regionie, w którym działają oraz propagowanie zasady uczciwości kupieckiej i handlowej, a także dobrych praktyk w działalności gospodarczej.
- Wzmocnienie aktywności i działań Biura Izby Przemysłowo-Handlowej w Krakowie – Biuro Izby odpowiada za prowadzenie bieżącej działalności Izby Przemysłowo-Handlowej w Krakowie i pozyskiwanie funduszy na jej działalność. Zakres usług świadczonych na rzecz przedsiębiorców, doświadczona i wykształcona kadra Izby oraz liczne kontakty z podobnymi instytucjami w kraju i za granicą dają gwarancję wszechstronnej i prowadzonej na wysokim poziomie obsługi przedsiębiorców. Mając jednakże na uwadze ciągle rosnące wymagania biurokratyczne stawiane przedsiębiorcom, częste zmiany prawa oraz panujący obecnie kryzys niezbędne jest stałe doskonalenie jakości świadczonych usług, a co za tym idzie podnoszenie kwalifikacji pracowników Biura Izby tak, aby na bieżąco możliwe było udzielenie satysfakcjonującego wsparcia przedsiębiorcom. Skuteczne wsparcie udzielane firmom członkowskim będzie także możliwe dzięki prowadzeniu przez Izbę od 2019 roku działalności gospodarczej pozwalającej zdobywać nowe fundusze na działania statutowe, a co

za tym idzie na podnoszenie jakości usług, internacjonalizację, promocję i lepszą infrastrukturę służącą do kontaktów i wsparcia firm członkowskich.

Izba Przemysłowo-Handlowa w Tarnowie

Izba Przemysłowo-Handlowa w Tarnowie powstała z Tarnowskiego Towarzystwa Przemysłowego i w obecnej formie działa od 1992 roku jako samorząd gospodarczy, który na zasadzie dobrowolności zrzesza podmioty gospodarcze z regionu byłego województwa tarnowskiego. Do Izby należą przede wszystkim małe i średnie firmy, prowadzące działalność gospodarczą w sferze produkcji, handlu i usług.

Do zadań Izby należy w szczególności: reprezentowanie interesów firm członkowskich; promowanie gospodarki regionu tarnowskiego; kształcenie zawodowe poprzez organizowanie szkoleń, kursów; rozpowszechnianie informacji gospodarczej; kojarzenie podmiotów gospodarczych; wywiadownia gospodarcza; wydawanie katalogów, organizowanie targów, konkursów i misji gospodarczych; integrowanie członków Izby; kształtowanie i upowszechnianie zasad etyki w biznesie.

Realizacja powyższych zadań odbywa się przy współpracy z organami samorządu terytorialnego i administracji państwowej oraz z innymi organizacjami społecznymi i gospodarczymi, które doceniają potrzebę pobudzania i promowania rozwoju gospodarczego. Izba Przemysłowo-Handlowa w Tarnowie w swojej działalności oddziałuje na podmioty gospodarcze miasta Tarnowa oraz powiatów: tarnowskiego, dębickiego, brzeskiego, bocheńskiego i dąbrowskiego. Współpraca zarówno z firmami regionu, jak i władzami samorządów lokalnych ma znaczny wpływ na kształtowanie gospodarki na tych terenach.

Izba Przemysłowo-Handlowa w Tarnowie jest członkiem Krajowej Izby Gospodarczej i Krajowej Federacji Izb Budownictwa. Izba ściśle współpracuje także z innymi izbami gospodarczymi regionu Małopolski. Jako jedyna z dawnego województwa tarnowskiego organizacja gospodarcza jest sygnatariuszem porozumienia samorządów Małopolski, czyli Małopolskiego Forum Samorządów i Środowisk Gospodarczych. Na swoim obszarze działania Izba współpracuje z Izbą Rzemieśniczą w Tarnowie, Stowarzyszeniem Polska-Wschód, Tarnowską Izbą Rolną oraz Małopolską Wyższą Szkołą Ekonomiczną w Tarnowie, z którą wspólnie utworzyła „Klub Menedżera”. W ramach Klubu odbywają się spotkania zarówno z praktykami, jak i z teoretykami życia gospodarczego, które mają na celu wymianę informacji gospodarczych oraz poszerzanie wiedzy z zakresu ekonomii. Izba jest jednym z założycieli i

akcjonariuszy Tarnowskiej Agencji Rozwoju Regionalnego S.A. oraz Tarnowskiego Klastra Przemysłowego - Plastikowa Dolina S.A.

Izba Przemysłowo-Handlowa w Tarnowie współpracuje z izbami zagranicznymi oraz korzysta z pomocy polskich i zagranicznych placówek dyplomatycznych. Współpraca z zagranicą prowadzona przez Izbę w Tarnowie ma na celu przede wszystkim udzielanie pomocy firmom członkowskim w nawiązywaniu kontaktów zagranicznych.

Odlewnicza Izba Gospodarcza

Odlewnicza Izba Gospodarcza jest jedyną ogólnopolską, samorządową organizacją sektora odlewniczego. Dobrowolnymi członkami tej organizacji są produkuje odlewnie, przedsiębiorstwa i instytucje pracujące dla odlewnictwa. Izba reprezentuje ten sektor przemysłu przed władzami państwowymi, innymi instytucjami samorządowymi a także przed podobnymi organizacjami zagranicznymi. Izba opiniuje projekty aktów prawnych dotyczących funkcjonowania gospodarki i uczestniczy w procesie legislacyjnym. Odlewnicza Izba Gospodarcza dokonuje oceny wprowadzania i skuteczności działań aktów prawnych. Izba także opracowuje i wprowadza zasady etyczne współdziałania między członkami Izby. Odlewnicza Izba Gospodarcza umożliwia nawiązywanie współpracy pomiędzy krajowymi odlewniami i ich partnerami krajowymi i zagranicznymi. W szczególności dotyczy to: promocji w sprzedaży odlewów, wyrobów oraz usług swoich członków, szkolenia kierownictwa i załóg odlewni oraz wymiany doświadczeń, wprowadzania nowych rozwiązań w technologii i w organizacji produkcji, dostawy materiałów i surowców, normalizacji i zapewnienia jakości wyrobów i procesu produkcyjnego, ochrony środowiska i restrukturyzacji odlewni.

Przedsiębiorstwa, które są zrzeszone w Odlewniczej Izbie Gospodarczej produkują i dostarczają odlewy z żeliwa szarego, sferoidalnego, stopowego a także ze staliwa węglowego i stopowego, ze stopów miedzi, cynku i aluminium – dla wszystkich gałęzi przemysłu. Produkują również materiały pomocnicze dla odlewni, maszyny i wyposażenie dla przemysłu odlewniczego. Przedsiębiorstwa i instytucje zrzeszone w Izbie oferują usługi w zakresie badań, konsultacji a także realizacji inwestycji.

Odlewnicza Izba Gospodarcza umożliwia kontakt z najlepszymi producentami odlewów, a także dostawcami materiałów i usług dla przemysłu odlewniczego. Izba jest członkiem Europejskiego Komitetu Zrzeszeń Odlewni (CAEF).

Polsko-Węgierska Izba Gospodarcza

**Dofinansowane przez
Unię Europejską**

Polsko-Węgierska Izba Gospodarcza istnieje od 2020 r. i zajmuje się promowaniem regionalnej współpracy gospodarczej, w szczególności wspieraniem relacji biznesowych między Polską a Węgrami. Rozpowszechnienie informacji gospodarczych i biznesowych na temat ważnych aspektów otoczenia biznesowego w obu krajach to jedna z głównych misji Izby. Polsko-Węgierska Izba Gospodarcza działa na rzecz ułatwienia współpracy pomiędzy przedsiębiorcami, chcąc przyczynić się do sukcesu biznesowego swoimi usługami, a tym samym zacieśnić współpracę gospodarczą pomiędzy firmami w obu krajach.

Celem Polsko-Węgierskiej Izby Gospodarczej jest zapewnienie kompleksowego wsparcia gospodarczych i handlowych stosunków pomiędzy firmami działającymi w tych dwóch krajach, wzmacniając w ten sposób dwustronne stosunki handlowe i gospodarcze, reprezentując interesy firm członkowskich oraz zapewniając im odpowiednie informacje gospodarcze-biznesowe, usługi, szkolenia. Ułatwianie współpracy, wymiana doświadczeń i budowanie powiązań business-to-business może przyczynić się do dalszego rozwoju współpracy biznesowej pomiędzy Polską i Węgrami. Poprzez swoje działania Izba chce promować dobre praktyki w dwustronnych relacjach i wspierać wiele nowych, odnoszących sukcesy firm.

Sądecka Izba Gospodarcza

Sądecka Izba Gospodarcza w Nowym Sączu działa od 1990 r. po przekształceniu z Towarzystwa Gospodarczego. Powstała z inicjatywy najprężniejszych przedsiębiorstw regionu nowosądeckiego. Jest organizacją samorządu gospodarczego o zasięgu ogólnokrajowym, zrzeszającą firmy krajowe z różnych branż gospodarki. Celem działalności Izby jest pełna i szeroka integracja środowiska gospodarczego w warunkach gospodarki wolnorynkowej. Szczególne znaczenie w powyższych działaniach mają kontakty Izby z organizacjami polskimi i zagranicznymi o podobnym charakterze działania. Sądecka Izba Gospodarcza zrzesza na zasadzie dobrowolności podmioty gospodarcze z regionu byłego województwa nowosądeckiego. Do Izby należą przede wszystkim małe i średnie firmy, prowadzące działalność gospodarczą w sferze produkcji, handlu i usług. Najważniejszą inicjatywą i rezultatem dotychczasowej działalności Izby jest powstała w 1991 r. Wyższa Szkoła Biznesu – National Louis University. W jej tworzeniu Izba odegrała decydującą rolę, a ścisła współpraca z nią istnieje nadal. Sądecka Izba Gospodarcza prowadzi szeroki zakres szkoleń i doradztwa dla firm.

Sądecka Izba Gospodarcza to ponad 330 firm reprezentujących 45 branż gospodarki. Zrzesza na zasadzie dobrowolności firmy z Nowego Sącza,

Krynicy, Nowego Targu, Gorlic, Krakowa, Brzeska, Tarnowa, Myślenic, Starego Sącza, Jordanowa, Sędziszowa Małopolskiego, Nowego Wiśnicza, Bochni, Muszyny, Szczucina, Rabki.

Od 1990 r. Sądecka Izba Gospodarcza jest członkiem Krajowej Izby Gospodarczej, a od 2003 r. jest członkiem Zrzeszenia Międzynarodowych Przewoźników Drogowych.

B. Izby rzemiosła i przedsiębiorczości uwzględniane w Informacji Oświatowej Związku Rzemiosła Polskiego (zarówno zrzeszone w Związku Rzemiosła Polskiego, jak i będące poza jego strukturami):

Izba Rzemiosła i Przedsiębiorczości w Nowym Sączu Stanisława Żółkiewskiego 18, 33-300 Nowy Sącz

Izba Rzemieśnicza oraz Małej i Średniej Przedsiębiorczości w Tarnowie Jana Kochanowskiego 32, 33-100 Tarnów

Małopolska Izba Rzemiosła i Przedsiębiorczości w Krakowie Świętej Anny 9, 33-332 Kraków

W województwie małopolskim swoją siedzibę ma 37 organizacji zrzeszonych w trzech izbach rzemieślniczych, w tym 35 cechów oraz 2 spółdzielnie.

3.5.7. Województwo mazowieckie

Województwo mazowieckie z Warszawą jako stolicą, skupia się na sektorach takich jak finanse, IT, oraz media. Współpraca z korporacjami międzynarodowymi oraz firmami z sektora IT jest bardzo rozwinięta, co pozwala na realizację praktyk zawodowych i dualnych w prestiżowych firmach.

A. Izby branżowe zrzeszone w Krajowej Izbie Gospodarczej:

APPLiA Związek Pracodawców AGD

APPLiA Związek Pracodawców AGD istnieje od 2004 r. (do 2018 r. funkcjonowała jako CECED Polska). Jest związkiem pracodawców AGD reprezentującym producentów i importerów AGD w Polsce.

APPLiA Polska jest jedyną reprezentacją branży producentów AGD w Polsce, aktywnym uczestnikiem dialogu społecznego, ekspertem m.in. w kwestiach gospodarki obiegu zamkniętego i efektywności energetycznej,

inicjatorem Kodeksów dobrych praktyk branży AGD oraz kampanii edukacyjnych, centrum badań i analiz branży AGD w Polsce. Reprezentuje branżę w instytucjach standaryzacyjnych – przewodniczy dwóm komitetom w Polskim Komitecie Normalizacyjnym oraz jest w Radzie Administracyjnej CENELEC. APPLiA Polska jest założycielem oraz głównym akcjonariuszem ElektroEko S.A. Organizacja Odzysku Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego, największej organizacji odzysku w Polsce. APPLiA Polska jest członkiem APPLiA Home Appliance Europe – stowarzyszenia europejskich producentów AGD oraz krajowych organizacji tej branży, Krajowej Izby Gospodarczej oraz konfederacji Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej. Ponadto jest założycielem serwisu EtykietaEnergetyczna.pl.

Chińsko-Polska Izba Gospodarcza

Chińsko-Polska Izba Gospodarcza została utworzona w 2018 r. z inicjatywy chińskich oraz polskich przedsiębiorców. Izba powstała w odpowiedzi na rozwijającą się współpracę między Polską a Chinami, a w szczególności na potrzeby – zwiększającej się co roku – wymiany handlowej dóbr i usług. Główna siedziba Izby mieści się w Warszawie.

W skład Izby wchodzi 112 członków prowadzących działalność gospodarczą w obszarze usług doradczo-prawniczych i inwestycyjnych, sprzedaży, produkcji, handlu, nowej technologii, nauki i techniki, medycyny, energii, hotelarstwa oraz gastronomii. Chińsko-Polska Izba Gospodarcza poprzez swoją działalność pomaga nawiązywać współpracę nie tylko między Członkami, ale również pomiędzy podmiotami zewnętrznymi. Beneficjentami usług Izby mogą być bowiem także podmioty w niej niezrzeszone, które są zainteresowane pracami Izby oraz wyrażają chęć korzystania z jej usług.

Izba prowadzi działania w zakresie pomocy prawnej, biznesowej, gospodarczej oraz naukowej, które przyczyniają się do rozwoju wzajemnych stosunków polsko-chińskich. Ponadto angażuje się w projekty kulturalne, promujące i przybliżające obyczaje i kulturę prawną obu państw. Rozwój gospodarczo-ekonomiczny Polski oraz ogłoszona przez chińskie władze inicjatywa „Jeden pas, jedna droga” sprawiły, iż Polska stała się krajem, który przyciąga coraz więcej inwestorów z zagranicy. Zadaniem Izby jest więc udzielenie wsparcia inwestorom zagranicznym, niezaznajomionym z prawem i sytuacją na polskim rynku. Izba działa też na rzecz pogłębiania wiedzy o kulturze, historii oraz społeczeństwie chińskim.

Do zadań Chińsko-Polskiej Izby Gospodarczej należy:

- rozwój – wspomaganie międzynarodowych stosunków gospodarczych i wymiany handlowej pomiędzy podmiotami gospodarczymi z Rzeczypospolitą Polską i Chin;
- międzynarodowa współpraca – rozwijanie współpracy gospodarczej z krajowymi i zagranicznymi podmiotami gospodarczymi, jednostkami naukowymi, organizacjami samorządowymi i innymi;
- handel – promocja stosunków gospodarczych i wymiany handlowej pomiędzy podmiotami gospodarczymi z Rzeczypospolitej Polskiej i Chin. Wspieranie polskich interesów gospodarczych w Chinach i chińskich interesów gospodarczych w Rzeczypospolitej Polskiej;
- ochrona – ochrona i reprezentowanie interesów Członków Izby w zakresie ich działalności gospodarczej, szczególnie wobec organów państwowych, samorządowych, organizacji krajowych i zagranicznych;
- promocja – gromadzenie i rozpowszechnianie informacji o działalności gospodarczej Członków Izby;
- kształcenie zawodowe – rozwój kształcenia zawodowego, w szczególności nauki zawodu w zakładach pracy oraz systemu doskonalenia zawodowego pracowników, we współpracy z właściwymi organami oświatowymi;
- doradztwo biznesowe – doradztwo w zakresie prowadzenia negocjacji handlowych i biznesowych dla podmiotów zrzeszonych w Izbie oraz reprezentowanie opinii Członków Izby w zakresie tworzenia i nowelizacji przepisów w dziedzinie polityki gospodarczej;
- wsparcie innowacyjności – podnoszenie innowacyjności przedsiębiorstw.

Federacja Przedsiębiorców Polskich

Federacja Przedsiębiorców Polskich istnieje od 2016 r. i jest jedną z reprezentatywnych organizacji pracodawców. Federacja reprezentuje interesy przedsiębiorstw i instytucji zrzeszonych w ramach Federacji. Dąży do poprawy jakości funkcjonowania polskich firm – w kraju i zagranicą. Wdraża inicjatywy, które mają kształtować odpowiedzialną, zrównoważoną politykę – efektywną z punktu widzenia pracodawców oraz gwarantującą wysokie bezpieczeństwo pracownikom. Jest członkiem Rady Dialogu Społecznego, której nadrzędnym celem jest zapewnienie właściwego rozwoju oraz bezpieczeństwa najważniejszym podmiotom na polskim rynku pracy – pracodawcom i pracownikom.

Federacja Przedsiębiorców Polskich jest blisko ośrodków decyzyjnych w Warszawie, ale dzięki obecności w regionach jest w stanie skutecznie rozpoznać potrzeby polskich przedsiębiorców. Dzięki temu, że optyka Federacji

nie jest wyłącznie „warszawska”, jest w stanie proponować rozwiązania realnie wpływające na otoczenie biznesowe w każdym regionie Polski.

Federacja Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych NOT

W obecnej formie Federacja Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych NOT działa od 1989 r., choć jej korzenie sięgają nawet okresu zaborów. Federacja jest dobrowolnym związkiem stowarzyszeń naukowo-technicznych. Działa na rzecz nauki, techniki i gospodarki Rzeczypospolitej Polskiej, wspierając twórczy wysiłek polskich inżynierów i techników. Federacja oraz tworzące ją stowarzyszenia aktywnie uczestniczą w międzynarodowych wspólnotach i organizacjach inżynierskich, reprezentując polskie środowisko techniczne – jest polskim członkiem Inżynierów Europy (EE) i Światowej Federacji Organizacji Inżynierskich (WFEO). Rozwijają współpracę z polonijnymi stowarzyszeniami naukowo-technicznymi, integrując społeczność techniczną w kraju i poza jego granicami. Naczelna Organizacja Techniczna jako wspólnota Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych reprezentuje społeczność techniczną, integruje polskich techników inżynierów, działa na rzecz wzmocnienia roli środowiska technicznego: współtwórcy postępu cywilizacyjnego i zrównoważonego rozwoju.

Federacja Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych NOT upowszechnia w polskim środowisku technicznym certyfikat Inżyniera Europejskiego (EUR ING) oraz weryfikuje i opiniuje wnioski o nadanie tego tytułu kierowane do Inżynierów Europy dawnej FEANI przez czynnych zawodowo inżynierów zamieszkałych na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Obecnie Federacja Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych NOT to: 39 Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych zrzeszających blisko 100 tys. Członków; 45 Terenowych Jednostek Organizacyjnych (TJO) FSNT-NOT skupiających oddziały Stowarzyszeń NT sfederowanych w NOT; 39 Domów Technika, w tym dwa zbudowane na początku XX wieku ze składek inżynierów (Warszawski Dom Technika – 1905 i Krakowski Dom Technika – 1906).

Fundacja Plastics Europe Polska

Plastics Europe jest jednym z czołowych europejskich stowarzyszeń branżowych, którego centra zlokalizowane są w Brukseli, Frankfurtie, Londynie, Madrycie, Mediolanie i Paryżu. Plastics Europe utrzymuje ścisłą współpracę z krajowymi stowarzyszeniami związanymi z przemysłem tworzyw, działającymi zarówno w Europie jak i na świecie. W stowarzyszeniu zrzeszonych jest ponad 100 firm członkowskich, których łączny udział w produkcji wszystkich polimerów wytwarzanych w krajach Unii Europejskiej, a

także w Norwegii, Szwajcarii, Turcji i Wielkiej Brytanii, wynosi powyżej 90%. Plastics Europe współpracuje także na poziomie globalnym poprzez Światową Radę Przemysłu Tworzyw (World Plastics Council – WPC) oraz poprzez Światową Koalicję na rzecz Tworzyw (Global Plastics Alliance – GPA).

Tworzywa sztuczne to materiał kluczowy dla innowacji i redukcji emisji gazów cieplarnianych, pomagają nam radzić sobie z kryzysem klimatycznym. To materiał, na którym wszyscy na co dzień polegamy, jednak obecność odpadów tworzyw jest nieakceptowalna w środowisku naturalnym. Tworzywa muszą być zgodne z zasadami zrównoważonego rozwoju. Przemysł musi się rozwijać i na bieżąco dostosowywać – produkując tworzywa sztuczne w niskoemisyjnej gospodarce obiegu zamkniętego i zwiększając ich zrównoważone wykorzystanie, a także rozwiązując problem odpadów tworzyw sztucznych i dostrzegając ich wartość jako zasobu. Zrównoważony rozwój ma kluczowe znaczenie dla naszych firm członkowskich. Stał się motywacją do zmian, które zachodzą w naszej branży. Wiemy także, że przed nami jeszcze wiele wyzwań.

By na nie odpowiedzieć, zwiększamy wysiłki na rzecz redukcji ilości odpadów tworzyw sztucznych, promując ponowne wykorzystanie, zbiórkę i recykling odpadów tworzyw. Przyspieszyliśmy też przejście na gospodarkę obiegu zamkniętego. Nasz cel to „zero tworzyw sztucznych na wysypiskach” i 100% odzysku odpadów tworzyw.

Naszym zobowiązaniem jako przemysłu jest zagwarantowanie, by tworzywa sztuczne wciąż zapewniały bardzo potrzebne korzyści społeczne przy jednoczesnym minimalizowaniu ich śladu środowiskowego. Oznacza to wspieranie ambitnych celów Unii Europejskiej w zakresie Zielonego Ładu i neutralności klimatycznej oraz paryskiego porozumienia klimatycznego – naszego wspólnego planu przyspieszenia transformacji na rzecz bardziej zrównoważonej przyszłości. Jesteśmy zdeterminowani, by wprowadzić trwałe, pozytywne zmiany.

To decydujący moment dla naszego przemysłu i całego łańcucha wartości tworzyw. Nasza przyszłość zależy od osiągnięcia założonych ambitnych celów. Musimy działać szybko, w oparciu o solidne podstawy naukowe i długoterminową wizję. Kluczowe znaczenie mają inwestycje w bardziej zrównoważony przemysł. Głównym wyzwaniem jest finansowanie tej transformacji przy jednoczesnym zachowaniu konkurencyjności.

Pracujemy na rzecz przyszłości, którą cechują odpowiedzialne działania, partnerstwo i innowacje tworzone przez europejski przemysł tworzyw sztucznych. Nasza branża ma do odegrania zasadniczą rolę, jednak nie możemy dokonać tej transformacji samodzielnie. Wymaga ona zaangażowania i pracy na rzecz realizacji naszych wspólnych celów wszystkich podmiotów łańcucha wartości – producentów, właścicieli marek,

konsumentów, podmiotów zajmujących się recyklingiem i przedstawicieli administracji.

Aby przyspieszyć zmiany, musimy wykorzystać siłę jednolitego rynku. Niezbędne są zharmonizowane polityki, regulacje promujące zbiórkę i recykling oraz zwiększone inwestycje. Plastics Europe określa swoją rolę jako inicjatora koniecznych zmian – również tych wykraczających poza przemysł tworzyw sztucznych.

Plastics Europe z zaangażowaniem podchodzi do zachodzących zmian i wspiera swoich członków, partnerów i społeczności w tworzeniu rozwiązań dla zrównoważonej przyszłości.

Fundacja Polskiego Godła Promocyjnego

Fundacji Polskiego Godła Promocyjnego sięgają 1991 roku, czyli początku okresu transformacji gospodarki i tworzenia się wolnego rynku w Polsce. Otwarcie granic na towary importowane pozwoliło społeczeństwu poznać nowe możliwości konsumpcji. Jednocześnie krajowi producenci, dzięki inwestycjom w nowoczesne technologie zaczęli wytwarzać towary zdolne do konkurencji z odpowiednikami dostępnymi na Zachodzie Europy. Wówczas pojawiła się inicjatywa Polskiego Programu Promocyjnego. Ideą tego programu była promocja polskich przedsiębiorstw, a także ich wspieranie w zakresie marketingu na coraz bardziej konkurencyjnym rynku. I Edycja Konkursu "Teraz Polska" odbyła się w 1993 r.

Głównym celem statutowym Fundacji Polskiego Godła Promocyjnego jest promowanie w kraju oraz za granicą polskich produktów i usług. Najlepsze produkty i usługi wyłaniane są rokrocznie w Konkursie o przyznanie Polskiego Godła Promocyjnego "Teraz Polska".

Fundacja w swych działaniach koncentruje się na ciągłym umacnianiu rangi Godła „Teraz Polska” oraz dbaniu o to, by nieprzerwanie cieszyło się ono szacunkiem i autorytetem, zarówno wśród producentów, jak i konsumentów. Godło jest bowiem najlepszą wizytówką firmy, symbolem jej profesjonalizmu i rzetelności. Najbardziej wiarygodne świadectwo dają sami Laureaci twierdząc, że: „zdobycie Godła zwiększa prestiż firmy i zaufanie wśród biznesowych partnerów”.

Dotychczas przeprowadzono trzydzieści edycji Konkursu. Wzięło w nich udział ponad 5000 uczestników reprezentujących niemal wszystkie branże krajowej gospodarki. Nagrodzono 745 przedsiębiorstw, które również dzięki uzyskaniu Godła „Teraz Polska” odniosły sukces rynkowy lub ugruntowały swoją pozycję. Wśród Laureatów, obok krajowych potentatów, można znaleźć firmy średnie i małe, które często od niedawna działają na rynku.

Poza produktami i usługami Kapituła Godła „Teraz Polska” nagradza również przedsięwzięcia innowacyjne. Wychodząc naprzeciw Programowi Operacyjnemu Innowacyjna Gospodarka Kapituła Godła „Teraz Polska” doceniła wysoki stopień innowacyjności projektów i nagrodziła pierwsze w historii Konkursu przedsięwzięcia innowacyjne.

W związku z przystąpieniem Polski do Unii Europejskiej Konkurs „Teraz Polska” został otwarty dla firm z krajów członkowskich Wspólnoty i wszyscy przedsiębiorcy spełniający wymogi określone Regulaminem Konkursu mają możliwość przystąpienia do niego. Dziś można z pełnym przekonaniem stwierdzić, iż Godło „Teraz Polska” jest najbardziej rozpoznawalnym znakiem promującym najlepsze produkty i usługi ze wszystkich obszarów krajowej gospodarki. Powszechne, społeczne przekonanie o najwyższej jakości produktów oznaczonych symbolem „Teraz Polska”, udało się osiągnąć stosując przez cały okres istnienia Godła te same surowe kryteria jego przyznawania. Jawność procedur konkursowych, bezstronność i profesjonalizm ekspertów, a ponadto poddanie Programu nadzorowi Rady Fundacji i kurateli Kapituły Godła, gwarantują pełną realizację Polskiego Programu Promocyjnego „Teraz Polska”. Fundacja Polskiego Godła Promocyjnego jest organizacją działającą na zasadach non profit. Nie korzysta z pieniędzy publicznych.

Wieloletnie istnienie Godła „Teraz Polska” w pozytywny sposób wpływa na krajowe życie gospodarcze. Konsumentom daje stałą gwarancję dobrego wyboru, a firmom dodatkowe, skuteczne marketingowo narzędzie, pozwalające korzystnie się wyróżnić. „Teraz Polska” jest znakiem rozpoznawalnym także poza granicami, gdzie buduje pozytywny wizerunek naszego kraju. Rosnąca ilość wyrobów oznaczonych Godłem zaświadcza, że z każdym rokiem przybywa w Polsce firm spełniających standardy obowiązujące w najwyższej rozwiniętych krajach świata. Fundacja stara się podkreślać inicjatywę i aktywność przedsiębiorców, ich zdolności, a także wytrwałość w osiągnięciu celu. Zależy nam na tym, aby znak „Teraz Polska” był przepustką na najbardziej wymagające rynki, a atuty oferty Laureatów Godła zostały dostrzeżone i docenione na unijnym rynku.

Geodezyjna Izba Gospodarcza

Geodezyjna Izba Gospodarcza istnieje od 1994 r. Jest największą pozarządową organizacją przedsiębiorców geodezyjnych w Polsce. Terenem działania Izby jest obszar Rzeczypospolitej Polskiej, a siedziba Izby mieści się w Warszawie. Izba stworzyła także Przedstawicielstwa Regionalne działające w poszczególnych województwach. Geodezyjna Izba Gospodarcza jako izba branżowa reprezentuje przedsiębiorców geodezyjnych w strukturach Krajowej Izby Gospodarczej.

Indyjsko-Polska Izba Gospodarcza

Indyjsko-Polska Izba Gospodarcza istnieje od 2008 r. Działa jako oficjalna i zaufana brama, zapewniająca powiązania pomiędzy Indiami i Polską społecznościami biznesowe, obejmujące całe terytorium Indii, gdziekolwiek jest taka potrzeba, z członkami z różnych obszarów geograficznych Indii i Polski. Członkowie Izby działają w kilku branżach, takich jak bankowość i finanse, usługi back-office, inżynieria i budownictwo, żywność i napoje, odzież i moda, hotelarstwo, motoryzacja, logistyka, produkcja, usługi relokacyjne, sport, usługi komunalne i energie odnawialne, telekomunikacji i technologii informatycznych. Indyjsko-Polska Izba Gospodarcza stała się organizacją Go-To dla każdego indyjskiego, jak i polskiego biznesu, chcąc realizować inwestycje zagraniczne.

Izba Branży Komunalnej

Izba Branży Komunalnej została powołana w 2021 r. jako kontynuatorka działań Związku Pracodawców Gospodarki Odpadami – ogólnopolskiej organizacji założonej w 2004 roku, zrzeszającej polskich pracodawców szeroko pojętej gospodarki komunalnej. Doświadczenia kilkunastu lat działania skłoniły ją do powołania Izby Branży Komunalnej, by móc działać jeszcze skuteczniej i być liderem wśród organizacji reprezentujących firmy z branży.

Izba Branży Komunalnej jest organizacją samorządną i niezależną w działalności statutowej od organów administracji państwowej, samorządu terytorialnego oraz innych organizacji. Wśród członków Izby są pracodawcy reprezentujący rozmaite formy prawne, tj. działalność gospodarczą osób fizycznych, zakłady budżetowe, spółki prawa handlowego, a także spółdzielnie pracy.

Misją Izby Branży Komunalnej jest ochrona praw i reprezentowanie interesów polskich pracodawców. Izba, jako kontynuatorka działań Związku Pracodawców Gospodarki Odpadami, skutecznie wykorzystuje uprawnienia, jakie przysługują organizacjom pracodawców w Polsce. Członkowie Izby i jej eksperci z Rady Programowej opiniują projekty ustaw i rozporządzeń z różnych sfer prawa gospodarczego, zabiegając o uwzględnienie postulatów przedsiębiorców na wszystkich etapach procesu legislacyjnego. Pracodawcy poprzez zaangażowanie w działalność Izby mają większy wpływ na kształtowanie przepisów i politycznych decyzji dotyczących działalności gospodarczej w Polsce oraz zyskują ochronę, wsparcie i pomoc organizacji, która działając w imieniu dużej grupy jest skuteczniejsza.

Działalność Izby Branży Komunalnej można sklasyfikować następująco:

- interwencyjna/ochronna – Izba interweniuje w sprawach obrony interesów przedsiębiorców, w szczególności przed działaniami dyskryminującymi ze strony administracji samorządowej lub w innych przypadkach np. nieuczciwej konkurencji;
- informacyjna – Izba jest dla swoich Członków źródłem informacji o bieżących działaniach legislacyjnych dotyczących gospodarki odpadami i dziedzin ustawodawstwa, które są w kręgu zainteresowania przedsiębiorców oraz informacji z branży. Izba wysyła do swoich Członków codzienny serwis informacyjny;
- ekspercka (doradcza) – eksperci Izby opiniują projekty ustaw i rozporządzeń z różnych sfer prawa gospodarczego, zabiegając o uwzględnienie postulatów pracodawców na wszystkich etapach procesu legislacyjnego;
- publicystyczna – publikacje w prasie branżowej i ogólnopolskiej.

Izba Gospodarcza Ciepłownictwo Polskie

Izba Gospodarcza Ciepłownictwo Polskie powstała w 1994 r. Jej misją jest rozwój nowoczesnego ciepłownictwa w Polsce. Izba wspiera przedsiębiorstwa ciepłownicze w ich długofalowych planach. Dbą także o integrację, zróżnicowanych pod względem organizacyjnych, wytwórców i dostawców ciepła systemowego. Izba zrzesza ponad 240 członków o różnej wielkości i strukturze – przedsiębiorstwa komunalne, spółki z o.o., spółki akcyjne i cywilne, przedsiębiorstwa państwowe, zakłady budżetowe o zróżnicowanej wielkości sprzedaży ciepła od poniżej 100 tys. GJ do powyżej 40 mln GJ rocznie.

Głównym celem działalności Izby Gospodarczej Ciepłownictwo Polskie jest budowanie standardów ciepłownictwa. Realizuje go m.in. poprzez: projektowanie regulacji prawnych sprzyjających rozwojowi ciepłownictwa w interesie odbiorców, określanie standardów technicznych i ekonomicznych funkcjonowania przedsiębiorstw z uwzględnieniem wymogów Unii Europejskiej oraz budowanie modeli zarządzania systemami ciepłowniczymi. Izba prowadzi również działalność lobbingsową, dzięki posiadanym kanałom komunikacyjnym z organami państwowymi, samorządowymi i społecznymi. Zabiega także o uczestnictwo Izby we wszystkich działaniach legislacyjnych i innych wpływających na funkcjonowanie przedsiębiorstw ciepłowniczych w Polsce. W realizację planów i programów działania zaangażowane są różne podmioty: członkowie Izby, jej Rada i Zarząd, pracownicy Izby, eksperci, instytucje naukowe, firmy doradcze, firmy świadczące usługi promocyjne i inne instytucje. Izba sprawuje rolę zarządczą w organizacji współdziałania tych podmiotów na rzecz rozwoju ciepłownictwa w Polsce.

Izba Gospodarcza Energetyki i Ochrony Środowiska

Izba Gospodarcza Energetyki i Ochrony Środowiska istnieje od 1993 r. Jej siedzibą jest miasto Warszawa. Jest ogólnopolską organizacją branżową samorządu gospodarczego. Stawia sobie za ważny cel organizowanie pomocy Członkom w rozwiązywaniu ich problemów ekonomicznych i organizacyjnych. Istotny człon działania Izby dotyczy przygotowania i realizacji wspólnych przedsięwzięć w dziedzinie inwestycji energetycznych w kraju i zagranicą, promowania nowoczesnych technik i technologii. Szeroka jest działalność w dziedzinie ochrony środowiska naturalnego i promocji odnawialnych źródeł energii. Reprezentuje interesy Członków na rynkach zagranicznych.

Izbę Gospodarczą Energetyki i Ochrony Środowiska tworzą przedsiębiorstwa, firmy i instytucje z całej branży energetycznej: elektrownie, elektrociepłownie, zakłady energetyczne, producenci maszyn i urządzeń dla energetyki i ochrony środowiska, firmy świadczące usługi projektowe, montażowe, budowlane, informatyczne itp., firmy obrotu energią, średnie i małe firmy współpracujące z energetyką zawodową i przemysłową oraz firmy ubezpieczeniowe i banki.

Do celów i zadań Izby Gospodarczej Energetyki i Ochrony Środowiska należy:

- działanie na rzecz szybkiego i stabilnego rozwoju energetyki;
- działanie na rzecz ochrony środowiska;
- reprezentowanie i ochrona gospodarcza interesów Członków Izby w zakresie prowadzonej przez nich działalności gospodarczej;
- organizowanie pomocy Członkom Izby w rozwiązywaniu ich problemów ekonomicznych, organizacyjnych i prawnych związanych z podejmowaniem i prowadzeniem przez nich działalności gospodarczej;
- wspieranie, przygotowanie i realizacja wspólnych przedsięwzięć w zakresie:
 - inwestycji energetycznych w kraju i za granicą,
 - przedsięwzięć w zakresie ochrony środowiska,
 - promowania energooszczędnych urządzeń i technologii dla przemysłu,
 - pozyskiwania źródeł finansowania na realizację podjętych przedsięwzięć;
- reprezentowanie interesów Członków Izby na rynkach zagranicznych;
- prowadzenie wszechstronnej działalności w celu integracji Członków Izby;

- organizowanie spotkań z władzami publicznymi oraz innymi podmiotami realizującymi zadania publiczne w celu prezentacji problematyki dotyczącej energetyki i ochrony środowiska;
- wymiana informacji gospodarczych pomiędzy Członkami Izby a polskimi i zagranicznymi organizacjami gospodarczymi;
- wykonywanie innych zadań powierzonych Izbie na podstawie ustawy o izbach gospodarczych oraz określonych przez jej organy statutowe;
- organizowanie konferencji, szkoleń oraz wydawanie publikacji dotyczących problematyki w zakresie energetyki i ochrony środowiska.

Izba Gospodarcza Gazownictwa

Izba Gospodarcza Gazownictwa istnieje od 2003 r. z inicjatywy przedsiębiorców z sektora gazowniczego. Jest jedyną w Polsce organizacją zrzeszającą całe spektrum i największą ilość podmiotów z sektora paliw gazowych. Działa z ukierunkowaniem na rozwój branży gazowniczej i stoi na straży interesów swoich Członków. Aktywnie włącza się w wiele procesów przemian, dostosowuje się do dynamicznie zmieniającego otoczenia poszerzając zakres misji, która jest nieustannym kreowaniem wspólnoty firm członkowskich operujących na rynku paliw gazowych o bardzo zróżnicowanym profilu działalności. Intensywnie integruje środowiska osób fizycznych i prawnych związanych z gazownictwem, reprezentuje interesy gospodarcze zrzeszonych podmiotów zarówno wobec organów państwowych, samorządowych, społecznych, międzynarodowych (w tym Unii Europejskiej), jak i instytucji naukowych. Tworzy platformę do nawiązywania relacji biznesowych dla swoich Członków oraz całej branży gazowniczej. Wzmacnia swoją pozycję na nowych kierunkach działalności związanych z obszarem gazów zdekarbonizowanych, w tym z wodorem i biometanem, a swoje działania ukierunkowała na zeroemisyjność i nowe technologie. Stanowi inkubator innowacyjnych pomysłów i nowych rozwiązań dla branży gazowniczej.

Ponadto Izba Gospodarcza Gazownictwa edukuje i uświadamia różne środowiska o istotnej roli paliw gazowych w procesie transformacji energetycznej Polski. Stworzyła także platformę dla alternatywnych form dialogu pomiędzy stronami stosunków gospodarczych i ma doświadczenie w rozwiązywaniu sporów w obrocie gospodarczym. Izba jest wydawcą kwartalnika branżowego „Przegląd Gazowniczy”. Na jego łamach publikuje artykuły uznanych specjalistów oraz porusza najważniejsze tematy dla branży, prezentuje aktualne trendy, nowinki technologiczne, a także opinie i stanowiska prawne do problemowych kwestii. Czasopismo oferuje dostęp do

informacji branżowych z kraju i ze świata, w tym szczególnie interesujące rozmowy z przedstawicielami administracji państwowej i świata biznesu.

Izba Gospodarcza Gazownictwa:

- dba o bezpieczeństwo i określa najlepsze praktyki – dąży do ujednoczenia wymagań w działalności technicznej oraz usługach branżowych. Zapewnia możliwość kształtowania przez Członków reguł technicznych lub rozwiązań organizacyjnych, które nie mają uregulowań w postaci norm krajowych lub międzynarodowych. Komitet Standardu Technicznego Izby Gospodarczej Gazownictwa opracowuje dokumenty standaryzacyjne uwzględniające nowe rozwiązania techniczne, zapewniające odpowiedni poziom bezpieczeństwa w działalności branży i mające wpływ na obniżenie kosztów tej działalności. Izba stworzyła Kodeks dobrych praktyk w relacjach inwestor-wykonawca, który służy rozpowszechnieniu spójnych, przejrzystych zasad i regulacji koniecznych dla prawidłowej współpracy stron w procesie przygotowania i realizacji zadań inwestycyjnych. Zawarte w nim zasady wykorzystywane są w działalności firm członkowskich;
- wspiera rozwój nowych technologii – tworzy możliwość wymiany wiedzy, pozyskiwania informacji o najnowszych rozwiązaniach technicznych i organizacyjnych oraz know-how w zakresie związanym z paliwami gazowymi i energetyką. Kompleksowo wspiera przygotowanie rozwiązań w zakresie nowych technologii. Łączy doświadczenia poszczególnych segmentów branży, dzięki czemu aktywnie poszukuje synergii w zakresie rozwoju nowych technologii;
- dba o interesy stowarzyszonych – odpowiada na potrzeby rynku. Podejmuje inicjatywy na rzecz wprowadzania korzystnych dla branży rozwiązań regulacyjnych. Tworzy projekty przepisów, opiniuje regulacje prawne przy współpracy firm członkowskich i wpływa na porządkowanie krajowego i unijnego systemu prawnego;
- integruje środowisko tworząc platformę do wymiany informacji i poglądów – organizuje uznane w środowisku wydarzenia branżowe takie, jak kongresy, targi, konferencje, oraz sympozja, na których goszczą wybitni przedstawiciele świata nauki, polityki i biznesu. Wydarzenia te służą wymianie poglądów, opinii, debatom nad najpoważniejszymi wyzwaniem branży czy wreszcie są miejscem integracji środowiska i stwarzają możliwość nawiązania i utrwalania relacji biznesowych;
- docenia, promuje, nagradza – promuje swoje firmy członkowskie, oferowane przez nie rozwiązania i docenia zaangażowanie w pracę na rzecz branży gazowniczej poprzez przyznawanie honorowych

odznaczeń Izby Gospodarczej Gazownictwa za szczególne osiągnięcia i zasługi. W uznaniu osiągnięć i zasług postuluje także o wyróżnienia państwowe, resortowe i stopnie górnicze;

- propaguje polubowne rozwiązywanie sporów – przy Izbie Gospodarczej Gazownictwa działają ośrodki specjalizujące się w polubownym rozwiązywaniu sporów (Ośrodek Mediacji Gospodarczej i Sąd Arbitrażowy), stanowiące alternatywne platformy dialogu między stronami stosunków gospodarczych;
- ułatwia dostęp do oferty sprzedażowej – stały dostęp do sklepu umożliwia dokonywanie zakupów on-line dokumentów standaryzacyjnych oraz Biuletynu Technicznego w atrakcyjnej ofercie cenowej przygotowanej specjalnie dla firm członkowskich.

Izba Gospodarcza Hotelarstwa Polskiego

Izba Gospodarcza Hotelarstwa Polskiego powstała w 2003 r. (do 2007 r. działała jako Izba Gospodarcza – Polskie Zrzeszenie Hoteli). Jest największą organizacją zrzeszającą hotelarzy w Polsce. Izba jest rzecznikiem środowiska biznesu hotelowego i gastronomicznego w kontaktach z administracją państwową na szczeblu lokalnym, regionalnym, krajowym oraz Unii Europejskiej. Lobbuje na rzecz tworzenia sprzyjających warunków rozwoju gospodarczego hotelarstwa i gastronomii oraz wspiera inicjatywy gospodarcze i prawne swoich członków. Aktywnie uczestniczy w tworzeniu regulacji prawnych dotyczących sektora hotelarsko-gastronomicznego. Kształtuje i upowszechnia zasady etyki w działalności gospodarczej poprzez opracowywanie i doskonalenie norm rzetelnego postępowania w obrocie gospodarczym, a także promuje społeczną odpowiedzialność biznesu.

Izba Gospodarcza Hotelarstwa Polskiego rozwija również działalność edukacyjną, organizując specjalistyczne kampanie i programy szkoleniowe z kluczowych dla hotelarzy zagadnień operacyjnych i prawnych.

Swoje cele osiąga poprzez delegowanie swoich przedstawicieli do uczestniczenia w pracach instytucji doradczo-opiniotwórczych, działających przy organach administracji państwowej oraz Sejmu i Senatu RP, w sprawach działalności gospodarczej branży hotelarsko-gastronomicznej.

Izba Gospodarcza Hotelarstwa Polskiego:

- prowadzi działalność promocyjną na rzecz członków;
- rekomenduje obiekty hotelowe i firmy z nimi współpracujące;
- rekomenduje firmy – dostawców HoReCa;
- obejmuje patronatem inicjatywy, imprezy, targi promujące rozwój sektora hotelarsko-gastronomicznego;

- nawiązuje kontakty z partnerami krajowymi i zagranicznymi;
- przeciwdziała nieuczciwej konkurencji w sektorze hotelarsko-gastronomicznym;
- poprzez współpracę z instytucjami i organizacjami europejskimi monitoruje prawo Unii Europejskiej i jego skutki dla branży hotelarskiej i gastronomicznej.

W 2015 r. Izba Gospodarcza Hotelarstwa Polskiego stała się członkiem HOTREC – Konfederacji Narodowych Organizacji Hoteli, Restauracji, Kawiarni w krajach UE i europejskim obszarze ekonomicznym. Od 2022 r. Izba jest członkiem stowarzyszonym Hotelstars Union (HSU).

Izba Gospodarcza Medycyna Polska

Izba Gospodarcza Medycyna Polska istnieje od 1995 r. Zrzesza podmioty gospodarcze – osoby prawne prowadzące działalność w sferze wytwórczej, handlowej i usługowej związanej z ochroną zdrowia. Ze względu na konieczność oparcia działalności własnych zakładów opieki zdrowotnej na rachunku ekonomicznym, Członkowie Izby dostrzegają wady przyjętych i proponowanych rozwiązań ustawowych oraz wynikające z tego zagrożenia dla systemu ochrony zdrowia, a w konsekwencji dla równowagi budżetu państwa. Biorąc pod uwagę ograniczone fundusze przeznaczone w budżecie państwa na ochronę zdrowia, odpowiadające w przeliczeniu na jednego obywatela poziomowi finansowania w krajach rozwiniętych z początku lat siedemdziesiątych, Izba Gospodarcza Medycyna Polska zwraca szczególną uwagę na konieczność optymalnego wykorzystania tych środków.

Celem i zadaniem Izby Gospodarczej Medycyna Polska jest:

- ochrona i reprezentowanie interesów swoich Członków w zakresie ich działalności gospodarczej, szczególnie wobec organów państwowych, samorządowych, organizacji krajowych i zagranicznych;
- przyczynianie się do tworzenia warunków rozwoju życia gospodarczego oraz wspieranie inicjatyw gospodarczych swoich Członków;
- popieranie i rozwój kształcenia podyplomowego i specjalistycznego w zakresie niezbędnym dla swoich Członków;
- uczestniczenie, na zaproszenie organów państwowych, w pracach instytucji doradczych i opiniotwórczych, w sprawach działalności medycznej, naukowej, usługowej, wytwórczej i architektoniczno-budowlanej;
- informowanie o funkcjonowaniu przedsiębiorców i wyrażanie opinii o stanie rozwoju gospodarczego na obszarze działania Izby;

- wyrażanie opinii o projektach rozwiązań odnoszących się do polepszania funkcjonalności ochrony zdrowia, a w tym opieki medycznej;
- reprezentowanie interesów gospodarczych zrzeszonych przedsiębiorców, udzielanie im porad oraz świadczenie usług w zakresie ich działalności gospodarczej;
- kształtowanie i upowszechnianie zasad etyki działalności gospodarczej, podniesienie godności zawodowej i integracji środowiska oraz prowadzenia działalności na rzecz podnoszenia jakości i rzetelności w polskiej ochronie zdrowia;
- propagowanie i upowszechnianie osiągnięć naukowych, menażerskich, organizacyjnych i technicznych;
- gromadzenie i upowszechnianie informacji wspomagających działalność gospodarczą Członków Izby oraz wspieranie rozwoju nowoczesnych systemów informacji, niezbędnych dla zarządzania podmiotami należącymi do Izby;
- świadczenie na rzecz Członków pomocy umożliwiającej wdrażanie osiągnięć naukowo-technicznych i organizacyjnych;
- wykonywanie innych działań określonych przez organy statutowe z zachowaniem zasady pełnego i równego dostępu do wszelkiej informacji i pomocy w granicach przewidzianych statutem dla wszystkich Członków Izby.

Działalność Izby Gospodarczej Medycyna Polska polega w szczególności na:

- pracach w Komitecie Prywatyzacji Krajowej Izby Gospodarczej i Komitecie Polityki Gospodarczej KIG;
- opiniowaniu w Krajowej Izbie Gospodarczej zmian systemowych w ochronie zdrowia;
- dyskusjach nad zintegrowanym systemem kompleksowej oceny stanu zdrowia pacjenta, diagnozowania i kosztów leczenia,
- opracowywaniu wspólnego stanowiska w sprawach podatkowych;
- udziale w pracach komisji ds. zmian w prawie dotyczącym przekształceń własnościowych oraz w opiniowaniu ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych;
- ocenie programów PHARE przeznaczonych dla organizacji wspierających małe i średnie przedsiębiorstwa;
- udziale w opracowaniu w ministerstwie ds. zdrowia i opieki społecznej standardów świadczeń kontraktowanych przez kasy chorych;
- współpracy z Fundacją Polskiego Godła Promocyjnego "TERAZ POLSKA".

Izba Gospodarcza Regionu Płockiego

Izba Gospodarcza Regionu Płockiego istnieje od 2003 r. Powstała, aby wspierać swych Członków w dążeniu do ciągłego rozwoju. Izba zrzesza przedsiębiorców, pracodawców oraz ich związki. Działa na terenie całej Polski, ze szczególnym uwzględnieniem powiatów: płockiego, sierpeckiego i gostynińskiego oraz miasta Płock. Współpracuje z administracją publiczną, instytucjami otoczenia biznesu i największymi firmami. Wspiera przedsiębiorczość, aby sprawić jak najlepsze warunki do prowadzenia biznesu w regionie Płockim.

Misją Izby Gospodarczej Regionu Płockiego jest świadczenie pomocy swoim członkom w obszarach ich aktywności gospodarczej, a także działanie na rzecz integracji środowiska przedsiębiorców.

Izba Gospodarcza Regionu Płockiego:

- reprezentuje, opiniuje i chroni interesy swoich Członków i podmiotów gospodarczych;
- propaguje oraz wspiera przedsiębiorczość na obszarze działania Izby;
- organizuje pomoc Członkom Izby w rozwiązywaniu problemów ekonomicznych, prawnych poprzez powołanie zespołu ekspertów;
- wspiera rozwój systemu edukacji przygotowującego kadry dla gospodarki;
- udziela pomoc informacyjną, doradczą, prawną zrzeszonym przedsiębiorcom, pracodawcom oraz ich związkom;
- pozyskuje partnerów krajowych i zagranicznych do kooperacji produkcyjnej i technologicznej oraz do współpracy handlowej i finansowej;
- współpracuje z Krajową Izbą Gospodarczą oraz towarzystwami i klubami o podobnym zakresie działania w kraju i za granicą;
- organizuje szkolenia dla przedsiębiorców i pracowników przedsiębiorstw;
- organizuje spotkania i wyjazdy w celu konsolidacji i integracji Członków Izby.

Izba Gospodarcza Transportu Lądowego

Izba Gospodarcza Transportu Lądowego powstała w 1995 r. Od momentu powstania Izba pełni rolę reprezentanta firm związanych z transportem kolejowym i inwestycjami infrastrukturalnymi wobec administracji polskiej i unijnej oraz organizacji krajowych i międzynarodowych

mających wpływ na sektor kolei. Obecnie skupia ponad 70 przedsiębiorstw z całego kraju związanych z branżą kolejową.

Celem Izby Gospodarczej Transportu Lądowego jest:

- reprezentowanie i ochrona interesów podmiotów gospodarczych zrzeszonych w Izbie wobec administracji państwowej i samorządowej wszystkich szczebli;
- kreowanie ogólnokrajowej i lokalnej polityki transportowej w zakresie uzgodnionym przez Członków Izby;
- występowanie z wnioskami o tworzenie i nowelizację przepisów prawa gospodarczego dotyczącego obszaru transportu oraz prezentowanie opinii w tym zakresie;
- gwarantowanie Członkom Izby bieżącej informacji o jej działalności;
- kształtowanie zasad dobrego obyczaju w obrocie gospodarczym i uczciwej konkurencji, w szczególności w obszarze działalności Izby.

Izba Projektowania Budowlanego

Izba Projektowania Budowlanego istnieje od 1990 r. Zrzesza podmioty zajmujące się projektowaniem budowlanym, organizowaniem procesów inwestycyjnych oraz firmy działające na rzecz budownictwa.

Celem działalności Izby Projektowania Budowlanego jest:

- reprezentowanie, zgodnie z wolą swoich Członków, ich interesów wobec organów państwowych i samorządów terytorialnych oraz organizacji krajowych i zagranicznych;
- ułatwianie działalności Członków w sprawach technicznych, ekonomicznych, organizacyjnych i prawnych;
- spełnianie funkcji usługowej, informacyjnej i doradczej na potrzeby Członków Izby oraz instytucji i podmiotów gospodarczych;
- podejmowanie współpracy z podmiotami gospodarczymi i organizacjami za granicą;
- kształtowanie opinii o problemach projektowania, poprzez inicjowanie prac badawczych, popularyzowanie publikacji krajowych i zagranicznych oraz prowadzenie działalności wydawniczej i szkoleniowej;
- podejmowanie działań na rzecz integrowania środowiska;
- upowszechnianie zasad etyki zawodowej kadry inżynierskiej projektantów.

Do zadań, sposobów i form działania Izby Projektowania Budowlanego należą w szczególności:

- organizowanie i prowadzenie działalności na rzecz postępu technicznego oraz rozwoju metod, technik projektowania i technologii stosowanych w budownictwie;
- wyrażanie opinii o projektach ważniejszych aktów prawnych;
- wnioskowanie o aktualizację, zmianę lub uchylenie istniejących oraz inicjowanie wydania nowych aktów prawnych, dotyczących budownictwa i planowania przestrzennego;
- delegowanie swoich przedstawicieli, na zaproszenie organów państwowych i samorządów terytorialnych, do uczestnictwa w pracach zespołów doradczo-opiniodawczych w zakresie działania Izby;
- współdziałanie ze stowarzyszeniami technicznymi i innymi organizacjami krajowymi oraz zagranicznymi, działającymi w sferze inwestycji budowlanych;
- podejmowanie działań na rzecz usuwania barier ograniczających rozwój firm członkowskich;
- gromadzenie i upowszechnianie informacji techniczno-ekonomicznych dotyczących projektowania i budownictwa;
- udzielanie porad i opinii na tematy zawodowe i prawne oraz wydawanie referencji wiarygodności technicznej i certyfikatów firmom projektowym;
- prowadzenie działalności wystawienniczej, promocyjnej, wydawniczej i usługowej własnymi siłami oraz we współpracy z innymi organizacjami;
- pomoc w doskonaleniu zawodowym;
- organizowanie na potrzeby członków: wyjazdów specjalistycznych, seminariów, konferencji, wystaw, konkursów itp.;
- organizowanie dla członków pomocy prawnej;
- prowadzenie działalności gospodarczej, z wyłączeniem usług bezpośredniego projektowania;
- wykonywanie opinii, ocen technicznych, ekspertyz, projektów aktów prawnych i innych prac inżynierskich;
- w przypadku sporów pomiędzy Członkami Izby podejmowanie negocjacji w celu polubownego ich rozstrzygnięcia;
- wykonywanie innych zadań powierzonych Izbie, na wniosek lub za zgodą Rady Izby przez organy administracji państwowej;
- opracowywanie materiałów pomocniczych do sporządzania wycen prac projektowych i usług inżynierskich oraz ich interpretacja.

Izba Przedsiębiorców Branży Biurowo-Szkolnej

Izba Przedsiębiorców Branży Biurowo-Szkolnej istnieje od 1994 r. (do 2016 r. jako Stowarzyszenie). Jej Członkami są producenci, importerzy,

**Dofinansowane przez
Unię Europejską**

dystrybutorzy i dealerzy artykułów papierniczych, biurowych i szkolnych, czyli firmy zaopatrzeniowo-usługowe dla biznesu, szkolnictwa i nauki, sektora ochrony zdrowia i instytucji rządowych.

Izba Przedsiębiorców Branży Biurowo-Szkolnej koncentruje się na rozwoju działalności firm członkowskich w zakresie:

- promocji najlepszych praktyk;
- uzyskania korzyści ze wspólnych przedsięwzięć z wykorzystaniem efektu skali;
- wspólnego działania w zakresie rozwoju sprzedaży;
- podnoszenia jakości produktów i usług;
- wsparcia produkcji krajowej i jej eksportu;
- uzyskania finansowania projektów na preferencyjnych warunkach;
- uzyskania dotacji.

Izba Przemysłowo-Handlowa Gospodarki Złomem

Izba Przemysłowo-Handlowa Gospodarki Złomem powstała w 1994 r. Zrzesza firmy złomowe z obszaru całej Polski w tym liderów w branży, dbając o ich interesy i dobry wizerunek na szerokim rynku gospodarczym. Izba podejmuje intensywne działania w celu wspierania dynamicznie rozwijającego się recyklingu i staje się aktywnym partnerem w obszarze ochrony środowiska.

Do celów Izby Przemysłowo-Handlowej Gospodarki Złomem należy:

- reprezentowanie interesów branży złomowej wobec władz ustawodawczych, wykonawczych i innych organizacji;
- prowadzenie działań na rzecz ochrony środowiska;
- informowanie o funkcjonowaniu branży złomowej i kreowanie dobrego wizerunku branży złomu;
- udostępnianie informacji nt. obowiązujących przepisów z obszaru gospodarki, ochrony środowiska, bezpieczeństwa pracy, standardów i norm;
- zorganizowanie przepływu informacji między Członkami;
- reprezentowanie i promowanie Członków w kraju i za granicą;
- organizacja seminariów, szkoleń i konferencji;
- kreowanie wspólnej polityki gospodarczej.

Ponadto Izba Przemysłowo-Handlowa Gospodarki Złomem wspiera inicjatywy gospodarcze branży. Organizuje aktualne informacje nt. branży stalowej i złomowej, specjalistyczne szkolenia i konferencje, wykonuje ekspertyzy, badania marketingowe oraz konsultingowe, współpracuje z innymi organizacjami zrzeszającymi podmioty gospodarcze w kraju i za granicą.

Izba Przemysłowo-Handlowa Ziemi Radomskiej

Izba Przemysłowo-Handlowa Ziemi Radomskiej powstała w 1991 r. (do 1999 r. działała jako Radomska Izba Przemysłowo-Handlowa). Zgodnie z przyjętą misją, Izba skoncentrowała swe działania wokół szeroko rozumianego wsparcia podmiotów gospodarczych, reprezentując ich interesy i promując ich dokonania oraz świadcząc usługi doradcze, szkoleniowe, informacyjne, które w istotny sposób przyczyniają się do ich rozwoju.

Aktualnie Izba Przemysłowo-Handlowa Ziemi Radomskiej jest największą organizacją samorządu gospodarczego w regionie południowego Mazowsza, zrzesza ponad 110 firm, z których 80% stanowią małe i średnie przedsiębiorstwa. Działania Izby ukierunkowane są głównie na ochronę interesów gospodarczych zrzeszonych w niej przedsiębiorców, reprezentowanie środowiska gospodarczego w stosunku do władz administracyjnych oraz kształtowanie polityki gospodarczej regionu. Izba konsultuje i opiniuje rozwiązania prawne oraz uczestniczy w zespołach opiniujących strategie rozwoju i inne dokumenty istotne dla rozwoju przedsiębiorczości w regionie.

Izba Przemysłowo-Handlowa Ziemi Radomskiej prowadzi szereg szkoleń, ułatwiających przystosowanie się przedsiębiorców do zmian zachodzących w przepisach prawnych dotyczących działalności gospodarczej oraz z zakresu nowoczesnego zarządzania, zapewnia swoim członkom doradztwo ekonomiczne, prawne i finansowe, organizuje spotkania bilateralne, pozyskuje partnerów do współpracy gospodarczej, od 1999 r., po przejęciu zadań Polskiej Izby Handlu Zagranicznego, legalizuje dokumenty handlowe związane z eksportem towarów. Zajmuje się również działalnością wydawniczą i reklamową.

Od ponad dwudziestu lat Izba Przemysłowo-Handlowa Ziemi Radomskiej realizuje Program Gala Biznesu „Granitowy Tulipan”, który promuje najlepsze efekty ekonomiczne i jakościowe oraz wybitne zdolności menedżerskie. Program zyskał duże uznanie środowiska gospodarczego i władz regionu.

Przy Izbie Przemysłowo-Handlowej Ziemi Radomskiej działa Sąd Koleżeński, powołany między innymi do orzekania w sporach zgłaszanych przez członków Izby lub jej władz. Od 2011 r. jest Liderem Radomskiego Klastra Metalowego, który skupia kilkunastu przedsiębiorców reprezentujących branżę metalową. Koordynuje także tworzenie się klastra chemicznego i spożywczego.

Izba Przemysłowo-Handlowa Ziemi Radomskiej jest członkiem Krajowej Izby Gospodarczej, największej niezależnej organizacji biznesu w Polsce, zrzeszającej około 150 izb regionalnych i branżowych. Wraz z innymi izbami gospodarczymi działającymi na terenie województwa mazowieckiego, Izba

Przemysłowo-Handlowa Ziemi Radomskiej tworzy Forum Izb Gospodarczych Województwa Mazowieckiego, którego Rada reprezentuje środowisko przedsiębiorców wobec władz wojewódzkich i krajowych oraz instytucji mających wpływ na rzeczywistość gospodarczą regionu.

Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji

Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji powstała w 1992 r. Izba jest organizacją typu not-profit zrzeszającą grupę podmiotów gospodarczych zajmujących się produkcją, handlem, usługami lub pracami naukowo-badawczymi w zakresie lub na rzecz elektroniki i telekomunikacji, a także w zakresie usług radiofonii i telewizji.

Do głównych celów Krajowej Izby Gospodarczej Elektroniki i Telekomunikacji zalicza się:

- reprezentowanie i obrona interesów gospodarczych zrzeszonych firm, w szczególności wobec organów władzy ustawodawczej, wykonawczej oraz regulacyjnej oraz udział w inicjatywach i działaniach związanych z kreowaniem strategii rozwoju gospodarczego Państwa;
- kształtowanie i upowszechnianie zasad etyki w działalności gospodarczej, w tym przeciwdziałanie nieuczciwej konkurencji, nierzetelności kupieckiej oraz nieuczciwej reklamie;
- wspieranie kształcenia zawodowego i podnoszenie kwalifikacji osób pracujących w sektorze elektroniki i telekomunikacji oraz prowadzenie kampanii edukacyjnych związanych z umiejętnościami cyfrowymi.

Działalność Krajowej Izby Gospodarczej Elektroniki i Telekomunikacji polega w szczególności na:

- współpracy z organami władzy ustawodawczej, wykonawczej i regulacyjnej poprzez udział w procesach przygotowywania i opiniowania projektów aktów prawnych oraz oceny funkcjonowania prawa;
- przygotowywaniu stanowisk w zakresie oceny i kształtowania polityki celnej i podatkowej dla sektora elektronicznego, elektrotechnicznego i telekomunikacyjnego;
- współpracy z instytucjami odpowiedzialnymi za normy i certyfikaty dla sprzętu elektronicznego, elektrotechnicznego i telekomunikacyjnego;
- przygotowywaniu opinii, projektów, analiz i opracowań o charakterze naukowym i naukowo-technicznym, a także zleceniu

- przygotowania takich opinii, projektów, analiz i opracowań innym podmiotom;
- ustanawianiu ekspertów i rzeczoznawców Izby m.in. w dziedzinach: towaroznawstwa, techniki, prawa, wydawania zezwoleń, certyfikatów, kontroli i ochrony rynku w zakresie pozostającym w związku z obrotem krajowym, a także wskazywaniu podmiotom gospodarczym krajowym i zagranicznym ekspertów w poszczególnych dziedzinach;
 - przygotowywaniu i świadczeniu usług informacyjnych (w tym Biuletynów), szkoleniowych i doradczych. Organizowaniu imprez kooperacyjnych i misji handlowych. Współpracowaniu przy planowaniu i realizacji inwestycji oferując usługi eksperckie.

Krajowa Izba Gospodarki Cyfrowej Digicom

Krajowa Izba Gospodarki Cyfrowej Digicom powstała w 2013 r.

Do celów Krajowej Izby Gospodarki Cyfrowej Digicom należy:

- reprezentowanie i wspieranie interesów gospodarczych firm związanych z rynkiem gospodarki cyfrowej i prosumenckiej w Polsce;
- kształtowanie, wspieranie i upowszechnianie zasad etyki w działalności gospodarczej, w szczególności opracowywanie i doskonalenie norm rzetelnego postępowania w obrocie gospodarczym;
- wyrażenie opinii o projektach rozwiązań odnoszących się do funkcjonowania gospodarki, uczestniczenie w przygotowaniu projektów aktów prawnych;
- organizowanie pomocy przedsiębiorstwom i innym organizacjom w rozwiązywaniu problemów ekonomicznych, organizacyjnych i prawnych związanych z podejmowaniem i prowadzeniem działalności gospodarczej na rzecz rozwoju gospodarczego;
- prowadzenie działalności promocyjnej.

Działalność Krajowej Izby Gospodarki Cyfrowej Digicom polega w szczególności na tym, że jej merytoryczna działalność koncentruje się w Komitetach. Przewodniczącymi i członkami komitetów są praktycy życia gospodarczego działający w obszarach obejmujących zakres działania komitetu. Komitety pełnią funkcje doradcze oraz integracyjne, jako środowiska działające w celu rozwiązywania konkretnych problemów. Komitety, które uczestniczą w pracach komisji sejmowych, biorą również czynny udział w opracowywaniu i opiniowaniu aktów prawnych, które bezpośrednio wpływają na działalność przedsiębiorstw.

Krajowa Izba Gospodarki Odpadami w Warszawie

Krajowa Izba Gospodarki Odpadami powstała w 2003 r. Jest organizacją samorządu gospodarczego. Izba ma charakter otwarty i mogą do niej przystąpić, na zasadach określonych w statucie, podmioty związane z gospodarką odpadami, głównie te działające w strukturze samorządu terytorialnego. Obecnie zrzesza 130 krajowych przedsiębiorstw działających w sektorze gospodarki odpadami. Jej Członkowie to znaczący udziałowcy rynku gospodarki odpadami w Polsce.

Krajowa Izba Gospodarki Odpadami angażuje się w działania mające na celu wprowadzenie w Polsce takich rozwiązań prawnych, które przyczynią się do budowania stabilnych systemów gospodarki odpadami w kraju, ze szczególnym uwzględnieniem wykorzystania potencjału spółek samorządowych. Jako zrzeszenie głównie firm komunalnych Izba stale współpracuje ze Związkiem Miast Polskich, Związkiem Powiatów Polskich, Związkiem Gmin Wiejskich RP oraz Unią Metropolii Polskich.

Nadrzędnym celem działań Krajowej Izby Gospodarki Odpadami jest stworzenie ram prawnych, umożliwiających Polsce osiągnięcie wyników ekologicznych na poziomie europejskim. W celu realizacji tych dążeń Izba nawiązała współpracę z podobnymi organizacjami z Niemiec, Austrii, Szwecji, a także jest pełnoprawnym Członkiem Municipal Waste Europe, organizacji reprezentującej interesy firm samorządowych wobec Parlamentu i Komisji Europejskiej, zrzeszającej Izby z sektora gospodarki odpadami z 19 krajów Europy.

Głównym celem Krajowej Izby Gospodarki Odpadami jest reprezentowanie interesów gospodarczych jej Członków zarówno wobec administracji rządowej jak i samorządowej. Izba jest także organem opiniującym w procesie legislacyjnym. Członkowie mają możliwość udziału w organizowanych przez Izbę inicjatywach, dedykowanych podmiotom komunalnym jak m.in.: konferencje, panele dyskusyjne, szkolenia dla kadry zarządzającej, specjalistów gospodarki odpadami i zamówień publicznych, księgowych i finansistów. Izba wspiera na szczeblu lokalnym i ogólnopolskim działania swoich Członków, dysponuje swoją stałą rubryką w „Przeglądzie Komunalnym”. Dzięki jej działaniom przedsiębiorstwa zrzeszone w Izbie mają możliwość skorzystania na preferencyjnych warunkach z promocji na wszystkich jej imprezach, a także na Targach branżowych. Uczestnictwo w pracach Izby to także okazja do nawiązywania kontaktów oraz wymiany doświadczeń i poglądów w gronie specjalistów reprezentujących największe firmy komunalne działające w sektorze gospodarki odpadami w Polsce.

Mazowiecka Izba Gospodarcza

Mazowiecka Izba Gospodarcza istnieje od 1991 r. Jej siedzibą jest miasto Ciechanów, a terenem działania województwo mazowieckie.

Celem Mazowieckiej Izby Gospodarczej jest:

- reprezentowanie i ochrona interesów gospodarczych Członków Izby;
- propagowanie i wspieranie przedsiębiorczości obywateli jako podstawy rozwoju ekonomicznego;
- udzielanie Członkom Izby pomocy w rozwiązywaniu problemów ekonomicznych, organizacyjnych i prawnych związanych z podejmowaniem i prowadzeniem przez nich działalności zarobkowej;
- współdziałanie z organami państwowymi, samorządowymi w zakresie tworzenia korzystnych warunków działalności gospodarczej;
- inspirowanie i rozwijanie współpracy gospodarczej Członków Izby za granicą;
- kształtowanie i upowszechnianie dobrych obyczajów kupieckich;
- prowadzenie działalności kulturalnej, oświatowo-wychowawczej, sportowo-turystycznej i towarzyskiej służącej integracji członków Izby.

Mazowiecka Regionalna Organizacja Turystyczna

Mazowiecka Regionalna Organizacja Turystyczna powstała w 2006 r. Jest organizacją pozarządową, której zadaniem jest promowanie walorów, atrakcji i produktów turystycznych Warszawy i Mazowsza. Jest ambasadorem mazowieckiej turystyki. Jako organizacja tworzy naturalną platformę realizacji wspólnych projektów swoich członków. Organizacja dysponuje pełną bazą wiedzy o ruchu turystycznym i atrakcjach Mazowsza oraz trendach ważnych dla rozwoju produktów turystycznych. Do stowarzyszenia należą samorzady, przedsiębiorcy, instytucje kultury i organizacje pozarządowe działające w obszarze turystyki i kultury na Mazowszu. Obecnie zrzesza ponad 100 członków.

Mazowiecka Regionalna Organizacja Turystyczna dociera z ofertą turystyczną regionu do mieszkańców Stolicy, informując o możliwościach wypoczynku i rekreacji na Mazowszu. Poprzez rozwój turystyki wzmacnia lokalną gospodarkę Mazowsza i przyczynia się do podniesienia jakości życia mieszkańców. Swoimi działaniami edukacyjnymi i wiedzą wspiera lokalne organizacje, samorzady i przedsiębiorców, którzy działają na rzecz rozwoju turystyki i promowania turystycznej atrakcyjności swojego subregionu. W skali

ogólnopolskiej organizacja promuje najbardziej wartościowe działania w obszarze kultury i turystyki podejmowane w Warszawie i na Mazowszu.

Ogólnopolska Federacja Małych i Średnich Przedsiębiorców

Ogólnopolska Federacja Małych i Średnich Przedsiębiorców istnieje od 2006 r. i reprezentuje interesy wielu tysięcy polskich firm, które prowadzą działalność w dziedzinie produkcji i dystrybucji towarów różnych branż oraz usług na terenie Polski i pozostałych państw Unii Europejskiej. Celem Federacji jest integracja środowiska przedsiębiorców w celu skutecznej obrony jego interesów i efektywnego reprezentowania go wobec organów państwowych i samorządowych.

Organizacja inicjuje przedsięwzięcia promujące postawy obywatelskie i patriotyczne, a także zasady uczciwej konkurencji i etyki w biznesie. Dąży do ustanowienia zasady realnego i partnerskiego konsultowania przez władze państwowe i samorządowe ze środowiskiem polskich firm sektora MŚP wszystkich projektów prawa dotyczących jego interesów. Jej misją jest zapewnienie polskim przedsiębiorcom jak najkorzystniejszych warunków sprzyjających rozwojowi polskich przedsiębiorstw.

Ogólnopolska Izba Gospodarcza Producentów Mebli

Ogólnopolska Izba Gospodarcza Producentów Mebli istnieje od 1996 r. Misją Ogólnopolskiej Izby Gospodarczej Producentów Mebli jest integracja polskiej branży meblarskiej w celu skutecznego współuczestnictwa w kształtowaniu rozwoju polskiej branży meblarskiej, aktywne promowanie polskich mebli w kraju i na świecie oraz wspieranie dążeń do zapewnienia konsumentom pełnej satysfakcji z zakupu i użytkowania wyrobów polskiego przemysłu meblarskiego. Ponadto Izba organizuje konferencje, seminaria i szkolenia z zakresu zainteresowania branży drzewno-meblarskiej.

Do podstawowych działań Ogólnopolskiej Izby Gospodarczej Producentów Mebli należy promowanie polskiego meblarstwa na arenie międzynarodowej. W związku z tym Izba podtrzymuje swoje kontakty z Europejską Organizacją Meblarską (UEA), a także innymi zagranicznymi, krajowymi organizacjami branżowymi. Działania i kontakty na arenie międzynarodowej pozostają zintensyfikowane poprzez kontakty z Europejską Konfederacją Przemysłu Meblarskiego (EFIC), która jest bardzo aktywna zwłaszcza na polu przyszłości europejskiego meblarstwa oraz poprzez realizację projektów z programu ERASMUS+, dzięki którym Izba stale nawiązuje i podtrzymuje kontakty z Europejskimi Izbami, Instytutami i Uniwersytetami działającymi w branży meblarskiej i drzewnej.

Ogólnopolska Izba Gospodarcza Wyrobów Medycznych POLMED

Ogólnopolska Izba Gospodarcza Wyrobów Medycznych POLMED istnieje od 2002 r. Jest największą i najbardziej reprezentatywną organizacją, skupiającą producentów i dystrybutorów działających na polskim rynku wyrobów medycznych.

Ogólnopolska Izba Gospodarcza Wyrobów Medycznych POLMED:

- inicjuje zmiany legislacyjne;
- reaguje w przypadku projektów aktów prawnych niekorzystnych dla branży, bierze udział w konsultacjach społecznych;
- jest partnerem dla decydentów (Ministerstwo Zdrowia, NFZ, URPLW MiPB, AOTMiT, itp.);
- informuje i doradza;
- organizuje szkolenia;
- integruje środowisko branżowe;
- kształtuje i upowszechnia zasady etyki;
- nagłaśnia istotne dla branży tematy;
- prowadzi kampanie i konferencje;
- podkreśla wagę branży wyrobów medycznych.

Ponadto Ogólnopolska Izba Gospodarcza Wyrobów Medycznych POLMED:

- reprezentuje i wspiera firmy działające w branży wyrobów medycznych. Dba o to, by zapewnić podmiotom funkcjonującym w branży przyjazne i transparentne środowisko biznesowe;
- m.in. poprzez interwencje u decydentów stara się sprawnie rozwiązywać problemy branżowe, które zgłaszają firmy członkowskie;
- organizuje cotygodniowe spotkania z prawnikiem dla swoich Członków, podczas których omawiane są aktualności prawne z danego tygodnia, a także zgłoszone wcześniej pytania;
- swoim Członkom zapewnia możliwość udziału w bezpłatnych szkoleniach i warsztatach, jak i w płatnych projektach szkoleniowych;
- na bieżąco informuje swoich Członków o wszystkich sprawach dotyczących branży wyrobów medycznych (zarówno prawnych, jak i szkoleniowych czy wydarzeniach branżowych);
- prowadzi działalność wewnątrzorganizacyjną w ramach sekcji branżowych, komisji tematycznych i grup roboczych, które działają w obrębie danego projektu. Taka organizacja prac daje możliwość wymiany doświadczeń i wiedzy pomiędzy uczestnikami.

Ogólnopolskie Stowarzyszenie Konsultantów Zamówień Publicznych

Ogólnopolskie Stowarzyszenie Konsultantów Zamówień Publicznych istnieje od 1998 r. Jest najdłużej funkcjonującym w Polsce stowarzyszeniem zajmującym się tematyką zamówień publicznych. Aktualnie Stowarzyszenie zrzesza ponad 160 członków, będących praktykami, specjalistami w wielu dziedzinach, byłych arbitrów i trenerów z listy Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych.

Głównym celem założenia i funkcjonowania Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Konsultantów Zamówień Publicznych jest upowszechnianie zagadnień z zakresu zamówień publicznych wśród zamawiających i wykonawców. Z kolei do jego celów szczegółowych zalicza się:

- dążenie do doskonalenia funkcjonowania systemu zamówień publicznych;
- wymiana doświadczeń wśród Członków Stowarzyszenia;
- doskonalenie umiejętności i poszerzanie wiedzy Członków Stowarzyszenia ze szczególnym uwzględnieniem stosowania ustawy Prawo zamówień publicznych, innych aktów prawnych odnoszących się do funkcjonowania systemu zamówień publicznych;
- upowszechnianie tematyki zamówień publicznych wśród zamawiających i wykonawców, ze szczególnym uwzględnieniem średnich i małych przedsiębiorstw oraz administracji rządowej i samorządowej;
- współpraca z organizacjami krajowymi i zagranicznymi o podobnych celach działania;
- upowszechnianie informacji o celach i zasadach działania Stowarzyszenia;
- inspirowanie oraz wspieranie działań zmierzających do podnoszenia etyki zawodowej osób zajmujących się zamówieniami publicznymi;
- udzielanie pomocy Członkom Stowarzyszenia w ramach działalności statutowej;
- integrowanie środowiska osób zajmujących się zamówieniami publicznymi.

Płońska Izba Gospodarcza

Płońska Izba Gospodarcza powstała w 1998 r. staraniem lokalnych przedsiębiorców i władz samorządowych, jako organizacja samorządu gospodarczego. Siedzibą Izby jest miasto Płońsk, obszarem działania województwo mazowieckie, natomiast cele Izba może realizować na obszarze kraju i za granicą.

Działania Płońskiej Izby Gospodarczej to przede wszystkim:

- organizowanie pomocy Członkom Izby w rozwiązywaniu problemów ekonomicznych, organizacyjnych i prawnych związanych z podejmowaniem i prowadzeniem przez nich działalności gospodarczej;
- reprezentowanie interesów gospodarczych zrzeszonych w niej podmiotów w zakresie ich działalności wytwórczej, handlowej i usługowej, w szczególności wobec organów państwowych i samorządowych;
- kształtowanie i upowszechnianie zasad etyki w działalności gospodarczej, w szczególności opracowywanie i doskonalenie norm rzetelnego postępowania w obrocie gospodarczym;
- wdrażanie opinii o projektach rozwiązań odnoszących się do funkcjonowania gospodarki;
- dokonywanie ocen wdrażania i funkcjonowania przepisów prawnych dotyczących prowadzenia działalności gospodarczej.

Płońska Izba Gospodarcza oferuje:

- bezpłatne doradztwo z zakresu pozyskania zewnętrznych źródeł finansowania firm;
- możliwość pozyskania środków finansowych z funduszy unijnych dla małych i średnich przedsiębiorstw, zasadach tworzenia projektów i wypełniania wniosków aplikacyjnych oraz wstępnych konsultacji projektów i wniosków;
- doradztwo biznesowe;
- prawne aspekty prowadzenia działalności gospodarczej (prawo pracy, handlowe, administracyjne);
- doradztwo i konsulting z zakresu prowadzenia działalności gospodarczej;
- szkolenia (BHP, warsztaty z zakresu przygotowywania wniosków o dotacje unijne, z zakresu zarządzania, certyfikatów jakości, zmian w przepisach prawnych itp.);
- udział w realizowanych przez Izbę projektach finansowanych ze środków Unii Europejskiej oraz źródeł krajowych;
- informacje o kontrahentach i zasadach współpracy;
- informacje bieżące w formie biuletynu elektronicznego i na stronie internetowej Izby;
- informacje o targach, wystawach i misjach gospodarczych.
- promocję przedsiębiorczości jako podstawy gospodarki rynkowej i społeczeństwa obywatelskiego;
- kontakty z setkami firm z Forum Izb Gospodarczych województwa mazowieckiego oraz Mazowieckiego Sejmiku Samorządu Gospodarczego;

- kontakty z samorządami lokalnymi;
- udział w akcjach promujących firmy zrzeszone w Izbie.

Polska Federacja Producentów Żywności Związek Pracodawców

Polska Federacja Producentów Żywności Związek Pracodawców istnieje od 2008 r. (wcześniej działała jako Stowarzyszenie). Została powołana w celu zapewnienia efektywnego współudziału podmiotów gospodarczych w tworzeniu prawnych, organizacyjnych i ekonomicznych warunków rozwoju sektora żywnościowego, jednej z największych i najsilniejszych gałęzi polskiej gospodarki. Członkami PFPŻ są wiodące firmy i organizacje związane z szeroko rozumianym rynkiem żywności w Polsce. Od wielu lat pomagamy im w budowaniu mocnej pozycji na tym rynku.

Podstawowymi celami i zadaniami Polskiej Federacji Producentów Żywności Związek Pracodawców są:

- ochrona praw i reprezentowanie interesów, w tym gospodarczych, zrzeszonych w niej pracodawców wobec związków zawodowych, organów władzy i administracji państwowej oraz organów samorządu terytorialnego;
- reprezentowanie na szczeblu ogólnokrajowym społecznych i gospodarczych interesów zrzeszonych pracodawców;
- jednoczenie pracodawców i organizacji pracodawców wokół działań zmierzających do rozwoju gospodarki żywnościowej kraju oraz realizacji wspólnych interesów pracodawców;
- podejmowanie metodami prawnie dozwolonymi działań zmierzających do wywarcia wpływu na organy władzy publicznej w procesie stanowienia prawa w zakresie interesów zrzeszonych w Federacji pracodawców i mającym związek z gospodarką żywnościową w Polsce i Unii Europejskiej;
- oddziaływanie na kształtowanie polityki społecznej i ekonomicznej organów władzy i administracji państwowej oraz organów samorządu terytorialnego dotyczącej interesów pracodawców zrzeszonych w Federacji;
- oddziaływanie na kształtowanie polityki ekonomicznej organów władzy i administracji państwowej oraz organów samorządu terytorialnego dotyczącej gospodarki żywnościowej;
- współdziałanie z innymi organizacjami pracodawców oraz organizacjami biznesu w kraju i za granicą;
- występowanie do organów posiadających inicjatywę prawodawczą z wnioskami oraz opiniami w zakresie aktów prawnych dotyczących

interesów pracodawców zrzeszonych w Federacji w zakresie stosunków pracy i polityki gospodarczej;

- podejmowanie inicjatyw i działań zmierzających do podnoszenia poziomu wykształcenia, kwalifikacji i wiedzy pracodawców w zakresie stosunków pracy, prawa, organizacji, ekonomii, techniki i technologii;
- prowadzenie doradztwa ekonomicznego i udzielanie informacji prawnej, a także wykonywanie ekspertyz na rzecz pracodawców zrzeszonych w Federacji oraz innych działających w obszarze produkcji żywności.

Polska Izba Budownictwa

Polska Izba Budownictwa istnieje od 1990 r. Skupia w swoich szeregach producentów wyrobów budowlanych i wykończeniowych, firmy wykonawstwa budowlanego, handlowców, placówki naukowo-badawcze, organizatorów targów, spółdzielnie mieszkaniowe, szkoły budowlane i prasę fachową. Wykorzystując wspólne doświadczenie, status poważnego partnera i wyraziciela opinii środowiska przedsiębiorców budowlanych, współuczestniczy w tworzeniu korzystnych warunków działalności gospodarczej w Polsce.

Polska Izba Budownictwa:

- reprezentuje interesy gospodarcze swoich Członków wobec organów państwowych i samorządowych – krajowych i zagranicznych – oraz współdziała z innymi organizacjami z obszaru budownictwa;
- opiniuje projekty ustaw, aktów prawnych i decyzji, dotyczących budownictwa i przemysłu wyrobów budowlanych, współpracując z organami administracji Państwa i Parlamentem; uczestniczy w pracach związanych z atestacją i certyfikacją wyrobów budowlanych;
- patronuje krajowym targom budowlanym, przyznając na nich swoje nagrody. Promuje osiągnięcia firm członkowskich na arenie międzynarodowej, wspierając ich uczestnictwo w targach zagranicznych oraz misjach gospodarczych i wyjazdach biznesowych;
- wspiera działalność Członków, ułatwiając dostęp do niezbędnych informacji gospodarczych, prawnych, handlowych i finansowych; służąc fachowym doradztwem i szkoleniami;
- promuje wszelkie inicjatywy zmierzające do rozwoju eksportu polskich wyrobów budowlanych, intensyfikacji wymiany handlowej z rynkami państw członkowskich UE i wschodnimi oraz służące

- ochronie rynku wewnętrznego przed nieuczciwą konkurencją firm krajowych i zagranicznych;
- reprezentuje środowisko przedsiębiorców budowlanych, propagując zasadę partnerstwa i wzajemnej pomocy, w dążeniu do stworzenia silnego samorządu gospodarczego – lobby, którego opinie liczą się w walce o interesy polskiego budownictwa.

Polska Izba Firm Szkoleniowych

Polska Izba Firm Szkoleniowych istnieje od 2005 r. Jest największą organizacją branżową zrzeszającą firmy szkoleniowe i doradcze z całej Polski. Jej członkami jest blisko 400 firm i organizacji. Są wśród nich mali i duzi, początkujący i doświadczeni, firmy szkoleniowe, uczelnie, organizacje pozarządowe, firmy doradcze, zajmujące się coachingiem czy e-learningiem, o pełnym przekroju tematycznym i form.

Polska Izba Firm Szkoleniowych jest rzecznikiem interesów branży – działa na rzecz przejrzystych i konkurencyjnych warunków funkcjonowania podmiotów branży – opiniuje akty prawne, projekty, strategie, interweniuje w przypadkach rażącego naruszenia zasad konkurencji i swobody działalności. Izba reprezentuje sektor szkoleniowy – jest inicjatorem i koordynatorem „Sojuszu na rzecz rozwoju edukacji pozaformalnej”, zrzeszającego organizacje branżowe. Sojusz ma swoje umocowanie w systemie edukacji w Polsce – przedstawiciel Sojuszu jest członkiem Rady Interesariuszy Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji przy Ministrze Edukacji Narodowej. Członkowie spotykają się regularnie, ciało jest platformą wymiany poglądów i opinii dotyczących systemu edukacji.

Członkowie Polskiej Izby Firm Szkoleniowych mają dostęp do informacji o zmianach prawa, planach „systemowych”, regulacjach i ciekawych konkursach EFS oraz o systemie kwalifikacji itp. w formie spotkań, warsztatów, seminariów, kongresów, webinarów i newslettera.

Polska Izba Handlu

Polska Izba Handlu istnieje od 1997 r. Jest branżową izbą gospodarczą handlu detalicznego. Zrzesza obecnie około 30 000 sklepów, hurtowni spożywczych i drogerijnych oraz firmy z otoczenia FMCG. Jest najszerzą reprezentacją handlu detalicznego i hurtowego w Polsce. Jest obecnie jednym z kluczowych partnerów społecznych w procesie tworzenia prawa. Bierze udział w konsultacjach projektów ustaw, konferencjach uzgodnieniowych, posiedzeniach komisji parlamentarnych. Włącza się w procesy legislacyjne i

niejednokrotnie składała własne projekty ustaw. Jest członkiem najpoważniejszych organizacji przedsiębiorców w kraju jak Federacja Przedsiębiorców Polskich oraz Krajowa Izba Gospodarcza. Od 2021 r. współtworzymy Kodeks Dobrych Praktyk dla Rynku Franczyzy – najbardziej zaawansowaną i najdojrzalszą samoregulację w polskim systemie prawnym wspierającą rozwój franczyzy.

Wśród celów strategicznych Polskiej Izby Handlu znajdują się m.in.:

- wsparcie rozwoju segmentu niezależnego handlu w Polsce oraz MŚP w handlu zarówno na poziomie hurtowym, jak i detalicznym;
- rozwijanie roli członka dialogu społecznego na poziomie relacji z parlamentem i rządem;
- rozwój pozycji organizacji opiniotwórczej na rynku FMCG;
- wspieranie rozwoju integracji w handlu i promocji przedsiębiorczości funkcjonującej w ramach systemów francyzowych.

W zakresie celów operacyjnych Polska Izba Handlu skupia się na:

- budowaniu pozytywnego wizerunku polskich firm handlowych i handlu niezależnego;
- działaniach mających na celu ograniczenie problemów biurokratycznych w gospodarce;
- opiniowaniu projektów aktów prawnych;
- działaniu na rzecz zrównoważonego rozwoju i równych szans na rynku niezależnego handlu;
- reprezentowaniu polskiego handlu w relacjach z Rządem RP i instytucjami UE.

Polska Izba Komunikacji Elektronicznej

Polska Izba Komunikacji Elektronicznej istnieje od 1992 r. (w l. 1992-1999 jako Stowarzyszenie, a w l. 1999-2005 jako Ogólnopolska Izba Gospodarcza Komunikacji Kablowej). Izba zrzesza prawie 70 firm stanowiących integralną część polskiego rynku mediów elektronicznych. Do Izby należą operatorzy szerokopasmowej komunikacji elektronicznej oraz producenci i dystrybutorzy sprzętu i usług wykorzystywanych przez operatorów w ich działalności biznesowej. Operatorzy – Członkowie Izby docierają w całej Polsce do prawie 4,5 miliona abonentów, świadcząc usługi dostępu do programów telewizyjnych i radiowych, Internetu oraz telefonii cyfrowej. Reprezentują ponad 90% krajowego rynku telewizji kablowej. Izba jest członkiem Krajowej Izby Gospodarczej, reprezentuje również polski rynek kablowy na forum międzynarodowym, m.in. poprzez członkostwo w Cable Europe.

Polska Izba Konstrukcji Stalowych

Polska Izba Konstrukcji Stalowych istnieje od 1996 r. zrzeszającą firmy bardzo zróżnicowane co do wielkości, statusu własnościowego i profilu działania, w tym:

- wytwórcie konstrukcji stalowych i przedsiębiorstwa montażowe,
- firmy współpracujące w zakresie produkcji i dystrybucji stali, aluminiowych systemów i lekkiej obudowy, technologii i materiałów złącznych i spawalniczych oraz dostaw i usług w dziedzinie ochrony przed korozją i bezpieczeństwa pożarowego,
- jednostki naukowe, badawcze, projektowe, specjalistyczne.

Podstawowym celem działania Polskiej Izby Konstrukcji Stalowych jest promocja, reprezentacja oraz ochrona interesów i kształtowanie pozytywnego wizerunku firm członkowskich Izby, w szczególności:

- udział w kształtowaniu polityki gospodarczej oraz tworzeniu i modernizacji norm, procedur i przepisów prawa;
- popularyzacja konstrukcji metalowych;
- organizacja konferencji, targów, wystaw, warsztatów szkoleniowych, warsztatów problemowych, seminariów, a także współpracy zagranicznej;
- upowszechnianie standardów jakościowych, solidności oraz etyki zawodowej i handlowej.

Bardzo ważny obszar działalności Izby wypełniają wydawnictwa Polskiej Izby Konstrukcji Stalowych, do których należą:

- Czasopismo (kwartalnik) „KONSTRUKCJE STALOWE” – służy do publikacji aktualności, nowinek technicznych, wyników prac naukowo-technicznych i organizacyjnych, historii osób i wydarzeń, a przede wszystkim do promocji firm i branży.
- Rocznik analityczny „BRANŻOWY INFORMATOR GOSPODARCZY” – to opracowania oparte na aktualnych informacjach makroekonomicznych, danych statystycznych oraz najważniejszych danych ankietowych, obrazujących rynek konstrukcji stalowych, uzyskanych bezpośrednio od przedsiębiorstw naszej branży.

Polska Izba Magazynowania Energii

Polska Izba Magazynowania Energii istnieje od 2016 r. Jest organizacją wspierającą i promującą rozwój technologii magazynowania energii, której celem, realizowanym dzięki połączonej aktywności Członków, jest stworzenie korzystnych warunków inwestowania w magazyny energii w Polsce i

systematyczny wzrost wykorzystania energii z magazynów jako innowacyjnego źródła przechowywania energii, a w szczególności poprawienie bezpieczeństwa energetycznego poprzez zwiększenie przewidywalności i sterowalności OZE z zastosowaniem magazynów energii jako buforu pomiędzy niestabilnymi źródłami i resztą systemu elektroenergetycznego. Stowarzyszenie Polska Izba Magazynowania Energii jest wiodącą organizacją reprezentującą interesy podmiotów korzystających z technologii magazynowania energii i elektromobilności w Polsce. Powołane zostało w celu prowadzenia działalności wspomagającej bezpieczeństwo energetyczne, poszanowanie środowiska oraz rozwój gospodarczy.

Polska Izba Motoryzacji

Polska Izba Motoryzacji istnieje od 1994 r. Izba skupia przedstawicieli szeroko rozumianego lobby sektora motoryzacyjnego. Zrzesza zarówno małe, jak i duże przedsiębiorstwa i stowarzyszenia działające w Polsce.

Polska Izba Motoryzacji dociera do: dealerów samochodów; autoryzowanych i nieautoryzowanych stacji obsługi; producentów części i komponentów (przemysł motoryzacyjny); producentów i dystrybutorów wyposażenia warsztatów; organizacji eksperckich; firm certyfikacyjnych; importerów/producentów, serwisów i dealerów jednośladów; stowarzyszeń skupiających firmy sektora motoryzacyjnego; mediów motoryzacyjnych; stowarzyszeń skupiających firmy sektora motoryzacyjnego. Członkostwo w Polskiej Izbie Motoryzacji to przede wszystkim korzyści wynikające z pozyskiwania nowych kontaktów biznesowych, najnowszych informacji dotyczących rynku motoryzacyjnego, jak i wymiany doświadczeń.

Polska Izba Motoryzacji jest również koordynatorem Polskiej Platformy Technologicznej Transportu Ekologicznego. Celem działań Platformy jest wdrażanie innowacyjnych i ekologicznych technologii w transporcie drogowym oraz szynowym, prace nad udoskonalaniem tradycyjnych silników spalinowych oraz rozwój napędów alternatywnych np. hybrydowych, elektrycznych czy gazowych. Ponadto podejmowane są działania lobbujące, których celem jest wprowadzenie w życie rozwiązań infrastrukturalnych, drogowych, fiskalnych – przyjaznych pojazdom ekologicznym oraz działania o charakterze informacyjnym, wizerunkowym, promocyjnym w społeczeństwie, samorządach lokalnych itp. Przy Izbie funkcjonuje też Sekcja Pojazdów Ekologicznych, której członkami są głównie producenci i importerzy samochodów elektrycznych.

Polska Izba Ochrony

Polska Izba Ochrony istnieje od 1994 r. Izba zrzesza na zasadach dobrowolności przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą w zakresie:

- ochrony osób i mienia;
- projektowania, produkcji, obrotu towarowego i usług w zakresie technicznych urządzeń, środków i systemów ochrony osób i mienia;
- szkolenia i doskonalenia zawodowego;
- doradztwa w dziedzinie bezpieczeństwa osób i mienia;
- usług detektywistycznych;
- reklamowym, promocyjnym i wydawniczym w zakresach wymienionych powyżej.

Do celów i kierunków działalności Polskiej Izby Ochrony należy:

- reprezentowanie i ochrona interesów gospodarczych i zawodowych zrzeszonych w Izbie podmiotów w zakresie ich działalności wytwórczej, handlowej i usługowej, w tym szczególnie wobec organów państwowych;
- promocja wszelkich przejawów działalności gospodarczej na rzecz ochrony osób i mienia;
- integracja działania zrzeszonych firm;
- pomoc i doradztwo firmom członkowskim;
- prezentowanie osiągnięć i doświadczeń Członków Izby;
- wyrażanie opinii o projektach ustaw, rozporządzeń i innych rozwiązaniach odnoszących się do obszaru działania Członków Izby, a także aktywne uczestniczenie w przygotowywaniu projektów aktów prawnych w tym zakresie;
- dokonywanie ocen wdrażania i funkcjonowania przepisów prawnych dotyczących prowadzenia działalności gospodarczej;
- kształtowanie i upowszechnianie zasad etyki w działalności gospodarczej w celu utrzymywania wysokiej wiarygodności usług;
- propagowanie wprowadzania systemów jakości produkcji i usług opartych o normy z serii ISO oraz innych systemów podnoszących jakość i profesjonalizm firm ochrony na rynku usług;
- konsolidacja środowisk skupionych wokół problematyki ochrony i bezpieczeństwa obywateli;
- tworzenie pozytywnego wizerunku branży w świadomości społecznej.

Polska Izba Opakowań

Polska Izba Opakowań istnieje od 1994 r. Jest organizacją samorządu przedsiębiorców skupiającą ponad 100 producentów opakowań, materiałów opakowaniowych, maszyn i urządzeń dla przemysłu opakowań. Powstała w odpowiedzi na potrzeby środowiska przemysłu opakowań. Jest reprezentantem interesów tego środowiska. Udziela wsparcia w rozwoju firm, a w szczególności małych i średnich. Zapewnia obsługę edukacyjno-informacyjną. Wspiera działania na rzecz promocji i marketingu. Organizuje misje gospodarczo-promocyjne i marketingowo-informacyjne. Członkostwo w Izbie uwierzytelnia firmę wobec jej rynkowych partnerów. Izba pośredniczy w nawiązywaniu kontaktów handlowych i kooperacyjnych. Wspiera obecność firm-członków Izby na polskim rynku oraz na rynkach zagranicznych. Izba jest członkiem Krajowej Izby Gospodarczej i europejskiego stowarzyszenia organizacji opakowaniowych EPIC.

W ramach swojej działalności Polska Izba Opakowań:

- aktywnie uczestniczy w formułowaniu prawa gospodarczego, polityki przemysłowej, podatkowej, celnej itp.;
- wspiera inicjatywy gospodarcze i organizacyjne Członków Izby;
- organizuje imprezy promocyjne, kształcenie, doradztwo, consulting;
- ułatwia kontakty z partnerami krajowymi i zagranicznymi;
- prowadzi współpracę ze związkami i stowarzyszeniami branżowymi oraz organizacjami zagranicznymi;
- prowadzi bank ofert handlowo-kooperacyjnych;
- gromadzi i rozpowszechnia informacje techniczno-ekonomiczne z dziedziny opakowalnictwa;
- promuje działalność Izby oraz działalność wszystkich jej Członków;
- wydaje „Biuletyn Opakowaniowy”.

Polska Izba Przemysłu Chemicznego

Polska Izba Przemysłu Chemicznego istnieje od 1998 r. Jest organizacją reprezentującą branżę chemiczną wobec organów administracji publicznej, krajowej i zagranicznej oraz organizacji międzynarodowych. Izba jest członkiem kluczowych stowarzyszeń biznesowych i naukowych w Polsce oraz jako jedyna organizacja ma prawo do reprezentowania polskiego przemysłu chemicznego na arenie międzynarodowej. Obecnie zrzesza 150 firm z branży chemicznej.

Podstawowymi celami Polskiej Izby Przemysłu Chemicznego są:

- wspieranie działań na rzecz rozwoju branży chemicznej;

- oddziaływanie na kształtowanie ustawodawstwa wspierającego zrównoważony rozwój przemysłu chemicznego oraz uwzględniającego prawa i interesy Członków;
- reprezentowanie interesów gospodarczych i społecznych zrzeszonych Członków na szczeblu krajowym, unijnym oraz międzynarodowym.

Polska Izba Przemysłu Farmaceutycznego i Wyrobów Medycznych POLFARMED

Polska Izba Przemysłu Farmaceutycznego i Wyrobów Medycznych POLFARMED powstała w 1993 r. Jest dobrowolną, samorządną organizacją krajowych przedsiębiorców, prowadzących działalność gospodarczą w zakresie:

- wytwarzania oraz wprowadzania do obrotu produktów leczniczych i wyrobów medycznych;
- wytwarzania oraz wprowadzania do obrotu suplementów diety, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia oraz surowców, materiałów i urządzeń do wytwarzania produktów leczniczych i wyrobów medycznych;
- świadczenia usług związanych z wytwarzaniem i wprowadzaniem do obrotu produktów leczniczych i wyrobów medycznych.

Do podstawowych celów Polskiej Izby Przemysłu Farmaceutycznego i Wyrobów Medycznych POLFARMED należy:

- obrona interesów gospodarczych swoich Członków;
- inspirowanie tworzenia i nowelizacji przepisów w dziedzinie polityki gospodarczej, w szczególności dotyczących wytwarzania środków farmaceutycznych, materiałów i sprzętu medycznego oraz surowców i materiałów medycznych jak też obrotu tymi dobrami;
- dokonywanie ocen wdrożenia i funkcjonowania przepisów prawnych dotyczących prowadzenia działalności gospodarczej przez zrzeszonych w Izbie Członków;
- współudział w tworzeniu warunków sprzyjających rozwojowi działalności gospodarczej Członków Izby;
- przedstawianie organom państwowym opinii dotyczących działalności gospodarczej w sprawach związanych z działalnością gospodarczą zrzeszonych Członków;
- działanie na rzecz stosowania nowoczesnych form organizacyjnych, technologicznych i ekonomicznych;
- informowanie się o zamierzeniach rozwojowych, zwłaszcza w zakresie nowych uruchomień oraz zagadnienia wspólnych przedsięwzięć;

- wspomaganie Członków w zakresie rejestracji i promocji wyrobów w kraju i zagranicą.

Polska Izba Rzeczoznawstwa Majątkowego

Polska Izba Rzeczoznawstwa Majątkowego istnieje od 2008 r. Izba zrzesza przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą w zakresie rzeczoznawstwa majątkowego wykonywanego przez osoby posiadające uprawnienia zawodowe w zakresie szacowania nieruchomości. Jest jedyną w Polsce Izbą gospodarczą zrzeszającą przedsiębiorców aktywnie działających w zakresie rzeczoznawstwa majątkowego wykonywanego przez osoby posiadające uprawnienia zawodowe w zakresie szacowania nieruchomości.

Misją Polskiej Izby Rzeczoznawstwa Majątkowego jest promocja zawodu rzeczoznawcy majątkowego oraz działanie na rzecz jego rozwoju. Celem nadrzędnym realizowanym przez Izbę jest reprezentowanie i ochrona interesów swoich Członków, a także stwarzanie im warunków do doskonalenia zawodowego oraz podnoszenia kwalifikacji. W swoich działaniach dąży do stworzenia właściwych warunków życia gospodarczego poprzez zbudowanie systemu wspierania inicjatyw gospodarczych Członków Izby oraz udostępnianie im informacji prawnych, ekonomicznych i technicznych przydatnych do wykonywania zawodu rzeczoznawcy majątkowego.

Polska Izba Systemów Alarmowych

Polska Izba Systemów Alarmowych istnieje od 1994 r. Jest organizacją zrzeszającą firmy branży zabezpieczeń prowadzące działalność handlową i produkcyjną oraz świadczące usługi projektowania i instalacji systemów zabezpieczeń technicznych. Oferta usług Członków Izby kierowana jest przede wszystkim do inwestorów i użytkowników obiektów ważnych z punktu widzenia obronności, interesów gospodarczych i finansów państwa, bezpieczeństwa publicznego i wszystkich tych, którzy wymagają wysokiej klasy systemów i urządzeń zabezpieczających, kompleksowości usług instalatorskich i serwisowych oraz ich wysokiego poziomu. Poprzez członkostwo w Krajowej Izby Gospodarczej oraz udział swych przedstawicieli w pracach Komitetu Technicznego nr 52 d.s. Systemów Alarmowych przy Polskim Komitecie Normalizacyjnym, Polska Izba Systemów Alarmowych ma zapewniony status rzecznika interesów branży, możliwości wpływu na prace legislacyjne oraz adresowania swojego stanowiska w sprawach związanych z branżą do organów administracji państwowej i instytucji życia publicznego.

Polska Izba Systemów Alarmowych jest obecna przy realizacji programów prewencyjnych i innych przedsięwzięć służących zapobieganiu i wykrywaniu przestępczości.

Polska Izba Systemów Alarmowych, współpracując z urzędami i instytucjami Państwa, organizacjami finansowymi i gospodarczymi oraz instytutami badawczymi, zabiega o powodzenie rozwoju branży zabezpieczeń, promuje w środkach przekazu tematykę zabezpieczeń oraz firmy tej branży charakteryzujące się wysokim poziomem organizacji, zaawansowania technicznego i realizacji usług.

Celem Polskiej Izby Systemów Alarmowych jest:

- podnoszenie jakości usług związanych z systemami zabezpieczeń technicznych poprzez kształcenie kadr branży i inwestorów systemów alarmowych;
- promowanie dobrych firm branży poprzez m.in. system rekomendacji;
- promowanie najwyższej jakości urzędzeń technicznej ochrony, wymuszających profesjonalizm usług.

Polska Izba Systemów Alarmowych, w ramach działalności gospodarczej prowadzonej na ogólnych zasadach, wykonuje usługi:

- szkoleniowe (jest pierwszą w Polsce organizacją branży ochrony posiadającą własny Ośrodek Szkoleniowy – niepubliczną placówkę kształcenia zawodowego);
- doradztwa w zakresie bezpieczeństwa (obejmującego prowadzenie, przez funkcjonujące w strukturze Izby Biuro Doradztwa i Ekspertyz, badań i analiz oraz wydawanie opinii lub ekspertyz).

Firmy zrzeszone w Polskiej Izbie Systemów Alarmowych, prowadząc działalność gospodarczą w zakresie zabezpieczenia technicznego osób i mienia, specjalizują się w:

- projektowaniu i montażu elektronicznych urządzeń i systemów alarmowych sygnalizujących zagrożenia chronionych osób i mienia;
- dozorze sygnałów przesyłanych, gromadzonych i przetwarzanych w elektronicznych urządzeniach i systemach alarmowych;
- montażu urządzeń i środków mechanicznego zabezpieczenia i awaryjnym otwieraniu w miejscach zainstalowania;
- eksploatacji, konserwacji i naprawach powyższych systemów;
- dystrybucji urządzeń systemów zabezpieczeń technicznych służących organizacji tej ochrony;
- doradztwie technicznym we wszystkich obszarach specjalizacji.

Z inspiracji Polskiej Izby Systemów Alarmowych, Przemysłowy Instytut Elektroniki utworzył niezależne Laboratorium Badania Jakości i Wzorcowania Wyrobów posiadające akredytację na badanie urządzeń systemów alarmowych na zgodność z normami krajowymi i zagranicznymi, a następnie Ośrodek Certyfikacji Wyrobów PIE posiadający akredytację w zakresie certyfikowania urządzeń i elementów systemów alarmowych.

Polska Izba Turystyki

Polska Izba Turystyki istnieje od 1990 r. Jest to największa ogólnopolska organizacja reprezentująca interesy branży turystycznej. Członkostwo w Izbie biur i agencji turystycznych dysponujących największym potencjałem gospodarczym pozwala nie tylko na silny lobbing na rzecz rozwoju przemysłu turystycznego w Polsce, ale przede wszystkim na ochronę interesów całej branży. Dzięki doświadczeniu, Polska Izba Turystyki stała się liderem wśród rzeczników środowiska w kontaktach z administracją państwową na szczeblu regionalnym (dzięki Oddziałom Terenowym), a przede wszystkim ogólnopolskim. Bardzo aktywnie i z powodzeniem uczestniczy w tworzeniu regulacji prawnych dotyczących branży turystycznej oraz upowszechnia zasady etyki w działalności biznesowej. Monitoruje nieuczciwe praktyki na rynku oraz wyjaśnia wątpliwości dotyczące stosowania prawa w turystyce.

Działalność Polskiej Izby Turystyki jest wielokierunkowa. Członkami Izby są najważniejsze i największe biura podróży, agencje turystyczne, towarzystwa ubezpieczeniowe, producenci oprogramowań dedykowanych dla turystyki oraz systemów rezerwacyjnych, wyższe szkoły turystyczne, znani przewoźnicy, gestorzy bazy noclegowej, atrakcji turystycznych i kulturalnych, korporacje targowe, a także inni przedstawiciele szerokiej reprezentacji branży turystycznej.

Polska Izba Turystyki zabiega na forum międzynarodowym i w Polsce o to, by turystyka była traktowana jako istotny dla budżetu państwa sektor gospodarki. Jest pełnoprawnym członkiem Europejskiej Organizacji Związków Biur Podróży Unii Europejskiej (ECTAA) reprezentującej interesy około 70 tys. agentów turystycznych i organizatorów turystyki w całej Europie.

Polskie Stowarzyszenie Przemysłu Kosmetycznego i Detergentowego

Polskie Stowarzyszenie Przemysłu Kosmetycznego i Detergentowego działa od 1992 r. Jest jedyną organizacją w Polsce działającą w oparciu o synergii przemysłu kosmetycznego i środków czystości, w tym produktów biobójczych. Członkowie Stowarzyszenia to uznani producenci i dystrybutorzy,

a także sieci handlowe, dostawcy surowców oraz inne firmy współpracujące z branżami kosmetyczną i detergentową.

Misją Polskiego Stowarzyszenia Przemysłu Kosmetycznego i Detergentowego jest promocja, rozwój oraz ochrona interesów firm branży kosmetycznej i detergentowej w Polsce poprzez tworzenie przyjaznego środowiska dla rozwoju przemysłu oraz firm działających w branżach kosmetycznej i detergentowej.

Do celów Polskiego Stowarzyszenia Przemysłu Kosmetycznego i Detergentowego należy:

- wczesne dostarczanie Członkom informacji niezbędnych do poprawnego wypełnienia obowiązków prawno-administracyjnych;
- rozwijanie stałych kontaktów i wymiany informacji między Członkami a polskimi i europejskimi władzami oraz innymi instytucjami;
- reprezentowanie Członków w relacjach z administracją państwową, mediami oraz wszelkimi istotnymi interesariuszami – w Polsce i Unii Europejskiej;
- przekazywanie wniosków, poglądów i opinii Członków Stowarzyszenia właściwym władzom;
- eliminowanie nieuzasadnionych ograniczeń napotykanym przez przemysł;
- promowanie wysokich standardów i norm działania w branżach kosmetycznej i detergentowej;
- zapewnienie natychmiastowej reakcji w przypadku sytuacji kryzysowych.

Szczególną wagę Stowarzyszenie przywiązuje do:

- udzielania eksperckiego wsparcia swoim Członkom – w oparciu o analizę zgłaszanych przez nich problemów;
- ułatwiania pracownikom firm członkowskich wykonywania ich codziennej pracy zawodowej;
- ochrony Członków przed nieuzasadnionymi niedogodnościami, np. nagłą koniecznością wycofania produktu z obrotu, zmianami oznakowania lub receptury.

Polsko-Brazylijska Izba Gospodarcza

Polsko-Brazylijska Izba Gospodarcza jest organizacją, której celem jest wspomaganie rozwoju stosunków gospodarczych i handlowych pomiędzy polskimi i brazylijskimi podmiotami gospodarczymi. Współpracuje z firmami

polskimi, które szukają w Brazylii partnera handlowego lub zamierzają być obecne na rynku brazylijskim oraz firmami brazylijskimi, które pragną nawiązać kontakt z firmami polskimi.

Działalność Polsko-Brazylijskiej Izby Gospodarczej skupia się na promowaniu jej polskich Członków na rynku brazylijskim, a także na ułatwianiu im prowadzenia działalności oraz wymiany handlowej z Brazylią. Jako Izba może występować w interesie swoich członków do organów administracji państwowej i samorządu terytorialnego oraz innych podmiotów i instytucji brazylijskich oraz polskich w sprawach dotyczących utrudnień oraz przeszkód w efektywnym prowadzeniu działalności gospodarczej. Podczas licznych misji przyjeżdżających z Brazylii, Członkowie Izby mają możliwość nawiązania nowych kontaktów handlowych oraz odbycia spotkań z przedstawicielami administracji brazylijskiej. Członkowie Izby mają również możliwość uzyskania za pośrednictwem Izby informacji dotyczących rynku brazylijskiego i polskiego oraz otrzymują bieżącą informację o szkoleniach, seminariach i targach organizowanych w Polsce i w Brazylii. Mogą również skorzystać z pomocy Izby w organizowaniu wyjazdów na wspomniane imprezy zarówno w charakterze obserwatorów, jak i wystawców. Ponadto na indywidualne zlecenia firm, Izba zajmuje się pośrednictwem w wyszukiwaniu kontrahentów oraz przygotowaniem analiz i sprawozdań dotyczących istotnych dla danego klienta zagadnień gospodarczych.

Polsko-Białoruska Izba Handlowo-Przemysłowa

Polsko-Białoruska Izba Handlowo-Przemysłowa działa od 1993 r. Skupia wokół siebie firmy, które planują nawiązać lub też mają nawiązaną współpracę z przedsiębiorstwami białoruskimi. W chwili obecnej Izba skupia ponad 80 członków, w tym blisko 30 przedsiębiorstw stowarzyszonych ze strony białoruskiej. Podstawowe branże reprezentowane przez członków Polsko-Białoruskiej Izby Handlowo-Przemysłowej to: banki i ubezpieczenia, samorząd gospodarczy, transport i logistyka, doradztwo prawne, nieruchomości, rolnospożywcza, konstrukcyjno-budowlana, energetyczna, chemiczna oraz inne.

Zadaniem Polsko-Białoruskiej Izby Handlowo-Przemysłowej jest działanie na rzecz promocji handlu zagranicznego i wspomaganie rozwoju międzynarodowych stosunków gospodarczych, a w szczególności:

- promocja stosunków gospodarczych polsko-białoruskich;
- ochrona i reprezentowanie interesów swoich Członków w zakresie ich działalności gospodarczej, w szczególności wobec organów państwowych, samorządowych, organizacji krajowych i zagranicznych;

- kształtowanie i upowszechnianie zasad etyki w działalności gospodarczej, w szczególności norm rzetelnego postępowania;
- gromadzenie i rozpowszechnianie informacji dotyczących funkcjonowania podmiotów gospodarczych w kraju i za granicą oraz współpracy kooperacyjnej, zaopatrzeniowej i organizacyjno-finansowej;
- udzielanie pomocy w rozwoju i racjonalnym wykorzystaniu potencjału produkcyjno-handlowego Członków Izby;
- propagowanie i upowszechnianie osiągnięć produkcyjnych, naukowych, organizacyjnych i technicznych;
- aktywna współpraca w kształtowaniu nowoczesnych form działalności gospodarczej;
- współudział w tworzeniu warunków sprzyjających działalności gospodarczej;
- rozwój kształcenia zawodowego;
- dokonywanie ocen wdrażania i funkcjonowania przepisów prawnych, dotyczących prowadzenia działalności gospodarczej ze szczególnym uwzględnieniem współpracy gospodarczej za granicą.

Polsko-Białoruska Izba Handlowo-Przemysłowa corocznie organizuje Polsko-Białoruskie Forum Gospodarcze „Dobrosąsiedztwo”, które jest wiodącą debatą dotyczącą zagadnień polsko-białoruskich relacji gospodarczych. Ponadto Izba organizuje konferencje, seminaria, misje gospodarcze, szkolenia, staże zawodowe i wolontariat. Opracowuje ekspertyzy, zakłada przedsiębiorstwa na zlecenie, wycenia firmy, pomaga nawiązać kontakty gospodarcze, zatwierdza kalkulacje cen w eksporcie oraz świadczy inne usługi.

Polsko-Hiszpańska Izba Gospodarcza

Polsko-Hiszpańska Izba Gospodarcza, stworzona w roku 2000, z inicjatywy polskich i hiszpańskich przedsiębiorców ma jeden podstawowy cel: służyć pomocą Firmom Członkowskim, zainteresowanym współpracą polsko-hiszpańską.

Chroni i reprezentuje interesy naszych Członków, pomaga w lepszym wykorzystaniu potencjału ich przedsiębiorstw. Ułatwia poszukiwanie partnerów handlowych, rozpowszechnia informacje o działalności zrzeszonych w Izbie firm tak w Polsce, jak i w Hiszpanii. Stara się, aby wiadomość o ich produktach, usługach i ofercie trafiała do jak najszerszego grona zainteresowanych odbiorców. Służy informacjami rynkowymi i finansowo-ekonomicznymi dla promowania eksportu oraz współpracy naukowo-

techniczno-przemysłowej. Propaguje światowe osiągnięcia naukowe, organizacyjne i techniczne.

Polsko-Indyjska Izba Gospodarcza

Polsko-Indyjska Izba Gospodarcza istnieje od 2008 r. Misją Izby jest wspieranie i promowanie współpracy biznesowej pomiędzy Polską a Indiami, pogłębianie i umacnianie wzajemnych więzi gospodarczych, w tym do podejmowania wspólnych przedsięwzięć i wymiany doświadczeń biznesowych. Działa dla polskich przedsiębiorców ułatwiając i towarzysząc im w pierwszych kontaktach z partnerami indyjskimi, tak aby podjęta współpraca była jak najbardziej korzystna i przebiegała dynamicznie, ale zarazem profesjonalnie. Celem Izby jest wspomaganie rozwoju stosunków gospodarczych i handlowych pomiędzy Rzeczypospolitą Polską a Republiką Indii oraz ochrona i popieranie polskich interesów gospodarczych w Indiach oraz indyjskich interesów gospodarczych w Polsce.

Ze względu na znaczące różnice kulturowe występujące pomiędzy Indiami i Polską, Polsko-Indyjska Izba Gospodarcza pełni również funkcję platformy wymiany wartości kulturowych. Ze względu na wartość bezpośrednich spotkań biznesowych, wśród świadczonych przez Izbę usług jest organizacja misji gospodarczych do Indii, w których biorą udział przedstawiciele różnych branż uczestnicząc w targach odbywających się w Indiach oraz spotkaniach z reprezentantami różnych indyjskich przedsiębiorstw.

Polsko-Indyjska Izba Gospodarcza stała się poważnym i cennym źródłem informacji dla polskich i indyjskich podmiotów w zakresie znoszenia trudnień oraz barier w handlu i inwestycjach.

Polsko-Kazachstańska Izba Handlowo-Przemysłowa

Polsko-Kazachstańska Izba Handlowo-Przemysłowa istnieje od 2008 r. Głównymi celami Izby jest pomoc Firmom Członkowskim, zainteresowanym współpracą polsko-kazachstańską, pomoc w nawiązywaniu wzajemnych kontaktów pomiędzy nowymi strukturami i instytucjami, partnerami gospodarczymi, przedsiębiorstwami i przedsiębiorcami w Polsce i Kazachstanie, reprezentowanie interesów gospodarczych członków PKIHP wobec władz Republiki Kazachstanu, a także udzielanie informacji, doradztwo, organizowanie współpracy między członkami Izby.

Do zadań Polsko-Kazachstańskiej Izby Handlowo-Przemysłowej należy m.in. przyczynianie się do rozwoju stosunków gospodarczych między Polską a

Kazachstanem, ułatwianie kontaktów pomiędzy potencjalnymi kontrahentami, organizacja misji handlowych, sympozjów i seminariów szkoleniowych oraz konferencji.

Na stronach internetowych Polsko-Kazachstańskiej Izby Handlowo-Przemysłowej oraz w jej wydawnictwach, Członkowie Izby mogą bezpłatnie umieszczać swoje dane, promując swoje przedsiębiorstwa, określając także rodzaj poszukiwanej współpracy.

Polsko-Kazachstańska Izba Handlowo-Przemysłowa współpracuje z Ambasadą Republiki Kazachstanu w Polsce, Ambasadą RP w Ałmaty, strukturami handlowymi placówek dyplomatycznych oraz branżowymi Izbami Przemysłowymi i Regionalnymi w Polsce.

Polsko-Niemiecka Izba Przemysłowo-Handlowa (AHK Polska)

Polsko-Niemiecka Izba Przemysłowo-Handlowa (niem. Deutsch-Polnische Industrie- und Handelskammer, AHK Polen, AHK Polska) istnieje od 1994 r. Jest to niemiecka agencja gospodarcza działająca w formie prawnej polskiej izby gospodarczej, podporządkowana i zależna organizacyjnie i finansowo od niemieckiego Federalnego Ministerstwa Gospodarki i Ochrony Klimatu. Jednostka jest największą pod względem liczby członków izbą bilateralną w Polsce. Polsko-Niemiecka Izba Przemysłowo-Handlowa jest też jedną z 92 niemieckich Zagranicznych Izb Przemysłowo-Handlowych, uznana przez Niemieckie Zrzeszenie Izb Przemysłowo-Handlowych oraz Krajową Izbę Gospodarczą.

Głównymi zadaniami Polsko-Niemieckiej Izby Przemysłowo-Handlowej są wspieranie niemieckich firm w Polsce i polskich w Niemczech oraz informowanie o rynku niemieckim.

Polsko-Portugalska Izba Gospodarcza

Polsko-Portugalska Izba Gospodarcza powstała w 2008 r. z inicjatywy największych portugalskich firm działających na polskim rynku. Izba jest niezależną organizacją o charakterze non-profit, której celem jest rozwój stosunków gospodarczych i handlowych między przedsiębiorstwami w Polsce, Portugalii i w krajach portugalskojęzycznych. Intencją Izby jest zachęcenie inwestorów portugalskich do ulokowania swojej działalności w Polsce oraz ułatwianie dostępu inwestorom polskim do rynków portugalskojęzycznych: Portugalii, Angoli, Brazylii, Mozambiku.

Polsko-Portugalska Izba Gospodarcza oferuje przedsiębiorcom pomoc w nawiązaniu kontaktów handlowych, wyszukiwanie partnerów, wsparcie prawne, szkolenia, organizację indywidualnych i grupowych misji gospodarczych, analizy rynkowe, wsparcie rekrutacyjne, jak również wiele zniżek i możliwości typu Member2Member. Organizuje średnio dwa wydarzenia w miesiącu – seminaria, konferencje, business mixers i inne – które stanowią dobrą okazję do nawiązania nowych bezpośrednich kontaktów.

Polsko-Portugalska Izba Gospodarcza skupia około 200 podmiotów i jest liczącym się partnerem reprezentującym interesy swoich Członków. Wśród jej Członków znajdują się firmy portugalskie działające na rynku polskim, przedsiębiorstwa polskie, które planują lub utrzymują stosunki biznesowe na rynkach portugalskojęzycznych, jak również firmy międzynarodowe.

Polsko-Rumuńska Bilateralna Izba Przemysłowo-Handlowa

Polsko-Rumuńska Bilateralna Izba Przemysłowo-Handlowa została utworzona w 2016 r. w Ambasadzie Rumunii w Polsce przez polskie i rumuńskie firmy. Główną ideą było stworzenie dynamicznej i niezależnej sieci biznesowej, której zadaniem będzie dalsze wzmacnianie polsko-rumuńskich relacji gospodarczych. Izba ma na celu promowanie dwustronnych stosunków gospodarczych, kulturalnych i handlowych pomiędzy Polską a Rumunią, które prowadzą do udanej współpracy. Oprócz swojej roli w ułatwianiu współpracy gospodarczej poprzez dostarczanie dokładnych informacji i wsparcia swoim członkom, Izba jest częścią lokalnych i regionalnych sieci biznesowych.

Polsko-Rumuńska Bilateralna Izba Przemysłowo-Handlowa oferuje swoim Członkom i partnerom różnorodne usługi, promocję i wsparcie dostosowane do potrzeb zrzeszonych firm. PRBCC organizuje misje handlowe, wydarzenia biznesowe, spotkania b2b, jest partnerem ważnych wydarzeń gospodarczych w Polsce i Rumunii. Izba aktywnie współpracuje z Ambasadą Rumunii w Polsce, Polską Agencją Inwestycji i Handlu, Krajową Izbą Gospodarczą, lokalnymi izbami gospodarczymi w Polsce i Rumunii, klastrami branżowymi oraz innymi partnerami w obu krajach.

Polsko-Turecka Izba Gospodarcza

Polsko-Turecka Izba Gospodarcza istnieje od 2007 r. Misją Izby jest wspieranie firm członkowskich w podejmowaniu i realizacji współpracy pomiędzy polskimi i tureckimi przedsiębiorcami oraz promocja współpracy gospodarczej pomiędzy Polską i Turcją poprzez upowszechnianie informacji o tureckim rynku i obowiązujących na nim regulacjach prawnych i kulturowych

oraz ułatwianie bezpośrednich kontaktów przedsiębiorców polskich i tureckich.

Polsko-Turecka Izba Gospodarcza oferuje:

- doradztwo w zakresie kontaktów z rynkiem partnerskim;
- wyszukiwanie partnera i sprawdzenie jego wiarygodności;
- pomoc prawną w negocjacjach handlowych, zawieraniu kontraktów i rozstrzygnięciu sporów;
- wydawanie poświadczeń przeznaczonych dla władz na rynku partnerskim;
- pomoc organizacyjną i logistyczną w zakresie przesyłu towarów, odpraw celnych oraz przepływu należności;
- podejmowanie innych zadań ułatwiających poznanie rynku tureckiego i rozpoczęcie współpracy z tureckimi partnerami;
- wsparcie udziału w misjach promocyjnych, handlowych seminariach i konferencjach gospodarczych na rynkach partnerskich;
- popieranie przedsięwzięć organizowanych przez inne podmioty a zbieżnych z celami działania Izby, takich jak misje indywidualne, udział w targach, wystawach, seminariach i konferencjach branżowych, spotkania dwustronne z potencjalnymi partnerami;
- interweniowanie u władz krajowych w przypadkach dyskryminacyjnych praktyk wobec firm członkowskich.

Polsko-Turecka Izba Gospodarcza wspiera także firmy nie członkowskie zainteresowane rynkiem partnerskim, poprzez usługi doradczych na ich rzecz.

Polsko-Ukraińska Izba Gospodarcza

Polsko-Ukraińska Izba Gospodarcza istnieje od 1992 r. Izba działa na rzecz rozwoju polsko-ukraińskich stosunków gospodarczych oraz kulturalnych. Aktywnie działa na rzecz polskich i ukraińskich przedsiębiorców planujących ekspansję swoich firm na rynek ukraiński bądź polski. Inwestorzy należący do Polsko-Ukraińskiej Izby Gospodarczej mają również zapewnione wsparcie przy zakładaniu firmy.

Misją Polsko-Ukraińskiej Izby Gospodarczej jest bycie centrum wiedzy, wsparcia, inspiracji oraz wymiany doświadczeń i kontaktów, które służą rozwojowi polsko-ukraińskiej współpracy. Izba stwarza zrzeszonym w niej firmom możliwość rozwoju poprzez świadczenie wysokiej jakości usług, a także pełni funkcję łącznika pomiędzy przedsiębiorstwami członkowskimi, a innymi instytucjami oraz organizacjami.

Cele Polsko-Ukraińskiej Izby Gospodarczej realizowane są przede wszystkim przez:

- reprezentowanie ukraińskich inwestorów w Polsce oraz polskich na Ukrainie;
- kompetentne wspomaganie oraz promocję działalności firm należących do Izby;
- współpracę z polskimi, ukraińskimi oraz międzynarodowymi organizacjami biznesowymi;
- kształtowanie pozytywnego wizerunku Polski na Ukrainie oraz Ukrainy w Polsce.

Polsko-Ukraińska Izba Gospodarcza zajmuje się aktywną promocją tego, co najlepsze w polskiej oraz ukraińskiej gospodarce i kulturze.

Członkostwo w Polsko-Ukraińskiej Izbie Gospodarczej zapewnia zrzeszonym przedsiębiorcom między innymi:

- wsparcie w rozpoczęciu lub rozszerzeniu współpracy biznesowej;
- skuteczną promocję interesów firmy na szczeblu centralnym i regionalnym;
- uczestnictwo w szkoleniach, targach oraz spotkaniach z przedsiębiorcami zarówno z Polski, Ukrainy, jak i innych krajów;
- wsparcie w kontaktach z organizacjami gospodarczymi oraz ukraińskimi i polskimi organami władzy.

Powiatowa Izba Gospodarcza w Legionowie

Powiatowa Izba Gospodarcza w Legionowie istnieje od 2001 r. Izba jest organizacją samorządu gospodarczego, zrzeszającą na zasadzie dobrowolności przedsiębiorstwa i osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą z terenu powiatu legionowskiego. Misją Izby jest współudział w tworzeniu samorządu gospodarczego oraz polityki rozwoju powiatu legionowskiego.

Do celów i zadań Powiatowej Izby Gospodarczej w Legionowie należą:

- reprezentowanie interesów gospodarczych zrzeszonych w niej podmiotów w zakresie ich działalności wytwórczej, handlowej, budowlanej lub usługowej, w szczególności wobec organów państwowych i samorządu terytorialnego;
- kształtowanie i upowszechnianie zasad etyki w działalności gospodarczej, w szczególności opracowywanie i doskonalenie norm rzetelnego postępowania w obrocie gospodarczym;
- wyrażenie opinii o projektach rozwiązań odnoszących się do funkcjonowania gospodarki, uczestniczenie w przygotowaniu

- projektów aktów prawnych w tym zakresie oraz dokonywanie ocen wdrażania i funkcjonowania przepisów prawnych dotyczących prowadzenia działalności gospodarczej;
- organizowanie pomocy Członkom Izby w rozwiązywaniu problemów ekonomicznych, organizacyjnych i prawnych związanych z podejmowaniem i prowadzeniem przez nich działalności gospodarczej;
 - prowadzenie działalności promocyjnej na rzecz Członków oraz pomoc w nawiązywaniu kontaktów z partnerami w kraju i za granicą;
 - prowadzenie działalności kulturalnej, oświatowo-wychowawczej, sportowo-turystycznej i towarzyskiej, służącej integracji Członków Izby i środowiska;
 - propagowanie i wspieranie przedsiębiorczości obywateli, jako podstawy rozwoju ekonomicznego;
 - współdziałanie z organami administracji rządowej i samorządowej, spółdzielniami, organizacjami społecznymi i gospodarczymi oraz innymi organizacjami terenowymi;
 - promocja zatrudnienia i aktywizacja zawodowa osób pozostających bez pracy i zagrożonych utratą pracy, w tym pomoc osobom zagrożonym wykluczeniem społecznym oraz osobom niepełnosprawnym;
 - działalność wspomagająca rozwój gospodarczy, w tym rozwój przedsiębiorczości;
 - działalność wspomagająca rozwój wspólnot i społeczności lokalnych;
 - działania na rzecz integracji europejskiej oraz rozwijanie kontaktów i współpracy między społecznościami.
 - działalność wspomagająca szkoleniowo lub informacyjnie osoby fizyczne, organizacje pozarządowe oraz podmioty, o których mowa w art. 3 ust. 3 ustawy o działalności pożytku publicznego i wolontariacie.

Skierniewicka Izba Gospodarcza

Skierniewicka Izba Gospodarcza istnieje od 1991 r. (w l. 1991-1999 działała jako Izba Gospodarcza Województwa Skierniewickiego, a w l. 1999-2005 jako Regionalna Izba Gospodarcza w Skierniewicach).

Celem Skierniewickiej Izby Gospodarczej jest rozwijanie i propagowanie inicjatyw, postaw i działań sprzyjających przedsiębiorczości i aktywności gospodarczej, podtrzymywanie zaufania do instytucji własności prywatnej i rynku, upowszechnianie tradycyjnej etyki pracy i interesu oraz przyczynianie

się tą drogą do poprawy ekonomicznej sytuacji mieszkańców regionu. Reprezentowanie interesów przedsiębiorców przez Izbę polega głównie na ochronie przed ingerencją i decyzjami administracji państwowej i lokalnej, na odpowiednim oddziaływaniu i wpływaniu na politykę gospodarczą regionu i administracji samorządowej oraz organizowaniu warunków i środków zapewniających Członkom izby ekspansję gospodarczą na rynku lokalnym i krajowym.

Stowarzyszenie Elektryków Polskich

Stowarzyszenie Elektryków Polskich istnieje od 1919 r. Stowarzyszenie jest pozarządową organizacją twórczą o charakterze naukowo-technicznym działającą na rzecz społeczeństwa oraz swoich członków. SEP stanowi dobrowolne zrzeszenie elektryków wszystkich specjalności oraz osób, których działalność zawodowa wiąże się z szeroko rozumianą elektryką, a także osób prawnych zainteresowanych jego działalnością. Zakres działalności Stowarzyszenia obejmuje: elektrotechnikę, energetykę, elektroenergetykę, elektronikę, radiotechnikę, optoelektronikę, bionikę, techniki informacyjne, informatykę, telekomunikację, automatykę, robotykę i inne dziedziny pokrewne.

Cele Stowarzyszenia Elektryków Polskich są następujące:

- propagowanie wykorzystywania elektryki dla wszechstronnego, zrównoważonego rozwoju Polski, w tym wspomaganie rozwoju społeczeństwa obywatelskiego;
- inicjowanie i popieranie twórczości naukowej i technicznej we wszystkich dziedzinach elektryki oraz w dziedzinach pokrewnych;
- popularyzowanie elektryki, jej historii i twórców – szczególnie polskich, dbałość o zabytki techniki, pamięć jej twórców, w tym o ich pomniki i groby;
- działanie na rzecz gospodarki energetycznej w zakresie: wytwarzania, przetwarzania, przesyłania, dystrybucji i użytkowania paliw i energii we wszystkich postaciach oraz eksploatacji urządzeń, instalacji i sieci;
- działanie na rzecz rozwoju systemów informatycznych i telekomunikacyjnych oraz społeczeństwa informacyjnego;
- oddziaływanie na jakość wyrobów, materiałów i usług elektrycznych oraz upowszechnianie i ochrona praw konsumentów; popularyzacja bezpiecznego i racjonalnego użytkowania wyrobów elektrycznych oraz energii elektrycznej;
- działanie na rzecz podnoszenia poziomu zawodowego elektryków poprzez ustawiczne doskonalenie kwalifikacji: wiedzy, umiejętności i

- kompetencji społecznych, co oznacza kształtowanie własnego rozwoju oraz odpowiedzialne uczestniczenie w życiu zawodowym i społecznym z uwzględnieniem etycznego kontekstu własnego postępowania; kształtowanie etyki zawodowej elektryków;
- rozpowszechnianie w społeczeństwie – szczególnie wśród młodzieży – wiedzy specjalistycznej, kultury technicznej i ekologicznej, ochrony środowiska i dziedzictwa przyrodniczego, w tym promowanie poszanowania energii;
 - integrowanie środowiska elektryków i tworzenie przyjacielskich więzi Członków stowarzyszenia;
 - rozwijanie kontaktów i współpracy między społeczeństwami, w tym z międzynarodowymi i zagranicznymi organizacjami elektryków;
 - ochrona zawodu i interesów Członków Stowarzyszenia.

Stowarzyszenie Polska Wódka

Stowarzyszenie Polska Wódka powstało w 2006 r. Jest to organizacja zrzeszająca osoby, firmy i instytucje pragnące chronić tradycję oraz wartości związane z polskim przemysłem spirytusowym. Uważając polską wódkę za element dziedzictwa narodowego, wspiera i chroni jej wizerunek, poprzez różnego rodzaju inicjatywy i przedsięwzięcia, organizowane pod swoją egidą.

Misją Stowarzyszenia Polska Wódka jest:

- budowanie partnerstwa przedstawicieli przemysłu spirytusowego oraz różnych organizacji i instytucji, w celu promowania odpowiedzialnego stosunku do spożycia alkoholu;
- reprezentowanie polskiej wódki w kraju i na arenie międzynarodowej;
- promowanie wartości związanych z historią i tradycją wódki.

Do celów Stowarzyszenia Polska wódka zalicza się:

- budowanie świadomości odpowiedzialnego społecznie handlu i spożywania produktów spirytusowych;
- aktywne reprezentowanie polskiego przemysłu spirytusowego w Polsce oraz na arenie międzynarodowej;
- umacnianie świadomości wysokiej jakości polskich wyrobów spirytusowych;
- ochrona integralności i wizerunku polskiej wódki na świecie;
- współpraca z różnymi organizacjami w celu propagowania historii oraz tradycji polskiego przemysłu spirytusowego;
- wspieranie działań eksportowych mających na celu dalsze umacnianie pozycji polskiej wódki na świecie.

Stowarzyszenie Rzeźników i Wędliniarzy RP

Stowarzyszenie Rzeźników i Wędliniarzy RP istnieje od 1922 r. Jest to ogólnopolska organizacja skupiająca właścicieli zakładów branży mięsnej. Celem Stowarzyszenia jest jednoczenie środowiska branżowego oraz reprezentacja i ochrona interesów zrzeszonych członków. Stowarzyszenie aktywizuje rzeźników i wędliniarzy do rozwoju i wykorzystania potencjału gospodarczego, wdrażania nowych technologii oraz doskonalenia kwalifikacji zawodowych. Stale przekazuje wszystkim swoim Członkom informacje, co pozwala na dotrzymywanie kroku najlepszym w zmieniającej się gospodarce.

Stowarzyszenie Rzeźników i Wędliniarzy RP:

- promuje polskie mięso i jego przetwory w kraju i za granicą;
- reprezentuje interesy swoich Członków;
- wzmacnia więź między Członkami;
- broni interesów swoich Członków;
- udziela wsparcia i pomocy Członkom w trudnych sytuacjach;
- utrzymuje i rozwija tradycję rzeźniczo-wędliniarską;
- organizuje konferencje, warsztaty i szkolenia;
- współuczestniczy w tworzeniu prawa, konsultuje projekty aktów prawnych wykorzystując ekspertów oraz inicjuje poprawę niekorzystnych zapisów prawnych;
- dostarcza informacji o obowiązujących przepisach i ich zmianach w Polsce i Unii Europejskiej;
- popularyzuje działalność Członków w środkach masowego przekazu.

Od 1998 r. Stowarzyszenie Rzeźników i Wędliniarzy RP jest członkiem Międzynarodowego Stowarzyszenia Rzeźników i Wędliniarzy w Brukseli. Skupia ono rzeźników i wędliniarzy z krajów UE, reprezentuje ich interesy przed Komisją Europejską oraz opiniuje projekty rozwiązań w Parlamencie Europejskim. Obecnie Stowarzyszenie liczy ok. 200 członków.

Stowarzyszenie Stal Nierdzewna

Stowarzyszenie Stal Nierdzewna istnieje od 2012 r. Skupia czołowe firmy działające w polskiej branży stali nierdzewnych.

Do zadań Stowarzyszenia Stal Nierdzewna należy:

- upowszechnianie wiedzy w zakresie zastosowań, przetwórstwa i obróbki stali nierdzewnych;
- zdobywanie, gromadzenie i udostępnianie informacji na temat rynku, produktów i technologii stali nierdzewnych;

- reprezentacja Członków Stowarzyszenia wobec innych podmiotów gospodarczych i ich związków, zrzeszeń, stowarzyszeń lub innych organizacji;
- podejmowanie działań na rzecz integracji środowiska przedsiębiorców prowadzących działalność w zakresie produkcji, hurtowego handlu wyrobami przemysłu hutnictwa stali nierdzewnych oraz przetwórstwa tych wyrobów;
- kształtowanie i upowszechnianie zasad uczciwej konkurencji oraz rozwijanie, propagowanie i podejmowanie inicjatyw i działań zmierzających do zapobiegania naruszania zasad uczciwej konkurencji;
- wyrażanie opinii na temat obowiązujących regulacji prawnych dotyczących prowadzenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalności gospodarczej, a także inicjowanie lub opiniowanie zmian tych przepisów.

Stowarzyszenie Stal Nierdzewna jest członkiem International Stainless Steel Forum.

Włoska Izba Handlowo-Przemysłowa

Włoska Izba Handlowo-Przemysłowa istnieje od 1996 r. Powstała z inicjatywy kilku włoskich przedsiębiorców, a dziś tworzy społeczność biznesową liczącą ponad 130 członków, zarówno włoskich, jak i polskich. Obecnie reprezentuje też największe inwestycje włoskie w Polsce. Jest to część tak zwanego Systemu Włoskiego w Polsce, składającego się z podmiotów instytucjonalnych, przedsiębiorczych, kulturalnych i społecznych, które przyczyniają się do rozwoju włoskich interesów w Polsce.

Włoska Izba Handlowo-Przemysłowa reprezentuje w Polsce włoskie kompetencje zarządzania w biznesie. Rozwój włosko-polskich relacji biznesowych, dobra integracja lokalna oraz tworzenie silnych więzi z partnerami w Polsce to fundamentalne zasady, którymi kieruje się Izba we wszystkich swoich działaniach.

Działaniom Włoskiej Izby Handlowo-Przemysłowej przyświecają idee:

- reprezentacyjna, instytucjonalna i biznesowa, skierowana do włoskiego środowiska biznesowego w Polsce, w imię której wspiera swoich Członków poprzez tworzenie kontaktów i relacji biznesowych między nimi, a firmami i inwestorami miejscowymi;
- promocji marki ITALIA, wynikająca ze zobowiązania wobec Ministra Rozwoju Gospodarczego Włoch.

Wschodnia Izba Gospodarcza

Wschodnia Izba Gospodarcza istnieje od 2003 r. Jest organizacją samorządu gospodarczego działającą na obszarze wschodniej części Polski, która buduje silny samorząd gospodarczy regionu. Stawia na innowacyjne i skuteczne działania oraz dynamiczny i zrównoważony rozwój zrzeszonych w Izbie przedsiębiorców poprzez szeroki zakres współpracy realizowany wspólnie z lokalnymi ośrodkami naukowymi, kultury i samorządem terytorialnym.

Misją Wschodniej Izby Gospodarczej jest wszelka aktywność mająca na celu ochronę i reprezentowanie interesów gospodarczych firm członkowskich, wspierając je w rozwoju i podnoszeniu konkurencyjności na rynku lokalnym, krajowym i zagranicznymi, jak również reprezentowanie interesów firm członkowskich wobec władz samorządu terytorialnego.

Podstawowe kierunki działania Wschodniej Izby Gospodarczej są jednocześnie długoterminowymi celami strategicznymi działalności Izby i uwzględniają dynamicznie zmieniające się warunki dla prowadzenia biznesu i oczekiwania firm członkowskich, jak również usytuowanie Izby w regionie gospodarczym kraju.

Misją Wschodniej Izby Gospodarczej jest:

- wzmocnienie roli samorządu gospodarczego w regionie;
- wspieranie lokalnych inicjatyw społeczno-gospodarczych;
- reprezentowanie interesów gospodarczych firm członkowskich;
- kształtowanie i upowszechnianie zasad etyki w działalności gospodarczej.

Do celów Wschodniej Izby Gospodarczej należy:

- pomoc firmom członkowskim w rozwoju i osiągnięciu nowych celów;
- wspieranie w rozwoju przedsiębiorczości i innowacyjności przedsiębiorstw;
- doradztwo organizacyjne, prawne i ekonomiczne;
- wzmocnienie współpracy nauki z biznesem.

Związek Polskiego Leasingu

Związek Polskiego Leasingu istnieje od 1994 r. (w l. 1994-2003 jako Konferencja Przedsiębiorstw Leasingowych, a w l. 2003-2008 jako Związek Przedsiębiorstw Leasingowych). Związek reprezentuje ponad 90 proc. rynku leasingu w Polsce. Skupia 32 podmioty – firmy leasingowe oraz Polski Związek Wynajmu i Leasingu Pojazdów. Związek uczestniczy w pracach grup i zespołów roboczych przygotowujących i opiniujących projekty regulacji

prawnych dotyczących branży leasingowej. Przedstawiciele Związku utrzymują bieżące kontakty z przedstawicielami administracji publicznej i parlamentarzystami, a także monitorują, opiniują i przygotowują ekspertyzy w zakresie przepisów obejmujących leasing. Organizacja prowadzi także działania wizerunkowe i edukacyjne na rzecz propagowania leasingu jako narzędzia wspierającego rozwój przedsiębiorczości.

Podstawowym celem Związku Polskiego Leasingu jest ochrona praw i reprezentowanie interesów zrzeszonych Członków wobec organów państwowych, samorządowych, organizacji krajowych i zagranicznych. Celem Związku jest promowanie i upowszechnianie wiedzy w zakresie ekonomicznej i formalnej charakterystyki podstawowego przedmiotu działalności Członków Związku oraz podejmowanie wszelkich prawnie dostępnych dla Związku kroków zmierzających do tworzenia warunków sprzyjających stabilnemu i harmonijnemu rozwojowi branż reprezentowanych przez Członków Związku.

W szczególności Związek Polskiego Leasingu:

- wyraża opinie zrzeszonych Członków w sprawie prawnych regulacji zasad prowadzenia działalności gospodarczej, podatków, funkcjonowania rynku finansowego i walutowego, handlu zagranicznego oraz wszelkich unormowań odnoszących się do leasingu i wynajmu, a także inicjuje i przygotowuje własne projekty i opinie w tym zakresie;
- opracowuje i upowszechnia standardowe warunki prowadzenia działalności leasingowej;
- kształtuje i upowszechnia zasady etyki i normy rzetelnego postępowania w działalności gospodarczej;
- reprezentuje zbiorowe interesy zrzeszonych członków wobec opinii publicznej i innych grup pracodawców;
- inicjuje i prowadzi działania promujące wszystkie formy finansowania zakupu dóbr inwestycyjnych wśród podmiotów gospodarczych i osób fizycznych;
- inicjuje i prowadzi działania na rzecz zwiększenia zdolności do oferowania produktów służące wszystkim zrzeszonym Członkom;
- współdziała ze związkami zawodowymi w kształtowaniu ramowych warunków pracy, płacy i spraw socjalnych pracowników;
- wyraża opinię zrzeszonych Członków – jako pracodawców, w sprawach prawnej regulacji zagadnień pracy, płacy i spraw socjalnych pracowników;
- organizuje pomoc Członkom w rozwiązywaniu problemów ekonomicznych i organizacyjnych, związanych z prowadzeniem przez nich działalności gospodarczej;
- pomaga Członkom w podnoszeniu ich wiedzy i kwalifikacji zawodowych.

Na gruncie europejskim Związek Polskiego Leasingu jest aktywnym członkiem organizacji Leaseurope, w skład której wchodzi 45 związków z 32 krajów Europy. Polska organizacja uczestniczy w pracach powołanych przez Leaseurope Grupy Sterującej ds. Motoryzacji, Grupy ds. Prawnych, a także współpracuje z innymi komitetami i grupami roboczymi w Leaseurope.

Związek Pracodawców Branży Internetowej Interactive Advertising Bureau Polska

Związek Pracodawców Branży Internetowej Interactive Advertising Bureau Polska istnieje od 1999 r. Wśród około 230 członków Związku znajdują się m.in. największe portale internetowe, sieci reklamowe, domy mediowe, agencje interaktywne i reklamodawcy. IAB Polska jest czwartym pod względem wielkości IAB na świecie biorąc pod uwagę liczbę członków.

Misją IAB jest wspieranie działalności uczestników rynku komunikacji interaktywnej oraz popularyzacja Internetu jako efektywnego medium poprzez działania promocyjne, badawcze, edukacyjne i ochronę prawną.

Do celów Związku Pracodawców Branży Internetowej Interactive Advertising Bureau Polska należy:

- popularyzacja i rozwój rynku internetowego i interaktywnego jako niezależnego medium oraz istotnego elementu w zestawie mediów wykorzystywanych w komunikacji marketingowej;
- informowanie o potencjale reklamowym Internetu;
- tworzenie i prezentowanie standardów jakościowych;
- budowanie wśród klientów świadomości zakresu oczekiwań względem medium i rynku usług internetowych;
- prezentowanie najnowszych światowych publikacji, prezentujących metody efektywnego wykorzystania Internetu;
- prowadzenie badań i wypracowanie wysokich standardów badawczych;
- poparte badaniami ujednoczenie przekazu na temat efektywności nowych mediów i jej prezentacja na rynku;
- szeroko pojęta edukacja rynku w zakresie wykorzystania potencjału Internetu;
- dostarczanie wiedzy o kształtującym się ustawodawstwie Internetu;
- poparte autorytetem reprezentowanie interesów firm z branży reklamy interaktywnej, sprzedaży elektronicznej oraz marketingu online, a także stymulowanie dialogu między tymi segmentami rynku;
- organizowanie lokalnych spotkań i ogólnopolskich akcji edukacyjnych;

- wpływanie na kształt przepisów regulujących funkcjonowanie rynku mediów interaktywnych.

Związek Pracodawców Innowacyjnych Firm Farmaceutycznych INFARMA

Związek Pracodawców Innowacyjnych Firm Farmaceutycznych INFARMA istnieje od 1993 r. Związek reprezentuje 24 wiodące firmy sektora farmaceutycznego, prowadzące działalność badawczo-rozwojową i produkujące leki innowacyjne.

Celem Związku Pracodawców Innowacyjnych Firm Farmaceutycznych INFARMY jest podejmowanie inicjatyw pozytywnie wpływających na tworzenie rozwiązań systemowych w dziedzinie ochrony zdrowia w Polsce. Rozwiązania takie powinny umożliwiać polskim pacjentom korzystanie z nowoczesnych i najbardziej skutecznych terapii, tak by polskie standardy leczenia odpowiadały światowym. Swoją działalnością Związek pragnie wskazać, iż obecność globalnych firm farmaceutycznych na polskim rynku oznacza dla polskich pacjentów dostęp do nowoczesnych leków, co w dużej mierze wpływa na poprawę stanu zdrowia społeczeństwa. Korzyści odnosi również polska gospodarka – w postaci inwestycji, podatków oraz transferu wiedzy.

Podstawowymi celami Związku Pracodawców Innowacyjnych Firm Farmaceutycznych INFARMY są:

- ochrona praw i reprezentowanie interesów, w tym gospodarczych, zrzeszonych Członków, w Polsce i w Unii Europejskiej wobec organów władzy, administracji państwowej i samorządu terytorialnego oraz innych organów, instytucji i podmiotów;
- dążenie do poprawy jakości opieki zdrowotnej i usług medycznych w Polsce oraz ułatwianie pacjentom dostępu do nowoczesnych i bezpiecznych produktów leczniczych;
- promocja innowacji wynikającej z badań naukowych oraz oryginalnych produktów leczniczych zgodnie z zasadami medycyny opartej na dowodach;
- zapewnienie Członkom Związku optymalnych warunków prowadzenia działalności i rozwoju.

Związek Pracodawców Innowacyjnych Firm Farmaceutycznych INFARMA jest członkiem międzynarodowej organizacji zrzeszającej innowacyjną branżę farmaceutyczną – Europejskiej Federacji Przemysłu i Stowarzyszeń Farmaceutycznych (EFPIA).

Związek Pracodawców Kolejowych

Związek Pracodawców Kolejowych istnieje od 2001 r. Związek jest aktywnym uczestnikiem dialogu społecznego w ramach Zespołu Trójstronnego ds. Kolejnictwa. Wpływa na kształtowanie ustawodawstwa dotyczącego interesów pracodawców zrzeszonych w Związku, poprzez udział w obradach komisji sejmowych i senackich. Uczestniczy w tworzeniu społecznych mechanizmów rozstrzygania sporów zbiorowych u pracodawców zrzeszonych w Związku i reprezentuje pracodawców w negocjacjach ze stroną społeczną oraz w postępowaniach mediacyjnych. Obecnie Związek Pracodawców Kolejowych zrzesza 30 członków.

Związek Pracodawców Kolejowych ma na celu ochronę praw i reprezentowanie interesów zrzeszonych Członków wobec związków zawodowych pracowników, organów władzy i administracji państwowej oraz organów samorządu terytorialnego. Związek wspiera pracodawców poprzez organizowanie doradztwa prawnego, ekonomicznego i organizacyjnego. Dostrzegając potrzeby swoich Członków dba o rozwój kompetencji kadry menedżerskiej, w tym poprzez organizowanie i finansowe wspieranie kształcenia (studia podyplomowe). Związek inicjuje i wspiera działania o charakterze kulturalnym i społecznym, podejmuje również działania charytatywne w obszarze związanym z działalnością swoich Członków. Szczególną uwagę zwraca na pielęgnowanie bogatych tradycji kolejowych w Polsce.

Związek Pracodawców Polski Przemysł Spirytusowy

W obecnej formie Związek Pracodawców Polski Przemysł Spirytusowy działa od 2009 r., choć początki organizacji reprezentującej interesy branży spirytusowej w Polsce sięgają 1921 r. Jest to organizacja branżowa, będąca największym przedstawicielem branży spirytusowej w Polsce. Zrzesza 90% rynku mocnych alkoholi, reprezentując zarówno międzynarodowe korporacje, jak i małe i średnie przedsiębiorstwa.

Działania Związku Pracodawców Polski Przemysł Spirytusowy realizowane są na następujących płaszczyznach:

- tworzenie warunków wspierających rozwój branży spirytusowej, zarówno na rynku krajowym, jak i za granicą;
- współdziałanie z przedstawicielami władzy publicznej, światem nauki i organizacjami pozarządowymi;
- uznanie dla zachowywania tradycyjnych metod produkcji;

- promowanie odpowiedzialnej konsumpcji legalnego alkoholu; prowadzi kampanie społeczne oraz działania edukacyjne, które zapobiegają nieodpowiedzialnej konsumpcji alkoholu.

Misją Związku Pracodawców Polski Przemysł Spirytusowy jest wspieranie zrównoważonego rozwoju branży, który pozytywnie wpływa na gospodarkę i rolnictwo. Jednocześnie we współpracy z partnerami społecznymi promuje odpowiedzialne spożywanie alkoholu wśród dorosłych Polaków. Zarówno kreuje pozytywny wizerunek polskich produktów spirytusowych w Polsce i na świecie, jak i kultywuje tradycje produkcyjne kształtowane na przestrzeni kilkuset lat.

Do celów Związku Pracodawców Polski Przemysł Spirytusowy należy:

- tworzenie sprzyjających warunków społecznych, prawnych, ekonomicznych, organizacyjnych i technicznych dla branży spirytusowej;
- budowanie sukcesu gospodarczego i wzmocnienie znaczenia sektora w Polsce, Unii Europejskiej i na świecie;
- umacnianie wielowiekowej tradycji wyrobów spirytusowych;
- realizacja społecznej odpowiedzialności branży spirytusowej;
- wypracowanie spójnej wizji rozwoju przemysłu przez wszystkich producentów napojów spirytusowych działających w Polsce.

Związek Producentów, Dostawców i Dystrybutorów POLSKIE OKNA I DRZWI

Związek Producentów, Dostawców i Dystrybutorów POLSKIE OKNA I DRZWI istnieje od 1995 r. (w l. 1995-2003 działał jako Stowarzyszenie Producentów Stolarstwa Budowlanego).

Celem Związek Producentów, Dostawców i Dystrybutorów POLSKIE OKNA I DRZWI jest:

- ochroną, reprezentowanie i wspieranie interesów Członków w zakresie ich działalności gospodarczej, w szczególności wobec organów państwowych, samorządowych i zagranicznych;
- zwalczanie przejawów nieuczciwej konkurencji krajowej i międzynarodowej w zakresie, jaki reprezentują Członkowie Związku;
- gromadzenie i rozpowszechnianie informacji prawnych, gospodarczych, rynkowych i technicznych, wspomagających działalność swych Członków;
- kształtowanie poprawnych stosunków pomiędzy Członkami Związku oraz między Członkami a ich pracownikami oraz klientami,

- krzewienie świadomości wspólnoty celów i interesów pracodawców i przedsiębiorców działających w obszarze produkcji, dystrybucji i montażu stolarki budowlanej oraz wyrobów i akcesoriów z tym związanych, jako ogólnokrajowego ugrupowania;
- udzielanie rekomendacji firmom członkowskim na podstawie zatwierdzonych przez Radę Związku kryteriów;
- wyznaczanie i kształtowanie standardów zawodowych;
- reprezentowanie Członków Związku w organizacjach międzynarodowych związanych z branżą stolarki budowlanej;
- dokonywanie analiz technicznych, techniczno-ekonomicznych oraz prognozowanie rozwoju branży.

Związek Pracodawców Przemysłu Opakowań i Produktów w Opakowaniach EKO-PAK

Związek Pracodawców Przemysłu Opakowań i Produktów w Opakowaniach EKO-PAK powstał w 2015 r. Skupia wiodące na rynku polskim przedsiębiorstwa produkujące wyroby w opakowaniach, jak i wytwarzające same opakowania. Jest jedną z niewielu w Polsce organizacji pracodawców, której celem jest kształtowanie silnego, skutecznego i zrównoważonego systemu gospodarki odpadami, a jedyną organizacją pracodawców koncentrującą swoje zainteresowanie na gospodarce odpadami opakowaniowymi.

Misją i głównym celem działalności Związku Pracodawców Przemysłu Opakowań i Produktów w Opakowaniach EKO-PAK jest wdrożenie w Polsce takich rozwiązań prawnych, które nie tylko zwiększą efektywność i trwałość systemu gospodarki odpadami opakowaniowymi, ale też służyć będą równoprawnie wszystkim uczestnikom tego systemu oraz które będą służyć Polsce jako członkowi coraz bardziej aktywnej w obszarze środowiskowym Unii Europejskiej.

Podstawowymi celami i zadaniami Związku Pracodawców Przemysłu Opakowań i Produktów w Opakowaniach EKO-PAK są:

- ochrona praw i reprezentowanie interesów, w tym gospodarczych, zrzeszonych w niej pracodawców wobec związków zawodowych, organów władzy i administracji państwowej oraz organów samorządu terytorialnego;
- reprezentowanie na szczeblu ogólnokrajowym społecznych i gospodarczych interesów zrzeszonych pracodawców;
- jednoczenie pracodawców i organizacji pracodawców wokół działań zmierzających do ochrony środowiska, w szczególności w zakresie gospodarki odpadami;

- podejmowanie metodami prawnie dozwolonymi działań zmierzających do wywarcia wpływu na organy władzy publicznej w procesie stanowienia prawa w zakresie interesów zrzeszonych w Związku pracodawców i mającym związek z gospodarką odpadami w Polsce i Unii Europejskiej;
- oddziaływanie na kształtowanie polityki społecznej i ekonomicznej organów władzy i administracji państwowej oraz organów samorządu terytorialnego dotyczącej interesów pracodawców zrzeszonych w Związku;
- oddziaływanie na kształtowanie polityki ekonomicznej organów władzy i administracji państwowej oraz organów samorządu terytorialnego dotyczącej gospodarki odpadami;
- działanie na rzecz dobrej legislacji, usuwania barier dla działań organizacji społecznych i przedsiębiorczości, racjonalizacja obciążeń biznesu, deregulacja;
- podnoszenie poziomu wykształcenia, kwalifikacji i wiedzy pracodawców, w szczególności w zakresie gospodarki odpadami, ale także w zakresie stosunków pracy, prawa, organizacji, ekonomii, techniki i technologii;
- popularyzowanie wiedzy z zakresu problematyki ekologicznych aspektów opakowań;
- zapewnianie możliwości dialogu pomiędzy Członkami Związku, przedstawicielami instytucji władzy publicznej, środowisk naukowych, konsumentów i ich organizacji oraz środków masowego przekazu.

Związek Pracodawców Przemysłu Piwowarskiego – Browary Polskie

Związek Pracodawców Przemysłu Piwowarskiego – Browary Polskie powstał w 1998 r. Skupia największych producentów piwa w Polsce. Służy firmom zrzeszonym wiedzą i doradztwem w zakresie regulacji rynku i powinności uczestniczących w nim podmiotów. Dbając o dobre imię branży piwowarskiej, promuje współdziałanie na rzecz kultury i konsumpcji alkoholu i jego odpowiedzialnego spożywania.

Do głównych celów Związku Pracodawców Przemysłu Piwowarskiego – Browary Polskie zalicza się:

- ochrona interesów producentów piwa w Polsce – występowanie z propozycjami, wnioskami nowych rozwiązań prawnych, ekonomicznych i organizacyjnych do organów władzy rządowej oraz samorządu terytorialnego;

- reprezentowanie Członków wobec administracji rządowej i samorządowej, organizacji społecznych oraz związków zawodowych działających w przemyśle piwowarskim;
- budowanie właściwego wizerunku branży piwowarskiej i jej produktów;
- prowadzenie działalności ukierunkowanej na kształtowanie odpowiedzialnej konsumpcji alkoholu poprzez propagowanie kultury picia oraz podejmowanie i wspieranie inicjatyw mających na celu ograniczenie dostępu osobom nieletnim do wyrobów alkoholowych.

Związek Zakładów Doskonalenia Zawodowego

Związek Zakładów Doskonalenia Zawodowego pod obecną nazwą działa od 1962 r., choć jego początków należy szukać w 20-leciu międzywojennym.

Związek Zakładów Doskonalenia Zawodowego jest związkiem stowarzyszeń oświatowych i naukowo-technicznych skupiającym 22 Zakłady Doskonalenia Zawodowego, które tworzą najbardziej rozbudowaną sieć niepublicznych placówek edukacyjnych w kraju. Ofertę edukacyjną Zakładów Doskonalenia Zawodowego charakteryzuje szczególny nacisk na kształcenie praktyczne, dopasowanie do potrzeb rynku pracy oraz oczekiwań społecznych, w oparciu o najnowsze trendy technologiczne i kierunki rozwoju gospodarczego.

Związek Zakładów Doskonalenia Zawodowego to stowarzyszenie oświatowe działające w oparciu o ustawę o stowarzyszeniach. Jako organizacja pozarządowa, posiadająca osobowość prawną, może wypracowywać zysk – musi on być jednak przeznaczony wyłącznie na realizację celów statutowych. Dla swoich Członków Związek pełni funkcję koordynującą i inspirującą. Reprezentuje także ich interesy wobec centralnych organów władzy, administracji państwowej oraz innych instytucji. Za cel stawia sobie przedstawienie atrakcyjnej oferty edukacyjnej pozwalającej kształcić się przez całe życie.

Związek Zakładów Doskonalenia Zawodowego ściśle współpracuje z pracodawcami i urzędami wiodącymi w różnych obszarach gospodarki wyznaczających kierunki zmian w przygotowaniu zawodowym kandydatów do pracy, aktywizacji osób bezrobotnych oraz doskonaleniu zawodowym pracujących. Gwarancją efektywności działań edukacyjnych jest zapewnianie wsparcia doradztwem zawodowym.

Polska Izba Brokerów Ubezpieczeniowych i Reasekuracyjnych

Polska Izba Brokerów Ubezpieczeniowych i Reasekuracyjnych istnieje od 2002 r. Zrzesza na zasadzie dobrowolności podmioty gospodarcze posiadające status brokerów ubezpieczeniowych i wykonujących działalność jednoosobowo (działalność gospodarcza) lub w formie osób prawnych.

Zadaniem Polskiej Izby Brokerów Ubezpieczeniowych i Reasekuracyjnych jest stwarzanie właściwych warunków prowadzenia działalności gospodarczej przez brokerów, zrzeszonych w Izbie oraz reprezentowanie ich interesów zawodowych, a w szczególności:

- wyrażanie opinii o projektach przepisów i rozwiązań, dotyczących działalności ubezpieczeniowej i pośrednictwa ubezpieczeniowego, wobec organów stanowiących akty prawne oraz uczestnictwo w ich przygotowaniu;
- dokonywanie ocen wdrażania i funkcjonowania przepisów, dotyczących działalności brokerskiej;
- działanie na rzecz tworzenia i umacniania rynku usług ubezpieczeniowych i pośrednictwa ubezpieczeniowego oraz ochrony interesów podmiotów, korzystających z usług ubezpieczeniowych;
- tworzenie i umacnianie powiązań zawodowych pomiędzy Członkami Izby;
- reprezentowanie interesów Członków Izby przed organami władzy i administracji państwowej oraz innymi organizacjami gospodarczymi oraz środkami masowego przekazu;
- współpraca z wszelkimi krajowymi i zagranicznymi podmiotami, zainteresowanymi działalnością w zakresie pośrednictwa ubezpieczeniowego, które mogą się przyczynić do realizacji zadań Izby;
- kształtowanie i upowszechnianie zasad etyki zawodowej w działalności pośrednictwa ubezpieczeniowego i reasekuracyjnego;
- podnoszenie poziomu wiedzy zawodowej Członków Izby.

Polska Izba Gospodarcza Zaawansowanych Technologii

Polska Izba Gospodarcza Zaawansowanych Technologii powstała w 2008 r. Jest to organizacja non-profit zrzeszająca instytucje naukowe, uczelnie wyższe, przedsiębiorstwa wysokich technologii i inne podmioty gospodarcze działające w różnych sektorach technologicznych.

Misją Polskiej Izby Gospodarczej Zaawansowanych Technologii jest integracja środowiska, wspieranie inicjatyw wysokich technologii, transformacji

cyfrowej i energetycznej, rozwój współpracy międzynarodowej oraz promocja polskich rozwiązań technologicznych w Europie i na świecie. Głównym celem działalności Izby jest stymulacja rozwoju przedsiębiorczości opartej na wiedzy oraz wszechstronna pomoc jej Członkom w osiągnięciu komercyjnego sukcesu podejmowanych przez nich projektów innowacyjnych w obszarze zaawansowanych technologii.

Członkowie Polskiej Izby Gospodarczej Zaawansowanych Technologii są wymieniani jako wybitni innowatorzy, twórcy patentów i opracowań nowych technologii mających wpływ na dynamiczny rozwój gospodarczy Polski. Jej przedstawiciele zasiadają w organizacjach krajowych i unijnych, sejmowych komisjach, opiniując projekty ustaw o znaczeniu gospodarczym. Izba jest organizatorem międzynarodowych i krajowych forów wymiany doświadczeń kadry inżynierskiej. Kluczowym przedsięwzięciem jest Środkowoeuropejskie Forum Technologiczne – CETEF, organizowane pod auspicjami Komisji Europejskiej i pod patronatem Parlamentu Europejskiego, we współpracy z uczelniami technicznymi i przemysłem wysokiej techniki. W ramach Izby działa Grupa Robocza IZTECH ds. Programu Ramowego Badań i Innowacji UE Horyzont Europa, której misją grupy jest reprezentowanie głosu polskiego środowiska w zakresie polityki badań i innowacji UE i Programów Ramowych UE na forum krajowym i europejskim oraz inicjowanie wspólnych projektów. IZTECH jest założycielem Centrum Zastosowań Perspektywicznych Technologii – CEZATECH.

B. Izby rzemiosła i przedsiębiorczości uwzględniane w Informacji Oświatowej Związku Rzemiosła Polskiego (zarówno zrzeszone w Związku Rzemiosła Polskiego, jak i będące poza jego strukturami):

Izba Rzemieślnicza Mazowsza, Kurpi i Podlasia w Warszawie Chmielna 98, 00-801 Warszawa

Mazowiecka Izba Rzemiosła i Przedsiębiorczości w Warszawie Smocza 27, 01-048 Warszawa

Izba Rzemiosła i Małej Przedsiębiorczości w Radomiu Jana Kilińskiego 15/17, 26-610 Radom

Krajowa Rzemieślnicza Izba Optyczna Przy Agorze 28, 01-930 Warszawa

Izba Rzemieślnicza w Wyszkanie Białostocka 9, 07-200 Wyszkanie

W województwie mazowieckim swoją siedzibę mają 83 organizacje zrzeszone w pięciu izbach rzemieślniczych, w tym 63 cechy oraz 20 spółdzielni.

3.5.8. Województwo opolskie

Województwo opolskie z silnym przemysłem budowlanym i chemicznym, kształci uczniów w zawodach takich jak technik budownictwa i technik chemik. Współpraca z lokalnymi zakładami chemicznymi oraz firmami budowlanymi umożliwia uczniom zdobycie praktycznych umiejętności na miejscu.

A. Izby branżowe zrzeszone w Krajowej Izbie Gospodarczej:

Opolska Izba Gospodarcza

Opolska Izba Gospodarcza istnieje od 1990 r. Jest organizacją samorządu gospodarczego, która reprezentuje interesy gospodarcze zrzeszonych w niej podmiotów w zakresie ich działalności.

Misją Opolskiej Izby Gospodarczej jest niesienie wymiernej i efektywnej pomocy przedsiębiorcom, stałe reprezentowanie ich interesów wobec organów władzy administracji państwowej oraz samorządowej, zapewnianie stosowania standardów dobrych praktyk w ich działaniach biznesowych i społecznych. Swoją misję realizuje poprzez:

- stały monitoring rynku, systematyczne podnoszenie jakości świadczonych usług i dostosowywanie ich do wymagań i oczekiwań klientów;
- podnoszenie kwalifikacji pracowników Izby, umożliwiające realizację zadań i potrzeb klientów Izby;
- rozwój relacji z organizacjami wspierającymi wzrost gospodarczy regionu;
- zapewnienie infrastruktury umożliwiającej funkcjonowanie i rozwój Izby oraz osiągnięcie celów.

Opolska Izba Gospodarcza doskonale zna sytuację gospodarczą województwa opolskiego, a dzięki współpracy z firmami, wie czego potrzeba przedsiębiorcom. Sprawdza, czego oczekują pracodawcy i jakie umiejętności są ważne na rynku pracy. Stale monitoruje sytuację w województwie opolskim, pozostając w ścisłym kontakcie z Wojewódzkim i Powiatowym Urzędem Pracy oraz pracodawcami z regionu. Dzięki firmom członkowskim i specjalistom tam zatrudnionym współpracuje z ekspertami z wielu dziedzin, dlatego Opolska Izba Gospodarcza może szkolić w wielu obszarach.

Obecnie zrzesza 450 firm – zarówno mały i średnich zakładów, jak i zatrudniających powyżej tysiąca pracowników. Jest jedną z najlepiej działających instytucji otoczenia biznesu w województwie opolskim.

Opolska Izba Gospodarcza powołała Fundację Opolskiej Izby Gospodarczej, której misją jest kształtowanie postaw przedsiębiorczych i pomoc przedsiębiorcom. Swoimi działaniami Fundacja chce edukować, inspirować, motywować, aktywizować, zrzęcać szczególnie młodych ludzi, wskazywać, że odwaga, kreatywność i inicjatywa są drogą do osiągnięcia sukcesu. Celami Fundacji jest:

- promowanie idei przedsiębiorczości, w tym wspieranie rozwoju działalności gospodarczej, kulturalnej, oświatowej, sportowej i społecznej;
- upowszechnianie, we współpracy z właściwymi władzami oświatowymi, rozwoju kształcenia zawodowego, wspieraniu nauki zawodów w zakładach pracy oraz doskonalenia zawodowego;
- podejmowanie działań na rzecz aktywizacji zawodowej, edukacyjnej i społecznej;
- organizowanie działań na rzecz zrównoważonego rozwoju;
- promocja zatrudnienia i aktywizacji zawodowej osób pozostających bez pracy i wykluczonych zawodowo i społecznie;
- promowanie wykorzystania nowoczesnych technologii w zakładaniu oraz prowadzeniu działalności gospodarczej;
- pomoc obcokrajowcom w zakładaniu i prowadzeniu działalności gospodarczej na terenie Polski;
- wspieranie i podejmowanie wszelkich działań mogących przysłużyć się rozwojowi przedsiębiorczości, a przede wszystkim:
 - udzielanie pomocy przy kampaniach reklamowych nowopowstających podmiotów gospodarczych, wspieranie promocji nowo wdrożonych do produkcji technologii i produktów, popieranie rozwoju nowoczesnej myśli technicznej, zapewnienie kadrze zarządzającej podmiotami gospodarczymi dostępu do nowoczesnych osiągnięć w dziedzinie marketingu i zarządzania,
 - inicjowanie i wspieranie działań na rzecz integracji europejskiej, rozwoju kontaktów i współpracy między przedsiębiorstwami i grupami zawodowymi, podejmowaniu działań służących zrównoważonemu, stabilnemu rozwojowi,
 - skorzystanie z programów pomocowych UE oraz skupienie wokół siebie wiodących organizacji i partnerów rynkowych (krajowych i zagranicznych) w celu doskonalenia oferty produktów, usług i gotowych rozwiązań, wspierających działalność polskich podmiotów gospodarczych, zwłaszcza należących do sektora małych i średnich przedsiębiorstw w zakresie informacji, usług i wdrożeń dotyczących: innowacji, finansów, prawa, nowoczesnych technologii informatycznych i komunikacyjnych.

- B. Izby rzemiosła i przedsiębiorczości uwzględniane w Informacji Oświatowej Związku Rzemiosła Polskiego (zarówno zrzeszone w Związku Rzemiosła Polskiego, jak i będące poza jego strukturami):

Izba Rzemieśnicza w Opolu Katowicka 55, 45-061 Opole

W województwie opolskim swoją siedzibę ma 17 organizacji zrzeszonych w Izbie Rzemieśniczej w Opolu, w tym 14 cechów oraz 3 spółdzielnie.

3.5.9. Województwo podkarpackie

Województwo podkarpackie, z Rzeszowem jako centrum, koncentruje się na przemyśle lotniczym oraz motoryzacyjnym. Działa tu "Podkarpackie Centrum Kształcenia Zawodowego", które współpracuje z firmami lotniczymi takimi jak Pratt & Whitney oraz z fabrykami motoryzacyjnymi.

- A. Izby branżowe zrzeszone w Krajowej Izbie Gospodarczej:

Izba Przemysłowo-Handlowa w Rzeszowie

Izba Przemysłowo-Handlowa w Rzeszowie istnieje od 1990 r. Od 1993 r. jest członkiem Krajowej Izby Gospodarczej. Izba Przemysłowo-Handlowa w Rzeszowie jest rzecznikiem interesów przedsiębiorców i pracodawców. Do zadań Izby należy w szczególności:

- reprezentowanie i ochrona interesów gospodarczych zrzeszonych w niej podmiotów wobec organów władzy administracji państwowej, organów samorządu terytorialnego oraz innych organizacji i instytucji;
- promocja inicjatyw gospodarczych w formie doradztwa organizacyjnego i ekonomicznego;
- inicjowanie i opiniowanie projektów aktów prawnych związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej;
- pomoc w podnoszeniu wiedzy ekonomicznej, prawnej, organizatorskiej, technicznej oraz marketingowej, działanie na rzecz rozwoju i podnoszenia poziomu kształcenia zawodowego, wspieranie nauki zawodu oraz doskonalenia zawodowego pracowników;
- prowadzenie działalności oświatowej, szkoleniowej i wydawniczej;
- organizowanie misji gospodarczych, wystaw, targów, giełd, pokazów itp.;

- promocja działalności produkcyjnej, handlowej i usługowej członków Izby w kraju i za granicą;
- promocja i wspieranie inicjatyw mających na celu propagowanie właściwych wzorców postępowania podczas prowadzenia działalności gospodarczej;
- opracowywanie opinii i ekspertyz wymagających wiarygodności zawodowej z zakresu działalności prowadzonej przez podmioty gospodarcze;
- organizowanie doradztwa prawnego dla podmiotów gospodarczych;
- wsparcie członków Izby w sporach gospodarczych z innymi podmiotami gospodarczymi poprzez doradztwo lub udział w postępowaniu polubownym bądź mediacyjnym;
- rozpoznawanie sporów między członkami Izby wynikłych z ich działalności gospodarczej, w drodze postępowania polubownego, pojednawczego i mediacyjnego;
- uczestniczenie w postępowaniu sądowym w związku z działalnością gospodarczą członków Izby na odrębnie określonych zasadach;
- współpraca z instytucjami krajowymi i zagranicznymi w realizacji działań statutowych Izby;
- współpraca instytucjonalna z samorządem terytorialnym wszystkich szczebli;
- współpraca z uczelniami, instytutami naukowo-badawczymi oraz ośrodkami zajmującymi się szkolnictwem zawodowym;
- podejmowanie innych działań z inicjatywy członków lub organów Izby;
- wykonywanie innych zadań, w tym powierzonych Izbie za jej zgodą przez organy administracji państwowej oraz samorządowej;
- ochrona i reprezentowanie interesów pracodawców, którzy są członkami Izby przed władzami publicznymi, organizacjami pracodawców, w tym w kontaktach ze związkami zawodowymi.

Izba obejmuje swoim działaniem obszar południowo-wschodniej Polski. Zrzesza ponad 180 firm i współpracuje bezpośrednio z około 5.000 firm, dociera do blisko 10.000 firm, a jej działania w sprawach ogólnych dotyczą wszystkich podmiotów gospodarczych.

Polskie Stowarzyszenie Serwisów Urządzeń Domowych

Polskie Stowarzyszenie Serwisów Urządzeń Domowych rozpoczęło swoją działalność w 2018 roku. Obecnie jest organizacją zrzeszającą ok. 50 firm rozsianych na terenie całej Polski i robi wszystko, by poprawić zarówno standard obsługi oferowany przez te podmioty, jak i zyski osiągnięte przez

serwisy. W tym celu prowadzi szkolenia mające na celu podniesienie kwalifikacji pracowników oraz uświadamia przedsiębiorców, jaką mają odpowiedzialność przed klientami. Stowarzyszenie pracuje także nad stworzeniem jednolitych procedur oraz wymienia się doświadczeniami, dzięki czemu każda z firm ma możliwość szybszego rozwoju.

Polskie Stowarzyszenie Serwisów Urządzeń Domowych zajmuje się udzielaniem wsparcia dla serwisów urządzeń domowych. W tym celu opracowało szereg materiałów szkoleniowych, metod i narzędzi, które pomogą odmienić działanie najślabszych ogniw w przedsiębiorstwach z tej branży. Stowarzyszenie jest przygotowane do tego, by dostarczać materiały szkoleniowe potrzebne do tego, by pracownicy podnosili swoje kwalifikacje. Ponadto aktywnie wyszukuje przyszłych specjalistów, którzy dopiero kończą szkoły branżowe poprzez nawiązywanie stałej współpracy ze szkołami branżowymi. Dodatkowo zajmuje się informowaniem przedsiębiorców o odpowiedzialności, jaką mają przed swoimi pracownikami, a także klientami, co przekłada się na podwyższenie standardu pracy i obsługi. Członkowie Polskiego Stowarzyszenia Serwisów Urządzeń Domowych zyskują dostęp do pomocy prawnej, ponieważ współpracuje ono z kancelarią, która doskonale zna tę branżę. Dodatkowo podejmuje starania i konstatuje się z senatorami i posłami, którzy wstawiają się w sprawach ważnych dla naszych członków.

Stowarzyszenie opracowało też system jednolitych procedur, a także gospodarki elektrod padami, dzięki czemu wszystkie serwisy wchodzące w skład Stowarzyszenia działają w podobny sposób, co umożliwia harmonijny rozwój dla przedsiębiorstw prowadzonych przez jego Członków.

- B. Izby rzemiosła i przedsiębiorczości uwzględniane w Informacji Oświatowej Związku Rzemiosła Polskiego (zarówno zrzeszone w Związku Rzemiosła Polskiego, jak i będące poza jego strukturami):

Izba Rzemieśnicza w Rzeszowie Grunwaldzka 19, 35-068 Rzeszów

W województwie podkarpackim swoją siedzibę mają 22 organizacje zrzeszone w Izbie Rzemieśniczej w Rzeszowie w tym 16 cechów oraz 6 spółdzielni.

3.5.10. Województwo podlaskie

Województwo podlaskie, z silnym sektorem rolniczym i spożywczym, rozwija kształcenie zawodowe w tych obszarach. Współpraca z lokalnymi gospodarstwami oraz przetwórcami spożywczymi jest kluczowa, umożliwiając uczniom praktyczne kształcenie w rzeczywistych warunkach.

A. Izby branżowe zrzeszone w Krajowej Izbie Gospodarczej:

Izba Przemysłowo-Gospodarcza w Suwałkach

Izba Przemysłowo-Gospodarcza w Suwałkach jest regionalną organizacją samorządu gospodarczego działającą na terenie województwa podlaskiego. Powołana została w 2014 r.

Jednym z głównych celów statutowych Izby Przemysłowo-Gospodarczej w Suwałkach jest reprezentowanie interesów gospodarczych zrzeszonych w niej Członków, przede wszystkim wobec organów administracji rządowej, organów samorządu terytorialnego oraz innych organizacji; pogłębianie i wzmacnianie więzi gospodarczych pomiędzy przedsiębiorcami, zachęcanie do podejmowania wspólnych przedsięwzięć i wymiany doświadczeń biznesowych, promowanie przedsiębiorców i dobrych praktyk biznesowych oraz wsparcie dla prowadzonej działalności.

Izba Przemysłowo-Handlowa w Białymstoku

Powstała w 1991 roku Izba Przemysłowo-Handlowa w Białymstoku jest regionalną organizacją samorządu gospodarczego działającą na terenie województwa podlaskiego. Jest najstarszą, największą i prężnie działającą instytucją samorządu gospodarczego w regionie. Jest uznawana za jedną z większych i prężniej działających organizacji zrzeszających podmioty gospodarcze z terenu północno-wschodniej Polski. Izba jest członkiem Krajowej Izby Gospodarczej, której była założycielem.

Izba Przemysłowo-Handlowa w Białymstoku występuje w imieniu grupy przedsiębiorców, stanowi pomost współpracy środowisk gospodarczych wobec władz administracji zarówno lokalnej, wojewódzkiej oraz centralnej. Skuteczność podejmowanych w tym zakresie działań uzależniona jest od skali, jaką reprezentuje, dlatego w sposób szczególny dąży do konsolidacji środowisk przedsiębiorców.

Podstawowe zadania Izby Przemysłowo-Handlowej w Białymstoku, dla których została powołana:

- reprezentowanie i obrona interesów Członków Izby,
- wyrażanie opinii o projektach aktów prawnych odnoszących się do funkcjonowania gospodarki, uczestnictwa w przygotowaniu projektów przepisów prawnych dotyczących prowadzenia działalności gospodarczej,

- kształtowanie polityki gospodarczej regionu oraz wspieranie inicjatyw i tworzenie warunków sprzyjających rozwojowi gospodarczemu regionu,
- promowanie potencjału gospodarczego regionu w kraju i zagranicą,
- rozwijanie kontaktów biznesowych oraz integracja środowiska gospodarczego Podlasia,
- wspieranie środowiska gospodarczego w efektywnym wykorzystaniu funduszy unijnych,
- rozwijanie idei przedsiębiorczości i innowacyjności,
- wzmocnienie współpracy uczelni i biznesu,
- kreowanie pozytywnego wizerunku przedsiębiorców,
- propagowanie polubownych metod rozwiązywania sporów gospodarczych poprzez mediację i arbitraż,
- kształtowanie postaw etyki w biznesie oraz zasad społecznej odpowiedzialności biznesu.

B. Izby rzemiosła i przedsiębiorczości uwzględniane w Informacji Oświatowej Związku Rzemiosła Polskiego (zarówno zrzeszone w Związku Rzemiosła Polskiego, jak i będące poza jego strukturami):

Izba Rzemieślnicza i Przedsiębiorczości w Białymstoku Warszawska 6, 15-950 Białystok

W województwie podlaskim swoją siedzibę ma 19 organizacji zrzeszonych w Izbie Rzemieślniczej i Przedsiębiorczości w Białymstoku, w tym 16 cechów oraz 3 spółdzielnie.

3.5.11. Województwo pomorskie

Województwo pomorskie, z Gdańskiem jako centrum, skupia się na sektorach takich jak żegluga, logistyka, oraz IT. Szkoły branżowe współpracują z lokalnymi stoczniami oraz firmami logistycznymi, oferując uczniom praktyki zawodowe i staże.

A. Izby branżowe zrzeszone w Krajowej Izbie Gospodarczej:

Izba Bawełny w Gdyni

Początki Izby Bawełny w Gdyni sięgają 1935 r., gdy powołano Zrzeszenie Interesentów Handlu Bawełną, a jako Izba Bawełny w Gdyni działa od 1973 r.

Misją Izby Bawełny w Gdyni jest kreowanie silnego ekonomicznie i organizacyjnie sektora bawełniarskiego w Polsce i na arenie międzynarodowej poprzez wspieranie działań swoich Członków oraz instytucji, władz i organizacji zainteresowanych bawełną i innymi włóknami. Izba realizuje tę misję działając jako forum współpracy i konsultacji w zakresie zagadnień dotyczących obrotu, przerobu, badań laboratoryjnych oraz rozstrzygania sporów dotyczących bawełny, innych włókien oraz wykonanych z nich wyrobów gotowych i półproduktów.

Zadaniem Izby Bawełny w Gdyni jest podejmowanie działań dla wypełnienia zawodowych interesów swoich Członków oraz w ramach wspólnego interesu Członków Izby – promowanie, popieranie i doskonalenie produkcji, obrotu i przerobu bawełny, surowców bawełnopodobnych i innych surowców włókienniczych oraz wykonanych z nich półproduktów i wyrobów gotowych. Dla podnoszenia wiedzy fachowej swoich Członków oraz rangi i prestiżu branży, stosownie do roli, jaką spełnia ona w gospodarce, w ramach swojej działalności Izba:

- wspiera działania na rzecz rozwoju branży tekstylno-odzieżowej, oraz kształtowania ustawodawstwa wdrażającego cele zrównoważonego rozwoju;
- reprezentuje interesy gospodarcze i społeczne swoich członków wobec władz i administracji państwowej, organów samorządu terytorialnego i innych organizacji;
- występuje w zakresie dotyczącym branży tekstylno-odzieżowej do członków Izby, polskiego rządu i parlamentu, instytucji i organizacji międzynarodowych, oraz gospodarczo-politycznych związków państw, w tym Unii Europejskiej, z inicjatywami, opiniami, założeniami i projektami rozwiązań legislacyjnych;
- kształtuje i upowszechnia zasady etyki i dobrych praktyk w działalności gospodarczej;
- inicjuje i wspiera działania na rzecz rozwoju przedsiębiorczości w nowoczesnych formach organizacyjnych, handlowych, technicznych i technologicznych w branży tekstylno-odzieżowej;
- podejmuje prace zmierzające do rozwoju techniki i ekonomiki produkcji, obrotu i przerobu bawełny, surowców bawełnopodobnych i innych surowców włókienniczych oraz wykonanych z nich półproduktów i wyrobów gotowych;
- inicjuje i prowadzi działalność w zakresie ustalania warunków oraz zasad umów kupna-sprzedaży bawełny, surowców bawełnopodobnych oraz wykonanych z nich półproduktów i wyrobów gotowych;
- zapewnia funkcjonowanie stałego Sądu Polubownego wraz z arbitrażem jakościowym;

- powołuje stałe lub doraźne komisje problemowe;
- organizuje i prowadzi kursy rzeczoznawców bawełny oraz inne branżowe szkolenia specjalistyczne;
- gromadzi, ustala i publikuje informacje na temat:
 - światowej produkcji, przetwórstwa i handlu bawełną,
 - notowań różnic wartościowych dla bawełny,
 - sytuacji ekonomicznej i społecznej krajowej i międzynarodowej branży tekstylno-odzieżowej.

Krajowa Izba Gospodarki Morskiej

Krajowa Izba Gospodarki Morskiej istnieje od 1999 r. jest organizacją samorządu gospodarczego zrzeszającą podmioty gospodarcze działające w ramach gospodarki morskiej. Siedzibą Izby jest miasto Gdynia. Jako organizacja samorządu gospodarczego reprezentuje interesy gospodarcze zrzeszonych w niej podmiotów.

Swoje cele Krajowa Izba Gospodarki Morskiej realizuje w szczególności poprzez:

- reprezentowanie interesów swoich członków wobec organów administracji państwowej i samorządowej oraz innych instytucji, organizacji i jednostek gospodarczych, w tym instytucji w Unii Europejskiej;
- zapewnienie członkom Izby pomocy w prowadzonej przez nich działalności gospodarczej zgodnie z ich potrzebami i interesami;
- współdziałanie w opracowywaniu aktów prawnych dotyczących działalności gospodarczej oraz opiniowanie projektów tych aktów;
- przedstawianie uwag i wniosków dotyczących projektów międzynarodowych umów gospodarczych w zakresie gospodarki morskiej, zawieranych z innymi krajami i organizacjami gospodarczymi;
- przedstawianie organom administracji państwowej i samorządu terytorialnego oraz organizacjom politycznym i społecznym analiz, ocen i informacji dotyczących funkcjonowania gospodarki morskiej;
- współdziałanie z administracją państwową na szczeblach regionalnych i centralnych w zakresie tworzenia i realizacji polityki morskiej państwa;
- opracowywanie, zatwierdzanie oraz publikowanie zwyczajów portowych i handlowych obowiązujących w portach polskich w ramach funkcjonującej przy Izbie Komisji Zwyczajów Portowych;
- kształtowanie i upowszechnianie zasad etyki zawodowej w działalności gospodarczej oraz dbałość o ich przestrzeganie;

- prowadzenie działalności promocyjnej w tym organizacja targów i wystaw oraz pomoc w nawiązywaniu kontaktów gospodarczych z partnerami krajowymi i zagranicznymi;
- prowadzenie bazy danych dot. podmiotów gospodarczych;
- upowszechnianie kształcenia, doksztalcania i doskonalenia zawodowego poprzez prowadzenie działalności oświatowej;
- prowadzenie działalności wydawniczej związanej z realizacją celów Krajowej Izby Gospodarki Morskiej;
- ustanawianie ekspertów Izby, biegłych i rzeczoznawców do wydawania opinii i certyfikatów, a także wskazywanie podmiotom gospodarczym krajowym i zagranicznym ekspertów w poszczególnych dziedzinach;
- wykonywanie czynności legalizacyjnych na podstawie odrębnej umowy;
- wspieranie instytucji oraz inicjatyw i przedsięwzięć wspomagających i ułatwiających prowadzenie działalności gospodarczej;
- przekazywanie członkom Izby wszelkich informacji mających znaczenie dla ich działalności;
- wspieranie rozwoju gospodarki morskiej poprzez tworzenie sieci współpracy przedsiębiorstw, samorządu terytorialnego, uczelni wyższych i instytucji otoczenia biznesu;
- zwiększanie zdolności innowacyjnych przedsiębiorstw gospodarki morskiej;
- wspieranie budowy i rozwoju innowacyjnego klastra branży morskiej;
- integrację środowiska regionalnych przedsiębiorstw gospodarki morskiej oraz firm pokrewnych;
- tworzenie warunków dla skutecznej komercjalizacji wyników prac badawczych uczelni wyższych oraz jednostek badawczo-rozwojowych;
- uczestnictwo w europejskich i światowych organizacjach, a zwłaszcza w organizacji klastrów europejskich;
- współtworzenie z władzami samorządowymi i administracją państwową polskiej polityki morskiej, przy definiowaniu gospodarki morskiej, jako równoprawnego współtwórcy produktu krajowego brutto, a także przedefiniowaniu działów gospodarki morskiej do aktualnych potrzeb oraz działanie na rzecz zapewnienia spójności polskiego prawa z prawodawstwem europejskim.

Międzynarodowe Stowarzyszenie Bursztytników

Międzynarodowe Stowarzyszenie Bursztytników kontynuuje tradycję zrzeszania się ludzi tego zawodu, istniejącą w Gdańsku od połowy XV w. W

obecnej formie Stowarzyszenie istnieje od 1996 r., w którym to roku zostało założone przez 27 osób reprezentujących różne specjalności: właściciele firm wytwórczych i handlowych, artyści-plastycy, naukowcy (geolodzy, biolodzy, historycy sztuki, archeolodzy, technicy, konserwatorzy zabytków).

Celami Międzynarodowego Stowarzyszenia Bursztynników są:

- zapewnienie bursztynowi bałtyckiemu wysokiej rangi w Polsce i na rynku światowym;
- stworzenie stałej współpracy z zagranicznymi ośrodkami naukowymi;
- utworzenie systemu identyfikacji bursztyny bałtyckiej;
- współpraca z organami państwowymi i samorządu terytorialnego w dziedzinie ochrony zawodu bursztynnika i zawodów pokrewnych;
- inspirowanie badań zmierzających do poszukiwania, dokumentowania i eksploatacji złóż bursztyny;
- pomoc ruchowi kolekcjonerskiemu okazów przyrodniczych bursztyny oraz zbiorów dawnej i współczesnej artystycznej twórczości bursztynowej;
- inspirowanie i prowadzenie działalności wydawniczej;
- współdziałanie ze szkołami i ośrodkami szkolenia zawodowego;
- podejmowanie wszelkich działań dla zapewnienia trwałego rozwoju polskiego bursztynnictwa.

Międzynarodowe Stowarzyszenie Bursztynników

- prowadzi Laboratorium Bursztyny, w którym oferuje badania wyrobów wraz z wydaniem dokumentu potwierdzającego wyniki przeprowadzonych badań (certyfikat lub świadectwo badania).
- prowadzi galerię, która jest miejscem popularyzacji bursztyny oraz prezentacji biżuterii wysokiej jakości, oryginalnej i dobrej wzorniczo. Odbywają się tu wystawy Członków Stowarzyszenia i nie tylko.
- organizuje oraz bierze udział w wielu wydarzeniach mających na celu promocję oraz szerzenie rzetelnej wiedzy o burszynie.
- wydaje czasopismo „Bursztyńsko” poświęcone bursztynowi i bursztynnikom. Jest to dwujęzyczny magazyn pełen jest informacji z branży, wiedzy o burszynie i prezentacji bursztynowej biżuterii. Oprócz tego prowadzi działalność wydawniczą, publikując książki, broszury i ulotki o burszynie oraz kolorowanki dla najmłodszych.
- organizuje kursy, na których można zdobyć wiedzę niezbędną do pracy z bursztyną oraz warsztaty praktyczne pozwalające na odróżnienie bursztyny od jego falsyfikatów czy modyfikacji.
- oferuje bursztynowe warsztaty dla dzieci. Podczas warsztatów dzieci poznają czym jest bursztyna, skąd pochodzi i jakie są jego

właściwości, po czym dzieci zamieniają się w małych artystów i tworzą unikatową biżuterię.

Norda - Regionalna Izba Przedsiębiorców

Norda - Regionalna Izba Przedsiębiorców istnieje od 1997 r. Jest organizacją samorządu gospodarczego, zrzeszającą pracodawców i podmioty prowadzące działalność gospodarczą w zakresie produkcji, handlu i usług. Siedzibą Izby jest miasto Wejherowo, a terenem działalności województwo Pomorskie.

Celami i zadaniami Norda - Regionalnej Izby Przedsiębiorców jest:

- reprezentacja i ochrona interesów gospodarczych Członków wobec instytucji, władz lokalnych, organizacji pracowników;
- promowanie firm zrzeszonych w Izbie, w mediach regionalnych i Internecie;
- działania związane z uczestnictwem firm – członków Izby w dużych projektach gospodarczych realizowanych na terenie Nordy;
- wpływanie na zmiany przepisów gospodarczych, ustaw poprzez aktywną działalność w Krajowej Izbie Gospodarczej;
- współtworzenie lokalnego klimatu gospodarczego m.in. poprzez wymianę poglądów z władzami, czy poprzez wpływ na zmiany i przygotowywanie planów zagospodarowania przestrzennego;
- promowanie zasady fair play w biznesie;
- pomoc dla Członków w zdobywaniu funduszy unijnych;
- poszukiwanie i rozwijanie tzw. „genu przedsiębiorczości” wśród młodych ludzi poprzez aktywność w „Klubie Młodego Przedsiębiorcy” działającym przy Izbie;
- możliwość współuczestniczenia firm w nowatorskich przedsięwzięciach i tym samym budowanie szans dywersyfikacji działalności i środków Członków;
- budowanie bazy własnych kontaktów zagranicznych;
- wymiana informacji istotnych z punktu widzenia każdego z Członków na własnym forum dyskusyjnym na stronie internetowej Izby;
- integracja Członków także poza polem działalności gospodarczej;
- cykliczna organizacja tzw. „śniadań biznesowych”, szkoleń tematycznych, spotkań z ciekawymi ludźmi;
- wspieranie lokalnych inicjatyw społecznych, kulturalnych, edukacyjnych, sportowych i innych.

Polska Izba Spedycji i Logistyki

Polska Izba Spedycji i Logistyki istnieje od 2001 r. Jest dobrowolną organizacją samorządu gospodarczego zrzeszającą przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą, polegającą na świadczeniu międzynarodowych i krajowych usług spedycyjnych, logistycznych, przewozowych, agencji celnych oraz innych usług związanych z obsługą obrotu towarowego.

Główne cele i zadania jakie stawia sobie Polska Izba Spedycji i Logistyki to:

- ochrona praw i reprezentowanie interesów członków wobec organów władzy i administracji państwowej, organów samorządu terytorialnego oraz wobec międzynarodowych organizacji spedytatorów, załadowców, przewoźników lub innych, których działalność dotyczy sfery zainteresowań zawodowych członków;
- zapewnienie dostępu do informacji krajowych i międzynarodowych, zwłaszcza w kontekście członkostwa Polski w Unii Europejskiej;
- organizowanie szkoleń, sympozjów, konferencji, kongresów o tematyce będącej w sferze zainteresowań członków Izby.

Polska Izba Spedycji i Logistyki wydała pierwszy w Polsce „Podręcznik Spedytora”, który kompleksowo omawia istotę działalności spedycyjnej, związanej ze spedycją uregulowań prawnych i dokumentów, technologii informatycznych w działalności spedytora, marketingu firmy spedycyjnej, specyfiki w poszczególnych rodzajach i gałęziach transportu. Z kolei informacje bieżące przekazuje za pośrednictwem komunikatów, newsletterów oraz witryny internetowej.

Działalność merytoryczną Izba prowadzi poprzez organy statutowe oraz komisje tematyczne, takie jak: Komisja Etyki Zawodowej, Komisja ds. Expertów, Komisja ds. Szkolenia, Komisja ds. celnych, Komisja ds. Finansowych, Komisja ds. Bezpieczeństwa w łańcuchu dostaw, Zespoły robocze ds. transportu drogowego, morskiego, kolejowego i lotniczego.

Polska Izba Spedycji i Logistyki jest członkiem narodowym International Federation of Freight Forwarders Associations „FIATA” w Zurichu, członkiem European Organisation for Forwarding and Logistics w Brukseli „CLECAT”, członkiem Krajowej Izby Gospodarczej oraz członkiem stowarzyszonym Krajowej Izby Gospodarki Morskiej.

Regionalna Izba Gospodarcza Pomorza

Regionalna Izba Gospodarcza Pomorza istnieje od 2008 r. Siedzibą Izby jest miasto Gdańsk, a obszarem jej działania jest terytorium Polski, ze szczególnym uwzględnieniem województw: pomorskiego, zachodniopomorskiego, warmińsko-mazurskiego, kujawsko-pomorskiego i wielkopolskiego.

Jej misją jest wspieranie lokalnej gospodarki, stawiając na integrację, wymianę myśli i edukację; konsekwentne współtworzenie z samorządami strategii rozwoju regionu, budowanie platformy wzajemnych działań i doświadczeń integrujących biznes i samorządy oraz lokalną społeczność; dbanie o relacje międzynarodowe i angażowanie się w globalne projekty, czerpiąc ze sprawdzonych doświadczeń i potencjału swoich ekspertów; definiowanie na nowo potrzeb rynku i odpowiadanie na nie. Obecnie zrzesza ponad 150 firm.

Do zadań Regionalnej Izby Gospodarczej Pomorza należą:

- reprezentowanie i ochrona interesów gospodarczych zrzeszonych w niej przedsiębiorców, w szczególności wobec organów władzy publicznej;
- kształtowanie i upowszechnianie zasad etyki w działalności gospodarczej, w szczególności opracowywanie i doskonalenie norm rzetelnego postępowania w obrocie gospodarczym;
- wyrażanie opinii o projektach aktów prawnych i rozwiązaniach odnoszących się do funkcjonowania gospodarki i działalności gospodarczej, w tym zatrudnienia pracowników, oraz uczestniczenie, na zasadach określonych w powszechnie obowiązujących przepisach prawa, w opracowywaniu projektów aktów prawnych w tym zakresie;
- przedstawianie organom administracji rządowej i samorządu terytorialnego oraz organizacjom politycznym i społecznym informacji i ocen na temat funkcjonowania gospodarki;
- uczestniczenie, na zasadach określonych w powszechnie obowiązujących przepisach prawa, w postępowaniach sądowych prowadzonych w związku z działalnością gospodarczą jej członków;
- propagowanie i tworzenie warunków do polubownego rozwiązywania sporów, w tym mediacji i arbitrażu, oraz organizowanie postępowań polubownych i sądownictwa polubownego, a także postępowań mediacyjnych;
- tworzenie i wzmacnianie więzi kooperacyjnych między członkami Izby oraz pomoc w nawiązywaniu kontaktów z partnerami w kraju i za granicą;

- inicjowanie i wspieranie działań mających na celu wzrost innowacyjności i konkurencyjności członków Izby;
- przyczynianie się do tworzenia warunków rozwoju życia gospodarczego oraz wspieranie inicjatyw gospodarczych członków;
- ochrona praw i reprezentowanie interesów zrzeszonych członków-pracodawców wobec związków zawodowych.

Słupska Izba Przemysłowo-Handlowa

Słupska Izba Przemysłowo-Handlowa jest największą organizacją otoczenia biznesu działającą w regionie słupskim. Na regionalnym rynku funkcjonuje od 1993 roku. Powstała w wyniku dążenia przedsiębiorców dołączenia się w celu stworzenia przedstawicielstwa reprezentującego ich interesy m.in. poprzez:

- współpracę z władzami państwowymi i regionalnymi w celu stworzenia dogodnych warunków dla rozwoju przedsiębiorstw,
- nawiązywanie kontaktów i relacji wśród przedsiębiorców,
- prowadzenie szkoleń i treningów zawodowych,
- organizowanie spotkań ludzi biznesu.

Celami Słupskiej Izby Przemysłowo-Handlowej są w szczególności:

- współdziałanie z organami władzy i administracji państwowej oraz samorządowej tworzeniu sprzyjających warunków dla rozwoju działalności gospodarczej, ze szczególnym uwzględnieniem regionu słupskiego;
- działanie na rzecz promowania norm rzetelnego postępowania w obrocie gospodarczym;
- inicjowanie i rozwijanie współpracy między przedstawicielami nauki i przedsiębiorcami dla wdrażania nowych osiągnięć organizacyjnych, technicznych i technologicznych;
- prowadzenie działalności kulturalnej oraz społecznej w celu integracji środowiska przedsiębiorców;
- przekazywanie zrzeszonym w Izbie podmiotom informacji mających znaczenie dla ich działalności gospodarczej;
- prowadzenie działalności promocyjnej na rzecz członków;
- udział (za zgodą członka Izby) w toczącym się postępowaniu cywilnym, w którym przedsiębiorca występuje w charakterze strony, a także przedstawienie sądowi poglądu lub stanowiska Izby wyrażonego przez Zarząd Izby;
- podejmowanie i wspieranie inicjatyw zmierzających do zwalczania bezrobocia i jego skutków, a także związanych z aktywizacją zawodową;

- propagowanie przedsiębiorczości, zwłaszcza wśród młodzieży;
- doradztwo organizacyjne, techniczne, prawne, ekonomiczne oraz wykonywanie ekspertyz i badań marketingowych na rzecz zainteresowanych podmiotów podejmujących lub prowadzących działalność gospodarczą;
- współdziałanie z wszelkimi instytucjami i organizacjami gospodarczymi w celu poprawy oraz tworzenia warunków funkcjonowania gospodarki, ze szczególnym uwzględnieniem regionu śląskiego;
- ochrona praw i reprezentowanie interesów zrzeszonych członków wobec związków zawodowych pracowników, organów władzy i administracji państwowej, jak też organów samorządu terytorialnego;
- inspirowanie i rozwijanie współpracy wzajemnej członków Izby, jak też współpracy między członkami Izby a przedsiębiorstwami krajowymi oraz zagranicznymi;
- udzielanie członkom Izby pomocy w rozwiązywaniu problemów, w szczególności ekonomicznych, organizacyjnych i prawnych, związanych z podejmowaniem i prowadzeniem przez nich działalności gospodarczej.

B. Izby rzemiosła i przedsiębiorczości uwzględniane w Informacji Oświatowej Związku Rzemiosła Polskiego (zarówno zrzeszone w Związku Rzemiosła Polskiego, jak i będące poza jego strukturami):

Pomorska Izba Rzemieślnicza, Małych i Średnich Przedsiębiorstw w Gdańsku Piwna 1/2, 80-831 Gdańsk

Izba Rzemiosła i Przedsiębiorczości Pomorza Środkowego w Słupsku Kowalska 1, 76-200 Słupsk

W województwie pomorskim swoją siedzibę ma 40 organizacji zrzeszonych w dwóch izbach rzemieślniczych, w tym 33 cechów oraz 7 spółdzielni.

3.5.12. Województwo śląskie

Województwo śląskie, z Katowicami jako centrum, koncentruje się na przemyśle ciężkim, motoryzacyjnym oraz IT. Programy dualne i staże zawodowe są organizowane we współpracy z dużymi zakładami przemysłowymi oraz firmami motoryzacyjnymi, takimi jak Fiat i General Motors.

A. Izby branżowe zrzeszone w Krajowej Izbie Gospodarczej:

Beskidzka Izba Gospodarcza

Beskidzka Izba Gospodarcza (do 2021 r. jako Regionalna Izba Handlu i Przemysłu w Bielsku-Białej) od 1990 r., aktywnie uczestniczy w życiu gospodarczym regionu, w budowaniu jego wizerunku i odradzaniu się tradycji samorządu gospodarczego, sięgającego na Podbeskidziu początku XIX w.

Beskidzka Izba Gospodarcza kontynuuje i rozwija funkcje reprezentowania interesów małych i średnich przedsiębiorstw wobec organów administracji państwowej i samorządowej, starając się kompetentnie partnerować instytucjom budującym wizerunek gospodarczy Podbeskidzia. Dzisiaj Beskidzka Izba Gospodarcza, zrzeszająca ponad 100 firm członkowskich, stanowi prężnie działającą organizację samorządu gospodarczego, aktywnie uczestniczącą w rozwoju miasta i regionu.

Wspieranie lokalnej przedsiębiorczości i stymulowanie jej rozwoju stanowi punkt wyjścia dla wszelkich inicjatyw podejmowanych przez Izbę. Na przestrzeni lat do kalendarza lokalnych wydarzeń gospodarczych na stałe już wpisały się te, których organizatorem jest bielska Izba. Najbardziej prestiżowym z nich jest coroczny konkurs Firma Roku organizowany pod hasłem „Samorządy Przedsiębiorcom”, wspólnie z Urzędem Miejskim w Bielsku-Białej oraz Starostwami Powiatowymi z Bielska, Żywca i Cieszyna. Konkurs ten, stanowiący święto lokalnej przedsiębiorczości, mający na celu uhonorowanie najlepszych firm z regionu wyróżniających się wskaźnikami ekonomicznymi, prowadzoną polityką zrównoważonego rozwoju czy podejmowanymi działaniami na rzecz rozwoju lokalnych środowisk, stanowi doskonały przykład współpracy biznesu, samorządu gospodarczego i lokalnych władz.

Bielska Izba stara się również podkreślać rolę i znaczenie firm rodzinnych, budowanych i rozwijanych przez kolejne pokolenia przedsiębiorców. Począwszy od 2012 r. Beskidzka Izba Gospodarcza organizuje Kongres Firm Rodzinnych – unikatowe w skali regionu wydarzenie, dedykowane przede wszystkim przedsiębiorcom, którzy na co dzień zmagają się z trudami i wyzwaniem, jakie niesie za sobą prowadzenie firmy rodzinnej. W ramach tej inicjatywy organizowane są liczne sesje warsztatowe, panele dyskusyjne oraz inne formy aktywnej wymiany wiedzy i doświadczeń między przedsiębiorcami uczestniczącymi w Kongresie.

Pamiętając o swoim podstawowym celu – wspieraniu środowiska gospodarczego Podbeskidzia, Beskidzka Izba Gospodarcza również na co dzień stara się wychodzić naprzeciw oczekiwaniom przedsiębiorców i reagować na szybko zmieniające się realia gospodarcze. W tym celu cyklicznie organizowane są spotkania Członków i sympatyków Izby w formie tzw. Klubów

Przedsiębiorcy, w trakcie których omawiane są bieżące problemy i tematy mające realny wpływ na prowadzenie biznesu.

Ponadto począwszy od 2011 roku bielska Izba, z myślą o nowoczesnych i dynamicznych firmach oraz ludziach biznesu, wydaje periodyk pod nazwą „Magazyn Przedsiębiorcy – Podbeskidzie i Śląsk Cieszyński”, dostępny zarówno w tradycyjnej wersji papierowej, jak i elektronicznej, który dystrybuowany jest na terenie miasta Bielska-Białej oraz ościennych gmin i powiatów.

Beskidzka Izba Gospodarcza aktywnie korzysta także z innych form wspierania przedsiębiorczości, w których znaczącą rolę odgrywają programy współfinansowane ze środków Unii Europejskiej, dedykowane przedsiębiorcom lub osobom, które dopiero stawiają pierwsze kroki w roli przedsiębiorcy. Ostatnie lata to szereg zrealizowanych przez Izbę projektów zarówno o zasięgu międzynarodowym, kładących nacisk na współpracę transgraniczną pomiędzy polskimi, czeskimi oraz słowackimi podmiotami gospodarczymi, jak również tych mających na celu wsparcie dla rozwiązań innowacyjnych, poprawy świadomości wśród przedsiębiorców dla ochrony środowiska naturalnego, zawiązania klastrów w obszarze energetyki, informatyki, promocji regionu i turystyki, aktywnego zwiększenia współpracy pomiędzy przedsiębiorstwami i uczelniami wyższymi czy oferujących wsparcie merytoryczne i finansowe dla osób zamierzających otworzyć własną działalność gospodarczą na terenie Podbeskidzia.

W szerokim wachlarzu usług oferowanych przez Izbę Gospodarczą z Bielska-Białej znajduje się również legalizacja dokumentów handlowych używanych powszechnie w obrocie międzynarodowym. Beskidzka Izba Gospodarcza, działając z upoważnienia Krajowej Izby Gospodarczej w Warszawie, dokonuje legalizacji takich dokumentów, jak świadectwa pochodzenia towarów, faktury handlowe, cenniki, konosamenty, listy przewozowe i inne, stosowane wobec wyrobów eksportowanych na rynki Bliskiego Wschodu, Europy Wschodniej, Afryki, Azji czy Ameryki. Na chwilę obecną z usługi tej korzysta ponad 100 eksporterów z regionu, przez co legalizacja dokumentów handlowych stanowi jeden z podstawowych obszarów działalności Izby.

Górnicza Izba Przemysłowo-Handlowa

W 1991 r. została utworzona Górniośląska Izba Górnicza, która w 1993 r. postanowiła rozszerzyć działalność na terytorium całego kraju i inne niż produkcja węgla kamiennego działy górnictwa oraz zmienić nazwę na Górniczną Izbę Przemysłowo-Handlową.

Górnicza Izba Przemysłowo-Handlowa to organizacja samorządu gospodarczego zrzeszająca m.in. kopalnie węgla kamiennego i brunatnego, producentów maszyn i urządzeń górniczych, firmy usługowe działające na rzecz górnictwa oraz jednostki naukowo-badawcze.

Podstawowym celem strategicznym Górnicznej Izby Przemysłowo-Handlowej jest reprezentowanie, wspieranie i ochrona interesów przedsiębiorców górniczych oraz firm i instytucji okołogórniczych w okresie transformacji energetycznej sektora paliwowo-energetycznego. Dla osiągnięcia tego celu, priorytetowymi kierunkami działań Izby są:

- przedsięwzięcia na rzecz zapewnienia sprawiedliwego przebiegu transformacji górnictwa i energetyki:
 - reprezentowanie interesów gospodarczych firm członkowskich wobec administracji rządowej, samorządowej i organów Unii Europejskiej w celu zapewnienia możliwie szerokiego wsparcia systemowego w procesie transformacji,
 - działalność informacyjna w zakresie pozyskiwania funduszy na działania prowadzące do niwelowania negatywnych skutków ograniczania wydobycia węgla,
 - wspieranie inicjatyw mających na celu zwiększenie innowacyjności i konkurencyjności sektora górniczego,
 - wsparcie dla przedsiębiorstw okołogórniczych umożliwiające zapewnienie funkcjonowania tych podmiotów, w szczególności w okresie transformacji;
- działania na rzecz internacjonalizacji:
 - pomoc w organizacji ekspozycji na targach i wystawach,
 - organizacja misji gospodarczych i study tours,
 - działalność wydawnicza służąca promocji eksportowej oferty producentów maszyn i urządzeń górniczych oraz firm usługowych,
 - propagowanie osiągnięć podmiotów należących do Izby za pośrednictwem wydawnictw, witryny internetowej i mediów społecznościowych,
 - współpraca z Europejskim Stowarzyszeniem Producentów Węgla Kamiennego i Brunatnego EURACOAL,
 - rozszerzanie kontaktów z izbami gospodarczymi i innymi organizacjami w krajach produkujących węgiel,
 - utrzymywanie bieżących kontaktów z ambasadami RP za granicą, jak i z Zagranicznymi Biurami Handlowymi Polskiej Agencji Inwestycji i Handlu w krajach górniczych;
- wspieranie członków Izby w zakresie zmian kompetencji i kwalifikacji pracowników:
 - wzmocnienie aktywności szkoleniowej,

- organizacja konferencji, seminariów i szkoleń tematycznie związanych z branżami reprezentowanymi przez Izbę,
- organizacja szkoleń mających na celu ponoszenie kwalifikacji i kompetencji pracowników branży górniczej i okołogórniczej, mających na celu wejście na rynek pracy po wygaszeniu górnictwa węglowego w Polsce,
- uczestnictwo w projektach wspierających lokalne rynki pracy;
- promocja producentów węgla oraz firm i instytucji okołogórniczych:
 - propagowanie właściwego wizerunku szeroko rozumianego górnictwa, poprzez inspirowanie oraz publikację stosownych artykułów, referatów oraz komentarzy w prasie, radiu i telewizji,
 - obecność w formie głosu eksperckiego w mediach tradycyjnych i społecznościowych, poprzez inicjowanie i udział w dyskusji dotyczącej problemów związanych z transformacją branży,
 - rekomendowanie firm należących do Izby w konkursach organizowanych przez organy państwowe, instytucje i organizacje gospodarcze,
 - kontynuacja wydawania „Biuletynu Górniczego”;
- lobbing na rzecz wdrażania rozwiązań korzystnych dla przedsiębiorców oraz inicjowanie zmian systemu prawnego:
 - bieżąca analiza przepisów prawa regulujących prowadzenie działalności gospodarczej w branży, inspirowanie ich nowelizacji oraz prezentowanie opinii w dziedzinie polityki gospodarczej,
 - monitorowanie sytuacji górnictwa i jego otoczenia w uwarunkowaniach Unii Europejskiej oraz lobbing w organach i instytucjach UE,
 - nawiązywanie i rozszerzanie współpracy z eurodeputowanymi i polskimi parlamentarzystami,
 - współpraca z administracją rządową i samorządową oraz innymi organizacjami w celu wspierania wspólnych interesów członków Izby na poziomie krajowym i europejskim,
 - prace zespołów tematycznych w celu wymiany doświadczeń, tworzenia analiz oraz wypracowywania projektów dokumentów kierowanych do organów władz publicznych,
 - umożliwienie przedsiębiorcom wpływu na otoczenie prawne poprzez zapewnienie ich udziału w pracach legislacyjnych na szczeblu lokalnym, regionalnym, rządowym i parlamentarnym,
 - podejmowanie postępowań i uczestnictwo w sprawach związanych z interesami gospodarczymi członków Izby przed sądami, naczelnymi i centralnymi organami administracji publicznej oraz przed Trybunałem Konstytucyjnym.

Hutnicza Izba Przemysłowo-Handlowa

Hutniczą Izbę Przemysłowo-Handlową powołano w 1991 r. jako branżową organizację samorządu gospodarczego, zrzeszającą huty żelaza i stali oraz metali nieżelaznych, przedsiębiorstwa branż pracujących na potrzeby hutnictwa – w szczególności materiałów ogniotrwałych i koksownictwa oraz inne przedsiębiorstwa współpracujące z sektorem. Izba jest organizacją samorządu gospodarczego, która zrzesza producentów i przetwórców stali, przemysły powiązane z hutnictwem a także instytucje usługowe, biura projektowe instytuty naukowo-badawcze i spółki handlowe. Izba stanowi jedyną zorganizowaną reprezentację przemysłu stalowego w Polsce, pełniąc rolę pomostu pomiędzy podmiotami członkowskimi a rządem i władzami regionalnymi.

Hutnicza Izba Przemysłowo-Handlowa gromadzi i przetwarza dane sektorowe, przygotowuje raporty branżowe, opiniuje nowe i nowelizowane akty prawne, promuje stal jako tworzywo i hutnictwo jako nowoczesny przemysł. W ramach Izby pracują zespoły eksperckie (do spraw Energetyki, Ochrony Środowiska, Spraw Socjalnych), fora dyrektorów (handlowych, finansowych, technicznych) oraz komisje problemowe. Izba realizuje także działalność wydawniczo-szkoleniową. Z jednakową starannością Izba dba o interes dużych i małych podmiotów członkowskich.

W ramach współpracy międzynarodowej, Hutnicza Izba Przemysłowo-Handlowa uczestniczy (bezpośrednio lub przez przedstawicieli spółek członkowskich) w pracach komitetów problemowych EUROFERu, WSA i ESTA.

Izba Gospodarcza Eksporterów i Importerów

Izba Gospodarcza Eksporterów i Importerów istnieje od 2006 r. Jej centrala znajduje się w przemysłowym centrum Polski, na Śląsku. Jednak od 2022 r. rozwija sieć oddziałów oraz biur zagranicznych. Jest również członkiem-założycielem izb gospodarczych w Afryce: Tunezji, Wybrzeżu Kości Słoniowej i Beninie.

Misją Izby Gospodarczej Eksporterów i Importerów jest wspieranie swoich Członków w inicjowaniu oraz realizacji projektów międzynarodowych, przede wszystkim na rynkach Afryki i Azji. Izba jest wiodącą w zakresie wspierania i rozwoju współpracy międzynarodowej izbą gospodarczą w Polsce. Specjalizuje się w rynkach Turcji, Bliskiego Wschodu, Afryki, Ameryki Łacińskiej oraz Ameryki Południowej.

Misją Izby Gospodarczej Eksporterów i Importerów jest uaktywnieni przedsiębiorców, szczególnie w zakresie współpracy z zagranicą, poprzez stworzenie im platformy wymiany informacji i doświadczeń, a także udzielania

pomocy prawnej, ekonomicznej i organizacyjnej. Jest członkiem Krajowej Izby Gospodarczej. Swoją misję realizuje poprzez sieciowanie krajowych i zagranicznych firm, uczelni, instytutów naukowych i jednostek samorządu terytorialnego oraz instytucji rządowych. Aktywnie inicjuje międzynarodowe projekty społeczno-gospodarcze oraz uczestniczy w projektach naukowych i biznesowych. Jest pierwszą i jedyną instytucją członkowską ANIMA.COOP, dzięki temu ma dostęp do specjalnych projektów wspierających współpracę społeczną i gospodarczą pomiędzy Europą i Afryką.

Swoją misję Izba Gospodarcza Eksporterów i Importerów realizuje poprzez:

- partnerstwo – bisko współpracuje z firmami oraz ekspertami zewnętrznymi celem poprawienia jakości funkcjonowania Członków Izby, a co za tym idzie – ich wyników. Współpracuje z instytucjami rządowymi oraz samorządowymi, by stworzyć najlepsze warunki do działalności międzynarodowej;
- sieciowanie – buduje sieć wysokiej jakości partnerów, których celem jest współpraca na rzecz podnoszenia kompetencji w zakresie współpracy międzynarodowej i tworzenia globalnie konkurencyjnej oferty biznesowej;
- wsparcie – wraz ze swoimi partnerami tworzy dedykowane swoim Członkom usługi wsparcia;
- kompetencje – wykorzystuje swoją wiedzę, umiejętności i kontakty, by biznes jej Członków mógł funkcjonować efektywniej, a co za tym idzie, by przynosił większe zyski.

Izba Gospodarcza Metali Nieżelaznych i Recyklingu

Izba Gospodarcza Metali Nieżelaznych i Recyklingu powstała w 1995 r. z inicjatywy podmiotów gospodarczych i instytucji skupionych w branży metali nieżelaznych. W swym obecnym kształcie działa od 2010 r., kiedy doszło do połączenia Izby Gospodarczej Metali Nieżelaznych oraz Polskiego Stowarzyszenia Recyklingu Metali, zrzeszającego firmy przerabiające złomy i odpady metali. Do Izby Gospodarczej Metali Nieżelaznych i Recyklingu należą spółki i firmy prowadzące działalność gospodarczą w przemyśle metali nieżelaznych oraz branży recyklingu. Ponadto potencjał Izby wzmacniają uczelnie, instytucje naukowo-badawcze, branżowe organizacje społeczne oraz partnerskie podmioty gospodarcze współpracujące z przemysłem metali. Obecnie Izba zrzesza 73 firmy.

Misją Izby Gospodarczej Metali Nieżelaznych i Recyklingu, jako organizacji samorządu gospodarczego, jest wspieranie rozwoju przemysłu metali nieżelaznych i recyklingu metali w Polsce.

Do głównych zadań realizowanych przez Izbę Gospodarczą Metali Nieżelaznych i Recyklingu należą:

- reprezentacja interesów podmiotów gospodarczych będących jej członkami wobec administracji unijnej, państwowej i samorządowej,
- dbałość o rozwój przemysłu metali nieżelaznych,
- promocja recyklingu metali,
- ochrona rynkowych interesów zarówno swoich członków, jak i całej branży, zwłaszcza poprzez współpracę z administracją publiczną RP i UE,
- współudział w procesie tworzenia prawa gospodarczego poprzez opiniowanie jego zmian,
- opracowywanie analiz i ekspertyz branżowych,
- organizację szkoleń i konferencji z zakresu polityki przemysłowej, handlowej, podatkowo-finansowej, ochrony środowiska, zmian w obowiązujących przepisach prawa,
- upowszechnianie problematyki wynikającej z wejścia Polski w struktury Unii Europejskiej.

Izba Gospodarcza Metali Nieżelaznych i Recyklingu przynależy również do międzynarodowych organizacji branżowych, w tym do BIR – Światowej Federacji Recyklingu Metali z siedzibą w Brukseli, EUROMETAUX – Europejskiej Federacji Producentów i Przetwórców Metali Nieżelaznych z siedzibą w Brukseli, oraz EUROMETREC – Europejskiej Federacji Handlu i Recyklingu Metali Nieżelaznych, również z siedzibą w Brukseli.

Izba Przemysłowo-Handlowa Rybnickiego Okręgu Przemysłowego

Izba Przemysłowo-Handlowa Rybnickiego Okręgu Przemysłowego powstała w 1990 r. Jest samorządową organizacją podmiotów gospodarczych zrzeszającą zarówno firmy kilkuosobowe, jak i duże zakłady przemysłowe różnych branż. Terenem działania Izby jest obszar województwa śląskiego. Izba reprezentuje swoich członków na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej i poza jej granicami.

Izba Przemysłowo-Handlowa Rybnickiego Okręgu Przemysłowego powstała w celu reprezentowania interesów firm członkowskich wobec władz lokalnych i centralnych oraz pomocy w rozwiązywaniu problemów. Zadaniem Izby jest:

- reprezentowanie interesów firm członkowskich w zakresie ich działalności wytwórczej, handlowej, budowlanej lub usługowej wobec organów państwowych i samorządu terytorialnego;

- tworzenie warunków współpracy gospodarczej i handlowej swoich członków z podmiotami gospodarczymi w kraju i za granicą;
- promocja firm członkowskich;
- wszechstronny rozwój kształcenia zawodowego, z powołaniem własnych szkół włącznie;
- pomoc członkom Izby w rozwiązywaniu problemów ekonomicznych, technicznych, prawnych i organizacyjnych;
- wspieranie i tworzenie inicjatyw gospodarczych zmierzających do poprawy ochrony środowiska naturalnego;
- pomoc w rozstrzyganiu sporów majątkowych między podmiotami gospodarczymi poprzez Sąd Koleżeński;
- kształtowanie i upowszechnianie zasad etyki w działalności gospodarczej;
- delegowanie swoich przedstawicieli, na zaproszenie organów państwowych, do uczestnictwa w pracach instytucji doradczo-opiniotwórczych w sprawach działalności wytwórczej, handlowej, budowlanej i usługowej.

Izba Przemysłowo-Handlowa Rybnickiego Okręgu Przemysłowego współpracuje z izbami gospodarczymi krajowymi i zagranicznymi. Jest członkiem Krajowej Izby Gospodarczej. Podpisała porozumienia o współpracy z Izbami Gospodarczymi Chorwacji i Francji. Wspiera i organizuje współpracę gospodarczą i handlową w kraju i za granicą. Współpracuje z urzędami miast i gmin oraz z samorządami gospodarczymi Regionu Rybnickiego, organizuje imprezy cykliczne służące integracji, promocji i prezentacji swoich członków, które na stałe wpisały się w kalendarz imprez organizowanych w Rybnickim Okręgu Przemysłowym.

Izba Przemysłowo-Handlowa w Tarnowskich Górach

Izba Przemysłowo-Handlowa w Tarnowskich Górach istnieje od 1994 r. Została powołana, aby wspomagać oraz reprezentować środowisko przedsiębiorców. W swoich działaniach Członkowie Izby zmierzają do integracji środowiska przedsiębiorców i upowszechniania zasad etyki w działalności gospodarczej.

Do najważniejszych celów działalności Izby zalicza się:

- promowanie i wspieranie przedsiębiorczości;
- reprezentowanie i ochrona członków Izby;
- współdziałanie z władzami i organami samorządu terytorialnego dla tworzenia warunków sprzyjających tworzeniu działalności gospodarczej;

- opiniowanie projektów aktów normatywnych odnoszących się do funkcjonowania życia gospodarczego regionu i kraju;
- integracja środowiska przedsiębiorców, rozwijanie wzajemnej współpracy, a także tworzenie warunków do polubownego rozwiązywania sporów;
- tworzenie warunków rozwoju życia gospodarczego oraz wspieranie inicjatyw projektów o charakterze regionalnym;
- promowanie przedsiębiorców zrzeszonych w Izbie;
- organizowanie kursów, konferencji oraz szkoleń, które służą wymianie informacji i doświadczeń między członkami Izby;
- upowszechnianie zasad przedsiębiorczości wśród młodzieży.

Okręgowa Izba Przemysłowo-Handlowa w Tychach

Okręgowa Izba Przemysłowo-Handlowa w Tychach jest samorządem gospodarczym od ponad 25 lat wspierającym i integrującym zarówno lokalnych, jak i regionalnych przedsiębiorców działających na terenie Śląska. Skupia ok. 200 firm. Do Izby należą w większości małe i średnie firmy, głównie z sektora budownictwa, usług motoryzacyjnych oraz przemysłu, ale również duże firmy i zakłady komunalne. Izba będąc członkiem Krajowej Izby Gospodarczej, współuczestniczy w tworzeniu ogólnopolskiej sieci KIGNET – izbowego systemu wsparcia konkurencyjności polskich przedsiębiorstw. Izba posiada również akredytację Wojewódzkiego Urzędu Pracy na prowadzenie usług szkoleniowych. Decyzją Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych została wpisana na listę organizacji uprawnionych do składania odwołań w postępowaniach związanych z udzielaniem zamówień publicznych. Izba współpracuje z licznymi instytucjami lokalnymi i regionalnymi, m.in. Urzędem Marszałkowskim Województwa Śląskiego, Śląskim Centrum Przedsiębiorczości, Górnośląską Agencją Rozwoju Regionalnego, Funduszem Górnośląskim, urzędami miast, wojewódzkimi i powiatowymi urzędami pracy oraz innymi instytucjami rynku pracy. Do najważniejszych imprez organizowanych corocznie przez Okręgową Izbę Przemysłowo-Handlową w Tychach należą Noworoczne Spotkanie Przedsiębiorców, Tyski Lider Przedsiębiorczości oraz liczne konferencje i seminaria. Izba patronuje również majowym Tyskim Targom Budownictwa i Przedsiębiorczości. Izba organizuje szereg imprez oraz szkoleń mających na celu podniesienie konkurencyjności lokalnych firm, przygotowanie ich do działania na wspólnym rynku europejskim oraz pomoc w pozyskiwaniu środków finansowych. W ramach bieżącej działalności Izby firmy członkowskie korzystają z bezpłatnych usług informacyjnych oraz doradczych, m.in. z zakresu zakładania i prowadzenia działalności gospodarczej oraz zagadnień prawa podatkowego. Okręgowa Izba Przemysłowo-Handlowa w Tychach podjęła szereg działań związanych z rozwojem współpracy międzynarodowej, zarówno na poziomie instytucji, jak i

przedsiębiorstw. Szczególnie prężnie przebiega współpraca Izby z firmami ze Szwecji oraz Czech i Słowacji.

W ramach podstawowej działalności Okręgowa Izba Przemysłowo-Handlowa w Tychach prowadzi liczne szkolenia, seminaria, spotkania informacyjne. Zajmuje się również doradztwem, coachingiem, mentoringiem dla mikro, małych i średnich przedsiębiorstw oraz osób bezrobotnych i niepracujących. Prowadzi cykliczne bezpłatne konsultacje z zakresu aplikowania o środki unijne ze specjalistami Punktu Informacyjnego Urzędu Marszałkowskiego Województwa Śląskiego.

Misją Okręgowej Izby Przemysłowo-Handlowej w Tychach jest dostarczanie klientom wiedzy na jak najwyższym poziomie i aktywnie wspieranie ich rozwoju. Dąży do najlepszych rezultatów w zakresie oferowanych usług szkoleniowych. Zapewnia wysokiej jakości merytorycznej prowadzonych szkoleń i usług doradczych, komfortu realizowanych usług, wykorzystania najnowszej wiedzy w trakcie szkoleń, zagwarantowanie obsługi klienta na najwyższym poziomie. Działa na rzecz ciągłego rozwoju kompetencji i kwalifikacji zawodowych klientów poprzez realizację usług szkoleniowych, doradczych, mentoringowych, informacyjnych i coachingowych. Wizją Okręgowej Izby Przemysłowo-Handlowej w Tychach jest wzrost rozpoznawalności i umacnianie pozycji na rynku usług edukacyjnych w zakresie prowadzonej działalności doradczo-szkoleniowej.

Regionalna Izba Gospodarcza w Katowicach

Regionalna Izba Gospodarcza w Katowicach została powołana w 1990 r. Jest organizacją samorządu gospodarczego zrzeszającą podmioty gospodarcze prowadzące działalność gospodarczą. Regionalna Izba Gospodarcza w Katowicach jest kontynuatorem tradycji Izby Handlowej powstałej w Katowicach w 1922 roku, a od 1927 roku Śląskiej Izby Przemysłowo-Handlowej – działającej do 1950 roku.

Główne cele i zadania Regionalnej Izby Gospodarczej w Katowicach:

- reprezentowanie interesów gospodarczych zrzeszonych w niej przedsiębiorców oraz ich związków w zakresie prowadzonej działalności gospodarczej, w szczególności wobec organów państwowych i samorządu terytorialnego;
- kształtowanie i upowszechnianie oraz promowanie zasad etyki i uczciwości w działalności gospodarczej, w szczególności opracowywanie i doskonalenie norm rzetelnego postępowania w obrocie gospodarczym;

- opiniowanie aktów prawnych dotyczących gospodarki, monitorowanie procesu ich wdrażania i funkcjonowania oraz przedstawianie tych ocen wraz z ewentualnymi propozycjami zmian właściwym organom władzy publicznej;
- organizowanie pomocy Członkom Izby w rozwiązywaniu problemów ekonomicznych, organizacyjnych i prawnych dotyczących prowadzenia działalności gospodarczej;
- prowadzenie działalności promocyjnej na rzecz Członków Izby oraz pomoc w nawiązywaniu kontaktów z partnerami w kraju i za granicą;
- rozwój systemu edukacji przygotowującego kadry dla gospodarki;
- podejmowanie działań na rzecz zatrudnienia i rozwoju zasobów ludzkich, wykonywanie zadań wynikających z członkostwa w Krajowej Izbie Gospodarczej;
- prowadzenie Sądu Arbitrażowego przy Izbie, a także ośrodka mediacyjnego;
- prowadzenie postępowania mediacyjnego i honorowego w sprawach gospodarczych, w których co najmniej jedną ze stron jest Członek Izby;
- reprezentowanie interesów przedsiębiorców pracodawców, którzy są Członkami Izby przed władzami publicznymi, organizacjami pracodawców, w tym w kontaktach ze związkami zawodowymi;
- prowadzenie działalności lobbingowej rozumianej jako każde działanie prowadzone metodami prawnie dozwolonymi, zmierzające do wywarcia wpływu na organy władzy publicznej w celu uwzględnienia w podejmowanych rozstrzygnięciach racji i interesów określonych grup społecznych lub zawodowych;
- podejmowanie i prowadzenie działań zmierzających do aktywizacji Członków Izby, pozyskiwanie nowych członków i pobudzanie postaw przedsiębiorczych wśród obywateli, a szczególnie wśród młodzieży;
- podejmowanie i prowadzenie działań dla rozwoju przedsiębiorczości w nowoczesnych formach organizacyjnych, innowacyjnych i technologicznych.

Regionalna Izba Gospodarcza w Katowicach oferuje:

- informację gospodarczą;
- organizację wyjazdowych misji studyjno-gospodarczych i obsługę przyjazdowych;
- organizację giełd kooperacyjnych, forów gospodarczych itp.;
- organizację międzynarodowych seminariów problemowych z udziałem ekspertów krajowych i zagranicznych;
- upowszechnianie krajowych i zagranicznych programów i funduszy wspierania rozwoju przedsiębiorczości;

- udostępnianie krajowych i zagranicznych informatorów, katalogów, biuletynów i opracowań specjalistycznych;
- poradnictwo dla inwestorów krajowych i zagranicznych;
- pomoc w rozstrzyganiu sporów majątkowych w Sądzie Arbitrażowym;
- pośrednictwo w wymianie ofert kooperacyjnych firm członkowskich i kojarzenie z partnerami zagranicznymi;
- wydawanie świadectw pochodzenia oraz legalizację dokumentów w handlu zagranicznym;
- współpracę z zagranicznymi izbami przemysłowo-handlowymi, placówkami dyplomatyczno-handlowymi oraz instytucjami rozwoju i promocji gospodarczej, głównie z Europy;
- realizację programów pomocowych UE, Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości i Ministerstwa Gospodarki;
- organizację, udział w jury i udostępnianie materiałów dotyczących konkursów dla przedsiębiorców;
- działalność wydawniczą;
- działalność promocyjno-reklamową.

Regionalna Izba Przemysłowo-Handlowa w Częstochowie

Regionalna Izba Przemysłowo-Handlowa w Częstochowie jest organizacją wspierającą rozwój gospodarczy regionu, tworzącą sprzyjający klimat dla rozwoju przedsiębiorczości i reprezentującą interesy zrzeszonych w niej podmiotów, a szczególnie mikro, małych i średnich przedsiębiorstw wobec władz administracji samorządowej, państwowej oraz wielu współzależnych wobec Izby instytucji. Izba aktywnie współpracuje również z uczelniami wyższymi, szkołami zawodowymi, szkołami średnimi, Urzędem Miasta w Częstochowie w zakresie realizacji działań poświęconych edukacji, współpracy młodzieży z przedsiębiorcami, tworzenia sprzyjających warunków dla rozwoju zawodowego oraz poszukiwania zatrudnienia. Działania te przyczyniają się do rozwoju gospodarczego oraz budowania pozytywnej relacji przedsiębiorca-uczeń/student.

Regionalna Izba Przemysłowo-Handlowa w Gliwicach

Na fali zmian politycznych i ustrojowych, w 1990 r. powołano do życia Gliwicką Izbę Przemysłowo-Handlową, która w 1995 r. zmieniła nazwę na Regionalną Izbę Przemysłowo-Handlową w Gliwicach.

Izba zajmuje się:

**Dofinansowane przez
Unię Europejską**

- ochroną praw i reprezentowaniem interesów zrzeszonych w niej Członków wobec związków zawodowych pracowników, organów władzy i administracji państwowej oraz organów samorządu terytorialnego;
- inspirowaniem i rozwijaniem współpracy wzajemnej Członków Izby;
- udzielaniem Członkom Izby pomocy w rozwiązywaniu problemów technicznych, ekonomicznych, organizacyjnych i prawnych związanych z podejmowaniem i prowadzeniem przez nich działalności gospodarczej;
- podejmowaniem i rozwijaniem współpracy Członków Izby z przedsiębiorstwami krajowymi i zagranicznymi;
- propagowaniem i wspieraniem nowoczesnych form działalności gospodarczej uwzględniającej interes ekonomiczny i społeczny miasta i regionu;
- współdziałaniem z władzami i organami samorządu terytorialnego dla tworzenia korzystnych warunków działalności gospodarczej.

Do usług oferowanych przez Regionalną Izbę Przemysłowo-Handlową w Gliwicach należą: szkolenia, legalizacja dokumentów, wynajem sal oraz śniadania biznesowe.

Bytomska Izba Przemysłowo-Handlowa

Bytomska Izba Przemysłowo-Handlowa powstała w 1995 r. Celem działalności Izby jest integracja środowiska przedsiębiorców, reprezentowanie ich interesów przed organami władzy ustawodawczej, wykonawczej i samorządowej, a także kojarzenie partnerów handlowych, informacja gospodarcza, szkolenia i seminaria, przekazywanie informacji o programach pomocowych z Unii Europejskiej i wiele innych działań skierowanych do przedsiębiorców.

Bytomska Izba Przemysłowo-Handlowa skupia ponad 60 podmiotów gospodarczych z terenu Bytomia i okolicznych miast. Izba jest organizacją samorządu gospodarczego, utworzoną przez przedsiębiorców w celu rozwijania współpracy między firmami, umożliwiania wymiany doświadczeń oraz tworzenia warunków korzystnych dla prowadzenia działalności gospodarczej, a także tworzenie warunków umożliwiających harmonijną działalność i rozwój skupionych w niej podmiotów gospodarczych. Promuje Członków Izby, chroni i reprezentuje ich interesy wobec administracji państwowej i lokalnej różnych szczebli. Pomaga Członkom Izby w rozwiązywaniu problemów związanych z podejmowaniem i prowadzeniem przez nich działalności gospodarczej.

- B. Izby rzemiosła i przedsiębiorczości uwzględniane w Informacji Oświatowej Związku Rzemiosła Polskiego (zarówno zrzeszone w Związku Rzemiosła Polskiego, jak i będące poza jego strukturami):

Beskidzka Izba Rzemiosła i Przedsiębiorczości w Bielsku-Białej 3 Maja 13, 43-300 Bielsko-Biała

Częstochowska Izba Rzemiosła i Przedsiębiorczości Aleja Tadeusza Kościuszki 6, 42-202 Częstochowa

Izba Rzemieśnicza oraz Małej i Średniej Przedsiębiorczości w Katowicach plac Wolności 12, 40-078 Katowice

Izba Rzemieśnicza w Rybniku 3 Maja 18, 44-200 Rybnik

W województwie śląskim swoją siedzibę ma 67 organizacji zrzeszonych w czterech izbach rzemieślniczych, w tym 60 cechów, 6 spółdzielni oraz 1 inna organizacja.

3.5.13. Województwo świętokrzyskie

Województwo świętokrzyskie, z Kielcami jako centrum, rozwija kształcenie zawodowe w sektorach takich jak budownictwo, przemysł maszynowy oraz energetyka. Współpraca z lokalnymi firmami budowlanymi oraz zakładami przemysłowymi umożliwia uczniom zdobycie praktycznych umiejętności.

- A. Izby branżowe zrzeszone w Krajowej Izbie Gospodarczej:

Staropolska Izba Przemysłowo-Handlowa

Staropolska Izba Przemysłowo-Handlowa jest największą organizacją otoczenia biznesu działającą w województwie świętokrzyskim. Na rynku funkcjonuje od 1990 roku. Powstała w wyniku naturalnego dążenia przedsiębiorców do łączenia się w celu stworzenia przedstawicielstwa reprezentującego ich interesy m.in. poprzez:

- oddziaływanie na władze państwowe i regionalne w celu stworzenia dogodnych warunków dla rozwoju przedsiębiorstw,
- nawiązywanie kontaktów gospodarczych,
- zbieranie, przetwarzanie i udostępnianie informacji przydatnych w działalności gospodarczej,
- prowadzenie szkoleń i treningów zawodowych,
- organizowanie spotkań ludzi biznesu.

Staropolska Izba Przemysłowo-Handlowa świadczy usługi m.in. w obszarach:

- kojarzenia partnerów,
- legalizacji dokumentów handlowych,
- doradztwa i szkoleń,
- informacji o unijnych programach wsparcia,
- działalności lobbingsowej.

Aby ułatwić przedsiębiorstwom z województwa świętokrzyskiego przygotowanie do funkcjonowania na jednolitym rynku europejskim, Izba prowadzi i afiliuje Ośrodek Enterprise Europe Network – przedstawicielstwo Komisji Europejskiej, dzięki czemu:

- umożliwia poszukiwanie partnerów gospodarczych poprzez sieć ok. 300 ośrodków działających w krajach Europy udziela informacji o regulacjach prawnych w Unii Europejskiej w zakresie działalności gospodarczej,
- organizuje wyjazdy na targi i spotkania gospodarcze pod patronatem Unii Europejskiej,
- informuje o normach i standardach obowiązujących w UE
- organizuje i prowadzi szkolenia na temat zasad funkcjonowania rynku UE.

Staropolska Izba Przemysłowo-Handlowa powołała Radę Dyrektorów. Jest to forum służące do wypracowywania stanowiska członków Izby wobec ważnych problemów gospodarczych regionu oraz umożliwiających kontakty wzajemne i integrację członków Izby

Od 1996 roku Staropolska Izba Przemysłowo-Handlowa należy do Krajowego Systemu Usług dla Małych i Średnich Przedsiębiorstw – sieci 130 regionalnych ośrodków wspierania biznesu, której celem jest podniesienie konkurencyjności polskich MŚP poprzez dostarczanie im wysokiej jakości usług doradczych, szkoleniowych, informacyjnych i finansowych.

B. Izby rzemiosła i przedsiębiorczości uwzględniane w Informacji Oświatowej Związku Rzemiosła Polskiego (zarówno zrzeszone w Związku Rzemiosła Polskiego, jak i będące poza jego strukturami):

Izba Rzemieślników i Przedsiębiorców w Kielcach Warszawska 34/404, 25-312 Kielce

W województwie świętokrzyskim swoją siedzibę ma 21 organizacji zrzeszonych w Izbie Rzemieślników i Przedsiębiorców w Kielcach, w tym 17 cechów oraz 4 spółdzielnie.

3.5.14. Województwo warmińsko-mazurskie

Województwo warmińsko-mazurskie koncentruje się na sektorach takich jak turystyka, rolnictwo oraz przetwórstwo spożywcze. Współpraca z lokalnymi gospodarstwami turystycznymi oraz firmami przetwórczymi pozwala uczniom na zdobycie praktycznych doświadczeń w tych branżach.

A. Izby branżowe zrzeszone w Krajowej Izbie Gospodarczej:

Ławska Izba Gospodarcza

Ławska Izba Gospodarcza powstała w 2001 r. Jest organizacją samorządu gospodarczego wypełniającą swoją misję w oparciu o tradycję i doświadczenie, osadzoną w strukturach krajowych. Jest to jedyna organizacja przedsiębiorców z województwa warmińsko-mazurskiego zrzeszona w Krajowej Izbie Gospodarczej i jeden z dwunastu ośrodków posiadających akredytację w Krajowym Systemie Usług dla Małych i Średnich Przedsiębiorstw.

Do celów i zadań Ławskiej Izby Gospodarczej należy:

- reprezentowanie interesów gospodarczych zrzeszonych w niej podmiotów w zakresie ich działalności wytwórczej, handlowej, budowlanej lub usługowej, w szczególności wobec organów państwowych i samorządu terytorialnego;
- kształtowanie i upowszechnianie zasad etyki w działalności gospodarczej, w szczególności opracowanie i doskonalenie norm rzetelnego postępowania w obrocie gospodarczym;
- wyrażenie opinii o projektach rozwiązań odnoszących się do funkcjonowania gospodarki, uczestniczenie w przygotowaniu projektów aktów prawnych w tym zakresie oraz dokonywania ocen wdrażania i funkcjonowanie przepisów prawnych dotyczących prowadzenia działalności gospodarczej;
- organizowanie pomocy Izby w rozwiązywaniu problemów ekonomicznych, organizacyjnych i prawnych związanych z podejmowaniem i prowadzeniem przez nich działalności gospodarczej;
- prowadzenie działalności promocyjnej na rzecz członków oraz pomoc w nawiązywaniu kontaktów z partnerami w kraju i za granicą;
- inicjowanie i podejmowanie działań mających na celu rozwój gospodarczy, rozwój zasobów ludzkich i edukację ekonomiczną, w szczególności poprzez organizowanie szkoleń, seminariów oraz

- projektów i innych przedsięwzięć finansowanych ze środków własnych oraz publicznych (krajowych i zagranicznych);
- kształcenie ustawiczne dorosłych i pozostałe formy kształcenia.

Iławska Izba Gospodarcza realizuje swoje cele i zadania poprzez:

- przyczynianie się do tworzenia warunków rozwoju życia gospodarczego i rozwoju zasobów ludzkich, a także promocję i wspieranie inicjatyw gospodarczych oraz edukacyjnych;
- popieranie, we współpracy z właściwymi organami oświatowymi, rozwoju kształcenia zawodowego, wspieranie nauki zawodu w zakładach pracy oraz doskonalenia zawodowego pracowników;
- delegowanie swoich przedstawicieli, na zaproszenia organów państwowych i samorządu terytorialnego do uczestniczenia w pracach instytucji doradczo-opiniotwórczej;
- organizowanie i stwarzanie warunków do rozstrzygania sporów w drodze postępowania polubownego i pojednawczego oraz uczestniczenie na odrębnie określonych zasadach w postępowaniu sądowym w związku z działalnością gospodarczą jej członków;
- wydawanie opinii o istniejących zwyczajach dotyczących działalności gospodarczej;
- informowanie i wydawanie opinii o funkcjonowaniu podmiotów gospodarczych oraz wyrażanie opinii o stanie rozwoju gospodarczego na obszarze działania Izby;
- wykonywanie zadań powierzonych Izbie odrębnymi przepisami;
- tworzenie fundacji, funduszy i stypendiów dla popierania inicjatyw gospodarczych;
- prowadzenie działalności wydawniczej;
- doradztwo organizacyjne, techniczne, prawne i ekonomiczne, wykonywanie ekspertyz, badań marketingowych oraz consultingu;
- współpracę i wymianę doświadczeń z krajowymi i zagranicznymi organizacjami zrzeszającymi podmioty prowadzące działalność gospodarczą;
- tworzenie branżowych i środowiskowych klubów członkowskich.
- podejmowanie i prowadzenie działalności gospodarczej służącej realizacji celów i zadań Izby;
- tworzenie zespołów ekspertów, komisji i zespołów problemowych.

B. Izby rzemiosła i przedsiębiorczości uwzględniane w Informacji Oświatowej Związku Rzemiosła Polskiego (zarówno zrzeszone w Związku Rzemiosła Polskiego, jak i będące poza jego strukturami):

Warmińsko-Mazurska Izba Rzemiosła i Przedsiębiorczości w Olsztynie Prosta 38, 11-041 Olsztyn

Dofinansowane przez
Unię Europejską

W województwie warmińsko-mazurskim swoją siedzibę ma 17 organizacji zrzeszonych w Warmińsko-Mazurskiej Izbie Rzemiosła i Przedsiębiorczości w Olsztynie, w tym 15 cechów oraz 2 spółdzielnie.

3.5.15. Województwo wielkopolskie

Województwo wielkopolskie, z Poznaniem jako centrum, rozwija kształcenie zawodowe w sektorach takich jak rolnictwo, przemysł spożywczy oraz IT. Programy edukacyjne są realizowane we współpracy z lokalnymi firmami rolniczymi oraz przetwórcami spożywczymi.

A. Izby branżowe zrzeszone w Krajowej Izbie Gospodarczej:

Izba Gospodarcza Północnej Wielkopolski

Izba Gospodarcza Północnej Wielkopolski jako organizacja samorządu gospodarczego działa od 1992 roku i zrzesza ok. 160 firm z subregionu pilskiego. Członkami Izby są małe, średnie i duże firmy reprezentujące prawie wszystkie branże gospodarki. Jest organizacją samorządu gospodarczego reprezentującą, promującą i działającą na rzecz swoich Członków i środowiska gospodarczego. Reprezentuje interesy przedsiębiorców i ich potrzeby wobec władz samorządu terytorialnego, administracji rządowej i środków masowego przekazu. Izba zrzesza na zasadach dobrowolności przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą na terenie północnej Wielkopolski. Tworzy warunki rozwoju i unowocześnia życie gospodarcze oraz wspiera inicjatywy biznesowe Członków Izby.

Głównymi celami i zadaniami Izby Gospodarczej Północnej Wielkopolski jest:

- tworzenie warunków rozwoju i unowocześniania życia gospodarczego oraz wspieranie inicjatyw gospodarczych Członków Izby;
- opiniowanie projektów rozwiązań odnoszących się do funkcjonowania gospodarki oraz uczestniczenie w przygotowaniu aktów normatywnych w tym zakresie;
- opracowywanie i kierowanie do organów administracji państwowej i samorządowej wniosków, opinii, informacji i zapytań w sprawach gospodarczych;
- dokonywanie oceny wdrażania i funkcjonowania przepisów prawnych dotyczących prowadzenia działalności gospodarczej;

- opiniowanie wniosków Członków Izby skierowanych do władz państwowych i samorządowych w sprawach związanych z zakresem działalności Izby;
- reprezentowanie interesów gospodarczych zrzeszonych w niej przedsiębiorców w zakresie prowadzonej działalności gospodarczej, w szczególności wobec organów państwowych i samorządu terytorialnego;
- kształtowanie i upowszechnianie oraz promowanie zasad etyki i uczciwości w działalności gospodarczej, w szczególności opracowywanie i doskonalenie norm rzetelnego postępowania w obrocie gospodarczym;
- opiniowanie aktów prawnych dotyczących gospodarki, monitorowanie procesu ich wdrażania i funkcjonowania oraz przedstawianie tych ocen wraz z ewentualnymi propozycjami zmian właściwym organom władzy publicznej;
- organizowanie pomocy Członkom Izby w rozwiązywaniu problemów ekonomicznych, organizacyjnych i prawnych dotyczących prowadzenia działalności gospodarczej;
- prowadzenie działalności promocyjnej na rzecz Członków Izby oraz pomoc w nawiązywaniu kontaktów z partnerami w kraju i za granicą;
- rozwój systemu edukacji przygotowującego kadry dla gospodarki;
- podejmowanie działań na rzecz zatrudnienia i rozwoju zasobów ludzkich, wykonywanie zadań wynikających z członkostwa w Krajowej Izbie Gospodarczej;
- prowadzenie Sądu Arbitrażowego i Centrum Mediacji przy Izbie;
- reprezentowanie interesów przedsiębiorców pracodawców, którzy są Członkami Izby przed władzami publicznymi;
- podejmowanie i prowadzenie działań zmierzających do aktywizacji Członków Izby, pozyskiwanie nowych członków i pobudzanie postaw przedsiębiorczych wśród obywateli, a szczególnie wśród młodzieży;
- podejmowanie i prowadzenie działań dla rozwoju przedsiębiorczości w nowoczesnych formach organizacyjnych, innowacyjnych i technologicznych;
- prowadzenie działalności na rzecz osób wykluczonych i niepełnosprawnych, w tym promocja zatrudnienia i aktywizacja zawodowa, działalność na rzecz rozwoju gospodarczego i przedsiębiorczości, rozwijanie i propagowanie inicjatyw, postaw i działań sprzyjających integrowaniu osób niepełnosprawnych i wykluczonych ze środowiskiem gospodarczym.

Izba Przemysłowo-Handlowa Południowej Wielkopolski

Izba Przemysłowo-Handlowa Południowej Wielkopolski z siedzibą w Ostrowie Wielkopolskim została powołana w 1991 roku, aby, jako samorząd gospodarczy, inspirować i wspierać lokalnych przedsiębiorców.

Izba Przemysłowo-Handlowa Południowej Wielkopolski ustawicznie dostosowuje swoją strategię i plany operacyjne do zmieniającej się rzeczywistości. Jej dążeniem jest uczynienie z Izby silnego reprezentanta środowiska gospodarczego Południowej Wielkopolski oraz liczącego się partnera dla innych uczestników życia gospodarczego, politycznego i społecznego. W swoich staraniach, zmierzających do rozwoju i promocji naszego regionu, realizuje również inicjatywy w partnerstwie z samorządem terytorialnym, deklarując tym samym aktywną i twórczą współpracę.

Członkostwo w Izbie to nie tylko dostęp do wiedzy i informacji, szersze perspektywy rozwoju firmy oraz nowe możliwości działania. To również intensywne kontakty z wieloma przedsiębiorcami, zarówno te biznesowe, jak i towarzyskie.

Strategicznym celem działania naszej Izby Przemysłowo-Handlowej Południowej Wielkopolski jest reprezentowanie i ochrona interesów gospodarczych zrzeszonych w niej Członków, w zakresie prowadzonej przez nich działalności gospodarczej oraz wzmocnienie jej znaczenia i utrwalenie jej wizerunku jako organizacji nowoczesnej i nowatorskiej. Wszystkie podejmowane przez Izbę inicjatywy i działania są im podporządkowane i przyczyniają się do ich realizacji.

Zadaniami Izby Przemysłowo-Handlowej Południowej Wielkopolski jest:

- działanie na rzecz przedsiębiorców zrzeszonych w Izbie – wzmocnienie ich konkurencyjności oraz potencjału;
- pomoc Członkom Izby w rozwiązywaniu problemów ekonomicznych, organizacyjnych i prawnych dotyczących prowadzonej działalności gospodarczej;
- prowadzenie działalności promocyjnej na rzecz firm zrzeszonych w Izbie;
- kształcenie poprzez organizowanie szkoleń, seminariów, kursów, warsztatów;
- prowadzenie Ośrodka mediacyjnego przy Izbie;
- pomoc Członkom Izby w nawiązywaniu kontaktów z partnerami w kraju i za granicą;
- podejmowanie i prowadzenie działań zmierzających do aktywizacji Członków Izby;
- podejmowanie i prowadzenie działań zmierzających do pozyskiwania nowych członków;

- aktywna i twórcza współpraca z samorządem terytorialnym;
- promowanie gospodarki regionu ostrowskiego i południowej Wielkopolski,
- podejmowanie działań na rzecz zatrudnienia i rozwoju zasobów ludzkich.

Izba Gospodarcza Wielkopolski Wschodniej

Izba Gospodarcza Wielkopolski Wschodniej istnieje od 1990 r. Jest instytucją pozarządową, zrzeszającą podmioty gospodarcze oraz gminy miejskie i wiejskie. Od początku swojego istnienia Izba podejmuje działania zmierzające do rozwoju przedsiębiorczości w nowoczesnych formach organizacyjnych, gromadzi i rozpowszechnia informacje dotyczące nawiązywania kooperacji gospodarczej w kraju i za granicą, udziela podmiotom gospodarczym pomocy w rozwiązywaniu problemów ekonomicznych, organizacyjnych i prawnych. Wszystkie działania Izby ukierunkowane są na wspieranie i promocję firm członkowskich, jednak w wielu organizowanych przez nią imprezach uczestniczą także firmy niezrzeszone.

Misją Izby Gospodarczej Wielkopolski Wschodniej jest wspieranie rozwoju przedsiębiorczości w Wielkopolsce Wschodniej poprzez zaspokajanie potrzeb informacyjnych, szkoleniowych i doradczych przedsiębiorców oraz współpracę z organami samorządu terytorialnego i gospodarczego.

Izba Gospodarcza Wielkopolski Wschodniej posiada duże doświadczenie w organizacji wszelkiego typu konferencji, eventów biznesowych począwszy od tych najmniejszych dedykowanych danej firmie (np. prezentujące nowy produkt lub usługę) czy branży po te największe typu Wielkopolski Kongres Gospodarczy. Izba zawsze angażuje do ich realizacji ekspertów i wyspecjalizowane firmy. Zapewnia wysoki poziom merytoryczny wydarzeń, wykorzystując swoją wiedzę i dotychczasowe doświadczenie przy realizacji wydarzeń biznesowych.

Pleszewska Izba Gospodarcza

Pleszewska Izba Gospodarcza istnieje od 2000 r. Obszarem jej działania jest Województwo Wielkopolskie. Izba jest dobrowolną i samorządną organizacją zrzeszającą podmioty prowadzące działalność gospodarczą na obszarze działania Izby. Izba jest niezależna od jakichkolwiek organizacji politycznych i społecznych, w swej działalności może współpracować z każdą organizacją realizującą cele zbieżne z celami Izby.

W ramach działalności Regionalnej Sieci Otoczenia Biznesu zamierza budować system na bazie Izby, wspierać bezpośrednio podmioty gospodarcze z regionu, pozyskiwać źródła finansowe poprzez wspieranie i ścisłą współpracę z funduszami pożyczkowymi, uczestniczenie w realizacji programów i strategii ukierunkowanych na rozwój Ziemi Pleszewskiej i społeczności lokalnych. W ramach Funduszu Poręczeń Kredytowych Południowej Wielkopolski współpracuje z bankami lokalnymi umożliwiając pozyskiwanie kredytów na rozwój i uruchamianie nowych działalności gospodarczych. Ważną działalnością Izby jest organizowanie dla jej członków i innych podmiotów gospodarczych szkoleń na tematy związane z ich działalnością z Urzędem Skarbowym i Państwową Inspekcją Pracy.

Zadaniem Pleszewskiej Izby Gospodarczej jest:

- reprezentowanie interesów swoich Członków wobec organów państwa, administracji państwowej i samorządowej oraz innych organizacji krajowych i zagranicznych;
- podejmowanie zadań na rzecz rozwoju przedsiębiorczości w nowoczesnych formach organizacyjnych i technologicznych;
- współdziałanie w tworzeniu warunków sprzyjających działalności gospodarczej, w tym także w zakresie współpracy zagranicznej;
- wyrażanie opinii o stanie rozwoju gospodarczego oraz prezentowanie opinii w dziedzinie polityki gospodarczej, a w szczególności wnioskowanie o zmianę, nowelizację i tworzenie przepisów prawnych w tej dziedzinie;
- gromadzenie i rozpowszechnianie informacji dotyczących funkcjonowania podmiotów gospodarczych w kraju i za granicą;
- rozwój i podnoszenie poziomu kształcenia zawodowego, wspieranie nauki zawodu w zakładach pracy oraz doskonalenie zawodowe pracowników;
- kształcenie zasad etyki i społecznie akceptowanych norm postępowania w stosunkach gospodarczych;
- wykonywanie innych zadań powierzonych Izbie na jej wniosek lub za jej zgodą;
- prowadzenie banku informacji o podmiotach gospodarczych działających na terenie zasięgu Izby.

Polska Izba Artykułów Promocyjnych

Polska Izba Artykułów Promocyjnych istnieje od 2007 r. Zrzesza ekspertów i profesjonalistów z branży reklamowej oraz firmy zajmujące się usługami i produkcją artykułów promocyjnych, importem, a także przedsiębiorstwa prowadzące działalność jako agencje reklamowe. Obecnie zrzesza 177 firm.

Misją Polskiej Izby Artykułów Promocyjnych jest partnerskie stymulowanie rozwoju branży artykułów reklamowych i tworzenie prawnych, organizacyjnych i ekonomicznych warunków dla efektywnego funkcjonowania podmiotów działających na tym rynku, a także wspieranie działań mających na celu popularyzację artykułu reklamowego w sektorze działań marketingowych.

Polska Izba Artykułów Promocyjnych oferuje:

- społeczność – tworzy sieć kontaktów opartą na rzetelnym działaniu i relacjach;
- rozwój – szkolenia, kursy, konferencje i webinary, aby jej członkowie mogli poszerzać swoją widzę;
- promocję – członkostwo w Izbie to narzędzie promocji firmy, dzięki której zyskuje obecność w „Niezbędniku marketera”, newsletterze oraz dostęp do wielu atrakcyjnych ofert;
- informację – dzięki forum wymiany informacji, newsletterom oraz poradom prawnym Członkowie są zawsze na bieżąco z istotnymi wiadomościami branżowymi;
- wydawnictwo – „Niezbędnik marketera” oraz „Gazeta Polskiej Izby Artykułów Promocyjnych” to cykliczne wydawnictwa Izby, dzięki którym dociera do kilkunastu tysięcy odbiorców;
- integrację – budowanie relacji biznesowych odbywa się podczas spotkań branżowych, wyjazdów integracyjnych oraz corocznej Gali.

Polska Izba Biznesu – Wielkopolska Izba Gospodarcza

Misją Polskiej Izby Biznesu jest wspieranie się wzajemne członków w generowaniu wzrostu firm i rozwoju osobistym. Chcemy także wpływać na kształtowanie dobrych warunków rozwoju przedsiębiorczości w Polsce oraz dążenia do rozwoju potencjału cywilizacyjnego, gospodarczego, społecznego, politycznego i kulturalnego Polski, dla zachowania jej dziedzictwa oraz zwiększenia podmiotowości i znaczenia w skali Europy i świata oraz do umocnienia wspólnoty narodowej. Integracja wokół realizacji wspólnie podzielanych chrześcijańskich wartości, wzajemna solidarność oraz dyskrecja i pomoc są konstytutywnymi elementami funkcjonowania naszej Izby. Jest to miejsce, gdzie każdy z członków może liczyć na wsparcie. Pomagamy przede wszystkim sobie nawzajem, ale i wszystkim innym, którzy potrzebują wsparcia, dzieląc się nimi dobrem i talentami. Dzielimy się doświadczeniami – tymi dobrymi, jak i złymi – aby każdy z nas mógł rozwijać swoją działalność w sposób harmonijny, budując kulturę innowacji i wzrostu swoich firm.

Polska Izba Biznesu na co dzień realizuje swoją aktywność przede wszystkim poprzez swoje sekcje: ekonomia i zarządzanie; podatki, prawo, legislacja; rozwój osobisty; kultura i sztuka; Wielkopolska – Mała Ojczyzna;

patriotyzm gospodarczy; charytatywność. Siedem sekcji to siedem zespołów projektowych, które na zasadzie synergii współpracują ze sobą, dla rozwoju firm członkowskich, jak również realizując misję Izby na zewnątrz.

Polska Izba Gospodarcza Importerów, Eksporterów i Kooperacji

Polska Izba Gospodarcza Importerów, Eksporterów i Kooperacji w 1995 r. Izba działa w interesie i na rzecz rozwoju zrzeszonych przedsiębiorstw i organizacji gospodarczych. Izba zapewnia efektywne wsparcie przedsiębiorstw dzięki wieloletniemu doświadczeniu i szerokiej sieci partnerów – instytucji, organizacji i osób, rozsianych po całym świecie, z którymi na co dzień współpracuje. Sieć ta stoi do dyspozycji przedsiębiorstw chcących skorzystać z pomocy Izby. Polska Izba Gospodarcza Importerów, Eksporterów i Kooperacji jest członkiem Krajowej Izby Gospodarczej największej niezależnej organizacji biznesu w Polsce.

Polska Izba Gospodarcza Importerów, Eksporterów i Kooperacji wspiera rozwój przedsiębiorstw poprzez realizację na ich rzecz kompleksowych usług informacyjnych doradczych i szkoleniowych, a także innych usług realizowanych zgodnie z oczekiwaniami i potrzebami zgłaszanymi przez klientów. Należy do nich:

- pomoc w rozwijaniu kontaktów handlowych w kraju i za granicą;
- pomoc we wprowadzanie wyrobów i usług oferowanych przez naszych członków na różne rynki zagraniczne;
- wspieranie inicjatyw gospodarczych Członków Izby;
- branżowa prezentacja firm członkowskich na spotkaniach z zagranicznymi kontrahentami;
- organizacja spotkań biznesowych dla firm zagranicznych, uczestniczących w targach;
- bieżące dostarczanie informacji gospodarczych istotnych z punktu widzenia przedsiębiorcy;
- informacje o możliwościach uzyskania środków pomocowych i dotacji na rozwój działalności gospodarczej;
- pomoc w tanim i szybkim rozstrzygnięciu sporów poprzez działający Sąd Arbitrażowy.
- dokonywanie legalizacji dokumentacji eksportowej na podstawie posiadanego uprawnienia Krajowej Izby Gospodarczej;
- możliwość udziału w bezpłatnych spotkaniach, szkoleniach;
- kompleksowa organizacja wyjazdów grupowych na międzynarodowe imprezy targowe;

- organizacja wyjazdów w ramach misji gospodarczych do wszystkich państw, z którymi Izba prowadzi lub organizuje współpracę gospodarczą.

Polska Izba Lnu i Konopi

Polska Izba Lnu i Konopi powstała w 2002 r., jest jedyną organizacją samorządu gospodarczego, zrzeszającą wszystkie znaczące podmioty, działające w branży lniarskiej i konopnej na terenie Polski. Swoją siedzibę ma w Poznaniu. Polska Izba Lnu i Konopi jest przede wszystkim platformą wymiany informacji i doświadczeń: hodowców, producentów i przetwórców roślin włóknistych. Głównym zadaniem, które stawia sobie Izba jest utrzymanie krajowej produkcji lniarskiej oraz wzrost areału uprawy lnu i konopi.

Swoją misję Polska Izba Lnu i Konopi realizuje poprzez:

- aktywne członkostwo w CELC (Europejska Konfederacja Lnu i Konopi w Paryżu) oraz w Krajowej Izbie Gospodarczej;
- opracowywanie i publikowanie w formie biuletynu „Len i Konopie”, informacji na temat: aktualnej sytuacji na krajowym i międzynarodowym rynku lnu i konopi, nowych odmian, technologii oraz nowoczesnych i nietypowych zastosowań włókna;
- współorganizowanie szkoleń dla plantatorów lnu i konopi z udziałem specjalistów krajowych i zagranicznych;
- ocena, głos doradczy oraz własna inicjatywa w sprawie wydawanych przez administrację krajową oraz unijną aktów prawnych dotyczących branży lniarskiej;
- reprezentowanie i obrona interesów swoich członków w sporach przed agencjami i instytucjami rządowymi – ARR , ARiMR , PZH, GUC;
- współpraca z jednostkami naukowo – badawczymi : Instytutem Włókien Naturalnym i Roślin Zielarskich w Poznaniu, Uniwersytetem Wrocławskim oraz z Politechniką Łódzką w zakresie informacji naukowo – technicznej oraz przygotowania projektów naukowo – badawczych dla branży lniarskiej;
- obrona krajowego rynku lnu i konopi przed nieuczciwą konkurencją wyrobów dalekowschodnich poprzez monitoring importu tekstyliów, cen dumpingowych, a w konsekwencji występowanie z odpowiednimi wnioskami do odpowiednich instytucji krajowych i unijnych.

Polska Izba Przemysłu Targowego

Polska Izba Przemysłu Targowego działa od 2006 roku jako izba gospodarcza przedsiębiorców branży targowej i branż związanych z organizacją targów, wystaw i eventów. W latach 1993-2006 działała jako Polska Korporacja Targowa. Jej siedzibą jest miasto Poznań. Członkami Polskiej Izby Przemysłu Targowego są organizatorzy targów i operatorzy obiektów targowo-konferencyjnych w Polsce, dostawcy usług projektowania, budowy i wyposażania stoisk targowych, transportu i spedycji targowej, organizatorzy wystąpień polskich firm w targach za granicą i przedstawicielstwa targów zagranicznych w Polsce, a także firmy z branży reklamy i marketingu, IT, media, przedsiębiorstwa gastronomiczne i dostawcy bazy noclegowej dla klientów targów.

Misją Polskiej Izby Przemysłu Targowego jest:

- służyć jako wszechstronna platforma współpracy wszystkich uczestników rynku targowego w Polsce;
- działać na rzecz integracji członków i ich identyfikacji ze środowiskiem branżowym, wypracowania motywacji do wspólnego działania i takiej kultury współpracy, aby pomnażała i chroni interesy gospodarcze Członków Izby;
- być skuteczną płaszczyzną działań lobbingowych na rzecz polskiego przemysłu targowego;
- promować udział w targach jako skuteczny element strategii marketingowej i komunikacyjnej przedsiębiorstw;
- promować najwyższe międzynarodowe standardy w zakresie danych statystycznych targów i podstawowe definicje i pojęcia stosowane w branży targowej;
- działać na rzecz podnoszenia standardów usług targowych w Polsce;
- dostarczać aktualną wiedzę branżową i oferować graczom rynku targowego w Polsce możliwości w zakresie edukacji i doradztwa prawnego.

Działania lobbingowe są od lat bardzo ważnym obszarem działania Polskiej Izby Przemysłu Targowego. W tym zakresie Izba odniosła w minionych latach kilka sukcesów, skutecznie uczestnicząc w procesie nowelizacji m.in. prawa dotyczącego bezpieczeństwa imprez masowych (wyłączenie targów i wystaw) i ustawy prawo własności przemysłowej (ponowne wprowadzenie tzw. instytucji pierwszeństwa z wystawy). W 2017 roku działania Izby dotyczyły nowelizacji ustawy o podatkach dochodowych i ustawy o ograniczeniu handlu w niedzielę. Działaniom lobbingowym Izby sprzyja członkostwo w Krajowej Izbie Gospodarczej.

Zgodnie z misją, Polska Izba Przemysłu Targowego nieustannie promuje targi jako jeden z najważniejszych instrumentów komunikacji bezpośredniej i marketingu dla firm z różnych sektorów gospodarki oraz zachęca przedsiębiorców do udziału w targach w charakterze wystawców i zwiedzających.

Wspierając współpracę między partnerami i uczestnikami rynku targowego w Polsce, Izba pośredniczy w wymianie informacji i doświadczeń między członkami, a także realizuje wspólne projekty i przedsięwzięcia z ich udziałem. Jednocześnie Izba dba o transparentność polskiego rynku targowego, poprzez audyt danych statystycznych targów, we współpracy z międzynarodowym audytorem CENTREX – Międzynarodowym Związkiem Statystyk Targowych.

Dzięki aktywnemu członkostwu w UFI – Światowym Stowarzyszeniu Przemysłu Targowego, Polska Izba Przemysłu Targowego utrzymuje kontakty z najważniejszymi rynkami targowymi w Europie i na świecie. Wśród najważniejszych zagranicznych partnerów branżowych PIPT są także wspomniany wyżej CENTREX – Międzynarodowy Związek Statystyk Targowych z siedzibą w Budapeszcie, AUMA (Niemcy), AEFI i CFI (Włochy), UNIMEV (Francja), IFES i inne. Wraz z nimi Izba aktywnie wspiera realizację projektów uznanych przez międzynarodowe środowisko ekspertów targowych za istotne dla rozwoju targów na świecie.

Rada Regionalnych Instalacji Przetwarzania Odpadów Komunalnych

Rada Przedstawicieli Regionalnych Instalacji Przetwarzania Odpadów Komunalnych jest inicjatywą, która powstała w trakcie zmian prawnych w gospodarce odpadami w 2013 roku. Przez lata Rada ściśle współpracuje z Krajową Izbą Gospodarczą, funkcjonując jako podkomitet Komitetu Ochrony Środowiska KIG. W tej formule odbyła wiele spotkań z przedstawicielami władz, biorąc udział w konsultacjach zmian prawodawstwa i opiniując pojawiające się projekty regulacji prawnych. Od 2019 roku Rada uzyskała osobowość prawną jako Związek Pracodawców, monitorując proces wdrażania i zmian ustawodawstwa związanego z gospodarką odpadami. Rada jest forum spotkań i wymiany doświadczeń w zakresie organizacji pracy i eksploatacji instalacji. Dzieli się także w gronie praktyków doświadczeniami z realizacji inwestycji w instalacjach. Celem cyklicznych spotkań Rady Przedstawicieli Regionalnych Instalacji Przetwarzania Odpadów Komunalnych jest identyfikowanie problemów związanych z praktycznym wdrażaniem zmian prawodawstwa, wypracowaniem możliwych rozwiązań i przekazaniem ich do kompetentnych w tym zakresie instytucji. Na spotkania zapraszani są eksperci oraz przedstawiciele organów i instytucji rządowych oraz samorządowych. Ma to

zapewnić lepsze funkcjonowanie Instalacji Komunalnych oraz całego systemu gospodarki odpadami. Możliwość bezpośredniej wymiany doświadczeń we własnym gronie z udziałem ekspertów oraz kontakty z przedstawicielami władzy ustawodawczej i wykonawczej przyczyniają się do znalezienia odpowiedzi na wiele nurtujących pytań oraz problemów, z którymi borykają się Instalacje Komunalne. Po spotkaniach powstają dokumenty, które przekazywane są odpowiednim organom bądź instytucjom. Rada organizuje także szkolenia i spotkania, na których w gronie zarządzających instalacjami istnieje możliwość wymiany doświadczeń w zakresie eksploatacji i rozwoju. Rada zleca wykonywanie opracowań i ekspertyz będących podstawą rozwiązywania pojawiających się problemów oraz podejmowania w tym celu rozmów z organami władzy państwowej. Współpracujący z Radą eksperci wspierają członków Rady w rozwiązywaniu bieżących problemów gospodarki odpadami.

Do podstawowych celów i zadań Rady Przedstawicieli Regionalnych Instalacji Przetwarzania Odpadów Komunalnych należy w szczególności:

- ochrona środowiska, ze szczególnym uwzględnieniem gospodarki odpadami;
- ochrona praw i reprezentowanie interesów, w tym społecznych i gospodarczych, zrzeszonych w niej pracodawców;
- jednoczenie pracodawców i organizacji pracodawców wokół działań zmierzających do ochrony środowiska, w szczególności w zakresie gospodarki odpadami i wymiany doświadczeń w tym zakresie;
- podejmowanie metodami prawnie dozwolonymi działań zmierzających do wywarcia wpływu na organy władzy publicznej w procesie stanowienia prawa, w zakresie interesów zrzeszonych w Radzie pracodawców i mającym związek z gospodarką odpadami w Polsce i Unii Europejskiej;
- oddziaływanie na kształtowanie polityki społecznej i ekonomicznej organów władzy i administracji państwowej oraz organów samorządu terytorialnego, dotyczącej interesów pracodawców zrzeszonych w Radzie oraz dotyczącej gospodarki odpadami;
- działanie na rzecz dobrej legislacji, usuwania barier dla działań organizacji społecznych i przedsiębiorczości oraz wspieranie tych podmiotów;
- wypracowywanie stanowisk w kwestiach strategicznych i bieżących oraz ich publikowanie w celu ukierunkowania rozwoju gospodarki odpadami;
- wspieranie i propagowanie edukacji ekologicznej;
- podnoszenie poziomu wykształcenia, kwalifikacji i wiedzy pracodawców, w szczególności w zakresie gospodarki odpadami, ale

- także w zakresie stosunków pracy, prawa, organizacji, ekonomii, techniki i technologii;
- tworzenie płaszczyzny wymiany informacji pomiędzy zrzeszonymi pracodawcami;
 - wspieranie budowy efektywnego ekonomicznie i ekologicznie systemu gospodarowania odpadami w kraju.

Regionalna Izba Gospodarcza w Kaliszu

Regionalna Izba Gospodarcza w Kaliszu jest organizacją samorządu gospodarczego, reprezentującą interesy gospodarcze zrzeszonych w niej przedsiębiorców oraz pracodawców, w szczególności wobec organów władzy publicznej.

Celem Regionalnej Izby Gospodarczej w Kaliszu jest:

- reprezentowanie interesów swoich Członków;
- podejmowanie działań na rzecz rozwoju przedsiębiorczości;
- współdziałanie w tworzeniu warunków sprzyjających działalności gospodarczej;
- gromadzenie i rozpowszechnianie informacji dotyczących funkcjonowania podmiotów gospodarczych;
- działanie na rzecz rozwoju i podnoszenie poziomu kształcenia zawodowego;
- ochrona interesów pracodawców zrzeszonych w Izbie;
- promowanie i wdrażanie zasad społecznej odpowiedzialności biznesowej;
- organizowanie i stwarzanie warunków do rozstrzygania sporów na drodze postępowania polubownego i pojednawczego.

Członkostwo w Regionalnej Izbie Gospodarczej pozwala na:

- dostęp do bezpłatnej informacji gospodarczej;
- promocję firmy w materiałach reklamowych Izby;
- nawiązanie kontaktów i integrację z czołowymi firmami regionu;
- udział w szkoleniach kierowanych wyłącznie dla Członków Izby;
- dostęp do usług kojarzenia ofert firm;
- dostęp do aktualnej informacji na temat Unii Europejskiej;
- możliwość udziału w spotkaniach ze znanymi przedsiębiorcami i politykami;
- udział w szkoleniach kierowanych zarówno dla Członków Izby, jak i osób z zewnątrz.

Regionalna Izba Gospodarcza w Kaliszu poprzez organizację oraz współorganizację szkoleń oraz konferencji stara się wdrażać zasady

nowoczesnego zarządzania, z którymi nieodłącznie wiąże się konieczność stałego podnoszenia kwalifikacji. W tym właśnie celu organizowane są szkolenia i seminaria, przeznaczone w przeważającej mierze dla pracowników-specjalistów oraz kadry menedżerskiej średniego szczebla. Wszystkie te szkolenia i seminaria gwarantują zdobycie wiedzy od wysokiej klasy specjalistów w danej dziedzinie.

Regionalna Izba Przemysłowo-Handlowa w Lesznie

Regionalna Izba Przemysłowo-Handlowa w Lesznie istnieje od 1991 r. Priorytetowym celem działania Izby jest reprezentowanie interesów zrzeszonych w niej podmiotów gospodarczych, przyczyniając się tym samym do rozwoju przedsiębiorczości. Izba jest członkiem Krajowej Izby Gospodarczej, członkiem Wielkopolskiej Rady Trzydziestu działającej przy Marszałku Województwa Wielkopolskiego, w skład której wchodzi przedstawiciele przedsiębiorców i Instytucji Otoczenia Biznesu oraz członkiem Rady Programowej Akademii Nauk Społecznych w Lesznie. Bierze udział w pracach Powiatowej Rady Rynku Pracy przy Powiatowym Urzędzie Pracy w Lesznie. Dzięki szerokiej sieci kontaktów może reagować na bieżące problemy dotyczące zrzeszonych przedsiębiorców. Obecnie Regionalna Izba Przemysłowo-Handlowa w Lesznie zrzesza 113 firm.

Głównymi zadaniami Regionalnej Izby Przemysłowo-Handlowej w Lesznie są:

- stałe reprezentowanie interesów swoich członków oraz działanie na rzecz ich ochrony w zakresie działalności gospodarczej wobec organów państwowych, organizacji krajowych i zagranicznych;
- gromadzenie i rozpowszechnianie informacji wspomagających działalność gospodarczą Członków Izby;
- delegowanie swoich przedstawicieli na zaproszenie organów państwowych, samorządowych i innych instytucji do uczestnictwa w pracach instytucji doradczo-opiniotwórczych;
- prowadzenie działalności informacyjnej, doradczej, szkoleniowej;
- udzielanie Członkom Izby pomocy w rozwiązywaniu problemów ekonomicznych, organizacyjnych i prawnych związanych z prowadzeniem przez nich działalności;
- organizowanie i stwarzanie warunków do rozstrzygania sporów za pośrednictwem mediacji i arbitrażu.

Stowarzyszenie Przedsiębiorców Leśnych

Stowarzyszenie Przedsiębiorców Leśnych im. Mieczysława Wierzbickiego w Gołuchowie powstało w 1992 r. jako odpowiedź na rozpoczynający się w polskim leśnictwie proces prywatyzacji prac leśnych związanych z pozyskaniem drewna oraz pracami związanymi z hodowlą i ochroną lasu. Proces prywatyzacji polegał na przejściu zatrudnionych ówczesnie w Lasach Państwowych pracowników (głównie na stanowiskach robotniczych) na prowadzenie własnej działalności gospodarczej na rzecz nadleśnictw i dotyczył kilkudziesięciu tysięcy pracowników. Na początku lat 90. XX w. w Lasach Państwowych było zatrudnionych ponad 100 000 pracowników dziś jest to ok. 26 000 osób (głównie w administracji). Ok. 60 000 pracowników, znalazło zatrudnienie w prywatnych firmach tzw. Zakładach Usług Leśnych. Był to jeden z większych procesów transformacji zatrudnienia w Polsce, który odbył się praktycznie bez protestów społecznych. Obecnie prywatne przedsiębiorstwa leśne świadczą swoje usługi na terenie całego kraju. Są to firmy o bardzo dużym zróżnicowaniu pod względem potencjału. Od dużych firm wyposażonych w specjalistyczne maszyny do pozyskania i zrywki drewna świadczących usługi w całej Europie po niewielkie firmy pracujące lokalnie. Szacuje się, że w zakładach usług leśnych jest zatrudnionych dziś ok. 45 000 pracowników.

Celem Stowarzyszenia Przedsiębiorców Leśnych jest pełna reprezentacja środowiska przedsiębiorców leśnych świadczących swoje usługi na rzecz nadleśnictw, prywatnych właścicieli lasów oraz innych podmiotów zlecających prace związane z pracami leśnymi oraz zagospodarowaniem terenów zielonych. Do zadań i celów Stowarzyszenia należy:

- pełna reprezentacja interesów środowiska przedsiębiorców leśnych;
- kształtowanie świadomości prawnej i ekonomicznej członków Stowarzyszenia oraz podnoszenia ich kwalifikacji;
- opieka nad rozwojem młodej kadry przedsiębiorców leśnych;
- występowanie wobec organów administracji państwowej oraz samorządowych, instytucji i organizacji społecznych w sprawach dotyczących interesów środowiskowych, zawodowych i społecznych Członków Stowarzyszenia;
- popularyzacja nowoczesnych technologii wykonywania prac leśnych;
- podnoszenie wiedzy w zakresie bezpiecznych metod i technologii pracy w leśnictwie;
- ochrona terenów leśnych przed dewastacją i zniszczeniem.

Obecnie Stowarzyszenie Przedsiębiorców Leśnych zrzesza ponad 80 firm z terenu całego kraju zrzeszone w 7 oddziałach i 6 kołach regionalnych.

Zasięgi struktur regionalnych pokrywają się z zasięgiem terytorialnym Regionalnych Dyrekcji Lasów Państwowych.

Wielkopolska Izba Budownictwa

Wielkopolska Izba Budownictwa istnieje od 1992 r. Jej siedziba znajduje się w Poznaniu. Jest największą regionalną organizacją samorządu gospodarczego budownictwa w Polsce. Jest organizacją samorządu gospodarczego reprezentującą interesy przedsiębiorstw budownictwa Wielkopolski i sąsiednich regionów, skupiającą na zasadach dobrowolności wszelkie podmioty gospodarcze zajmujące się budownictwem, usługami budowlanymi, produkcją i obrotem materiałami budowlanymi, spółdzielnie mieszkaniowe, zawodowych inwestorów, w tym zajmujących się budową domów w celu ich późniejszej odsprzedaży lub odsprzedaży znajdujących się w nich lokali oraz inne bezpośrednio lub pośrednio biorące udział w procesie budowlanym. Do Izby mogą należeć firmy zajmujące się budownictwem, usługami budowlanymi, produkcją i obrotem materiałami budowlanymi, a także spółdzielnie mieszkaniowe i zawodowi inwestorzy oraz inne instytucje bezpośrednio lub pośrednio biorące udział w procesie budowlanym, na przykład wyższe uczelnie kształcące kadry dla budownictwa.

Do celów Wielkopolskiej Izby Budownictwa należy:

- reprezentowanie członków wobec organów administracji rządowej i samorządowej;
- udzielanie wszechstronnej pomocy Członkom Izby w rozwiązywaniu ich problemów ekonomicznych, prawnych i organizacyjnych;
- opracowywanie i upowszechnianie zasad etyki zawodowej;
- strzeżenie dobrych obyczajów kupieckich i zawodowych;
- opracowywanie i zgłaszanie projektów aktów prawnych, a także uczestniczenie w procesie legislacyjnym;
- wspieranie rozwoju gospodarczego regionu;
- integracja środowiska budowlanego;
- poprawa jakości usług i materiałów budowlanych;
- współdziałanie w kształceniu kadr dla potrzeb budownictwa i nieustanne podnoszenie ich kwalifikacji;
- promowanie Członków Izby.

Swoje cele Wielkopolska Izba Budownictwa realizuje poprzez:

- rozpoznawanie problemów, z jakimi borykają się nasi członkowie;
- wystąpienia do organów państwowych i samorządowych w sprawach dotyczących członków;

- delegowanie swoich przedstawicieli do prac w ciałach państwowych i samorządowych zajmujących się problemami gospodarczymi dotyczącymi pośrednio lub bezpośrednio budownictwa;
- ułatwianie i wspieranie inicjatyw gospodarczych Członków Izby;
- organizowanie i prowadzenie targów, wystaw, pokazów krajowych i zagranicznych;
- prowadzenie na rzecz Członków Izby doradztwa prawnego, ekonomicznego, technicznego i organizacyjnego;
- prowadzenie Centrum Mediacji Gospodarczej i Gospodarczego Sądu Arbitrażowego.

Wielkopolska Izba Gospodarcza w Gnieźnie

Wielkopolska Izba Gospodarcza w Gnieźnie została powołana do życia w 2017 roku. Celem Izby jest tworzenie warunków rozwoju życia gospodarczego, wspieranie inicjatyw gospodarczych jej Członków, prowadzenie działalności promocyjnej i usługowej w dziedzinie współpracy gospodarczej w kraju i zagranicą oraz wspieranie współpracy kapitałowej i naukowo-technicznej. Główny cel działalności Wielkopolskiej Izby Gospodarczej to wspomaganie rozwoju stosunków gospodarczych i handlowych na rynku krajowym oraz zagranicznym wśród firm członkowskich Izby i partnerów gospodarczych. W ramach swojej działalności Wielkopolska Izba Gospodarcza w Gnieźnie współpracuje z jednostkami samorządu terytorialnego, izbami gospodarczymi, szkołami zawodowymi, jak również z innymi organizacjami, których celem jest wspieranie przedsiębiorców w ich rozwoju w kraju oraz zagranicą.

Swój program Wielkopolska Izba Gospodarcza w Gnieźnie urzeczywistnia poprzez realizację następujących zadań:

- wewnętrzną współpracą Członków Izby – wzajemne promowanie usług i towarów firm członkowskich;
- negocjowanie dla Członków Izby rabatów na wybrane towary i usługi – Wielkopolska Izba Gospodarcza w Gnieźnie ma podpisane umowy partnerskie przewidujące odpowiednie rabaty dla jej Członków w zakresie między innymi energii elektrycznej, telefonii komórkowej, paliwa, materiałów budowlanych, artykułów elektrycznych, artykułów papierniczych i środków czystości, artykułów i usług grzewczo-sanitarnych, stali nierdzewnej, wyrobów hutniczych, odzieży roboczej, odzieży ekskluzywnej i garderoby biznesowej dla mężczyzn, usług budowlanych, usług serwisowania samochodów, szkoleń BHP, medycyny pracy, usług reklamowych, pozyskiwania pracowników z zagranicy;

- zbieranie i udostępnianie informacji o przedsiębiorstwach polskich i zagranicznych oraz technologiach i produktach na zasadzie banku informacji;
- szkolenia oraz doradztwo – udzielanie pomocy informacyjnej, organizacyjnej, doradczej, prawnej i finansowej przedsiębiorcom zrzeszonym w Izbie oraz organizacja szkoleń dla przedsiębiorców i pracowników przedsiębiorstw z zakresu podatków, kadr oraz regulacji prawnych;
- organizowanie pomocy Członkom Izby w rozwiązywaniu problemów ekonomicznych, organizacyjnych i prawnych dotyczących prowadzenia działalności gospodarczej;
- opiniowanie programów i projektów związanych z funkcjonowaniem gospodarki oraz uczestniczenie w przygotowaniu aktów prawnych – podejmowanie inicjatyw legislacyjnych i dokonywanie ocen funkcjonowania przepisów prawnych.

Wielkopolska Izba Przemysłowo-Handlowa

Wielkopolska Izba Przemysłowo-Handlowa powstała w 1989 r. Siedzibą władz Izby jest miasto Poznań. Jej misją jest wspieranie rozwoju przedsiębiorstw oraz skuteczne reprezentowanie interesów regionalnych mikro, małych i średnich firm. Obecnie Wielkopolska Izba Przemysłowo-Handlowa zrzesza ponad 180 firm.

Celem Wielkopolskiej Izby Przemysłowo-Handlowej jest:

- reprezentowanie i ochrona interesów gospodarczych Członków Izby;
- kultywowanie tradycji wielkopolskiej gospodarności oraz propagowanie i wspieranie przedsiębiorczości obywateli jako podstawy rozwoju ekonomicznego;
- udzielanie Członkom Izby pomocy w rozwiązywaniu problemów ekonomicznych, organizacyjnych i prawnych związanych z obejmowaniem i prowadzeniem przez nich działalności zarobkowej;
- współdziałanie z organami państwowymi i samorządowymi w zakresie tworzenia korzystnych warunków działalności gospodarczej;
- inspirowanie i rozwijanie współpracy gospodarczej Członków Izby z zagranicą;
- stanie na straży przestrzegania dobrych obyczajów kupieckich w stosunkach między Członkami Izby;
- prowadzenie działalności kulturalnej, oświatowo-wychowawczej, szkoleniowej, sportowo-turystycznej i towarzyskiej służącej integracji środowisk gospodarczych;

- działanie na rzecz wzrostu konkurencyjności i innowacyjności przedsiębiorstw z regionu Wielkopolski.

Wielkopolska Izba Przemysłowo-Handlowa oferuje:

- legalizację dokumentów – legalizuje umowy, kontrakty, faktury handlowe, specyfikacje, listy przewozowe, świadectwa pochodzenia, świadectwa fitosanitarne, świadectwa weterynaryjne, świadectwa radioaktywności, pełnomocnictwa i inne dokumenty;
- promocję firm członkowskich i budowanie relacji biznesowych – wspiera firmy członkowskie w nowoczesnych i skutecznych działaniach promocyjnych oraz relacjach z mediami, pomaga w nawiązywaniu nowych kontaktów biznesowych;
- działalność proinnowacyjną – wspiera współpracę pomiędzy sferą naukowo-badawczą a biznesem, wspiera transfer technologii, tworzy i koordynuje powiązania klastrowe;
- działalność proeksportową – analizuje rynki zagraniczne oraz potencjał eksportowy przedsiębiorstw, opracowuje plany rozwoju eksportu.
- Szkolenia – organizuje szkolenia i kursy z zakresu podatków, ubezpieczeń, zarządzania, marketingu i handlu zagranicznego;
- misje gospodarcze – kompleksowo organizuje zagraniczne misje gospodarcze;
- certyfikację i standaryzację – współpracując z ekspertami akredytowanych jednostek certyfikujących, świadczy usługi doradcze w zakresie audytów oraz wdrażania systemu zarządzania jakością według standardów ISO;
- usługi Sądu Arbitrażowego – oferuje prosty, szybki, skuteczny i tańszy sposób na dochodzenie swoich spraw w drodze najmniej konfliktowej, jaką jest sądownictwo arbitrażowe.

B. Izby rzemiosła i przedsiębiorczości uwzględniane w Informacji Oświatowej Związku Rzemiosła Polskiego (zarówno zrzeszone w Związku Rzemiosła Polskiego, jak i będące poza jego strukturami):

Izba Rzemieślnicza w Kaliszu Częstochowska 93A, 62-800 Kalisz

Kaliska Izba Rzemieślnicza w Kaliszu Górnośląska 69A/1, 62-800 Kalisz

Krotoszyńska Izba Rzemieślnicza Floriańska 8, 63-700 Krotoszyn

Wielkopolska Izba Rzemieślnicza w Poznaniu aleja Niepodległości 2, 61-874 Poznań

W województwie wielkopolskim swoją siedzibę mają 80 organizacji zrzeszonych w czterech izbach rzemieślniczych.

3.5.16. Województwo zachodniopomorskie

Województwo zachodniopomorskie, ze Szczecinem jako centrum, koncentruje się na sektorach takich jak żegluga, logistyka, oraz turystyka. Szkoły branżowe współpracują z lokalnymi portami oraz firmami logistycznymi, oferując praktyki zawodowe i staże.

A. Izby branżowe zrzeszone w Krajowej Izbie Gospodarczej:

Cech Rzemiosł Różnych w Świnoujściu

Cech Rzemiosł Różnych w Świnoujściu powstał w 1947 r. Jest samorządną, społeczno-zawodową organizacją, działającą na podstawie statutu. Zrzesza rzemieślników i przedsiębiorców prowadzących działalność na terenie województwa zachodniopomorskiego. Cech zrzesza obecnie firmy w branżach: budowlana, fryzjerstwo, mechanika oraz diagnostyka samochodowa, zdobienie szkła i kryształów, handel, produkcja, instalacje różne oraz gastronomia.

Cech Rzemiosł Różnych w Świnoujściu sprawuje nadzór nad przebiegiem szkolenia zawodowego nieletnich pracowników. Prowadzi dokumentację uczniowską, udziela informacji i porad na temat zasad prawnych związanych ze szkoleniem nieletnich pracowników. W 2007 r. przy Cechu powstało centrum Kształcenia Ustawicznego i Praktycznego, w ramach którego prowadzone są różnego rodzaju kursy i szkolenia.

Zadaniem Cechu Rzemiosł Różnych w Świnoujściu jako związku przedsiębiorców jest ochrona praw i reprezentacja interesów zrzeszonych członków wobec związków zawodowych, organizacji pracowników, organów władzy i administracji rządowej oraz organów jednostek samorządu terytorialnego. Do zadań Cechu należą w szczególności:

- utrzymanie i podnoszenie godności zawodowej członków;
- organizowanie pomocy w podnoszeniu kwalifikacji zawodowych;
- organizowanie działalności socjalnej, kulturalnej i oświatowej;
- udzielanie członkom pomocy poprzez porady, interwencje, wystąpienia;
- udzielanie informacji o usługach świadczonych przez członków;
- delegowanie przedstawicieli prowadzących działalność gospodarczą do organów kolegiałnych, w których udział przedstawicieli

przewidują przepisy oraz do organizacji społecznych w których uczestniczą członkowie Cechu Rzemiosł Różnych.

Koszalińska Izba Przemysłowo-Handlowa

Koszalińska Izba Przemysłowo-Handlowa istnieje od 1990 r. Głównym zadaniem Izby jest reprezentowanie interesów skupionych w niej podmiotów gospodarczych w zakresie ich działalności wytwórczej, handlowej, budowlanej lub usługowej wobec organów państwowych i samorządowych i innych instytucji oraz organizacji. Celem jej działania jest tworzenie sprzyjających warunków do funkcjonowania i rozwoju podmiotów gospodarczych działających w Koszalinie i regionie Pomorza Środkowego.

Północna Izba Gospodarcza w Szczecinie

Północna Izba Gospodarcza to niezależna organizacja powołana, by chronić i reprezentować interesy zrzeszonych w niej przedsiębiorców. Powstała w 1997 roku w Szczecinie z inicjatywy 60 firm. Od początku istnienia utrzymuje stałe kontakty z ponad 150 organizacjami o podobnym profilu działalności, funkcjonującymi na terenie Polski oraz Europy. Dynamiczny rozwój i pozyskiwanie nowych członków usytuowało Izbę na pozycji największej izby gospodarczej w Polsce. Obecnie skupia blisko 1500 firm. Systematycznie powiększa również terytorialny zasięg swoich działań. Oddziały Północnej Izby Gospodarczej znajdują się już w sześciu miastach: Świnoujściu, Koszalinie, Wałczu, Myśliborzu, Dębnie i Choszcznie.

Celem codziennych starań pracowników Północnej Izby Gospodarczej jest tworzenie warunków rozwoju i unowocześniania życia gospodarczego, wspieranie inicjatyw członków oraz działanie na rzecz rozwoju międzyregionalnych i międzynarodowych kontaktów gospodarczych.

Co roku Północna Izba Gospodarcza przygotowuje dla zrzeszonych firm bogatą ofertę bezpłatnych i dofinansowanych szkoleń, konsultacji, wyjazdów turystycznych i biznesowych, cyklicznych imprez towarzyskich i integracyjnych. Wdraża również liczne projekty unijne wpływające na rozwój gospodarczy całego regionu.

Północna Izba Gospodarcza ma realny wpływ na sytuację przedsiębiorców nie tylko na Pomorzu Zachodnim, ale i w całej Polsce. Jej reprezentanci często występują w rolach ekspertów doradzających władzom i instytucjom otoczenia biznesu. Potrafią też wziąć sprawy w swoje ręce, powołując branżowe komisje i klastry walczą z krzywdzącymi przedsiębiorców regulacjami prawnymi.

Północna Izba Gospodarcza realizuje swoje zadania poprzez:

- tworzenie warunków rozwoju i unowocześniania życia gospodarczego, wspieranie inicjatyw gospodarczych członków, promowanie ich uczestnictwa w środowiskach opiniotwórczych oraz działanie na rzecz rozwoju międzyregionalnych i międzynarodowych kontaktów gospodarczych;
- popieranie we współpracy z właściwymi organizacjami lub ośrodkami oświatowo-naukowymi kształcenia zawodowego członków i ich pracowników z myślą o przygotowaniu do sprostania konkurencji, delegowanie swoich przedstawicieli do udziału i uczestnictwa w pracach instytucji doradczo-opiniotwórczych, zajmujących się problematyką działalności Izby lub jej członków;
- tworzenie procedur i warunków do rozstrzygania sporów pomiędzy swoimi członkami na drodze postępowania polubownego i pojednawczego, a także ochrony dobrego imienia swych członków, upowszechnianie dobrych doświadczeń i rozwiązań uzyskujących najwyższą efektywność działalności gospodarczej;
- reprezentowanie i działanie na rzecz swoich członków wobec organów administracji samorządowej i rządowej;
- przyczynianie się do rozwoju lokalnej oraz regionalnej infrastruktury przedsiębiorczości;
- wspieranie inicjatyw zmierzających do prywatyzacji mienia komunalnego i państwowego;
- kształtowanie i upowszechnianie zasad etyki w działalności gospodarczej, w szczególności upowszechnianie norm rzetelnego postępowania w obrocie gospodarczym, wydawanie opinii o istniejących zwyczajach dotyczących działalności gospodarczej;
- wyrażanie opinii o projektach rozwiązań odnoszących się do funkcjonowania gospodarki oraz uczestniczenie na zasadach określonych w odrębnych przepisach, w przygotowywaniu projektów aktów prawnych w tym zakresie;
- ocenę wdrażania i funkcjonowania przepisów prawnych dotyczących prowadzenia działalności gospodarczej;
- informowanie o funkcjonowaniu przedsiębiorców oraz wyrażanie opinii o stanie rozwoju gospodarczego na obszarze działania Izby, wydawanie na wniosek zrzeszonych członków opinii i referencji dotyczących ich działalności;
- organizację targów, wystaw oraz imprez promocyjnych;
- realizację przedsięwzięć na rzecz przedsiębiorców, współpracy przedsiębiorców z jednostkami naukowymi, szkołami lub organami administracji samorządowej, podnoszenie innowacyjności przedsiębiorstw oraz wspieranie tworzenia i rozwoju powiązań klastrowych.

Stargardzka Izba Gospodarcza

Stargardzka Izba Gospodarcza została utworzona w 1999 r. Zrzesza ponad 160 podmiotów gospodarczych z regionu, od firm jednoosobowych po średnie i duże przedsiębiorstwa. Rolą Izby jest łączenie i integracja lokalnego środowiska biznesowego, buduje klimat do rozwoju lokalnej przedsiębiorczości i wspiera zrzeszonych przedsiębiorców.

Podstawowym zadaniem Stargardzkiej Izby Gospodarczej jest:

- popieranie aktywności społeczno-gospodarczej, społeczności lokalnej;
- wspieranie przedsięwzięć gospodarczych i organizacyjnych zmierzających do rozwoju podmiotów gospodarczych;
- udzielanie pomocy poprzez organizowanie doradztwa prawno-ekonomicznego;
- promowanie miasta i zrzeszonych podmiotów;
- podejmowanie różnorodnych działań promocyjnych i pomocowych w zakresie rynku pracy.

Stargardzka Izba Gospodarcza jest organizacją, która dla swoich firm członkowskich ma do zaproponowania działania związane z rozwojem i wsparciem w działalności gospodarczej – poznanie nowych klientów/kontrahentów, nawiązanie nowych i rozwój dotychczasowych relacji biznesowych:

- zrzesza ponad 160 firm, co pozwala to na nawiązanie współpracy z prężnie działającymi firmami, zarówno lokalnymi jak i regionalnymi;
- organizuje spotkania kooperacyjne w urozmaiconych formułach, w tym m.in. z gośćmi specjalnymi, gdzie oprócz nawiązania lub pogłębienia relacji biznesowych można zgłębić określoną tematykę;
- organizuje szkolenia, warsztaty oraz konferencje z tematyki dotyczącej prowadzonej działalności gospodarczej, z udziałem ekspertów i specjalistów w danych dziedzinach ekonomii i biznesu;
- przekazuje informacje od firm dla firm – promocje, oferty, zapytania ofertowe itp. Umożliwia dostęp do aktualnych informacji gospodarczych, w tym o aktualnych szkoleniach, środkach unijnych i innych wydarzeniach gospodarczych;
- promuje i reklamuje firmy zrzeszone w Izbie, poprzez m.in. wewnętrzną wysyłkę ofert firm, zamieszczenie na stronie internetowej Izby, na portalach społecznościowych, zgłaszając do konkursów gospodarczych o zasięgu regionalnym, jak i ogólnokrajowym;
- prowadzi bezpłatne doradztwo dla firm członkowskich – indywidualne spotkania ze specjalistami i ekspertami z zakresu prawa, finansów, kadr i BHP. Oferuje indywidualne konsultacje z

zakresu dofinansowania działalności i pozyskania dodatkowych środków. Specjaliści finansowi Izby przekazują wiedzę nt. aktualnych produktów finansowych, w tym tych na preferencyjnych warunkach.

Zachodniopomorska Izba Rzemiosła i Przedsiębiorczości

Zachodniopomorska Izba Rzemiosła i Przedsiębiorczości istnieje od 2007 r. Powołali ją rzemieślnicy i przedsiębiorcy, którzy postępują i działają zgodnie z prawem, szanują odmienne stanowiska, poglądy, utożsamiając się z historią i tradycją rzemiosła polskiego, przekonując swoją pracą i działaniem, że postawa „stania z boku”, brak odwagi do podejmowania samodzielnych, suwerennych decyzji jest im obca.

Misją Zachodniopomorskiej Izby Rzemiosła i Przedsiębiorczości jest kształcenie młodocianych, podwyższanie kwalifikacji zawodowych, świadczenie usług na najwyższym poziomie, przeprowadzanie egzaminów czeladniczych i mistrzowskich, wspólne występowanie o fundusze z Unii Europejskiej, reprezentowanie rzemiosła, obrona praw i interesów rzemieślników i przedsiębiorców. Ich działania i praca odbywają się z poszanowaniem prawa i godności. Mają na celu równanie do standardów europejskich i światowych. Potwierdzając kwalifikacje dyplomami i świadectwami czeladniczymi i mistrzowskimi, biorą odpowiedzialność za wizerunek naszego rzemiosła, także poza granicami kraju.

Zachodniopomorska Izba Rzemiosła i Przedsiębiorczości zrzesza obecnie 210 zakładów rzemieślniczych oraz przedsiębiorstw. Izba współpracuje z organami władzy i administracji państwowej oraz samorządowej, organizacjami zrzeszającymi przedsiębiorców, rzemieślnikami i przedsiębiorcami, a także szkołami, uczelniami i innymi podmiotami zajmującymi się kształceniem.

B. Izby rzemiosła i przedsiębiorczości uwzględniane w Informacji Oświatowej Związku Rzemiosła Polskiego (zarówno zrzeszone w Związku Rzemiosła Polskiego, jak i będące poza jego strukturami):

Izba Rzemieślnicza Małej i Średniej Przedsiębiorczości w Szczecinie aleja Wojska Polskiego 78, 70-482 Szczecin

Zachodniopomorska Izba Rzemiosła i Przedsiębiorczości w Szczecinie Królowej Korony Polskiej 25/105, 70-486 Szczecin

W województwie zachodniopomorskim swoją siedzibę ma 25 organizacji zrzeszonych w dwóch izbach rzemieślniczych, w tym 19 cechów, 5 spółdzielni oraz 1 inną organizację.

4) PROGNOZA ZAPOTRZEBOWANIA NA PRACOWNIKÓW W ZAWODACH SZKOLNICTWA BRANŻOWEGO

W Polsce nadal odczuwalny jest brak specjalistów w wielu zawodach, co jest problemem dla pracodawców. Zawody, w których najbardziej brakuje wykwalifikowanych pracowników, to między innymi: **dekarze, cieśle, elektrycy, stolarze budowlani, psycholodzy, kierowcy, nauczyciele, pielęgniarki i lekarze**. Te niedobory są wynikiem niedopasowania kompetencji pracowników do wymagań rynku pracy, a także przewagi kształcenia w kierunkach humanistycznych nad technicznymi. Dane wskazują na istotne potrzeby w zakresie dostosowania szkolnictwa branżowego do zmieniających się wymagań rynku pracy. Prognozy na 2024 rok pokazują znaczące zapotrzebowanie na specjalistów w technologiach cyfrowych i elektromobilności, a także w tradycyjnych zawodach technicznych. Z kolei sektor przemysłowy i budowlany, mimo wyzwań, może spodziewać się wzrostu, zwłaszcza w kontekście spadku kosztów surowców i energii. Problemy z brakami kwalifikacyjnymi nadal wymagają uwagi, szczególnie w zawodach technicznych i opieki zdrowotnej, co podkreśla konieczność lepszego dopasowania edukacji do potrzeb rynku pracy.

Polski Instytut Ekonomiczny¹⁴ prognozuje, że stopa bezrobocia w Polsce w 2024 roku wyniesie około 5,2%. Sektor technologii cyfrowych oraz sztucznej inteligencji ma zyskać na znaczeniu, co wpłynie na zwiększone zapotrzebowanie na specjalistów w tych dziedzinach. Ponadto, Polska otwiera się na pracowników z innych krajów, co ma szczególne znaczenie w branżach takich jak budownictwo, logistyka i przetwórstwo przemysłowe.

Dlatego też tak ważna jest prognoza zapotrzebowania na pracowników w zawodach szkolnictwa branżowego, opublikowana przez Ministerstwo Edukacji Narodowej¹⁵, która ma na celu dostosowanie oferty edukacyjnej do potrzeb rynku pracy. Dokument ten identyfikuje kluczowe zawody, takie jak **technik automatyk, mechatronik, elektryk, mechanik-monter maszyn oraz nowo wprowadzony technik elektromobilności, jako szczególnie istotne**

¹⁴ https://pie.net.pl/wp-content/uploads/2024/04/Prze%C5%82ad_gospodarczy_wiosna_2024.pdf

¹⁵ <https://www.gov.pl/web/edukacja/prognoza-zapotrzebowania-na-pracownikow-w-zawodach-szkolnictwa-branzowego>

dla rozwoju gospodarki. Prognoza wpływa na finansowanie szkół i kształcenie młodocianych pracowników, zapewniając dodatkowe środki dla instytucji edukacyjnych i pracodawców. Dane te pomagają przeciwdziałać bezrobociu wśród absolwentów szkół branżowych, uwzględniając statystyki publiczne, dane ZUS i Systemu Informacji Oświatowej. Corocznie ogłaszana prognoza wspiera szkoły i organy prowadzące w planowaniu kształcenia zawodowego zgodnie z potrzebami rynku pracy, co zapewnia stabilność finansową samorządów i adekwatność kształcenia do aktualnych wymogów gospodarczych.

Prognozy dotyczące sektorów o wysokim potencjale wzrostu:

- 1) Technologie cyfrowe i sztuczna inteligencja – w 2024 roku przewiduje się, że technologie cyfrowe oraz sztuczna inteligencja będą miały znaczący wpływ na rynek pracy. Rozwój tych sektorów spowoduje zwiększone zapotrzebowanie na specjalistów IT, analityków danych oraz inżynierów zajmujących się automatyzacją procesów przemysłowych. Ponadto, rosnąca popularność elektromobilności wskazuje na zwiększone zapotrzebowanie na techników i inżynierów specjalizujących się w pojazdach elektrycznych i hybrydowych.
- 2) Branże konsumpcyjne i przemysłowe – wzrost w sektorze przemysłowym, zwłaszcza w przemyśle chemicznym, również jest przewidywany dzięki poprawie sytuacji na rynku europejskim oraz spadkowi kosztów surowców energetycznych. Jednocześnie sektor budowlany może doświadczać pewnych trudności ze względu na utrzymujące się wysokie stopy procentowe i zmniejszoną aktywność inwestycyjną firm.

Strategie edukacyjne na poziomie krajowym i regionalnym w Polsce koncentrują się na podnoszeniu jakości kształcenia branżowego, dostosowywaniu go do wymogów rynku pracy oraz wspieraniu szkół poprzez różnorodne programy finansowe i innowacyjne. Reforma z 2017 roku znacząco wpłynęła na strukturę i organizację kształcenia zawodowego, co ma na celu zwiększenie zatrudnialności absolwentów i lepsze przygotowanie ich do wyzwań współczesnego rynku pracy.

**CZĘŚĆ II: OPIS DOBRYCH PRAKTYK WYSTĘPUJĄCYCH
LOKALNIE/ODDOLNIE**

Druga część analizy koncentruje się na identyfikacji dobrych praktyk lokalnych i oddolnych. Przeanalizowano przykłady, w których innowacyjne podejścia do kształcenia branżowego przyniosły pozytywne efekty w lokalnych społecznościach lub sektorach gospodarki. Poprzez identyfikację tych praktyk wskazano na potencjalne wzorce do naśladowania oraz inspiracje dla dalszego rozwoju systemów kształcenia branżowego.

1. POTENCJAŁ SYSTEMOWEGO PODEJŚCIA DO KSZTAŁCENIA ZAWODOWEGO MŁODZIEŻY

W procesie rozwoju kompetencji młodych ludzi często spotykamy się z pojedynczymi, nieskoordynowanymi działaniami. Alternatywą jest systemowe podejście do kształcenia zawodowego, które może przynieść znacznie lepsze efekty. W analizie przedstawiamy, zalety systemowego podejścia oraz to jakie korzyści może ono przynieść pracodawcom, szkołom, uczniom i ich rodzicom.

Systemowe podejście do kształcenia młodzieży opiera się na zintegrowanej konstrukcji, w której wszystkie elementy są ze sobą powiązane. Zamiast traktować poszczególne części procesu oddzielnie, właściciel procesu, np. pracodawca, widzi całość i rozumie, jak pojedyncze części wpływają na siebie nawzajem. Model biznesowy jest doskonałym narzędziem do zarządzania takim procesem. Może być wykorzystany do opracowania strategii programów dopasowania kompetencji absolwentów szkół do wymogów pracodawcy oraz planów marketingowych i wizerunkowych dotyczących zawodu. W dynamicznie zmieniającej się sytuacji gospodarczej model ten pomaga budować przewagę konkurencyjną dzięki odpowiednio wykwalifikowanym zasobom ludzkim.

Model biznesowy określa grupy odbiorców – kluczowych interesariuszy procesu oraz tworzy mapy ich relacji i kanały komunikacji. Interesariusze mogą być zewnątrzni (np. kuratorium oświaty, Ministerstwo Edukacji Narodowej, doradcy zawodowi) i wewnątrzni (np. działy HR, produkcji, CSR i komunikacji w firmie oraz nauczyciele w szkołach).

Systemowe podejście zapewnia równowagę pomiędzy potrzebami i oczekiwaniami interesariuszy oraz umożliwia realizację założeń programu. Kluczowa jest synergia działań różnych podmiotów: zakładów, szkół, samorządów, rodzin i młodzieży. Współdziałanie interesariuszy daje lepsze efekty niż suma oddzielnych działań.

Komunikacja między stronami – pracodawcami, dyrektorami szkół, nauczycielami, instruktorami warsztatów szkolnych, koordynatorami i uczniami – jest kluczowa. Wszyscy muszą być dobrze poinformowani,

ponieważ brak wiedzy może zniechęcać zaangażowane osoby i utrudniać realizację celu. Istotną rolę odgrywa sponsor procesu, czyli członek zarządu lub dyrektor, którego osobiste zaangażowanie zwiększa aktywność uczestników.

Skuteczność projektu zależy od planowania, organizacji, realizacji i kontroli procesu. Powtarzalny i skuteczny model może być wielokrotnie zastosowany i duplikowany w innych zakładach lub firmach. Skalowalność modelu pozwala na jego systematyczne doskonalenie i ewaluację.

Ocena rezultatów i korekty w procesie kształcenia zawodowego są kluczowe. Satysfakcjonującym rezultatem jest dopasowanie kompetencji absolwentów do potrzeb pracodawcy, co skraca proces adaptacji i redukuje konieczność dodatkowych szkoleń. Szkoły zyskują partnerów merytorycznych, rodzice otrzymują wsparcie w decyzjach dotyczących przyszłości zawodowej dzieci, a uczniowie zdobywają praktyczne umiejętności i pewność siebie w kontaktach z pracodawcami.

Systemowe podejście niweluje negatywne symptomy, takie jak lęk czy niepewność, w zachowaniu młodych ludzi. Synergia działań interesariuszy znacząco poprawia efektywność kształcenia zawodowego.

2. PRZYKŁADY DOBRYCH PRAKTYK LOKALNYCH I ODDOLNYCH

W niniejszym rozdziale dokonujemy przeglądu dobrych praktyk występujących lokalnie oraz oddolnie w zakresie kształcenia branżowego. Analiza danych zastanych koncentruje się na obecnym stanie edukacji zawodowej oraz na roli, jaką pełnią organizacje branżowe i samorząd gospodarczy w jej kształtowaniu oraz prowadzeniu. Dzięki zgromadzonym informacjom możliwe jest zbadanie różnych aspektów tej formy kształcenia, w tym dostępności szkoleń, programów nauczania oraz stopnia zaangażowania instytucji w rozwój branżowej edukacji.

Kształcenie branżowe odgrywa kluczową rolę w przygotowywaniu wykwalifikowanych pracowników, niezbędnych dla dynamicznie rozwijającego się rynku pracy. Inicjatywy podejmowane lokalnie i oddolnie często stanowią fundament innowacyjnych i efektywnych programów szkoleniowych, które są lepiej dostosowane do specyficznych potrzeb regionalnych rynków pracy. W tym kontekście, dobre praktyki lokalne i oddolne oferują cenne lekcje oraz modele, które mogą być adaptowane i implementowane w szerszej skali.

W kontekście analizy dobrych praktyk w zakresie edukacji branżowej oraz współpracy z biznesem, szczególną uwagę warto zwrócić na firmy wymienione poniżej, które od lat realizują innowacyjne programy współpracy z instytucjami edukacyjnymi. Wyróżniają się one na tle innych przedsiębiorstw dzięki swojemu zaangażowaniu w rozwój kształcenia zawodowego, co przynosi korzyści zarówno dla młodych pracowników, jak i dla rynku pracy w regionie.

A. FAKRO

Współpraca między instytucjami edukacyjnymi a biznesem odgrywa kluczową rolę w podnoszeniu jakości kształcenia zawodowego. Przykładem pierwszym jest firma Fakro, współpracująca z ponad 80 szkołami budowlanymi w Polsce, która demonstruje, jak efektywne partnerstwo może wpłynąć na edukację. Firmy, takie jak Fakro, zapewniają wsparcie merytoryczne i praktyczne, dostarczając materiały edukacyjne, organizując szkolenia teoretyczne i praktyczne oraz oferując programy rozwojowe dla nauczycieli i uczniów. Te działania podnoszą kwalifikacje uczniów, czyniąc ich bardziej atrakcyjnymi na rynku pracy.

Inicjatywy takie jak kampania "Dobry Montaż" promują nowe zawody i technologie, co jest korzystne zarówno dla uczniów, jak i pracodawców. Takie projekty przyczyniają się do lepszego przygotowania uczniów do wymagań współczesnego rynku pracy. Długofalowe programy edukacyjne i patronaty nad klasami zawodowymi, takie jak te realizowane przez Fakro, pomagają w lepszym przygotowaniu młodzieży do przyszłej pracy, jednocześnie wzmacniając relacje między sektorem edukacji a biznesem. Stałe zaangażowanie firm w edukację umożliwia ciągłe dostosowywanie programów nauczania do zmieniających się potrzeb rynku pracy.

Należy także podkreślić znaczenie rozwijania kompetencji społecznych i interpersonalnych, które są niezbędne do osiągnięcia sukcesu zawodowego. Pracodawcy cenią umiejętności miękkie, takie jak komunikacja, praca w zespole i zarządzanie czasem, które często decydują o zatrudnieniu i awansie.

Przykład Fakro pokazuje, że model współpracy edukacji i biznesu może być korzystny dla obu stron. Firmy zyskują lepiej przygotowanych pracowników, a szkoły dostęp do nowoczesnych technologii i wiedzy praktycznej. To symbiotyczne partnerstwo zwiększa atrakcyjność

edukacji zawodowej i zapewnia lepsze przygotowanie uczniów do realiów rynku pracy.

B. Anwis

Kolejnym przykładem jest Anwis współpracujący z Zespołem Szkół Ekonomicznych we Włocławku, i tworzący klasę patronacką o profilu technik logistik. Uczniowie mają okazję zdobyć praktyczne umiejętności poprzez praktyki zawodowe, gdzie poznają procesy produkcyjne, nowoczesne technologie oraz kulturę organizacyjną firmy. Dzięki temu są lepiej przygotowani do wymagań rynku pracy.

Firma organizuje programy stażowe, oferując studentom różnych kierunków możliwość zdobycia praktycznej wiedzy. Współpraca z Państwową Uczelnią Zawodową we Włocławku i Kujawską Szkołą Wyższą umożliwia studentom realizację praktyk, które są ściśle powiązane z ich kierunkami studiów. Staże te pomagają w zrozumieniu rzeczywistych wymagań zawodowych.

Anwis kładzie również duży nacisk na rozwój kompetencji miękkich, takich jak zaangażowanie, gotowość do ciągłego rozwoju oraz umiejętność współpracy. Firma promuje różnorodność w zatrudnieniu i dba o tworzenie przyjaznej atmosfery pracy, opartej na wzajemnym szacunku i współpracy. Anwis angażuje się także w edukację poprzez organizację wizyt studyjnych, wycieczek przedmiotowych i konkursów. Firma wspiera również doradztwo zawodowe, uczestniczy w targach edukacyjnych i innych wydarzeniach promujących edukację zawodową, co pozwala na lepsze przygotowanie uczniów do przyszłej kariery zawodowej.

Firma aktywnie współpracuje z uczelniami wyższymi, konsultując programy studiów i organizując praktyki dla studentów. Anwis jest członkiem Rad Ekspertów przy uczelniach, co umożliwia lepsze dopasowanie programów edukacyjnych do potrzeb rynku pracy. Ta współpraca zapewnia studentom zdobycie niezbędnych umiejętności i wiedzy praktycznej. Anwis realizuje także różne inicjatywy skierowane do uczniów szkół podstawowych, mające na celu przedstawienie możliwości rozwoju zawodowego w branży technicznej. Firma zachęca uczniów do nauki języków obcych, co jest istotne w kontekście globalnego rynku pracy. Te działania pomagają młodzieży w lepszym zrozumieniu perspektyw zawodowych i wyborze odpowiedniej ścieżki kariery.

C. Orlen

Także Orlen oferuje szeroki wachlarz możliwości rozwojowych, od praktyk zawodowych dla uczniów po programy stażowe dla studentów. Przykładowo, młodzi mogą zaczynać karierę od stanowiska młodszego operatora procesów produkcyjnych, co pozwala na zdobycie praktycznych umiejętności. Firma kładzie też duży nacisk na rozwój zarówno umiejętności praktycznych, jak i kompetencji miękkich, takich jak skuteczność w działaniu i odpowiedzialność biznesowa. Orlen śledzi zmieniające się trendy na rynku pracy, dostosowując swoje programy do aktualnych potrzeb.

Orlen aktywnie współpracuje ze szkołami, organizując spotkania dla uczniów z pracownikami oraz wizyty studyjne w zakładach produkcyjnych. Przedsiębiorstwo wspiera inicjatywy edukacyjne, co umożliwia lepsze powiązanie programu nauczania z praktyką zawodową. Firma współpracuje z nauczycielami, doradcami zawodowymi i rodzicami, aby wspierać młodzież w ich rozwoju zawodowym. Orlen pomaga szkołom w dostosowywaniu programów nauczania do realiów rynku pracy. W sektorze rafineryjnym i petrochemicznym Orlen stawia na wysokie standardy bezpieczeństwa, wymagając od pracowników konkretnych kwalifikacji i wiedzy technicznej, co jest niezbędne do bezpiecznego wykonywania pracy.

D. Holding-Zremb Gorzów

Holding-Zremb Gorzów to kolejny przykład firmy, która objęła patronat nad klasą w zawodzie mechanik-monter maszyn i urządzeń w Centrum Edukacji Zawodowej i Biznesu w Gorzowie Wielkopolskim. Firma oferuje uczniom praktyki zawodowe, finansuje egzaminy spawalnicze oraz prowadzi program stypendialny. Holding-Zremb organizuje wizyty studyjne dla uczniów, udostępnia materiały dydaktyczne i angażuje się w lokalne inicjatywy edukacyjne, takie jak targi edukacyjne i dni otwarte. Firma współpracuje z uczelniami, oferując praktyki zawodowe dla studentów kierunków technicznych. Firma stawia na rozwój umiejętności technicznych uczniów, takich jak czytanie rysunku technicznego i obsługa maszyn. Uczniowie zdobywają wiedzę praktyczną, co przygotowuje ich do pracy w branży metalowej.

Holding-Zremb podkreśla również znaczenie społecznej odpowiedzialności biznesu, wspierając lokalne społeczności oraz rozwijając talenty młodych ludzi w regionie. Firma jest zaangażowana w

długoterminowe inicjatywy, które przynoszą korzyści zarówno przedsiębiorstwu, jak i uczniom oraz studentom.

E. Festool

Festool współpracuje z wieloma placówkami edukacyjnymi, oferując kompleksowe wsparcie mające na celu wykształcenie przyszłych fachowców. Przykładowo, współpraca z Zespołem Szkół Drzewnych i Leśnych oraz Zespołem Szkół Technicznych obejmuje różne formy zaangażowania firmy w proces edukacyjny. Od 2009 roku Festool realizuje program "Klasa Festool", który obejmuje praktyki zawodowe, szkolenia tematyczne w Centrum Szkoleniowym Festool oraz nagrody dla najlepszych uczniów. Najbardziej wyróżniający się uczniowie mają możliwość odbywania praktyk, a nawet zatrudnienia w firmie, co znacznie zwiększa ich szanse na rynku pracy.

Firma wspiera młodych ludzi w przygotowaniach do konkursów zawodowych, takich jak EuroSkills, będąc głównym sponsorem w wielu konkurencjach. Wsparcie to obejmuje zarówno pomoc merytoryczną, jak i finansową, co umożliwia uczestnikom lepsze przygotowanie i osiąganie wysokich wyników. Festool dostarcza także nauczycielom nowoczesne technologie i materiały dydaktyczne, które umożliwiają skuteczniejsze nauczanie. Dzięki temu nauczyciele mogą lepiej przygotować uczniów do wyzwań zawodowych, jakie czekają na nich po ukończeniu szkoły.

Festool świadomie angażuje się w edukację zawodową, dostosowując swoje działania do aktualnych potrzeb rynku pracy i wspierając rozwój młodych specjalistów. Firma uznaje, że inwestowanie w edukację to inwestowanie w przyszłość całego sektora.

F. Polskie Zakłady Lotnicze (PZL)

Współpraca Zespołu Szkół Technicznych w Mielcu z Polskimi Zakładami Lotniczymi (PZL) to kolejny przykład dobrych praktyk. Uczniowie Zespołu Szkół Technicznych w Mielcu mają możliwość odbywania praktyk w Polskich Zakładach Lotniczych (PZL). Dzięki temu zdobywają praktyczne umiejętności bezpośrednio w środowisku przemysłowym, co przygotowuje ich do realiów pracy w branży lotniczej. W ramach współpracy szkoła uzyskuje dostęp do nowoczesnych technologii i

sprzętu używanego w PZL. To pozwala na unowocześnienie procesu edukacyjnego i zapewnienie uczniom aktualnej wiedzy technicznej.

PZL angażuje swoich specjalistów w proces nauczania, organizując dla uczniów szkolenia i warsztaty. Dzięki temu uczniowie mogą uczyć się od doświadczonych profesjonalistów i zdobywać wiedzę z pierwszej ręki. Uczniowie mają możliwość uczestniczenia w różnych projektach edukacyjnych realizowanych we współpracy z PZL. Projekty te często obejmują praktyczne zadania związane z inżynierią lotniczą, co dodatkowo zwiększa ich doświadczenie zawodowe. PZL wspiera uczniów w przygotowaniach do konkursów branżowych, takich jak zawody techniczne i inżynierskie. Firma sponsoruje nagrody i oferuje wsparcie merytoryczne, co motywuje uczniów do osiągania wysokich wyników.

Korzyści dla uczniów i szkoły to przede wszystkim:

- Praktyczne umiejętności: Dzięki praktykom i szkoleniom w PZL uczniowie zdobywają praktyczne umiejętności, które są niezbędne na rynku pracy.
- Nowoczesna edukacja: Dostęp do najnowszych technologii i sprzętu umożliwia uczniom naukę na wysokim poziomie technologicznym.
- Profesjonalne wsparcie: Uczniowie mogą liczyć na wsparcie specjalistów z branży lotniczej, co zwiększa ich szanse na zatrudnienie w przyszłości.
- Zwiększenie szans zatrudnienia: Bezpośrednia współpraca z wiodącą firmą w branży lotniczej daje uczniom przewagę na rynku pracy.

Współpraca Zespołu Szkół Technicznych w Mielcu z Polskimi Zakładami Lotniczymi (PZL) jest przykładem modelowego partnerstwa między edukacją a przemysłem. Tego rodzaju inicjatywy mogą stanowić wzór do naśladowania dla innych szkół technicznych i firm, dążących do podniesienia jakości kształcenia zawodowego i lepszego przygotowania młodzieży do wyzwań rynku pracy.

G. Polska Izba Przemysłu Targowego

Natomiast Polska Izba Przemysłu Targowego zainicjowała projekt Monter EXPO, prowadzący do stworzenia dwóch nowych zawodów: monter konstrukcji targowo-wystawienniczych i technik obsługi przemysłu targowo-wystawienniczego. Te specjalizacje zostały wprowadzone do klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego.

Współpraca z Zespołem Szkół Budowlano-Drzewnych w Poznaniu umożliwia uczniom zdobywanie praktycznych umiejętności poprzez zajęcia w firmach projektujących i budujących stoiska targowe.

Izba organizuje konkurs Design For Future, promujący nowatorskie rozwiązania architektoniczne w wystawiennictwie oraz ekologiczne podejście. Inicjatywa Klub #MłodziNaTargach wspiera studentów i młodych profesjonalistów, oferując im możliwości realizacji pomysłów, udział w spotkaniach branżowych i webinarach oraz wsparcie merytoryczne. Konkurs Design For Future oraz działania Izby kładą nacisk na ekologiczne podejście i dążenie do neutralności emisyjnej w projektowaniu stoisk targowych.

H. Volkswagen Group Polska

Volkswagen Group Polska od wielu lat angażuje się w rozwój systemu edukacji zawodowej, zwracając szczególną uwagę na techniczne i inżynierskie kierunki kształcenia. Przykładem może być ich współpraca z lokalnymi szkołami zawodowymi oraz uczelniami technicznymi, w ramach której realizowane są różnorodne projekty i programy.

Programy stażowe i praktyki zawodowe: Volkswagen oferuje młodym ludziom możliwość odbycia stażu w swoich zakładach produkcyjnych, co pozwala na zdobycie praktycznego doświadczenia w rzeczywistych warunkach pracy. Programy te są szczególnie cenione za wysoki poziom merytoryczny oraz wsparcie mentorów z doświadczeniem zawodowym, którzy pomagają młodym pracownikom w rozwoju umiejętności technicznych i zawodowych.

Centra kompetencyjne i laboratoria: Firma zainwestowała w rozwój centrów kompetencyjnych oraz nowoczesnych laboratoriów, gdzie studenci i uczniowie mogą testować swoje umiejętności na najnowszym sprzęcie oraz technologiach. Przykładem jest Volkswagen Academy, która współpracuje z uczelniami technicznymi, oferując wsparcie dydaktyczne i dostęp do zaawansowanych technologii.

Kształcenie dualne: Volkswagen wprowadził system kształcenia dualnego, który łączy naukę teoretyczną z praktyką zawodową. Studenci uczą się zarówno w szkole, jak i w firmie, co pozwala im na szybkie wdrożenie się do pracy oraz zdobycie kwalifikacji zawodowych zgodnych z potrzebami rynku.

I. Solaris Bus & Coach

Firma Solaris Bus & Coach jest przykładem przedsiębiorstwa, które skutecznie łączy edukację z biznesem w sektorze motoryzacyjnym, koncentrując się na produkcji nowoczesnych pojazdów komunikacji miejskiej. Solaris wyróżnia się nie tylko innowacyjnością swoich produktów, ale także skutecznymi inicjatywami wspierającymi rozwój kadr technicznych.

Współpraca z uczelniami wyższymi: Solaris nawiązał ścisłą współpracę z uczelniami technicznymi, takimi jak Politechnika Poznańska, oferując studentom kierunków technicznych dostęp do zaawansowanych projektów badawczo-rozwojowych. Studenci mają możliwość uczestnictwa w praktykach, stażach oraz projektach inżynierskich realizowanych bezpośrednio w zakładach produkcyjnych.

Programy stypendialne i mentoringowe: Solaris prowadzi programy stypendialne, które wspierają utalentowanych studentów kierunków technicznych, oferując im wsparcie finansowe oraz mentoring ze strony doświadczonych pracowników firmy. Programy te mają na celu rozwijanie talentów oraz przygotowanie młodych ludzi do pracy w branży motoryzacyjnej.

Centrum Kompetencyjne i Szkoła Solaris: Firma zainwestowała w budowę Centrum Kompetencyjnego oraz utworzyła Szkołę Solaris, które oferują zaawansowane szkolenia i kursy zawodowe dla pracowników oraz osób z zewnątrz. Centrum to jest miejscem, gdzie odbywają się szkolenia z zakresu nowoczesnych technologii produkcji, elektryfikacji pojazdów oraz systemów zarządzania jakością.

J. PESA Bydgoszcz

Kolejnym przykładem udanej współpracy w zakresie kształcenia dualnego jest partnerstwo między Zespołem Szkół Mechanicznych w Bydgoszczy a firmą PESA Bydgoszcz, która specjalizuje się w produkcji pojazdów szynowych. To partnerstwo jest doskonałym przykładem na to, jak skutecznie można łączyć edukację teoretyczną z praktyką zawodową, tworząc zintegrowany system kształcenia, który odpowiada na potrzeby rynku pracy. Zespół Szkół Mechanicznych w Bydgoszczy jest placówką edukacyjną o długoletniej tradycji, która kształci przyszłych techników i inżynierów mechaniki. W ramach swojej misji szkoła stawia na praktyczne przygotowanie uczniów do pracy w

przemysłu, co realizuje poprzez współpracę z lokalnymi przedsiębiorstwami. PESA Bydgoszcz to renomowany producent taboru szynowego, znany z innowacyjnych rozwiązań w dziedzinie transportu kolejowego. Firma od lat inwestuje w rozwój kapitału ludzkiego, angażując się w programy edukacyjne, które wspierają rozwój przyszłych pracowników.

Kształcenie dualne realizowane wspólnie przez Zespół Szkół Mechanicznych i PESA Bydgoszcz opiera się na kilku kluczowych elementach:

- Uczniowie Zespołu Szkół Mechanicznych mają możliwość uczestniczenia w zajęciach teoretycznych w szkole oraz praktycznych w zakładach PESA. Program kształcenia jest tak skonstruowany, aby teoretyczne zagadnienia omawiane na lekcjach były bezpośrednio powiązane z praktycznymi zadaniami realizowanymi w firmie.
- PESA Bydgoszcz oferuje uczniom szkoły możliwość odbycia staży i praktyk zawodowych w swoich zakładach produkcyjnych. Dzięki temu uczniowie mogą zdobywać doświadczenie w rzeczywistych warunkach pracy, ucząc się obsługi nowoczesnych maszyn i technologii wykorzystywanych w produkcji pojazdów szynowych.
- Każdy uczeń uczestniczący w programie dualnym ma przydzielonego mentora – doświadczonego pracownika PESA, który pełni rolę opiekuna merytorycznego. Mentorzy wspierają uczniów w rozwijaniu umiejętności praktycznych, doradzają oraz pomagają w realizacji zadań i projektów.
- Programy nauczania w Zespole Szkół Mechanicznych są ściśle dostosowane do wymogów rynku pracy oraz potrzeb PESA. Dzięki temu uczniowie zdobywają wiedzę i umiejętności, które są bezpośrednio związane z przyszłym miejscem pracy, co zwiększa ich szanse na zatrudnienie po ukończeniu szkoły.
- Oprócz umiejętności technicznych, program dualny kładzie duży nacisk na rozwój kompetencji miękkich, takich jak praca zespołowa, komunikacja, rozwiązywanie problemów oraz zarządzanie czasem. Uczniowie uczą się, jak efektywnie współpracować w zespole oraz jak radzić sobie z wyzwaniami zawodowymi.

Program kształcenia dualnego realizowany przez Zespół Szkół Mechanicznych i PESA Bydgoszcz przynosi liczne korzyści zarówno dla uczniów, jak i dla firmy:

- Uczniowie, którzy ukończyli program dualny, są lepiej przygotowani do podjęcia pracy w przemyśle, co zwiększa ich atrakcyjność na rynku pracy.

- PESA Bydgoszcz zyskuje dostęp do wykwalifikowanych pracowników, którzy są już zaznajomieni z technologiami i procesami stosowanymi w firmie.
- Bliska współpraca z młodymi ludźmi i edukacją pozwala firmie na ciągłe wprowadzanie innowacji oraz adaptację do zmieniających się warunków rynkowych.
- Program przyczynia się do rozwoju lokalnej społeczności, wspierając edukację i tworząc nowe miejsca pracy.

Przykład współpracy Zespołu Szkół Mechanicznych i PESA Bydgoszcz pokazuje, jak skutecznie można integrować edukację z praktyką zawodową. Program dualny jest efektywnym narzędziem kształcenia przyszłych specjalistów, który przynosi korzyści zarówno uczniom, jak i przedsiębiorstwom. Tego rodzaju inicjatywy są kluczowe dla rozwijania kompetencji zawodowych, które są niezbędne na współczesnym rynku pracy.

K. KGHM Polska Miedź

Kolejny przykład kształcenia dualnego to realizowany przez Zespół Szkół nr 18 w Legnicy we współpracy z firmą KGHM Polska Miedź. Ta współpraca jest modelowym przykładem integracji teorii z praktyką zawodową, która odpowiada na potrzeby dynamicznie rozwijającej się branży wydobywczej. Zespół Szkół nr 18 w Legnicy, w województwie dolnośląskim to placówka edukacyjna, która kładzie duży nacisk na przygotowanie uczniów do pracy w zawodach technicznych. Szkoła oferuje różnorodne kierunki kształcenia, dostosowane do potrzeb rynku pracy, w tym specjalizacje związane z przemysłem wydobywczym.

KGHM Polska Miedź jest jednym z największych producentów miedzi i srebra na świecie. Firma inwestuje w rozwój kapitału ludzkiego i współpracuje z instytucjami edukacyjnymi, aby kształcić przyszłych specjalistów, którzy będą mogli sprostać wyzwaniom przemysłu wydobywczego. Program kształcenia dualnego realizowany wspólnie przez Zespół Szkół nr 18 i KGHM Polska Miedź opiera się na kilku kluczowych filarach:

- Uczniowie uczestniczą w zajęciach teoretycznych w szkole przez określoną część tygodnia, a resztę czasu spędzają na praktykach zawodowych w zakładach KGHM. Ten system pozwala na bezpośrednie zastosowanie wiedzy teoretycznej w praktyce.
- KGHM Polska Miedź oferuje uczniom możliwość odbywania staży i praktyk w swoich kopalniach i zakładach przetwórczych. Dzięki temu uczniowie zdobywają praktyczne doświadczenie w

warunkach rzeczywistego środowiska pracy, co jest bezcenne dla ich przyszłej kariery zawodowej.

- Każdy uczeń uczestniczący w programie kształcenia dualnego ma przydzielonego mentora – doświadczonego pracownika KGHM, który pełni rolę opiekuna merytorycznego. Mentorzy wspierają uczniów w rozwijaniu umiejętności praktycznych i zawodowych, pomagają w adaptacji do środowiska pracy oraz doradzają w kwestiach zawodowych.
- Programy nauczania w Zespole Szkół nr 18 są ściśle dostosowane do wymagań przemysłu wydobywczego i specyfiki działalności KGHM. Uczniowie zdobywają wiedzę i umiejętności, które są bezpośrednio związane z technologiami i procesami stosowanymi w firmie.
- W ramach programu dualnego, szczególny nacisk kładziony jest na kwestie związane z bezpieczeństwem i higieną pracy. Uczniowie są szkoleni w zakresie przestrzegania zasad BHP, co jest kluczowe w przemyśle wydobywczym.

Program dualny realizowany przez Zespół Szkół nr 18 i KGHM Polska Miedź przynosi liczne korzyści zarówno dla uczniów, jak i dla firmy:

- Uczniowie, którzy ukończyli program dualny, są lepiej przygotowani do pracy w przemyśle wydobywczym, co zwiększa ich atrakcyjność na rynku pracy.
- KGHM Polska Miedź zyskuje dostęp do wykwalifikowanych pracowników, którzy są już zaznajomieni z technologiami i procesami stosowanymi w firmie.
- Bliska współpraca z młodymi ludźmi i edukacją pozwala firmie na ciągłe wprowadzanie innowacji oraz adaptację do zmieniających się warunków rynkowych.
- Program przyczynia się do rozwoju lokalnej społeczności, wspierając edukację i tworząc nowe miejsca pracy.

Przykład współpracy Zespołu Szkół nr 18 i KGHM Polska Miedź pokazuje, jak skutecznie można integrować edukację z praktyką zawodową. Program dualny jest efektywnym narzędziem kształcenia przyszłych specjalistów, który przynosi korzyści zarówno uczniom, jak i przedsiębiorstwom. Tego rodzaju inicjatywy są kluczowe dla rozwijania kompetencji zawodowych, które są niezbędne na współczesnym rynku pracy, szczególnie w tak wymagającej branży jak przemysł wydobywczy.

L. **Samsung**

W kontekście kształcenia dualnego, współpraca Zespołu Szkół Elektronicznych i Licealnych w Warszawie z firmą Samsung jest kolejnym doskonałym przykładem integracji teorii z praktyką. Dzięki temu partnerstwu uczniowie mają możliwość zdobywania wiedzy teoretycznej w szkole oraz praktycznego doświadczenia w nowoczesnym środowisku pracy, co przygotowuje ich do przyszłej kariery zawodowej w branży elektronicznej i technologicznej. Zespół Szkół Elektronicznych i Licealnych jest placówką edukacyjną specjalizującą się w kształceniu w dziedzinach związanych z elektroniką, informatyką i nowymi technologiami. Szkoła oferuje szeroki wachlarz kierunków technicznych, które są dostosowane do dynamicznie zmieniającego się rynku pracy.

Samsung to globalny lider w branży technologicznej, znany z produkcji zaawansowanych urządzeń elektronicznych, takich jak smartfony, telewizory, sprzęt AGD oraz rozwiązania z zakresu Internetu Rzeczy (IoT). Firma angażuje się w liczne inicjatywy edukacyjne, wspierając rozwój młodych talentów i innowacji. Program kształcenia dualnego realizowany przez Zespół Szkół Elektronicznych i Licealnych we współpracy z firmą Samsung obejmuje kilka kluczowych elementów:

- Uczniowie uczestniczą w zajęciach teoretycznych w szkole przez część tygodnia, a resztę czasu spędzają na praktykach zawodowych w laboratoriach i centrach badawczo-rozwojowych Samsung. Ten system pozwala na bezpośrednie zastosowanie zdobytej wiedzy w praktyce.
- Samsung oferuje uczniom możliwość odbywania staży i praktyk w swoich zakładach produkcyjnych oraz centrach badawczo-rozwojowych. Uczniowie mają okazję pracować z najnowszymi technologiami oraz uczestniczyć w innowacyjnych projektach, co pozwala im zdobywać cenne doświadczenie.
- Każdy uczeń uczestniczący w programie dualnym ma przydzielonego mentora – doświadczonego pracownika Samsung, który pełni rolę opiekuna merytorycznego. Mentorzy pomagają uczniom w rozwijaniu umiejętności praktycznych, doradzają oraz wspierają w realizacji zadań i projektów.
- Programy nauczania w Zespole Szkół Elektronicznych i Licealnych są ściśle dostosowane do wymagań branży elektronicznej i technologicznej. Uczniowie zdobywają wiedzę i umiejętności, które są bezpośrednio związane z technologiami i procesami stosowanymi w firmie Samsung.
- Uczniowie mają możliwość uczestniczenia w projektach badawczo-rozwojowych realizowanych przez Samsung. Projekty te często

obejmują tworzenie prototypów, testowanie nowych rozwiązań technologicznych oraz wdrażanie innowacyjnych pomysłów.

Program dualny realizowany przez Zespół Szkół Elektronicznych i Licealnych oraz firmę Samsung przynosi liczne korzyści zarówno dla uczniów, jak i dla firmy:

- Uczniowie, którzy ukończyli program dualny, są lepiej przygotowani do pracy w branży elektronicznej i technologicznej, co zwiększa ich atrakcyjność na rynku pracy.
- Samsung zyskuje dostęp do wykwalifikowanych pracowników, którzy są już zaznajomieni z najnowszymi technologiami i procesami stosowanymi w firmie.
- Bliska współpraca z młodymi ludźmi i edukacją pozwala firmie na ciągle wprowadzanie innowacji oraz adaptację do zmieniających się warunków rynkowych.
- Program przyczynia się do rozwoju lokalnej społeczności, wspierając edukację i tworząc nowe miejsca pracy.

Przykład współpracy Zespołu Szkół Elektronicznych i Licealnych oraz firmy Samsung pokazuje, jak skutecznie można integrować edukację z praktyką zawodową. Program dualny jest efektywnym narzędziem kształcenia przyszłych specjalistów, który przynosi korzyści zarówno uczniom, jak i przedsiębiorstwom. Tego rodzaju inicjatywy są kluczowe dla rozwijania kompetencji zawodowych, które są niezbędne na współczesnym rynku pracy, szczególnie w szybko rozwijającej się branży technologicznej.

M. Tauron

Współpraca Zespołu Szkół Technicznych i Ogólnokształcących z firmą Tauron jest kolejnym przykładem skutecznego kształcenia dualnego. Ta współpraca łączy naukę teoretyczną z praktyką zawodową, co pozwala uczniom zdobywać nie tylko wiedzę, ale także cenne doświadczenie praktyczne w branży energetycznej. Zespół Szkół Technicznych i Ogólnokształcących w Chorzowie, w województwie śląskim to placówka edukacyjna, która oferuje szeroką gamę kierunków technicznych, dostosowanych do potrzeb współczesnego rynku pracy. Szkoła ta kładzie duży nacisk na praktyczne przygotowanie uczniów do przyszłych zawodów, szczególnie w sektorach technicznych i inżynierskich.

Tauron to jedna z największych firm energetycznych w Polsce, działająca w obszarach wytwarzania, dystrybucji oraz sprzedaży energii elektrycznej i ciepła. Firma jest znana z inwestycji w nowoczesne technologie oraz rozwój kapitału ludzkiego, aktywnie wspierając edukację techniczną i zawodową. Kształcenie dualne realizowane przez Zespół Szkół Technicznych i Ogólnokształcących we współpracy z firmą Tauron obejmuje kilka kluczowych elementów:

- Uczniowie uczestniczą w zajęciach teoretycznych w szkole przez część tygodnia, a resztę czasu spędzają na praktykach zawodowych w różnych jednostkach organizacyjnych Tauron. Ten system umożliwia bezpośrednie zastosowanie zdobytej wiedzy w praktyce, w rzeczywistych warunkach pracy.
- Tauron oferuje uczniom możliwość odbywania staży i praktyk w swoich zakładach produkcyjnych, elektrociepłowniach oraz centrach dystrybucyjnych. Uczniowie mają okazję pracować z najnowszymi technologiami oraz uczestniczyć w realizacji projektów energetycznych.
- Każdy uczeń uczestniczący w programie dualnym ma przydzielonego mentora – doświadczonego pracownika Tauron, który pełni rolę opiekuna merytorycznego. Mentorzy wspierają uczniów w rozwijaniu umiejętności praktycznych, doradzają oraz pomagają w realizacji zadań i projektów.
- Programy nauczania w Zespole Szkół Technicznych i Ogólnokształcących są ściśle dostosowane do wymagań branży energetycznej i specyfiki działalności Tauron. Uczniowie zdobywają wiedzę i umiejętności, które są bezpośrednio związane z technologiami i procesami stosowanymi w firmie.
- Program dualny kładzie duży nacisk na kwestie związane z bezpieczeństwem i higieną pracy. Uczniowie są szkoleni w zakresie przestrzegania zasad BHP, co jest kluczowe w branży energetycznej.

Kształcenie dualne realizowane przez Zespół Szkół Technicznych i Ogólnokształcących oraz firmę Tauron przynosi liczne korzyści zarówno dla uczniów, jak i dla firmy:

- Uczniowie, którzy ukończyli program dualny, są lepiej przygotowani do pracy w branży energetycznej, co zwiększa ich atrakcyjność na rynku pracy.
- Tauron zyskuje dostęp do wykwalifikowanych pracowników, którzy są już zaznajomieni z technologiami i procesami stosowanymi w firmie.
- Bliska współpraca z młodymi ludźmi i edukacją pozwala firmie na ciągłe wprowadzanie innowacji oraz adaptację do zmieniających się warunków rynkowych.

- Program przyczynia się do rozwoju lokalnej społeczności, wspierając edukację i tworząc nowe miejsca pracy.

Przykład współpracy Zespołu Szkół Technicznych i Ogólnokształcących oraz firmy Tauron pokazuje, jak skutecznie można integrować edukację z praktyką zawodową. Program dualny jest efektywnym narzędziem kształcenia przyszłych specjalistów, który przynosi korzyści zarówno uczniom, jak i przedsiębiorstwom. Tego rodzaju inicjatywy są kluczowe dla rozwijania kompetencji zawodowych, które są niezbędne na współczesnym rynku pracy, szczególnie w branży energetycznej.

Przykłady powyższych firm pokazują, jak skuteczna może być współpraca między biznesem a systemem edukacji. Firmy te nie tylko inwestują w rozwój swoich pracowników, ale także aktywnie wspierają rozwój lokalnych talentów i innowacyjności w regionie. Ich działania stanowią wzór do naśladowania dla innych przedsiębiorstw, które chcą przyczynić się do rozwoju kształcenia zawodowego i wzmocnienia swojej konkurencyjności na rynku pracy.

Każda z tych inicjatyw opiera się na kilku kluczowych elementach, które są fundamentem efektywnego kształcenia dualnego:

- 1) Uczniowie spędzają część czasu na zajęciach teoretycznych w szkole, a resztę na praktykach zawodowych w firmach. Ten model pozwala na natychmiastowe zastosowanie zdobytej wiedzy w rzeczywistych warunkach pracy.
- 2) Uczniowie mają możliwość odbywania staży i praktyk w przedsiębiorstwach, co umożliwia im zdobywanie cennego doświadczenia oraz zapoznanie się z najnowszymi technologiami i procesami stosowanymi w branży.
- 3) Doświadczeni pracownicy firm pełnią rolę mentorów, wspierając uczniów w rozwijaniu umiejętności praktycznych i zawodowych, doradzając oraz pomagając w realizacji zadań i projektów.
- 4) Programy nauczania są ściśle dostosowane do wymagań rynku pracy oraz specyfiki działalności poszczególnych firm, co zapewnia, że uczniowie zdobywają aktualne i praktyczne umiejętności.
- 5) Szczególny nacisk kładziony jest na kwestie związane z bezpieczeństwem i higieną pracy, co jest kluczowe w wielu branżach technicznych i przemysłowych.

Korzyści płynące z tych programów są wielowymiarowe - uczniowie, są dobrze przygotowani do podjęcia pracy w swoich branżach, co zwiększa ich atrakcyjność na rynku pracy, a przedsiębiorstwa zyskują dostęp do wykwalifikowanej kadry, która jest już zaznajomiona z technologiami i procesami stosowanymi w firmie. Dodatkowo, bliska współpraca między

edukacją a biznesem wspiera innowacyjność oraz adaptację do zmieniających się warunków rynkowych. Kształcenie dualne także przyczyniają się do rozwoju lokalnych społeczności, wspierając edukację, tworząc nowe miejsca pracy oraz rozwijając kapitał ludzki. Dzięki takim inicjatywom możliwe jest lepsze przygotowanie młodych ludzi do wyzwań współczesnego rynku pracy, co ma kluczowe znaczenie dla przyszłości gospodarki i społeczeństwa.

LISTA ZAGADNIEŃ DLA PANELI EKSPERCKICH

Poniżej zostały zaproponowane zagadnienia dla paneli eksperckich:

1. Ocena obecnego stanu kształcenia branżowego w Polsce: Jakie są główne wyzwania i problemy obecnego systemu kształcenia branżowego w Polsce? Jakie działania są podejmowane, aby je przezwyciężyć?
2. Współpraca szkół branżowych z przedsiębiorstwami: Jakie są najlepsze praktyki w zakresie współpracy szkół branżowych z przedsiębiorstwami? Jakie korzyści i wyzwania towarzyszą tej współpracy?
3. Rola organizacji branżowych w kształceniu zawodowym: Jakie działania podejmują organizacje branżowe, aby wspierać kształcenie zawodowe? Jakie są ich największe osiągnięcia?
4. Wsparcie samorządów lokalnych dla kształcenia branżowego: Jakie formy wsparcia finansowego i organizacyjnego oferują samorządy lokalne? Jakie są najbardziej efektywne strategie w tym zakresie?
5. Nowoczesne metody i technologie w kształceniu branżowym: Jakie innowacyjne metody i technologie mogą być wprowadzone do kształcenia branżowego? Jakie są przykłady udanych wdrożeń?
6. Dostosowanie programów kształcenia do potrzeb rynku pracy: Jakie działania należy podjąć, aby programy kształcenia lepiej odpowiadały zmieniającym się potrzebom rynku pracy?
7. Zaangażowanie pracodawców w proces kształcenia zawodowego: Jakie są sposoby zwiększenia zaangażowania pracodawców w proces kształcenia zawodowego? Jakie korzyści mogą z tego wynikać?
8. Monitoring i ewaluacja efektywności kształcenia branżowego: Jakie wskaźniki i metody oceny są najważniejsze przy monitorowaniu efektywności kształcenia branżowego? Jakie są najlepsze praktyki w tym zakresie?
9. Przykłady dobrych praktyk lokalnych i oddolnych: Jakie są najważniejsze lokalne inicjatywy wspierające kształcenie branżowe? Jak można skalować i replikować te inicjatywy na szerszą skalę?
10. Wpływ pandemii COVID-19 na kształcenie branżowe: Jak pandemia COVID-19 wpłynęła na kształcenie branżowe? Jakie lekcje można wyciągnąć z okresu pandemii?
11. Przyszłe trendy w kształceniu branżowym: Jakie są przewidywane trendy w kształceniu branżowym i jak można się do nich przygotować? Jakie nowe kompetencje i umiejętności będą kluczowe w nadchodzących latach?

12. Integracja kształcenia branżowego z edukacją ogólną: Jakie są korzyści i wyzwania związane z integracją kształcenia branżowego z edukacją ogólną? Jakie modele integracji są najbardziej efektywne?
13. Rola edukacji ustawicznej w kształceniu branżowym: Jakie znaczenie ma edukacja ustawiczna w kształceniu branżowym? Jakie programy i inicjatywy mogą wspierać uczenie się przez całe życie?
14. Zarządzanie zmianami w systemie kształcenia branżowego: Jakie są najlepsze praktyki w zarządzaniu zmianami w systemie kształcenia branżowego? Jakie narzędzia i strategie są najbardziej efektywne?
15. Wsparcie dla uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi: Jakie są najlepsze praktyki w zakresie wsparcia dla uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w kształceniu branżowym?
16. Rozwój kompetencji miękkich w kształceniu branżowym: Jakie są najlepsze metody rozwijania kompetencji miękkich u uczniów kształcenia branżowego? Jakie znaczenie mają te kompetencje na rynku pracy?
17. Rola doradztwa zawodowego w kształceniu branżowym: Jakie są najlepsze praktyki w zakresie doradztwa zawodowego dla uczniów kształcenia branżowego? Jakie narzędzia i metody są najbardziej efektywne?
18. Finansowanie kształcenia branżowego: Jakie są źródła finansowania kształcenia branżowego? Jakie strategie i modele finansowania są najbardziej efektywne?
19. Partnerstwo publiczno-prywatne w kształceniu branżowym: Jakie są korzyści i wyzwania związane z partnerstwami publiczno-prywatnymi w kształceniu branżowym? Jakie modele współpracy są najbardziej efektywne?
20. Rola kształcenia branżowego w rozwoju regionalnym: Jak kształcenie branżowe może wspierać rozwój regionalny? Jakie są najlepsze praktyki w tym zakresie?
21. Innowacje w programach nauczania kształcenia branżowego: Jakie innowacje w programach nauczania mogą zwiększyć efektywność kształcenia branżowego? Jakie są przykłady udanych wdrożeń?
22. Rola nauczycieli w kształceniu branżowym: Jakie są najlepsze praktyki w zakresie rozwoju zawodowego nauczycieli kształcenia branżowego? Jakie narzędzia i metody są najbardziej efektywne?
23. Uczniowie jako aktywni uczestnicy procesu kształcenia branżowego: Jakie metody angażowania uczniów w proces kształcenia są najbardziej efektywne? Jakie są korzyści z aktywnego uczestnictwa uczniów?
24. Współpraca międzynarodowa w kształceniu branżowym: Jakie są korzyści i wyzwania związane ze współpracą międzynarodową w kształceniu branżowym? Jakie modele współpracy są najbardziej efektywne?

25. Technologie cyfrowe w kształceniu branżowym: Jakie technologie cyfrowe mogą wspierać kształcenie branżowe? Jakie są przykłady udanych wdrożeń?
26. Rola praktyk zawodowych w kształceniu branżowym: Jakie są najlepsze praktyki w zakresie organizacji praktyk zawodowych? Jakie są korzyści i wyzwania związane z praktykami zawodowymi?
27. Ewaluacja programów kształcenia branżowego: Jakie są najlepsze praktyki w zakresie ewaluacji programów kształcenia branżowego? Jakie narzędzia i metody są najbardziej efektywne?
28. Zrównoważony rozwój a kształcenie branżowe: Jak kształcenie branżowe może wspierać zrównoważony rozwój? Jakie są najlepsze praktyki w tym zakresie?
29. Kształcenie branżowe a rozwój przedsiębiorczości: Jakie są najlepsze praktyki w zakresie wspierania przedsiębiorczości w kształceniu branżowym? Jakie narzędzia i metody są najbardziej efektywne?
30. Rola sektora prywatnego w kształceniu branżowym: Jakie są najlepsze praktyki w zakresie zaangażowania sektora prywatnego w kształcenie branżowe? Jakie korzyści i wyzwania towarzyszą tej współpracy?

Spis tabel i wykresów

Wykres 1. Schemat kształcenia dualnego.	15
Wykres 2. Rzemieślnicze zakłady szkolące uczniów – zatrudniające młodocianych pracowników w celu przygotowania zawodowego w latach 2017-2019.	35
Wykres 3. Liczba pracowników młodocianych zatrudnionych w zakładach rzemieślniczych w celu przygotowania zawodowego w latach 2017-2019.	38
Wykres 4. Liczba kandydatów, którzy przystąpili do egzaminów czeladniczych przed komisjami egzaminacyjnymi izb rzemieślniczych w latach 2017-2019.	42
Wykres 5. Liczba kandydatów, którzy przystąpili do egzaminów mistrzowskich przed komisjami egzaminacyjnymi izb rzemieślniczych w latach 2017-2019.	43
Wykres 6. Liczba egzaminów czeladniczych przed komisjami egzaminacyjnymi izb rzemieślniczych według zawodów w 2018 roku.	47
Wykres 7. Liczba egzaminów mistrzowskich przed komisjami egzaminacyjnymi izb rzemieślniczych według zawodów w 2018 roku.	49
Tabela 1. Korzyści wynikające ze stosowania dualnego systemu kształcenia.	17
Tabela 2. Izby Rzemieślnicze w podziale na województwa.	33
Tabela 3. Rzemieślnicze zakłady szkolące uczniów – zatrudniające młodocianych pracowników w celu przygotowania zawodowego w latach 2017-2019.	34
Tabela 4. Liczba pracowników młodocianych zatrudnionych w zakładach rzemieślniczych w celu przygotowania zawodowego w latach 2017-2019.	37
Tabela 5. Liczba młodocianych pracowników zatrudnionych w celu przygotowania zawodowego w zakładach rzemieślniczych w 2019 roku.	39

Tabela 6. Doksztalcanie teoretyczne młodocianych pracowników zatrudnionych w celu przygotowania zawodowego w zakładach rzemieślniczych w 2019 roku. 39

Tabela 7. Liczba kandydatów, którzy przystąpili do egzaminów czeladniczych i mistrzowskich przed komisjami egzaminacyjnymi izb rzemieślniczych w latach 2017-2019. 41

Tabela 8. Egzaminy czeladnicze przed komisjami egzaminacyjnymi izb rzemieślniczych w 2019. 44

Tabela 9. Egzaminy mistrzowskie przed komisjami egzaminacyjnymi izb rzemieślniczych w 2019. 44

Tabela 10. Egzaminy sprawdzające przed komisjami egzaminacyjnymi izb rzemieślniczych w 2019. 45

Tabela 11. Liczba egzaminów czeladniczych przed komisjami egzaminacyjnymi izb rzemieślniczych według zawodów w 2018 roku. 46

Tabela 12. Liczba egzaminów mistrzowskich przed komisjami egzaminacyjnymi izb rzemieślniczych według zawodów w 2018 roku. 48

Tabela 13. Doskonalenie zawodowe młodocianych pracowników zatrudnionych w celu przygotowania zawodowego w zakładach rzemieślniczych w 2019 roku – liczba kursów zawodowych zrealizowanych przez izby rzemieślnicze. 54

Bibliografia

Opracowania i publikacje:

1. Bandarzewski K. (2014), *Samorząd gospodarczy w prawie polskim. Studium prawne.*
2. Bondyra K. (2020), *Kształcenie zawodowe osób z niepełnosprawnością w rzemiośle.*
3. Chłoń-Domińczak, A.; Holzer-Żelażewska, D.; Maliszewska, A. (2018), *Cedefop European public opinion survey on vocational education and training: Poland. Cedefop ReferNet thematic.*
4. Chatzichristou S., Ulicna D., Murphy I., Curth A. (2014), *Dualny system kształcenia: rozwiązanie na trudne czasy.*
5. Deloitte (2019). *Cyfryzacja to więcej niż technologia.*
6. Ebbinghaus M., Esser F.H. (2017), *Berufliche Bildung im Handwerk. Entwicklungen und Herausforderungen im Kontext von Digitalisierung und demografischem Wandel.*
7. Greinert W. D., Wolf S. (2013), *Die Berufsschule – radikale Neuorientierung oder Abstieg zur Restschule?*
8. Kabaj M. (2012), *Wpływ systemów kształcenia zawodowego na zatrudnienie i bezrobocie młodzieży. Projekt programu wdrożenia dualnego systemu kształcenia zawodowego w Polsce.*
9. Kosakowska J., Stępnikowski A. (2015), *Informator dla rzemieślników i ich pracowników przygotowany w ramach kampanii informacyjnej „Krajowy Fundusz Szkoleniowy dla rzemiosła”, Warszawa.*
10. Klimek J. (2018), *Opracowanie pokonferencyjne. Kształcenie zawodowe wobec potrzeb rynku pracy – nowe trendy i wyzwania, Związek Rzemiosła Polskiego.*
11. Klimek J. (2018), *Rola rzemiosła w kształceniu zawodowym dla potrzeb rynku pracy, Związek Rzemiosła Polskiego.*
12. Klimek J. (2019), *Polscy rzemieślnicy w otoczeniu Przemysłu 4.0, Związek Rzemiosła Polskiego.*
13. Klimek J. (2020), *Rzemieślnicy na globalnym rynku pracy i edukacji, Związek Rzemiosła Polskiego.*
14. Lechman E. (2012), *Dualny system kształcenia zawodowego w Polsce szanse i bariery wdrożenia.*
15. Łada A. (2017), *Rynek pracy wyzwaniem, Kształcenie zawodowe szansą.*
16. Marciniak L., Piotrowska-Albin E. (2017), *Szkolnictwo branżowe w nowym prawie oświatowym.*
17. Mazik-Gorzelańczyk M. (2016), *Kształcenie zawodowe w Polsce w perspektywie zmian i potrzeb gospodarki.*
18. Mydłowska B., (2019), *Problemy nauk pedagogicznych, Tom 1 – Kształcenie zawodowe. Dylematy i perspektywy.*

19. „Przegląd Gospodarczy PIE”, wiosna 2024.
20. Rutkowska-Kalisz M. (2011), *Na co komu pomocnik czeladnika?*, „Wielkopolski Rzemieślnik”.
21. Zdański J., *Dualny system kształcenia zawodowego*.

Akty prawne:

1. Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej w sprawie egzaminów z dnia 10 stycznia 2017 r. (Dz.U. z 2017 r. poz. 89 i 1607 ze zm.).
2. Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej w sprawie klasyfikacji zawodów szkolnictwa branżowego z dnia 15 lutego 2019 r. (Dz.U. z 2019 r. poz. 316 ze zm.).
3. Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej w sprawie podstaw programowych kształcenia w zawodach szkolnictwa branżowego z dnia 16 maja 2019 r. (Dz.U. z 2019 r. poz. 991 ze zm.).
4. Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej w sprawie praktycznej nauki zawodu z dnia 22 lutego 2019 r. (Dz.U. z 2019 r. poz. 391).
5. Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej w sprawie ramowych planów nauczania dla publicznych szkół z dnia 3 kwietnia 2019 r. (Dz.U. z 2019 r. poz. 639 ze zm.).
6. Rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej w sprawie refundowania wynagrodzeń młodocianych pracowników z dnia 25 czerwca 2014 r. (Dz.U. z 2020 r. poz. 1581).
7. Rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie przygotowania zawodowego młodocianych z dnia 28 maja 1996 r. (Dz.U. z 2018 r. poz. 2010, z 2019 r. poz. 1636).
8. Ustawa z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz.U. z 2020 r. poz. 1320 ze zm.).
9. Ustawa z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz.U. z 2021 r. poz. 1082).
10. Ustawa z dnia 30 maja 1989 r. o izbach gospodarczych (Dz. U. 1989 Nr 35 poz. 195).
11. Ustawa z dnia 22 marca 1989 r. o rzemiośle (Dz.U. z 2020 r. poz. 2159).
12. Ustawa z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz.U. z 2021 r. poz. 1915).
13. Ustawa z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (Dz.U. z 2020 r. poz. 226).

